

PART I.

Containing 5 Râmâyans.

EDITED WITH

CRITICAL AND EXPLANATORY NOTES

BY

THE EDITORS OF THE 'KÂVYASANGRAHA.'

PRINTED AND PUBLISHED

BY

THE PROPRIETOR

OF

THE "NIRNAYA-SÂGAR" PRESS.

BOMBAY.

1891.

Price One Rupee.

(Registered according to act XXV of 1867.)

(All rights reserved by the Publisher.)

विक्रीत तयार.

संस्कृत पुस्तकें.

- अष्टाध्यायीसूत्रपाठ. ... .. किंमत ५ आणे, ट. ॥ आणा.
अनर्घराघव नाटक. ... .. किंमत २ रुपये, ट. ३ आणे.
अन्नभट्टकृत तर्कसंग्रह व दीपिका. ... किंमत ६ आणे, ट. १ आणा.
अवधूतगीता. (साधी.) ... .. किंमत २॥ आणे,
अवधूतगीता. (रेशमी पुढ्याची.) किंमत ५ आणे, ट. ॥
आर्यासप्तशती. ... .. किंमत १॥ रुपया, ट. २ आणे.
इसाबनीतिकथा. (दोन भाग) प्रत्येकीं. किंमत ६ आणे, ट. ॥ आणा.
उदासीनसाधुस्तोत्र. ... .. किंमत ५ आणे, ट. १ आणा.
कर्णसुन्दरी. ... .. किंमत ८ आणे, ट. १ आणा.
कथासरित्सागर. ... .. किंमत ६ रुपये, ट. ८ आणे.
कर्पूरमञ्जरी आणि बालभारत नाटक. किंमत १ रुपया, ट. १॥ आणा.
कादम्बरीकथासार. ... .. किंमत ८ आणे, ट. १ आणा.
कालिदासकृत रघुवंश काव्य... .. किंमत २ रुपये, ट. ३॥ आणे.
कालिदासकृत रघुवंश काव्य. बारीक टैपा. किंमत १ रुपया, ट. २ आणे.
कालिदासकृत कुमारसंभव काव्य. मल्लिनाथकृत टीका (सर्ग १-८)
व सीतारामकृत टीका (सर्ग ८-१७) व पाठान्तरें यांसहित.
किंमत २ रुपये, ट. ३॥ आणे.
कालिदासकृत मेघदूत काव्य. मल्लिनाथकृत. किंमत ८ आणे, ट. १ आणा.
कालिदासकृत मेघदूत काव्य. मल्लिनाथकृत टीका, पाठान्तरें व
अर्थप्रदर्शक इंग्रजी टिप्पणी यांसहित किंमत १२ आणे, ट. २ आणे.
कालिदासकृत ऋतुसंहार काव्य. मणिरामकृत टीका, पाठान्तरें व
अर्थप्रदर्शक इंग्रजी टिप्पणी यांसहित; व शृङ्गारतिलक काव्य.
किंमत ६ आणे, ट. १ आणा.
केचळ टीकेसहित. ... .. किंमत ४ आणे, ट. १ आणा.
कालिदासकृत अभिज्ञानशाकुन्तल नाटक. इंग्रजी टिपा यांसहित.
किंमत २ रुपये, ट. २॥ आणे.
कालिदासकृत अभिज्ञानशाकुन्तल नाटक. राघवभट्ट टीका, व अर्थ-
प्रदर्शक बारीक टैपाचा. किंमत १ रुपया, ट. १॥ आणा.

आव्यालंकार, द्रष्टव्य नमिसाधुकृत दीर्घसहित.

कसवध नाटक. शेषकृष्णकृत.	किंमत १॥ रुपया, ट. २ आणे.
कृष्णसहस्रनाम.	किंमत ८ आणे, ट. १ आणा.
गणपतिस्तोत्र.	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
गणेशसहस्रनामावली.	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
गणेशगीता. (साधी).	किंमत २ आणे, ट. १ आणा.
गणेशगीता. (रेतासी पुढ्याची.)	किंमत ४ आणे, ट. १ आणा.
गीता. मोठ्या टेंपांनी छापलेली.	किंमत १२ आणे, ट. १० आणा.
गोपालसहस्रनाम. (रेतासी पुढ्याची.)	किंमत ४॥ आणे, ट. ॥ आणा.
गोपालसहस्रनाम. (साधी.) ..	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
चतुःश्लोकी भागवत.	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
गुलसीमहात्म्य.	किंमत ॥ आणा, ट. ॥ आणा.
दत्त दत्त दशकुमारचरित्र.	किंमत १॥ रुपया, ट. २ आणे.
दत्त उयनामावली.	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
दुर्गास्तोत्र.	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
देवीसहस्रनामावली.	किंमत १॥ आणा, ट. ॥ आणा.
दादज ज्योतिर्लिंग स्तोत्र.	किंमत ॥ आणा, ट. ॥ आणा.
दादज चित्र.	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
धर्मधर्माभ्युदयम.	किंमत ० रुपया, ट. २ आणे.
धृतिरासकृत अभिनव चंद्रवरी.	किंमत ३ आणे, ट. ॥ आणा.
नर्मदाष्टक.	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
नलचंपू.	किंमत २ रुपया, ट. ४ आणे.
नारायणपण्डितकृत हितोपदेश. अर्थप्रदर्श.	किंमत ८ आणे, ट. ॥ आणा.
व इच्छां टिप्पणीसहित.	किंमत १ रुपया, ट. १॥ आणा.
नीतिशतक.	किंमत ४ आणे, ट. ॥ आणा.
पांडवगीता.	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
पंचरत्नगीता.	किंमत १ रुपया, ट. २॥ आणे.
पंचरत्नगीता. (फारच मोठेक टिप्पणी.)	किंमत ७ आणे, ट. १ आणा.
पंचरत्नगीता मध्यम टेंपांनी छापलेली साधी.	किंमत ६ आणे, ट. १ आणा.
पंचरत्नगीता. (मोठी.)	किंमत ८ आणे, ट. १ आणा.

प्रश्नोत्तराणि वि.	किंमत ४ आणे, ट. १ आणा.
प्रातःस्मरण....	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
ब्रह्मनामवळी. मोटे टैपनी छापलेली.	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
भगवद्गीता मध्यम टाईप....	किंमत ३ आणे, ट. ॥ आणा.
भगवद्गीता रेशमी....	किंमत ६ आणे, ट. ॥ आणा.
पट्टिभाष्य....	किंमत ३ रुपये, ट. ३॥ आणे.
पद्मपत्र....	किंमत १२ आणे, ट. १ आणा.
भाष्येकत वि. सज्जितोय....	किंमत २ रुपये, ट. ४ आणे.
मनुस्मृत....	किंमत २॥ रुपये, ट. ४॥ आणे.
मार्कण्डेय....	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
यमुना....	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
रत्नासमुच्च....	किंमत १ आणे, ट. ॥ आणा.
रत्नसङ्गाध....	किंमत ३॥ रुपये, ट. ३ आणे.
रत्निकाष्टक....	किंमत ॥ आणा, ट. ॥ आणा.
रामगीता मूळ....	किंमत ॥ आणा, ट. ॥ आणा.
रामचंद्रिका नांवाची संस्कृत शब्दरूपावलि.	किंमत ४ आणे, ट. ॥ आणा.
रामरक्षा....	किंमत ॥ आणा, ट. ॥ आणा.
रामस्तवराज....	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
लक्ष्मणायामिष्ट....	किंमत ५ रुपये, ट. ८ आणे.
लघुकौमुदी....	किंमत ६ आणे, ट. १ आणा.
लक्ष्मीस्तोत्र....	किंमत ॥ आणा, ट. ॥ आणा.
लौगाक्षभास्करविरचित लक्ष्मीकौमुदी.	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
वाहमीकितायण सूचीक....	किंमत ८ रुपये, ट. १४ आणे.
विक्रमोर्वशी नाटक....	किंमत १२ आणे, ट. १ आणा.
विदुरनीति....	किंमत ६ आणे, ट. ॥ आणा.
विद्यारण्य स्वामीपुत्र अनुसूनिप्रकाश.	किंमत २१ रुपये, ट. ३ आणे.
विष्णुसहस्रनाम. (माध्व.)	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
विष्णुसहस्रनाम. (रेशमी.)	किंमत २॥ आण, ट. ॥ आणा.
विष्णुसहस्रनामवळी. (माध्व.)	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
विष्णुसहस्रनामवळी. (रेशमी.)	किंमत २॥ आणे, ट. ॥ आणा.
वैदिककोश....	किंमत ८ आणे, ट. १ आणा.

(नीतिवृत्त.)

[illegible]

- पवनसुताचा आधीं, मग पुरवी भानुसूनुचा काम. ॥ १६
- धनदुरभिमान जो, त्या शक्रसुता वाळिला वधी; राज्य ।
- सुग्रीवास कैपीचें देउनि, जगदीश दे सुख प्राज्य. ॥ १७
- चर सर्वत्र प्रेषी श्री शोधाया सुकंठ, परि शोध ।
- अग्रज जटायुचा कथि; लंघी जलधीस वीतसुत योर्ध्व. ॥ १८
- छळुनि सुरसेसि, मारी छीयाग्रह सिंहिका, पुरी पाहे. ।
- त्या श्रीस अशोकवनीं देखुनि, उगाचि पादपीं राहे. ॥ १९
- जड दशमुख ये रात्रीं, 'मन्महिषी हो,' म्हणे गंतव्रीड. ।
- धिकारी प्रभुभार्या त्यासि; तयाची न ती धरी भीड. ॥ २०
- झडपी मारुति न तया, आज्ञा प्रभुची नसे म्हणोनीच. ।
- स्वमनांत म्हणे, 'म्हणतो हें आयुःशेष तो, म्हणो नीच.' ॥ २१
- टपकरि मार्गे घेउनि गेली स्त्री त्या दशानना क्षुद्रा. ।
- मग एकांतीं प्रभुची स्तुति करुनि, श्रीस नमुनि, दे सुद्रा. ॥ २२
- ठकवी, सर्वळा अज्ञा वधुनि, रणीं धनरवा महामाया. ।
- ब्रह्मास्त्रा सांपडला; काळमुखींही न योग्य हा माया. ॥ २३
- डसुनि भुजंग कधीं तरि गरुडाला ह्मणवितील 'ह्रीं !' काय ? ।
- पेटवितां पुच्छ, उडे, जाळी लंकापुरी, महाकाय. ॥ २४
- ढळवुनि परैश्रुतिनग ये; प्रभुला वंदुनि, 'विलोकिली देवी,' ।
- ऐसें सांगुनि, चूडामणिसह, मस्तक पदीं पुन्हा ठेवी. ॥ २५
- ण पुढें मार्गे रा ज्या, तो राय कपीस भेटला, वानी; ।
- मानी बहु सिंधुतटा गेला, घेऊनि कीर्ति सेनानी. ॥ २६
- तत बिभीषण झाला स्वैग्रजदोषाग्निनें, शरण आला; ।

१. मारुतीचा. २. सुग्रीवाचा. ३. इच्छा. ४. दट असा दृष्ट अभिमान आहे ज्याला. ५. वा-
 शचें. ६. पुष्कळ. ७. दूत. ८. धाडी. ९. सीता. १०. सुग्रीव. ११. ज्येष्ठबंधु. (संपार्ती.) १२.
 रूति. १३. योद्धा. १४. राक्षसीविशेष. (ही नागमाता देवांनीं मारुतीची परीक्षा पहाण्याकरितां
 ठरली होती.) १५. आकाशमार्गानें जाणाऱ्यांची छाया ग्रहण करणारी. (सिंहिकेचें विशेषण.) १६.
 सीविशेष. (राहुची माता.) १७. लंका. १८. वृक्षी. १९. माझी पट्टराणी. २०. गेली आहे लज्जा
 ची, निलज्ज. २१. चरित. २२. नीचा. २३. आंगठी. २४. सैन्यसहिता. २५. राक्षसवि-
 ष. (रावणपुत्र.) २६. इंद्रजितास. २७. सामाव्यास. २८. खेदार्थी. २९. शत्रूचा धैर्यरूप पर्वत.
 ३०. शिरोरत्नासह. ३१. रावण. ३२. वानर. ३३. सेनापति. ३४. रावणाच्या दोषरूप अग्निनें.

त्याला लंका प्रभु दे; कोण कवि न सद्यशोमृते धाला ? ॥ २७
थर थर सागर कापे; सांगे, 'पौरासि जावया सेतु ।

नळ कपि करू; धरि न मी; होइल अघमममुक्तिला हेतु.' ॥ २८
दंतुजारि सेतु करवी; श्रीला दावी दशास्य चापशिरें; ।

सैरमा कथी, 'कपट हें; मोहांत न तूं, धरुनि ताप, शिरें.' ॥ २९
धनदानुजासि सुंगल प्रथमचि, भुजगासि गरुडसा, झडपी. ।

अंगद 'साम कर' म्हणे; परि हितबोधामृता न तो जड पी. ॥ ३०
'नर वानर तुच्छ' म्हणे; दारुण रण करुनि, भंग तो पावे. ।

देवांश कपि प्रभुच्या तेजें कां काळसे न कोपावे ? ॥ ३१
पैनाशनपाशांनीं धनरव करि बद्ध सातुजा देवें. ।

दे वायुजादिकां भय; ये खिंगपति, सोडवी, करी सेवा. ॥ ३२
फळ पावे पापाचें पर, कीं घटकर्ण काळसाहि मरे; ।

कोण म्हणेल अशांता विग्रह दावागि साम बा हिमं रे ? ॥ ३३
बहु विकळ करी घनरव सबळा सुंगळा, सलक्ष्मणा रामा; ।

आणी औषधिशिखेरिच उठवि सकळ, वातपुत्र ये कामा. ॥ ३४
भय दे मायासीता वधुनि, विभीषण तया भ्रमा वारी. ।

मग लक्ष्मण धननादा मौर्याविवरा महाबळा मारी. ॥ ३५
मरतां सर्वे, दशानन, सीता मारावया, धरि असीते. ।

त्या सचिव सुपार्श्व म्हणे, 'जरि हातीं मारिसी, तरि असीते !' ॥ ३६
यत्न करी परनाशा बहु, बळ खपतां, स्वयें अतिकुद्ध, ।

सौमित्रिस शक्तीनें भूतळि पाडी; करी असें युद्ध. ॥ ३७
रक्षी प्रभु अनुजातें, उठवी मारुति पुन्हां तया शिखरें. ।

अमृतस्त्रावि च्छत्रचि तो, निववि, हरुनि उन्हा, तयासि खरें. ॥ ३८
लक्ष्मीपति, शक्ररथीं वसुनि, अहोरात्र सम करी युद्ध, ।

१. उत्तमयशस्वरूप अमृतनेत्रे. २. तृप्त झाला. ३. परतीराम. ४. पानकांत बुडालेल्यांच्या मुलीला. ५. कारण. ६. राम. ७. विभीषणस्त्रीचें नांव. ८. प्रवेश करी. ९. रावणास. १०. सुग्रीव. ११. मूर्ख. १२. नागपाशांनीं. १३. इंद्रजित. १४. रामास. १५. हनुमंतादिकांस. १६. गरुड. १७. कुंभकर्ण. १८. वैर. १९. वणवा. २०. थंडी. २१. सुग्रीवास. २२. द्रोणगिरी. २३. इंद्रजिता. २४. मायावी जे त्यामध्ये श्रेष्ठ अशा. (इंद्रजिताचें विशेषण.) २५. खड्गांतें. २६. रावणाला. २७. असलीला. २८. सैन्य.

- शतमस्तक खंडुनि वधि सूर्यवरें, होय यश जगीं शुद्ध. ॥ ३९
- वर्धुनि पुष्पें, प्रभुतें वर्णिति, जय नारदप्रमुख गाती. ।
- अतिधवला कीर्ति शिवा लोपवि, कवळून, हंसमुखगा, ती. ॥ ४०
- शतमुख उठवी वानर, दिव्य करी श्री, पितोहि दे भेट. ।
- प्रभुयश भवार्णवीं हें सेतु, न नौका, तसें नव्हे बेट. ॥ ४१
- षण्मुखजनकसखाचें पुष्पकनामक विमान या वाहे. ।
- प्रभु, यातें बैसोनि, श्रीसेत्वाद्यखिल कौतुकें पाहे. ॥ ४२
- ससुगल विभीषण प्रभु निजजय, मारुतिमुखें, प्रथम कळवी. ।
- मग सानुज भरतातें भेटुनि, तत्ताप सकळही पळवी. ॥ ४३
- हर्षवि, राजा होउनि, भरता, सुगला, विभीषणा, राम. ।
- मारुतिस भव्य वर दे, पूर्ण करी सर्वभक्तजनकाम. ॥ ४४
- क्षयकर विप्रांचा जो, त्या लवणातें अग्निही मारी. ।
- भरत वधी कोटित्रय गंधर्व, प्रभु असा जगा तारी. ॥ ४५
- ज्ञहि अज्ञहि जन तारी नामें, कामादिशत्रुही मारी. ।
- खयशें भवभय वारी, करि भक्तमयूरघन दया भारी. ॥ ४६

२. नामांकरामायण.

(गीतिवृत्त.)

- राजीवोद्भव विनवी विश्वाहितदशमुखासि माराया; ।
- मधुकैटभारि दशरथसुत होय, त्रिभुवनासि ताराया. ॥ १
- राम प्रभु कौसल्यासुत, कैकेयीकुमार तो भरत, ।
- महितगुण सुमित्रात्मज लक्ष्मणशत्रुघ्न कीर्तिलोभरत. ॥ २
- राजासि राम लक्ष्मण गांधिज मागे, स्वयाग रक्षाया. ।

१. हृदयांत अमृतकुपी असल्यामुळें पुनः पुनः उत्पन्न झालेले असे अनेक मस्तक. २. हंस या उच्चम पक्ष्याला. ३. इंद्र. ४. सीता. ५. दशरथही. ६. कार्तिकस्वामीचा जो बाप महादेव त्याचा मित्राचें म्ह० कुबेराचें. ७. शोभायमान सेतु आदिक सर्व. ८. राक्षसविशेष. ९. शत्रुघ्न. १०. ज्ञानीही. ११. अज्ञानीही. १२. भक्तरूप मोरांस मेघासारखा. 'मयूर'शब्दांत कवीनें आपलें नांवही सूचित केलें आहे. १३. यांत पूर्वीर्धाच्या आरंभीं रा आणि उत्तरार्धाच्या म याप्रमाणें प्रत्येक आर्यंत रामनाम आहे, म्हणून यास 'नामांकरामायण' म्ह० नामानें चिह्नित रामायण हें नांव दिलें आहे. १४. कमलपासून उत्पन्न झालेला (ब्रह्मदेव). १५. स्तुत्यगुण. १६. विश्वमित्र.

मनुजेंद्र, गुरुनिदेशें, दे प्रियही प्रेणतभद्रदक्षा या. ॥	३
राहुनि आज्ञेत सदा सादर, माळनियां पॅर, महर्षी, ।	
मख संरक्षुनि, केला श्रीरामें, साहुजें, परम हर्षी. ॥	४
रौमा गौतममुनिची हर्षविली, पदरजें हरुनि शापा; ।	
मग जनकपुरीं सीता, लीलेनें राघवें चुरुनि चापा. ॥	५
रौकेशमुखी सीता रामाला, तदनुजा तिघी कन्या ।	
महितगुणा दे' ऐसें सांगुनि, मुनि जाय, मैथिला धन्या. ॥	६
राजा जनक दशरथा आणुनि, सानुज तदीयतनयातें, ।	
मणिकनकभूषिता दे कन्या; बहु धन्य म्हणति जन यातें. ॥	७
रागें जो हरकार्युक्तभंगें भार्गव, तया करी शांत. ।	
मैनु यच्छुनि, म्हणे 'बा ! तूं तो, जो चुकविता कैरीशांत !' ॥	८
राहुविमुक्त शशीसा, दशरथराजा विशर्कें धरि तेजा. ।	
मन कैमलांत बुडतां क्षण, म्हणवी व्यसुचि बोध करवी ज्या. ॥	९
रौव गमे इतराची, रामाची, पुरजनास, कीर्ति सुंधा; ।	
मधुरत्वादि यश परा न भजे, जें काय कामधेनुदुधा. ॥	१०
राजासि पुसोनि, युवाजिन्मातुळ ने सहानुजा भरता; ।	
मतिमाजि विचार असा होय नृपाच्या जगद्धिता भरता. ॥	११
राज्यभरोद्वहनोचित, सद्गुणसंपन्न, राम, लोकांस ।	
मत, युवराज करावा; करिल महे पूर्ण हा सेंदोकांस. ॥	१२
राजप्रियेसि सांगे सुंदरदूषितबुद्धि मंधरा दासी, ।	
'मन हें कां ? सपत्नीसुतराज्यें दीनतेसि कीं जासी. ॥	१३
राबीव सपत्नीतें, स्वसुता मागोनि राज्य घेच बरें; ।	
मैन्वद्द राम वरु वन, उडवुत भरतीं संपन्न हे चवरें.' ॥	१४

१. मनुष्यांचा राजा दशरथ. २. वसिष्ठाज्ञेनें. ३. नम्रजनांच्या कल्याणाविषयीं दक्ष अशा. ४. शत्रु. ५. स्त्री. ६. पौर्णिमेचा पति जो चंद्र त्यासारखें आहे मुख जीचें. ७. जनकातें. ८. परशुराम. ९. क्रोध. १०. गजेंद्रनाश. ११. राहुपासून मुक्त झालेला. १२. शंकारहित. १३. मंडांत. १४. प्राणरहित. १५. काकवी. १६. अमृत. १७. जगाच्या कल्याणार्थ. १८. शिरता. १९. पाण्यभार वाहण्याविषयीं योग्य. २०. राजाच्या हाताखाली काम करणारा. २१. आनंदानें. २२. जन्मस्थानीं राहणाऱ्यांस म्हणुं देव पितर यांस. २३. कैकेयीस. २४. देवांनीं विषडविली बुद्धि जीची अशी. २५. हर्षयुक्त. २६. मनु म्हणुं चवदा वर्ष. २७. सावत्र भाऊ.

- राज्ञी तसेंचि करि ती; मागे वर; सत्यसादरा अडवी. ।
 मेधुरतमाहि तिची मति, ती झाली, लोभदूषिता, कडवी. ॥ १५
- राहे यत्न नृपाचा; सीतालक्ष्मणसमेत राम निघे. ।
 मतिमान्, गुरुवचनावन सर्वसुखाधिक, असें बरा मर्नि घे. ॥ १६
- राहवि अभिषेका ती, घे वस्त्रें, प्रभुसि वेलकलें ओपी. ।
 मग, 'सेवा भरताहुनि मातें' प्रभुवर म्हणे, 'दिली सोपी.' ॥ १७
- राजासि राम वंदुनि, सर्वगुरुजनांसि, जाय उत्साहें ।
 महिषीगृहासि; राजा धरि भय, करितील लोक कुत्सा, हें. ॥ १८
- राजा सुमंत्र धाडी; तो स्वामिरथीं तिघांजणां वाहे; ।
 मरता सर्वहि शोकें, प्रभु करुण म्हणोनि, सासु जन राहे. ॥ १९
- रानट निर्घाद गुह, परि परम प्रेमळ सखा तया भेटे. ।
 मरुदागमें दहनसा, वनवासें शोक तन्मनीं पेटे. ॥ २०
- राजीवनयन सानुज, मागुनि वटवृक्षपय, जटा बांधी. ।
 मस्तक सैकपर्द तसें तें न विमोहील साधुची कां धी? ॥ २१
- राजभजन सचिवा हित न गमे, प्रभु उचित जाणवी, तरि तें. ।
 मन करि विकल गुहाचें, जेव्हां जगदीश आणवी तैरितें. ॥ २२
- राशि जैगद्गव्याची जी गंगा, प्रभु तितें उतरला, हो ! ।
 मग त्या म्हणे गुहातें, 'येतो बा ! न तव धी सुतरला हो.' ॥ २३
- राजसखभरद्वाजा सानुज, सखीक, राम, येऊन, ।
 मत्स्यवर जसा डोहा, भेटे; सानंद होय सेवून. ॥ २४
- राकानाथ चकोरा, राम तसा चित्रकूटवासिजना, ।
 मधु जेवि मक्षिकांच्या, मुनिराजीच्या तसाचि होय, मना. ॥ २५
- राहे सुमंत्र; भेटे तो महिषीच्या भजोनि गेहातें; ।
 महिला वियोग नृप दे, लज्जुनि, म्हणत 'राम राम' देहातें. ॥ २६
- राखा यांचा जातां, झालें गोकुळ जसें, तसें पुर तें. ।
 मरुशोक, श्रीगुरुनयघन; जीवन अन्यथा कसें उरतें ? ॥ २७

१. कैकेयी. २. अखंत मधुर. ३. गुरुवचनाचें पालन. ४. वृक्षाच्या साली. ५. राणी कौस-
 ल्याच्या गृहास. ६. निंदा. ७. या नांवाचा प्रधान. ८. दयाळु. ९. सप्राण. १०. कोळी. ११.
 वायूच्या येण्यानें. १२. जटाजूटयुक्त. १३. नौकेतें. १४. जगाच्या कल्याणाची. १५. अखंत चं-
 चला. १६. होबो. १७. चंद्र. १८. ऋषिपंक्तीच्या. १९. पृथ्वीला. २०. रक्षणकर्ता. २१. पुराचा.
 २२. श्रीगुरु जो तोच नीतिरूप मेघ.

मोरोपंतकृत

राखव साहज गुह्यें दूत प्रेषुनि शीघ्र आणविला; ।	
मैनुद अनर्थहि तिणें, हर्षद मानुनि; सुतासि जाणविला. ॥	२८
राग करी मातेवरि, करुनि पिल्याची क्रिया, निघें तूर्ण; ।	
मैघव्या मय दे, प्रभुला भेटे, व्हाया स्वकाम तो पूर्ण. ॥	२९
राजासि तोय देउनि, समजावी राम आशु भरतातें, ।	
अधुर वदे, सच्चितां जें पूर्ण करी, न बा ! शुभरता तें. ॥	३०
‘राहोंदे मज चवदा वर्षें, पितृसत्यरक्षणा, रानी. ।	
महिमा तुझाहि गावा ताताचें वचन रक्षणारांनीं.’ ॥	३१
राष्ट्रावनासि मागुनि धे प्रभुच्या पादुका, शिरीं वाहे. ।	
मरणद समयादर्शन कथुनि, समावृत्त, पुरनिकट राहे. ॥	३२
राक्षसकदनार्थ निघे श्रीरामहि, चित्रकूट सोडून ।	
मैंह बहु देता झाला अत्र्यनुसूयांसि, हस्त जोडून. ॥	३३
रानीं विराधराक्षस सीतेसि धरी, हरी, दैरीवदन; ।	
मत्ता तया मथुनि, दे पदा नमितयाहि सुमतिचें सदन. ॥	३४
रौत्रिचरभीतिरहित दंडकवन करुनि, हरुनि ताप, सजे, ।	
मदनांतकसा, द्याया गति त्यांस, सुपथ धरुनि तापस जे. ॥	३५
राजा गुह्यांचा जो, तातप्रियसख; जटाघु, तो तात ।	
मग्नचि सुखांत केला; हें यश गाते तसेच होतात. ॥	३६
राहे गोदातीरीं प्रभु, पंचवटींत, रचुनि दलेशाला; ।	
मत्ता खेंचरी लोभे त्यासि, शुनी जेवि अमृतकलशाला. ॥	३७
रागें कर्ण घ्राण छेदी लक्ष्मण कृती, तिला दंडी. ।	
मैदिरात्रप खर बंधु प्रेरी प्रभुच्या वधास ती चंडी. ॥	३८
राक्षस शूर्पणखेचे कैवारी मारितां रणीं, दुष्टा ।	
मैंहदप्रिय दशवदना कळवी ती, परम दारुणा, रुष्टा. ॥	३९
राख खकुळ कराया, कपटकनकमृग निशाचर प्रेपी. ।	

१. भरत. २. दुःखदायक. ३. कैकेयीने. ४. शीघ्र. ५. इंद्राल. (भरताचें मोठे सैन्य हा आपले राज्य घ्यावयास येतो काय असे त्यास मय पडलें असा भावार्थ.) ६. लवकर. ७. राखणार्थ. ८. माघारा फिरलेला. ९. राक्षसनाशार्थ. १०. आनंद. ११. गुह्येसारिले मुख व्याचें अ. १२. राक्षस. १३. पूर्णशाला. १४. राक्षसी. (शूर्पणखा.) १५. कुत्री. १६. मग्न व रक्त पिणारी. १७. कोपित स्त्री. १८. अतिशय वाईट वर्तमान. १९. क्रोधयुक्ता.

मर्त्याशन, वैरमत्त, क्षैणदाचरराज, दशमुख, द्वेषी. ॥	४०
रावण संहाराया, श्रीहि कपटकनकहरिणलोभ धरी; ।	
मैनकुलतिलका प्रार्थी; त्यामार्गे प्रभुहि जाय, जेविं हैरी. ॥	४१
रानांत दूर पळतां प्रभु कपटमृगासि खरशरें हाणी. ।	
मर्महतहि 'हा सीते! हा सौमित्रे!' अशी वदे वाणी. ॥	४२
राणी, प्रभुची वाणी मानुनि, भी, लक्ष्मणा म्हणे, 'स्वामी! ।	
मरणव्यसनीं रक्षीं; तुज पयसुदान मागतें वा! मी.' ॥	४३
रावव म्हणे, 'सखि! रहा स्वस्था; भी न रघुसत्तमा यावी. ।	
मथिला बहुधा प्रभुनें तो कनककुरंग मत्त मायावी.' ॥	४४
राग करी, कटु बोले, उंटजांतुनि घालवी तया आर्या ।	
मैद्युमित्रभुची भार्या; सिद्ध कराया सुरांचिया कार्या. ॥	४५
रावण तोंचि, मैदृष्टजीं जित्तिनि, हर्य श्रीम; जड म्हणे, 'आजी ।	
मत्सम मीच; जयश्री मेळाविला सडज न करितां औजी.' ॥	४६
राहु सुरैयशोविधुचा तो खळ केला जटायुनें भग्न. ।	
मग तेणही, अनयें पक्ष चळवनि, कंदमलीं मग्न. ॥	४७
राजसुता, गगनपथें नेतां, लघूनि ऋष्यमूकनग, ।	
मर्कटपंचक पाहे; सोडी ती त्यांत मोर्त्तरीय नंग. ॥	४८
राक्षस लंकेमध्ये रोषी सीता सती अशोकवनीं. ।	
मणिक्कीं रस गंगेचा, तेवि कथेचाचि या असो कवनीं. ॥	४९
राम मनुष्यतनु प्रभु परते, दृग वधुनि, तों, अनुज कथि, तें ।	
मैहिकेत श्रवण करुनि, धांवत उंटजासि ये, मनें व्यथितें. ॥	५०
रामा उटजीं न दिसे, 'हाय!' म्हणे, स्त्रैर्मेसा विलाप करी. ।	
'मदिराक्षि! हाय! कोठें आहेसि?' म्हणे; वरीच शोक धरी. ॥	५१
रानीं हुडकी स्त्रीतें प्राकृतमा, तों जटायुला पाहे. ।	
मरणोन्मुखाहि वदवी, न दशाननपापकृत्य तें साहे. ॥	५२

१. मैनुष्यांम खाणारा. २. वगप्रधानें मात्रलेल्या. ३. राक्षसराज. ४. रामाया. ५. सिंह. ६. रक्षेण शरानें. ७. भय पावे. ८. पतीचें प्राणदान. ९. लक्ष्मण. १०. पर्णशालेतून. ११. म-
धुदैत्य मारणाऱ्याची म्ह० रामाची. १२. उत्तम पर्णशालेत. १३. युद्ध. १४. देवांच्या यशोरूप
चंद्राचा. १५. मूर्खेंत. १६. उत्तरीयवस्त्रासह. १७. दागिने. १८. मडक्यांत. १९. (गंगापक्षी)
जदक; (कणापक्षी) गोडी. २०. सीतेचें भाषण. २२. स्त्री. (सीता.) २२. स्त्रीरूपतमा.

राजसखाचें उत्तरकार्य करुनि, पुनरपि प्रिया शोधी. ।
 मन वरिचेवरि शोकीं बुडतां, लक्ष्मण परोपरी बोधी. ॥ ९३
 राक्षस कबंध खाया धरि, त्या प्रभु दे विमान बैसाया. ।
 महिमा श्रीरामाचा अत्यद्भुत, विश्वगीत, ऐसा, या. ॥ ९४
 राजीवनयन बसवी प्रेमें शबरीस भौवुक विमानी. ।
 मकरालय करुणेचा हा प्रभु, या सत्य भावु कवि मानी. ॥ ९५
 राबवितो प्रणतगृहीं जो सकळा सिद्धि, तो सहाय करी ।
 मर्कटभैलूकांतें, चरितें तारावया जगासि, हरी. ॥ ९६
 राजस कपिपति वाळी, स्त्री हरुनि, जपे वधावया आत्या. ।
 मत्ता प्रभुवात उडवि मित्रीकृतसुगळकपि भयाभ्रा त्या ॥ ९७
 राड तशी सुगळाची कुदशा, गांगप्रवाहसा राम. ।
 मरुदात्मज रंजिकांत, प्रभुरविसंनिधिच रीसि दे धर्म. ॥ ९८
 राज्य कपींचें देउनि, सुगळा अग्रजवधू दिली तारा. ।
 मरुदधिप म्हणे, 'प्रभुजी ! तुमच्याचि करीं असे किली, तारा. ॥ ९९
 राजी सुगळ कपींच्या धाडी, त्यांला न लागला शोध. ।
 मरुदात्मजचि यशस्वी होय, न दुसरा जर्गी तसा योध. ॥ १००
 राय कवींचा मुरसा छायाग्रह ठकवि, न धरि शंकेला. ।
 मकरालय शतयोजन उडुनि, गरुडसाचि, जाय लंकेला. ॥ १०१
 रामप्रियेसि मुद्रा दे, वन चुरि, अहितकटक ये जंथुनी, ।
 मथुनि तया, पुर जाळी, खळदशवदनासि भवि तें कथुनी. ॥ १०२
 रासभसे पर केले, होउनि रचैःश्रवा तसा, आला. ।
 मणि देवीचा देउनि, बहु मान्य प्रभुसि वातसुत झाला. ॥ १०३
 राळासा प्रभुपार्शीं अरिपार्शीं पवननंदन सुमेरू. ।
 मदनारि विभु वदे, 'या वत्सा दहनापुढें पर उमे ! हें.' ॥ १०४
 रावणवधार्थ राम प्रभु, अमितसुरांशकपिबळेंद्रयुत, ।

१. दशरथाच्या मित्राचें म्ह० जटायूचें. २. या श्रीरामाचा. ३. भाविक. ४. सागर. ५. आ-
 स्वलांतें. ६. प्रभुरूप वारा. ७. मित्र केला आहे सुग्रीव वानर ज्यानें असा. ८. भयस्त्री अत्रांला.
 ८. चिखल. ९. वायुपुत्र. (मारुती.) १०. सूर्यकांत. ११. या सूर्यकांताला. ११. तेज. १२. वानांचा
 स्वामी. (इंद्र.) १३. रक्षण करा. १४. पंक्ति. १५. जमाव करून. १६. भविष्य. १७. गर्दभसे.
 १८. सूर्याचा अश्व. (चतुर्दश रत्नांपैकीं एक.) १९. कणधान्यविशेष. (हें धान्य बारीक असतें.)
 २०. क्राप्स. २१. असंख्य देवांश जे वानर त्यांचा नायक जो सुग्रीव तेणेंकरून युक्त.

मकरालयासि पावे शिवविधिशतमखमहर्षिकोटिनुत. ॥	६९
राक्षसराजानुजनि, प्रणत, बिभीषण, पैलाशकुलराज्य, ।	
मधुप मधु जसें कमळीं, रामपदीं पावला, यश प्राज्य. ॥	६६
राशि जळाचा प्रभुच्या तेजा भी; विनवि, 'बा ! यश तगावें; ।	
मज दाम अयुतयोजनही सेतु गमेल; काय शत गावें ?' ॥	६७
राक्षसराज, धराया सत्वर कुळसहित मृत्युची पदवी, ।	
मस्तक मनुष्यपतिचें दावुनि सीतेसि 'ही !' असें वदवी. ॥	६८
रामा बिभीषणाची सरमा, मीया असें तिला कळवी; ।	
मळवी अश्रुमरें जी मुख देवी, तैमनोव्यथा पळवी. ॥	६९
राहुनि अष्ट दिन तटीं, नळकपिला कथुनि, सेतुतें करवी. ।	
मग, सबळ प्रभु उतरे, प्राज्य यशोमृत जगत्रया भरवी. ॥	७०
राजा कपिकटकांचा, प्रभुतें घेउनि, चढे सुवेळनगीं. ।	
मत्तीं त्यां दुर्गस्थीं उडुनि पडे, झ्येन जेवि तुच्छखर्गीं. ॥	७१
रागें ताडुनि, पाडुनि शत्रुमुकुट, ये करुनि भुजयुद्ध; ।	
महिजाकांत म्हणे, 'बा ! साहस हें; या न म्हणति बुध शुद्ध.' ॥	७२
राक्षसपुर विभु रोधी; अंगदवदनं दशानना बोधी; ।	
मत्सरिवर अरि, परि, हरि करि साम, न आवरीच जड तो धी. ॥	७३
रात्रिचरचार धरिती, भुज झाडुनि, वाळिसुत करी चूर. ।	
मधुनि प्रासादातें, सूरकुळवरासि तों कथी शूर. ॥	७४
रागिट वानर ऋक्ष, प्रभुची होतां रणार्थ आज्ञा, ते ।	
मलिन निशाचर मथितां, प्रेक्षुनि म्हणती, 'न मात आ' ज्ञाते. ॥	७५
राहे महामुनीचा नित्यविधि, समाधि; समरयज्ञांत ।	
मन लुब्ध; जय पराजय दिसती, घटिकेंत, सम रयज्ञांत. ॥	७६
राड रुधिरमांसांची झाली समरांगणीं; मग, नदी न ।	
मत्तेमाहि तरोंदे; पळति खंचर; काढिती तैम न दीन. ॥	७७

१. रावणानुज. २. राक्षसांच्या कुलाचें राज्य. ३. भ्रमर. ४. मध. ५. जलाचा समूह. (समुद्र.)
 ६. भय पावे. ७. माळा. ८. दहा हजार. ९. योजनें. १०. राजा रामाचें. ११. हाय. १२. स्त्री. १३.
 बिभीषणस्त्रीचें नांव. १४. कपट. १५. तिची (सीतेची) अंतःकरणसंबंधी व्यथा. १६. कीर्तिरूप अमृत.
 १७. सुवेळनामकपर्वतां. १८. सीतापति. (राम.) १९. मत्सर करणाऱ्यांमध्ये श्रेष्ठ. २०. रावणाचे
 दूत. २१. राजवाड्यातें. २२. रामचंद्रास. २३. वेगवानांत. २४. गांजांही. २५. पक्षी. २६. टिकाव.

राजी सलक्ष्मण प्रभुवर विशिखांच्या कबंधलक्षांचें ।	
मन मोहाया दाविति नृत्य शतमखादियुद्धदक्षांचें ॥	७८
रावणभंगें, पावे जो सेनेश ग्रहस्त, तो मेल। ।	
मरतां राक्षसकटकें, मायावी मेघैरव न कोमेल। ॥	७९
रावणि अहिपाशाहीं सौमित्रिस रघुवरासही बांधी ।	
मर्कटकटकें भंगी. श्रीची होईल न विकळा कां धी ? ॥	८०
राजा सर्वखागांचा धांवुनि ये, सख्य संकटीं कळवी; ।	
मैरुदशनानें प्रभुच्या, गुरु दोषांतें जसो, तसा पळवी. ॥	८१
रावण घटकर्णांतें, कष्टें उठवुनि, रिपुक्षया धाडी ।	
मदिरामदांध तो, बहु कपिवीरांतें, रणांगणीं, पाडी. ॥	८२
रात्रिचरेश्वराज सुप्रीवातें रणीं धरी, परते; ।	
मर्कटकटकें भ्यालीं; विजयें घनसेचि गर्जले पॅर ते. ॥	८३
राजा मग, सुटुनि, हरी घटकर्णप्राणकर्ण वेगानें. ।	
महती ख्याति करी, सुरगंधर्वांसहि न वर्णवे गानें. ॥	८४
रागें भरे, फिरे, तो काळ गमे, कपि वधी, गिळी सगळे. ।	
मर्कट भयें गळाले; पर्वतशतवृष्टिनेंहि तो न गळे. ॥	८५
राम प्रभु भुज चरण छेदी, तरि तो न आवरे अहित. ।	
मस्तक खंडुनि पाडी; त्यातें करि वीरमंडळीं महित. ॥	८६
राक्षसराजाचे जे बंधु, मुत, सचिव, सहाय, ते सर्व, ।	
मैठ कपटाचे, खचले, दाखविते वैज्रपाणिला गर्व. ॥	८७
रावण, त्यांच्या शोकीं, जें जें श्रुत सैदनुजोक्त, आठवि तें. ।	
मसणाप्रति सैलघन स्वकुळाहि, महावळाहि, पाठवितें. ॥	८८
रावणि धैर्य तया दे, गगनांत शिरोनि, शस्त्रवृष्टि करी. ।	
मति मोहीं सर्वांची बुडवी, प्रभुही दशा तशीच वरी. ॥	८९
राजीवभवसुताची हृदयांत धरुनि यशःप्रदा वाणी, ।	

१. शतमखादि म्ह० इंद्रादियुद्धदक्षांचें मन मोहाया, सलक्ष्मण प्रभुवर विशिखांच्या म्ह० बाणांच्या राजी म्ह० पंक्ति [आणि] कबंध म्ह० शिररहित जीं धडें त्यांच्या लक्षांचें नृत्य दाविति, असा अन्वय. २. इंद्रजित्. ३. सर्पांतें. ४. कुंभकर्णांतें. ५. राक्षसराजाचा अनुज. (कुंभकर्ण.) ६. शत्रु. ७. सुप्रीव. ८. मोठी. ९. पूज्य. १०. रावणाचे. ११. गृहें. १२. इंद्राला. १३. साधु विभीषणाचें भाषण. १४. साधूंचा अपमान. १५. ब्रह्मदेवाचा पुत्र (नारद) याची.

- मरुदात्मज औषधिनगशृंग, पुरहराद्रिनिकटगत, आणी. ॥ ९०
- राहे न शल्यमोह क्षत तद्रंध्रानिळें कपिवळांत. ।
- मनुजतनु सानुज प्रभुसह उठले सर्वही भट पळांत. ॥ ९१
- रावणसुत मायावी सीता मायामयी रची, मारी; ।
- मग्न करि महाशोकीं; साधु विभीषण तया भ्रमा वारी. ॥ ९२
- रावणि विभीषणानें, युक्ति कथुनि लक्ष्मणासि, मारविला. ।
- मैघव्याला थोडा दे, दे विजय सुरांत फार हा रविला. ॥ ९३
- रावण शोकें खवळे; धवळेतरभा धरुनि कैरवाळा, ।
- मैहजामथना धांवें; वारी त्या बुध सुपार्श्व अरवाळा. ॥ ९४
- राक्षस वळ चतुरंग प्रभुवरि, मथनार्थ, पाठवी, रागें. ।
- मैधुमित्पवना त्यांतुनि एकेंहि दिली न पाठ वीरगें. ॥ ९५
- राख प्रभुशरदहनें केलें वळतुण, असेंहि परिसून, ।
- मदिरांध, दुरभिमानी, सोडी अजसूनुची न परि सून. ॥ ९६
- राट क्रोध धरि, निघे, न गणुनि उत्पात, अपशकुन, भारी. ।
- मैरुसख व्हाया, घाली गांठि प्रभुशीं, सुकंठवळ मारी. ॥ ९७
- रांळ करी सर्वांची; सौमित्रिस शक्तिनें विकळ पाडी; ।
- मभीं खरविशिखांहीं त्यातें, प्रभु तो भ्रमे असें, ताडी. ॥ ९८
- रांग अनुपूर्व भगवदास्यां बहु ज्यासि, तो, महासुकृती, ।
- मरुदात्मज उठवि पुन्हा, त्याचि उपायें, तया, मैहासु, कृती. ॥ ९९
- राईचा गिरि, गिरिची राई करि, त्या दशस्य तो काय ? ।
- महिमा अरिसहि देतो ज्याच्या हृदयांत आपले पाय. ॥ १००
- राजा ११गीर्वाणांचा रथ दे, त्यावरि वसे, करी समर; ।
- मैकर निवटिलें २२जेणें, २३जो कौसारी म्हणे करीस 'मर.' ॥ १०१
- रात्रिदिवससप्तक रण अत्यद्भुत, ज्यांत शत शिरें तुटलीं. ।
- मरण तरि न अरि पावे; पहिलीं जैशीं तशीं नवीं फुटलीं. ॥ १०२

१. माहती. २. द्रोणाचलचें शिखर. ३. कैलासपर्वताजवळचें. ४. इंद्रालय. ५. कृष्णवर्ण. ६. तरवारील. ७. सीतेला मारण्यास. ८. उच्छृंखळाम. ९. रामरूप वायूस. १०. वीररूप पर्वतानें. ११. अजपुत्र दशरथ याची. १२. राजा. १३. निर्जान. १४. फजीती. १५. अनुराग. (प्रीति.) १६. महावळ. १७. मोहरीचा. १८. इंद्र. १९. देवांचा. २०. सुसर. २१. मारिला. २२. ज्या रामानें. २३. जो राम. २४. सरोवरांत.

१. सिद्धांत दशमुखाच्या अंताचा तैं न होय कोणाही. ।
 मरणभयप्रद झाला; जेविं दुखविला स्वर्गोहकोणाही. ॥ १०३
 राहे सावि प्रभु, तों, रँविहृदय अगस्य दे जेपायास. ।
 'मथिशिल अरिसि' रवि असें बदला 'बहु न करितां जपायास.' ॥ १०४
 राक्षसवरा वधी तो वैरविध्यत्नाभिमंत्रितें वाणें; ।
 महिला लोकेशांच्या वांटिति तेव्हां महोत्सवें वाणें. ॥ १०५
 राशि स्वःपुष्पांचे प्रभुवर सुर वर्षले, सरी घनसे. । •
 मंहमर तो सुघन विपुळ, त्यांत पररसासि लेश रीघ नसे. ॥ १०६
 राक्षसवधविजयातें गाती गंधर्व, नाचती देवी. ।
 मध्य ब्रह्मांडाचा वाद्यस्तवरव न रिक्त तिळ ठेवी. ॥ १०७
 रावणदाहादि सविधि करवूनि, पदीं विभीषण स्थापी; ।
 मग 'देवी दिव्य करी; सद्यश सत्यादिलोक हें व्यापी. ॥ १०८
 राजा दशरथ भेटे; उठवी मृतकक्षकपिवलें शक्र; ।
 मन सुकवींचें मानी हें सद्यश अमृत, अमृत तें तक्र. ॥ १०९
 राक्षसराजाकरवीं सबळ सुगळ पूजवून, तत्सहित ।
 महित विमान वरि, निघे राम, करायासि भरतवत्सहित. ॥ ११०
 राजसुतेसि रणकथा कथुनि, प्रभु सेतु दाखवी; रमवी; ।
 मधुरवचनें विभीषणसुगळसमागम मना सुधा गमवी. ॥ १११
 राहु जसा चंद्रातें, मोह तसा ज्या क्षताकुळा कवळी, ।
 मत्तातमित्र, येथें सुगति वरुनि, सद्यशें कुळा धवळी. ॥ ११२
 राजितकुसुमविमानीं विरहींचें वृत्त सर्व आयकवी. ।
 'मधुपिककूजित तैसें प्रभुभाषण' हें म्हणेल काय कवी ? ॥ ११३
 रा मग, ता आधीं, हें नीम जिचें, तीस घे, जग नयानें ।
 मग सुखीं करिता प्रभु गोदेतें पावला गैगनयानें. ॥ ११४
 राजीवाक्ष विभु म्हणे, 'सादर गोदावरीतटीं वसलों ।

१. सिद्धांत. २. आपल्या घराच्या कोपऱ्यांत राहणारा सर्प. ३. दुःखी. ४. आदित्यहृदय मंत्र. ५. जपाचे श्रम. ६. श्रेष्ठ ब्रह्मास्त्रांनं अभिमंत्रित. ७. स्त्रिया. ८. स्वर्गपुष्पांचे. ९. उत्सवभर. १०. अगण्य. ११. वाणें आणि स्तुति यांचा शब्द. १२. सीता. १३. शपथ. १४. सीतेस. १५. माझ्या ताताचा मित्र. (जटायु.) १६. शुभ्र करी. १७. शोभायमान पुष्पकविमानीं. १८. वसंतकृत कोकिलांचें भाषण जसें. १९. तारा. २०. विमानांनं.

- मदिराक्षि ! तरिच सप्रियजन सुविमानीं कुबेरसा बसलों. ॥ ११६
 राक्षि ! अगस्त्याश्रम हा, अत्र्याश्रम, चित्रकूट नैव लोकीं; ।
 महद सदा या गंगायमुना, हा श्रीप्रयाग अवलोकीं.' ॥ ११६
 राहे प्रभु प्रयागीं नमुनि भरद्वाजमुनिस; तूण पण ।
 मग झाला सिद्ध; म्हणे, 'आशीर्वादें तुझ्याचि पूर्ण पैण.' ॥ ११७
 'रात्रि क्रमूनि येथें येइन, तूं कुशळ वद गुहा, भरता,' ।
 मंरुदात्मजा असें प्रभु सांगे, परम खदास्यलाभरता. ॥ ११८
 रौधींचा पिक्कपक्षिखन रसिकजनासि बंधु, तयापरिस ।
 मधुर मँरुज्जरव गुहा; मानी जीर्वातु मूर्त या हँरिस. ॥ ११९
 रानट कपि, परि गुरुहुनि, चंद्राहुनि, अधिक वाटला भरता, ।
 मल्यानिलाहुनि, श्रमहर, रघुपतिभजनर्वाटलाभरता. ॥ १२०
 रौंकारमण चकोरा, तैसा प्रभुवर तया गुहा होय. ।
 मग दर्शन दे भरता, देतो घन चातका जसें तोय. ॥ १२१
 रौंजित होय न केवळ सौंकेतवि, बहु निवोनि, विश्वहि तें. ।
 मधमघित धवळ सुयशें केलें ब्रह्मांडभांड विश्वहितें. ॥ १२२
 राज्याभिषेकविधि तो केला वरुनि प्रभूत्तमें धन्य. ।
 मणगट धरुनि दवडिलें भवभय, राहेल कोणतें अन्य ? ॥ १२३
 राजे सुगळ विभीषण जनकादिक सर्व पूजिले सँवळ. ।
 मरुदात्मजा निजयशःश्रवणवर दिला, जसा सुँधाकवळ. ॥ १२४
 राउत उँच्चैःश्रुतिचा जो, त्याच्या सुगतितें जसा, अन्य ।
 मँहुजेंद्र श्रीराम प्रभुच्या पावे तसा न रौंजन्य. ॥ १२५
 रौंखादिकप्राय शमवि वातादिस, अमृतरस नुरवि शेप, ।
 मँहुजप तसा प्रँजाधिस राम असा स्तविति मँहिसुर विशेष. ॥ १२६
 राज्य प्रभुचें, प्रभुच्या राज्यापरि मत्त लवण गंधर्व; ।
 मथनीं त्याच्या गमला शत्रुघ्न, तसाचि भरतही, रँर्व. ॥ १२७

१. नूतन. २. तेजोदायक; उक्ताहदायक. ३. वरित. ४. प्रतिज्ञा. ५. वैशाखीचा. ६. कोकिल.
 ७. वायुपुत्राचा शब्द. ८. जीवनीषध. ९. वानरास. (भामतील.) १०. यज्ञ. ११. चंद्र. १२. अलंकृत.
 (शोभायुक्त). १३. अयोध्याच. १४. ब्रह्मांडरूप भांडें. १५. सेनायुक्त. १६. अमृताचा ग्रास.
 १७. उच्चैःश्रव्याचा. १८. मनुष्यांमध्ये श्रेष्ठ. १९. राजा. २०. औपविधिशेष. २१. राजा.
 २२. प्रजेच्या दुःखाला. २३. ब्राह्मण. २४. महादेव.

राष्ट्रचि न, राम निववी, देउनि धर्मार्थकाममोक्ष, मही. ।
 मत अनुसरे प्रजांचें अक्षमसा, रामराज तो क्षमही. ॥ १२८
 राजा राम दयाघन, भक्त मयूरासि, हा, अमृतवर्षे ।
 मन निववुनि, नाचवि जो, भैवभान उरों न दे किमपि हर्षें. ॥ १२९

३. मंत्रमयरामायण.

(गीतिवृत्त.)

श्रीमान् राजशिरोमणि दशरथ, जो निजयशें बरा महित, ।
 द्विजसेवक, यज्ञनिरत, जनभयहर्ता, धरानिकामहित. ॥ १
 श्रीशहरा बहुमत तो, त्याच्या प्रांजलयशस्करा महिला ।
 जैननी, यज्ञजपायसपानें, करि; दे सुखा बरा महिला. ॥ २
 श्रीराम ज्येष्ठ तनुज, भरत यशोनिधि खरा, कुंमारमणी ।
 लक्ष्मण, शत्रुघ्न जया नयजयरुचि, जशि हरा उमा रमणी. ॥ ३
 श्रीराम प्रभु, गौंधिजयज्ञावन, राक्षसांसि मथुनि, करी. ।
 मुनि जय जय म्हणती, जें गौतमदरामहाधराशि हरी. ॥ ४
 श्रीगलशरासन मथुनि, जय करुनि, धरामनोव्यथा हरिली. ।
 जैनकयजनायतनजा, राजसभामद हरुनियां वरिली. ॥ ५
 श्रीकंठशिष्य राम, द्विजसत्तम, अतिशशा, खळविराम; ।
 त्याच्या जंगतीपाळक्षत्रियजनलयमदा पळवि राम. ॥ ६
 श्री रामा मग देतां अजितनय नराधिनाथ; वामगती, ।
 घे निजवरद्वय वळें, कैकेयी, खजननयपरार्तमती. ॥ ७

१. असमर्थासारखा. २. संसारस्मृति. ३. यांत प्रत्येक गीतींत 'श्रीराम जयराम जयजयराम' हा त्रयोदशाक्षरी मंत्र साधिला आहे म्हणून यास 'मंत्रमयरामायण' असे नांव दिलें आहे. ४. पूज्य. ५. यज्ञाविपर्यायतत्पर. ६. पृथ्वीला अत्यंत कल्याणरूप असा. ७. विष्णु-शिवांला. ८. दशरथ. ९. शुद्धयशस्कारक. १०. स्त्रिया. ११. पुत्रप्रसवला. १२. कुमारांमध्ये श्रेष्ठ. १३. विश्वामित्राच्या यज्ञाचें रक्षण. १४. गौतमऋषीची स्त्री जी अहल्या तिच्या महत्पापाचा राशि. १५. शिवधनुष्य. १६. जनकाच्या यज्ञस्थानापासून झालेली. (सीता.) १७. भार्गवराम. १८. दुष्टांचा नाशकर्ता. १९. पृथ्वीपालक जे क्षत्रिय त्यांचा नाश करण्यावद्दल झालेल्या गर्वाला. २०. राज्यश्री. २१. दशरथ. २२. कुटिलबुद्धि. २३. स्वजनाच्या (दशरथाच्या) नीतीनें परमदुःखित मती जीची.

श्रीराघवा वन, मही निजकायभवासि, दे; दरा न मनीं ।
 धरि; जनहृदयजरुहप्रिय ! धी, राज्य त्यज्जुनियां, गमनीं. ॥ ८
 श्रीराज्य त्यज्जुनि मही, सौनुजभूतनय राघव, मनांत ।
 सुजनांच्या भय नुरवी, स्वभुजद्वयकृतपराक्रम वनांत. ॥ ९
 श्रीशवियोग खैरामय अजतनयप्राण हरि; नैरामर तो ।
 द्विजशापात्तलय, जसा पिउनि बिलेश्यभवा गैरा मरतो. ॥ १०
 श्री त्यजि, रांग धरि मनीं जननीचा, यत्न करि पुरा गमना; ।
 परि जनकयशस्कर, जनहित, नयरत, न मनि सानुराग मना. ॥ ११
 श्रीसुदिराभ, मनोहर, जटिल, सुभगकाय, रात्रिचरममें ।
 बेदी; जय पावे; द्विज यति निववि, परामया हरुनि, शैमें. ॥ १२
 श्रीगोदातीराश्रम विभु, जप तप यज्ञ करि, परा मथिता; ।
 शूर्पनखातेजःक्षय, जयशाली, राक्षसां मरण कथिता. ॥ १३
 श्रीस हरि रावण मदें, जपुनि यतिमिषें, वरावया मरण; ।
 जरि अनय कळे, करि जन, धरि नच भय, वधि खरा, मदचि न रण.
 श्रीवर, राक्षस मथितां, जटायुला तोय दे, खरा मैहित ।
 जनकप्रियसख गृध्रहि; जग गाय, तरीच, सदभिराम हित. ॥ १५
 श्रीश सुरालुत्तम, जरि यज्ञभुगीश्वरहरादिमत, न बरी. ।
 तरि भजनप्रिय जन, हा स्वाशय कथि राम, उद्धरुनि शबरी. ॥ १६
 श्रीदाराहर मर्दुनि, सुगळ जगीं करि र्यशोवरामत्र. ।
 जैनिलयजभयमहोष्णीं होय धैराजासुरमण सुच्छत्र. ॥ १७
 श्री खचराधिप मैरुदात्मज शोधुनि होय मैवरा मैत हा; ।
 जपुनि यथावळ भजतां, यश येचि; म्हणे न राजमणि नत हा. ॥ १८
 श्रीदसख पुरार्ति मना, तेविं करी जय करावया स्वमन; ।
 जनितरय, जलधिकृतभय, सेतु रची दुस्तराघसंशमन. ॥ १९

१. आपल्या पुत्रास. (भरतास.) २. लक्ष्मणसीतेसह. ३. सीतेचा पति जो राम त्याचा वियोग.
 ४. दारुणरोग. ५. दशरथाचे प्राण. ६. नरदेव. (राजा.) ७. द्विजशापानें प्राप्त मरण ज्याला. ८. सर्पा-
 पासून झालेल्या. ९. विधास. १०. क्रोध. ११. शोभायमान जो मेष लासारखा. १२. जटाधारी.
 १३. महारोगाला. १४. मुखें. १५. जानकीस. १६. पूज्य. १७. लक्ष्मीरूपिणी जी स्त्री (सीता)
 तीतें हरण करणारा. (रावण.) १८. यश व वर यांचें पात्र म्हण स्थान. १९. जन्ममरणभयरूप
 महा उष्णांत. २०. सीताप्राणवल्लभ. (राम.) २१. वायुपुत्र. (मारुति.) २२. लक्ष्मीपतीला.
 २३. मान्य. २४. कुत्रेराचा मित्र. (शिव.) २५. तरण्यास कठीण जें पाप त्यातें शमविणारा.

श्री राज्य नमनमात्रे अनुजसम यथार्थ मानराशि महा ।
 रंजनचरनायकानुज अब्यय पावे बरा वरासि महा ॥ २०
 श्रीदाचा खेचराधम अनुज तनयसोदरादिसहित मरे ।
 नैकेचि, जरि नयन स्वजनप्रिय म्हणति, 'नृपवरा ! शम रे !' ॥ २१
 श्रीस्त्रीकारा मग करि, जीवन विर्यदान वरुनि नभि, राम ।
 अनुजसमय न विलंबी, जगदाश्रय, सगुणसंपदभिराम ॥ २२
 श्री ये पुरा, महाजगदुदयचि रंज्याभिषेकमहकाळीं ; ।
 स्वजनीं प्रभुनयन, जसें सरतां वय सानुराग मन बाळीं ॥ २३
 श्रीदचि पुरामधिल जन, सुज्ञान, सदय, खरा पर महर्षी ; ।
 जलदोदय वैनजनयन, सर्व मयूरापरी परम हर्षी ॥ २४
 चोविस आर्यांचें हें रामायण, नाम यासि मंत्रमय ।
 अंतर्गतारिमारक, सार, कवि रचिल असें न यंत्र मय ॥

४. बालमंत्ररामायण.

(गीतिवृत्त.)

बालकांड.

श्रीमान् दशरथ राजा, शैतमखसख, पुण्यकर्मपथसक्त, ।
 ख्यात रविकुळीं झाला, हरिहरगुरुगोद्विजातिजनभक्त ॥ १
 रामा बहु होत्या, परि पुत्र नसे, होय वृद्ध तो सौंधी ; ।
 विधिर्सुतकथितसुमंत्रप्रोक्तोपायें महामखा साधी ॥ २
 मखमुख्यवाजिमधीं भागप्रहणार्थ देव जे आले, ।
 ते म्हणति, 'विधे ! दशमुख आम्हांवरि निल घालितो घाले ॥ ३

१. राक्षसांचा धनी जो रावण त्याचा कनिष्ठबंधु. (विभीषण.) २. नाशरहित अशा. ३. मोठ्या.
 ४. कुबेराचा. ५. राक्षसांमध्ये अधम. (रावण.) ६. वेगवान्. ७. पुष्पकविमान. ८. चवदा वर्षे
 संपतांच घरीं येईन अशी जी भरतार्शा प्रतिज्ञा केली होती ती. ९. मोठ्या जगताचा उदय. १०.
 राज्याभिषेकरूप उत्साहकाळीं. ११. कमलाक्ष. (राम.) १२. या रामायणांत 'श्रीराम जयराम
 जयजयराम' हा त्रयोदशाक्षरी मंत्र साधिला आहे. तो बालकांडांत प्रत्येक गीतीच्या पहिल्या
 चरणाच्या पहिल्या अक्षरांत, अयोध्याकांडांत दुसऱ्या अक्षरांत, याप्रमाणें क्रमानें शेषकांडाच्या उत्तर-
 कांडांत सातव्या अक्षरांत आहे. अशीच रचना पंतांनीं 'मंत्ररामायणां'तही केली आहे. तें मंत्ररामायण
 यापेक्षां मोठें असल्यामुळें यास 'बालमंत्ररामायण' असें नांव दिलें आहे. प्रत्येक कांडांत तीन
 मंत्र, असे एकंदर यांत २१ मंत्र आहेत. १३. इंद्रमित्र. १४. स्त्रिया. १५. दुःखी. १६. नारद.

जैन्या अक्षम आम्हीं, त्याच्या नाशा उपाय योजावा; ।

अनपत्य दशरथ हि कीं याचा जो काय औधि तो जावा.' ॥ ४

यज्ञेशातें ब्रह्मा प्रार्थी, सुयशें जगासि ताराया; ।

‘देवा ! दशरथसुत हो, दुष्टा दशकंधरासि माराया. ॥ ५

रावण, नरकपि न गणुनि, इतरांपासुनि अभयवर याची.' ।

करिशील हानि युद्धीं होउनि तूं श्रीनिवास नर याची.' ॥ ६

मधुमथन ‘अवश्य’ म्हणे. त्यावरि पुत्रेष्टि ऋष्यशृंग करी. ।

तत्तेजें, मंत्रबळें, नृपभाग्यें, होय कर्मसिद्धि बरी. ॥ ७

जलजाचा बंधु तसा शिखिकुंडांतुनि निघे पुरुष भव्य. ।

तो हेमपात्र राया दे, पायस ज्यांत अमृतसैं नव्य. ॥ ८

यज्वा म्हणे तिघींतें, ‘करुनि उचित भाग तें सुपायस खा.’ ।

सदनुग्रह जेंवि तसा कोण करिल इष्ट करसुपाय सखा ? ॥ ९

जगतीपतिच्या भार्या त्या प्राशुनि दिव्य पायसा धाल्या. ।

कौसल्या कैकेयी ससुमित्रा गर्भिणी तिघी झाल्या. ॥ १०

यम र्यक्षप शक्र वरुण पवन दहन रवि असे अमर जे, ते ।

विधिवचनें जैनु अंशें वानरयोनींत जाहले घेते. ॥ ११

राक्षसराजवधार्थी प्रभुला झाले सुखें सुर सहाय. ।

कीं नाहत तो सेवारूप म्हणविल चि सुखें सुरस ‘हाय !’ ॥ १२

महिषी कौसल्या ज्या शुभ समयीं प्रसवली, तया राम ।

ऐसें दशरथ ठेवी नाम सविधि, जें सुसिद्धिचें धाम. ॥ १३

श्रीसंपन्ना प्रसवे कैकेयी ज्या सुता, तया नाम ।

भरत असें ठेवी, सुरतरुपुष्पांचें उणें करी दाम. ॥ १४

राकेशमुखी प्रसवे ज्यांसि सुमित्रा, तयां सुतां नामें ।

लक्ष्मण शत्रुघ्न अशीं ठेवी नृप, पूर्ण होय तो कामें. ॥ १५

महामरातें अर्पी रत्नालंकार, हेम, गज, वाजी. ।

भूप म्हणे, ‘बळ दास्या द्या, करतिल पुत्र हे मग जवा जी!’ ॥ १६

जन्मापासुनि देती निजमूर्तिसमृद्धि साधुरीतीस. ।

पितरांच्या इतरांच्या प्रीतिस जी कीर्ति माधुरी तीस. ॥ १७

१. युद्धास. २. असमर्थ. ३. मनोव्यथा. ४. मागे. ५. अग्नि. ६. कुबेर. ७. जन्म. ८. राणी.

९. पूर्णमापति. (चंद्र.) १०. भूदेव. (ब्राह्मण.)

धक्षपसखप्रभावे आचार्ये साधु पढविले चवघे. ।

अवघे सुरगुरु गमती; अमृतरसाची च भूप तो चव घे. ॥ १८

राशि तपाचा गाधिज भेटे राजा, धनाधिपा शिवसा. ।

ज्या मुनिपुढें रवि तसा होय, जसा पूर्णचंद्रमा दिवसा. ॥ १९

‘मन्मख रक्षाया दे राम सलक्ष्मण’ म्हणे असे ऋषि, तें ।

दुष्कर गणिलें भूपें; घावें जल आकुलें कसें तृषितें? ॥ २०

जगतीश्वरासि न रुचे, रुचलें सुतदान तत्प्रभावज्ञा ।

रघुकुलहिता वसिष्ठा, कीं न हिता होय सत्प्रभावज्ञा. ॥ २१

यजमाना बोधुनि तो विप्रांच्या तनय देववी राजा. ।

कीं त्या अयश नसावें, म्हणती उचितज्ञ देव वीरा ज्या. ॥ २२

जय दे, अखें शत दे मुनि, मग मारुनि ताटिका चंडी, ।

सिद्धाश्रमांत राघव मारीचसुबाहुगर्वशिर खंडी. ॥ २३

यजन समाप्त करुनि, गुरुसह जाय प्रभु पुरासि जनकाच्या. ।

मुनिदारोद्धृति रुचवी मतिस, उपनिषत् जशीच जन काचा. ॥ २४

राहु पराकाराचा तो शिवचाप सलील खंडिला रामें. ।

अनुरुपा श्रीसीता वरिली, जैशी रति प्रिया कामें. ॥ २५

मंहितगुण लक्ष्मण वरी जनकाची उर्मिळाभिधा कन्या. ।

भरतासि मांडवी, श्रुतकीर्ति रिपुघ्नासि पाणि दे धन्या. ॥ २६

श्रीदसमानसभाग्य क्षितिपति दशरथ मयूरसा हर्षे. ।

जनकमहाराजमणी स्वर्णप्रेमाश्रु मेघसा वर्षे. ॥ २७

राहुनि, विवाह करवुनि, सर्वास पुसूनि, गाविसुत गेला. ।

त्यावरि महा अनुग्रह, आग्रह करुनी, स्वयें असा केला. ॥ २८

मनुजेश्वर दशरथ मग, जनकास पुसोनि, दारसुतसहित ।

मिथिलापुरीहुनि निघे, जो या विश्वांत शकसा महित. ॥ २९

जगदीश्वरपितृवें बहु मानी सुरसभा जनकराजा. ।

पात्र दशरथा करि त्या सुतिस, सुधासुरसभाजन करा ज्या. ॥ ३०

यतिमति, विरक्त, परि तो जनक प्राकृत तसा बराचि रडे. ।

श्वशुरा सुता निरवितां, बहु वाहुनि दुःखगिरिभरा, चिरडे. ॥ ३१

१. कुबेराचा मित्र शिव याच्या सारखा बुद्धिप्रभाव ज्याचा. २. बृहस्पति. ३. विश्वामित्र. ४. कुबेराचा. ५. सज्जनांचे प्रभेचा अपमान. ६. अहल्याद्वार. ७. ‘उपनिषत्’ शब्द संस्कृतांत स्त्रीलिंगी आहे. ८. शत्रुरूपी सूर्याचा. ९. मदनानें. १०. पूज्य.

राहे पहात, पावुनि दूर पथीं, निजपुरासि मग परते ।	
तो वेदांती, मानसकासारीं जेंवि हंसखग परते. ॥	३२
मदनारिधनुर्भोगे कोपे भृगुराम, काळसा वाटे. ।	
फाटे दशरथहृदय त्रासें, जें जळ मुखस्थ तें आटे. ॥	३३
जमदग्निमुत, धरुनि पथ, उम्राचा शिष्य, उग्रमति, राहे. ।	
पूजायी दशरथ कुळगुरुसह ये जवळ जरि, परि न पाहे. ॥	३४
शैवस क्षत्रियकुळशत यत्परशुदवानळा, तथा रामा ।	
नमुनि श्रीराम पुढें ठाके, सांगूनि आपुल्या नामा. ॥	३५
जरि मृदुलप्रकृति प्रभु, तरि दावी राम उद्धतत्वातें. ।	
त्या विभु कळवी, चढवुनि नारायणचाप, शुद्ध तत्वातें. ॥	३६
यंतकोप प्रभु, जोडुनि शर, तदनुमते तदीय धर्मातें ।	
खंडी, तथा अमोघें त्यास हि देता प्रताप शर्मातें. ॥	३७
राग न धरुनि, वरुनि शम, भृगुराम महेंद्रपर्वता गेला. ।	
स्वपुरप्रवेश निर्गतमोहें, सुदितें, नृपोत्तमं केला. ॥	३८
मग आज्ञा भेटाया, शत्रुघ्नयुता प्रिया सुता भरता ।	
मातुलसह नृप धाडी, ज्याची स्तुत्या सुरोत्तमा नरता. ॥	३९

अयोध्याकांड.

तो श्री मच्चूडामणि दशरथ नृप यौवराज्य रामातें ।	
द्याया उद्यत झाला, रुचलें रघुकुळविभूतिधामा तें. ॥	१
दा रा दयिता प्रभुची, तीतें दुर्बुद्धि मंथरा शिकवी; ।	
विघ्न करी अभिषेका; झाला असमर्थ सत्यराशि कवी. ॥	२
स म यज्ञा कैकेयी हित समजुनि मंथरामतिस लागे. ।	
वन रामा, राज्य सुता, दोन असे पूर्वदत्त वर मागे. ॥	३
नि ज सत्यरक्षणपरें भूपें बहु विनविली, परि खवळली ।	
स्ववशा हि न ती पतिला कैकेयी द्यावया हंरिख वळली. ॥	४
सु य शोरत राम शिरीं घेता झाला तशी तदाज्ञा ते; ।	
धन गुरुसुतादिविप्रांप्रति वांटी; म्हणति 'हा !' तदा ज्ञाते. ॥	५

- वा **रा** या न शके, मग बंधुस सीतेस, उचित माहुनि, धे. ।
स्वगुरुजनासि पुसाया, हर्षे रविवंशपद्मभानु निधे. ॥ ६
- स **म** जावुनि मातेसह सुमति सुमित्रेस, अनघ रागेल ।
नमना कैकेयीच्या, तो भक्तमयूरघन, घरा गेला. ॥ ७
- नि **ज** जनका राम म्हणे, 'दे आज्ञा, पाय वंदितों बा ! हे. ।
राहे लक्ष्मण न, पुरी सिद्धा सीता हि जाहली आहे.' ॥
- भ **य** सोडुनि, कैकेयी निर्दयहृदया करी महा जाच. ।
ती श्रीरामासि म्हणे, 'चवदा वर्षे वर्नी रहा, जा च. ॥ ९
- द्वि **ज** वन्यवृत्ति जैसा, चवदा वर्षे तसाचि हो, राजा ।
सत्यव्रत, तूं जाशिल, मग जेविल; आजि भव्य होरा, जा.' ॥ १०
- प **य** देणारी विष दे, नेसाया वल्कलें पुढें ठेवी. ।
लोभें भ्रमली बहुतचि, अतिकठिणा राक्षसी च ती देवी. ॥ ११
- ये **रा** ग, गुरु म्हणे, 'तें टाक चि वल्कल, न तूं मुली ! नेस. ।
मत्सुवचन ईस नसो मान्य, असावें चि तुज कुलीनेस.' ॥ १२
- न **म** नीं तात रडविला, कैकेयीहून अन्य ज्या माता. ।
क्षिप्र निधे जनकाचा, स्वकुळ करायासि धन्य, जामाता. ॥ १३
- ने **श्री** रामासि रथीं राजाज्ञेनें सुमंत्र वाहून. ।
आबाळ पौर रडले वल्कलधरसानुजासि पाहून. ॥ १४
- पौ **रा** नुराग भारी, निजल्या ठायीं तयांसि सोडून, ।
त्यांतुनि हळुच निधे प्रभु, वंचितभक्तांसि हात जोडून. ॥ १५
- अ **म** रनदीच्या तीरीं प्रभुसि सखा गुह निपादवर विनवी. ।
राम म्हणे, 'तातप्रिय तपीं, फलवृत्ति यांत बरवि नवी.' ॥ १६
- 'भ **ज** जा प्रभुसि च,' ऐसें म्हणुनि, सुमंत्रासि पाठवी मार्गे. ।
उतरी गुह गंगेतें, प्रभु त्यासि म्हणे, 'रहा पथीं जागे.' ॥ १७
- जा **य**, भरद्वाजातें वंदुनि, तत्कथितवनपथें तरुनी ।
यमुनेसि, चित्रकूटा, मुनिसह वाल्मीकितें नमन करुनी. ॥ १८
- आ **रा** मीं तेंवि वसे लक्ष्मणरचितोढेंजीं सदार सदा. ।
होय मुनिसभा रामा, जैशी ते कीर्ति कवि सदा, रसदा. ॥ १९

- स म जुनि गुहर्परुषोक्त प्रभुवृत्त, सुमंत्र फिरुनि ये, नगरीं ।
 पिहितमुख शिरे; दुःसह ताप जसा नृपगृहीं तसा न गैरीं. ॥ २०
- अ ज सुत, कौसल्येतें शाप कथुनि, रात्रिमाजि तो साव्या ।
 व्यसु होय पुत्रशोकें; त्या गतिला शत विपत्ति सोसाव्या. ॥ २१
- ल य होतां प्रभुचा, ज्या आसदशा त्या कदापि न वदाव्या. ।
 आला भरत स्मरत प्रभुतें दिवशीं पुरासि चवदाव्या. ॥ २२
- तो ज ननीतें निंदी, कौसल्येतें स्तवी, पदें नमुनी. ।
 पितृहित करी, न महि घे, 'वे' हें न पुन्हा म्हणे, वदे न मुनी. ॥ २३
- न य धर्मज्ञ भरत तो गुरुजननीसचिवपौरजनयुक्त ।
 जाय विभुकाडे, त्या अतिपापापासूनि व्हावया मुक्त. ॥ २४
- मा रा या जातो हें मानुनि, धरि गुह निपाद वाटेतें. ।
 काय वदावें ? भरता त्या स्वापयशें विषाद वाटे तें. ॥ २५
- सा म गुहाशीं करि, मग सेना ने तो कवि प्रयागा ती. ।
 समजे मुनि हि भरत अतिशुचि; सोडुनि शोक, विप्र या गाती. ॥ २६
- ख श्री स भरद्वाज प्रगटी; रामानुजा सपरिवारा ।
 पूजी; न अहंकृतिचा लागों दे मानसास परि वारा. ॥ २७
- सा रा जो विश्वाचा थारा, नेता भवाब्धिच्या पारा, ।
 त्या भरत चित्रकूटीं भेटे रामा क्षमादयागारा. ॥ २८
- तो म रण दशरथाचें ऐकुनि, साजुज सदार 'हा तात !' ।
 ऐसें म्हणे; दयाश्रित सानंद भवीं सदा रहातात. ॥ २९
- नि ज शोकें व्यसु झाला जनक म्हणुनि फार पावला शोक. ।
 तो करि पिंडजलांजलिदानादिक, करिति जें सदा लोक. ॥ ३०
- द य मानमानसा त्या प्रभुसि म्हणे, पाय धरुनि, तो भरत ।
 'परत, स्वपुरा ये बा ! या च पर्दीं मी, पर्दीं दुजा, न रत.' ॥ ३१
- त्या रा जीवाक्ष म्हणे, 'हा धर्म नव्हे लहान, चवदावें ।
 सरतांचि वर्ष, येइन वत्सा ! त्वां म्यां हि हा न च वदावें. ॥ ३२
- श्र म राज्यभरोद्वहनें, श्रीगुरु ससचिव असे परि सहाय; ।
 बा ! लाविशिल म्हणाया कामप्रमुखां हि तूं अरिस हाय.' ॥ ३३

- द्वि **ज** रावणनिधनार्थी ज्ञाते तेथील ते हि भरतातें ।
 म्हणति, 'वहावा चि दिला दुर्वह हि चतुर्दशाब्द भर तातें.' ॥ ३४
- प्र **य** तमति म्हणे, 'टळतां अवधी, ज्वलनांत काय होमीन ।
 गंगान्हदविरहातें साडुनि, वांचेल काय हो मीन ? ॥ ३५
- म **ज** ला श्रीचरणाब्जस्पृष्टा दे पादुका तरायास ।
 योगक्षेमसमर्था या करितिल विरहकांतरा यास.' ॥ ३६
- श्रे **य** प्रियभक्ताचें करि, देउनि पादुका, दयाजळधी ।
 कैकेयीतें हि नमुनी राम म्हणे, 'न च धरू तुझी मल धी.' ॥ ३७
- वा **रा** सार करुनि, तो भरत परतवूनि, ऐंद्रिकाकातें ।
 शिष्टुनि, तेथूनि निघे राम कराया प्रहृष्ट नाकातें. ॥ ३८
- श **म** धन अत्रि प्रभुतें पूजी, त्याची महासती भार्या ।
 सीतेसि अलंकारी, सत्कीर्ति जशी तशी च ती आर्या. ॥ ३९

अरण्यकांड.

- भव्य **श्री** राम प्रभु, ज्याच्या हृदयीं उदंड कारुण्य, ।
 प्रमुदित करी प्रवेशें तापससंकीर्ण दंडकारण्य. ॥ १
- न **वि** रा धराक्षसास चि, हित इतरां सर्व तापसां गमला. ।
 जो प्रभु दीनासि म्हणे, 'हरितों निःशेष ताप, सांग मला.' ॥ २
- पर **म** भयंकर राक्षस सीतेसि धरी, हरी; तया बाण ।
 प्रभु हाणुनि सोडवि, ते क्षिप्र करिति जानकीपरित्राण. ॥ ३
- तो त्या **ज** नकसुतेतें सोडी, श्रीरामलक्ष्मणांसि धरी; ।
 स्कंधीं शिशुसे वाहे, जाय वनीं, ती सती विलाप करी. ॥ ४
- सप्रि **य** ते दाशरथी चंद्रार्क, स्पष्ट तो गमे राहू. ।
 खड्गवराहीं त्याहीं त्याचे तत्काळ खंडिले बाहू. ॥ ५
- प्रभु **रौ** जराजशापापासुनि त्या तुंबरासि करि मुक्त. ।
 शरभंग मुनिस भेटे, तो पूजी, स्तुतुनियां कथी युक्त. ॥ ६
- निर्धू **म** ज्वलनीं तनु होमुनि, मुनि दिव्यरूप तो होय. ।
 त्या दहन तसा, च्यवना दैत्यौषधिसिद्धितें जसें तोय. ॥ ७

- कांज **ज** शक्र विमानीं बसवुनि, त्या ब्रह्मपूर्व लोकातें ।
 घेउनि गेले, श्रीमत्प्रभुदर्शनहर्षवीतशोकातें. ॥ ८
- अभ **य** ऋषीतें प्रभु दे, राक्षसहत विप्र बहुत पाहून. ।
 जनकसुतेतें सांगे 'भूताहितहनन बहु तपाहून.' ॥ ९
- अव्या **ज** दय प्रभु मग, जेंवि चकोरासि चंद्रमा निववी, ।
 तेंवि सुतीक्ष्णमुनीतें; दर्शन याचें चि निलय संस्तववी. ॥ १०
- विस्म **य** पावे प्रभुवर, ऐकुनियां वाद्यगीतनाद सरीं; ।
 स्वर्गणिकांहीं दिधला उग्रतपा मांडकाणि मोहकरीं. ॥ ११
- प्रख **रा** सिचापशरधर राम प्रभु दंडकाननीं हवें ।
 क्रमिता झाला, तापसजनसत्कृति करुनियां, दहा वर्षे. ॥ १२
- प्रथ **म** आल्यातें, मग घटजातें राम भेटला, भावें. ।
 त्या मुनि म्हणे, 'तसें हें, जेंवि समुद्रांत वेढ लाभावें.' ॥ १३
- देला **श्री** रामातें हरिदत्तें सर्व वैष्णवें शस्त्रें; ।
 जैशीं दिधलीं पूर्वीं राक्षसविजयार्थ गाविजें अस्त्रें. ॥ १४
- मुनि **रा** जानुमतें तो प्रभु पंचवटीस जाय, तों वाटे ।
 पितृसख जटायु भेटे, प्रिय साक्षाज्जनकसा चि तो वाटे. ॥ १५
- सप्रे **म** म्हणे त्यातें प्रभु, 'हें स्वकुटुंब, या जपा, सून ।
 तुमची सीता, ईतें पाळा गहनांत आजपासून.' ॥ १६
- अंडं **ज** पतिस पुसोनि, प्रभु पंचवटींत राहिला उटजीं. ।
 जैसा संततीनींचा दिव्य मधुपराज पुष्पितीं कुंठजीं. ॥ १७
- दुर्न **य** दशमुखभगिनी जी शूर्पणखा, दुराशया, रंडा, ।
 झाली भाजन नासाकर्णयुगच्छेद या महा दंडा. ॥ १८
- अंम **रा** रि खर, त्रिशिरा, दूषण, इत्यादि राक्षस क्रूर ।
 चवदा सहस्र वधिले रामें, दुःसह हॅरीस जे शूर. ॥ १९
- हेम **म** य मृगामार्गे प्रभु दयिताप्रिय करावया लागे. ।
 'हा सीते ! हा लक्ष्मण !' ऐसें तो असुहरेषुहत मीगे. ॥ २०

१. ब्रह्मा. २. श्रीरामाच्या दर्शनाच्या आनंदानें गेला आहे शोक ज्याचा. ३. सर्व भूतमात्राच्या शत्रूचें हनन. ४. निष्कपट आहे दया ज्याची. ५. मुनिविशेष. ६. अप्सरा. ७. ऋषिविशेष. ८. अगस्त्यऋषीला. ९. बापाचा मित्र. १०. जटायु. ११. कल्पवृक्षावरचा. १२. कुड्याचे झाडावर. १३. राक्षस. १४. इंद्राला. १५. प्राणहारक बाणानें विद्ध. १६. ओरडे.

सीता ज वळुनि दवडी सौमित्रिस, तों चि दशमुखें हरिली ।

ती क्षण सोडबुनि, रणीं सत्कीर्ति सुगति जटाघुनें वरिली ॥ २१

निर्द य, निर्द्वय, रावण नेउनि ठेवी तिला अशोकवनीं ।

ती त्यासि म्हणे, 'यावें सुकवीच्या सुयश रे! पशो! कवनीं.' ॥ २२

स्वोट ज शून्य विलोकुनि, हाय म्हणे प्रभु, फिरे सशोक वनीं ।

जो दुःखभर, सविस्तर आला वाल्मीकिच्याच तो कवनीं ॥ २३

'अन य ज्ञे दशवदनं सीता,' इतकें वदोनि जो मेल, ।

प्रभु त्या तातसख्या जल देउनि, हुडकित पुन्हा वनीं गेला ॥ २४

प्रभु रा नांत भ्रमतां, धरि योजनभुज निशाचर कबंध ।

त्याचे बाहु छेदुनि, करुणार्णव चुकविती नरकबंध ॥ २५

तो सु म ति होय राक्षस, 'कोण तुम्ही? काय या वनीं कार्य?' ।

ऐसें पुसे तयांतें; सांगे सौमित्रि ऋजुमना आर्य ॥ २६

सांगे श्री मंतांतें पुशिलें निजवृत्त तो हि, शापाच्या ।

अंतातें जाणुनि, दैनुदानव नाशार्थ शेषपापाच्या ॥ २७

'रुचि रा कृति मी होतों, उम्राकारें सुनीस भय भारी ।

देता झालों; शापी स्थूळशिरा मुनि; न रूप मज तारी ॥ २८

हें म म वृत्त; असा मी झालों शक्रांशनिप्रहारानें; ।

दाहोत्तरकार्य करिन; शोधाल म्हणत पुन्हा न हा रानें.' ॥ २९

त्याचा ज गदीश करिति दाह वनीं, तों चि दिव्य रूप धरी ।

बसुनि विमानीं, प्रभुला सांगे इष्टाप्तिहेतु युक्ति बरी ॥ ३०

'रामा! य मनियमवती, सुमति, मंतंगाश्रमीं असे शबरी; ।

दे दर्शन तीस, जिला भेटि तुझी, गति तशी गमे न बरी ॥ ३१

प्रव रा सरसी पंपा, संपाया ताप, मग पहा धीरा ! ।

नैग ऋष्यभूकनामा, जवळ चि आहे रघूत्तमा! वीरा! ॥ ३२

तेथें म नुजश्रेष्ठा! वानर आहेत पांच, रवितनय ।

सुग्रीव तयांत वसे, तो रामा! योग्य तुज सखा सनय.' ॥ ३३

ऐसें ज लदश्यामें रामें ऐकोनि, तो दैनु स्वर्गा ।

पाठविला; हें प्रभुचें निरुपम कारुण्य आवडे भर्गा ॥ ३४

- हृद य द्रवेल, गाइल साधुसभा आत्मपद यश बरी, तें ।
चरित कराया भेटे, होउनि अत्यंत सदय, शबरीतें. ॥ ३९
- ती पू ज न करुनि म्हणे, 'रामा! मद्गुरु मतंग मुनि गेला ।
सत्यपदाप्रति जेव्हां, धन्य तुवां चित्रकूट नग केला. ॥ ३६
- सुश्रे य मला गुरुनें कथिलें, तें सिद्ध जाहलें आजी. ।
तृप्ता केली, होती करुनि, जशी चातकी तशी, आ जी.' ॥ ३७
- सद रा तिघ्ना प्रभुला पंपापथ कथुनि, गुरुकडे जाया, ।
राया नमुनि रघूंच्या, होमी ज्वलदग्निमाजी ती काया. ॥ ३८
- होय म हित रूप तिला प्राप्त वर विमान, सत्यलोक मग; ।
सानुज पंपा पावे तो श्रीराम स्वभक्तकल्पनग. ॥ ३९

किष्किधाकांड.

- सुखदा श्री पंपेची, परि झाली प्रभुमनीं असुख रचिती; ।
इतरांचे तों, तैशा विरहीं, तत्काळ ती असु खरचिती. ॥ १
- 'हा सीते! रा कापतिमुखि! सुख मज तव समागमें होतें; ।
कोणी न म्हणे, म्हणतों पुनरपि कर नवस, माग, मी हो तें.' ॥ २
- बहु स म जावी लक्ष्मण; मग तेथुनि ऋष्यमूकगोत्रास ।
जातीं; त्यांतें पाहुनि पावे सुग्रीव कीश तो त्रास. ॥ ३
- वातात्म ज पाठविला सुग्रीवें; विप्रवेष तो यातें ।
भेटे, पावोनि निवे, पांथ बहु तृषार्त जेंवि तोयातें. ॥ ४
- तो आश य, वृत्त पुसे, लक्ष्मण सांगे तयासि, तो वाहे ।
स्कंधीं, करि सुगळाशीं भेटि, कपिप्रभु हि बहु सुखा लाहे. ॥ ५
- त्या भास्करात्मजाशीं प्रभुशीं शास्त्रोक्त सख्य तें झालें; ।
आलें मनास रविच्या; शक्राचें चित्त हर्षलें, भ्यालें. ॥ ६
- दोषे स म सुखदुःख, प्रिय कार्य करावया, प्रतिज्ञा ते ।
करिते झाले, स्वयशें सुखवाया सज्जनांप्रति ज्ञाते. ॥ ७
- 'नेली र ज निचरें स्त्री अनुमानें जानकी असें जाणे; ।
अस्मच्छुतीस वांटित गेली ती रामनाम हीं वाणें. ॥ ८

रुचिच य, मणिकांचनमय, दिव्य, अलंकार उत्तरीयपटी ।

बांधुनि, सोडुनि गेली, आम्हा कीशांत, याचि अद्रितटी. ॥ ९
रामा ! या जे गतीधरकुहरीं ते नैग तसे चि आहेत. ' ।

प्रभु त्यासि म्हणे, 'दाखिव, आण अलंकार, पुरवि हा हेत.' ॥ १०
सीताप्रि य नैग पाहे राम; म्हणे 'लक्ष्मणा ! पहा बा ! हे. ।

तो नेणे इतर. म्हणे, 'जाणें नूपुर चि यांत हें आहे.' ॥ ११
साश्रु उ रा शीं प्रभु धरि, भिजवी शोकोदकें समस्त नग; ।

हारासि म्हणे, 'हा ! तूं भाग्यें होतासि मजसम स्तनग. ॥ १२
बा ! सांगें म ज, नेली कोणिकडे राक्षसीं प्रिया माजी ? ।

त्या वधिन सपरिवारा. मज युग ती, येतसे त्रियामा जी.' ॥ १३
सुगळ श्री रामातें, अश्रु पुसुनियां, म्हणे, 'तया अरितें ।

नेणें; भेटविन तुज स्त्रीरत्न, करुनि यत्न, मी परि तें. ॥ १४
माझी ही रा जसुता ! स्त्री हरिली वाळिनें, तदपि धीरा ।

मी कपि हि त्यजित नसें, तूं कां त्यजितोसि पंडिता ! वीरा ?' ॥ १५
ल्याप्रति म रुजवर म्हणे, 'करितों बा ! प्रथम मी तुझ्या कार्या; ।

शोधाया मदयिता मग करशील प्रयत्न तूं आर्या !' ॥ १६
प्रभु बी ज पुसे तैशा वैराचें; सुगळ तो असें कळवी; ।

'मायावी असुर, तया वाळी भंगूनि संगरीं पळवी. ॥ १७
तो सभ य शिरे विवरीं, द्वारीं ठेवूनि मज, तयामागें ।

शिरला वाळी हि, जसा व्याघ्र चि व्याघ्राचिया वधा रागें. ॥ १८
संवत्स रा उपरि ये रक्ताचा विवरभरि महापूर; ।

शब्द न पडतां कानीं, गमलें वधिला चि शत्रुंनीं शूर. ॥ १९
शोकें भ्र म लों, विवरद्वारीं ठेवूनि गिरिधरा आलों; ।

रडलों; अभिषेकीं मी वश सचिवांच्या दुराग्रहें झालों. ॥ २०
तो वाळी, ज यशाली, ये, मज पाहुनि पर्दीं, भरे रागें. ' ।

'अंगें मारीन' म्हणे. 'भ्रमलों सर्वत्र, लागला मागें. ॥ २१
हा आश्र य निर्भय नग मज; कारण सांगतों तुला याचें. ।

वाळी बळजळधि, मथन करि दुंदुभिनामका डुंलायाचें. ॥ २२

ल्यातें यो **ज** न उडवी, तद्वळदर्पासि निंदुनि, करानें; ।

आश्रम मतंगमुनिचा भरला तद्रक्तविंदुनिकरानें. ॥ २३

क्षुब्धाश **य** मुनि शापी, 'तो वाळी मूढ ऋष्यमूकनर्गी ।

व्यसु हो प्रवेशतां ची, क्षम कोण मदुक्तलंघनास जर्गी ?' ॥ २४

वाळिप **रा** क्रम परिसुनि, पादांगुष्ठें शरीर दश गांवें ।

प्रभु दुंदुभिचें उडवी, ज्याचें शोषें असीम यश गावें. ॥ २५

एके चि **म** हाबाणें प्रभु भेदी सप्तताल भूमितळ; ।

वाळिवधीं संप्रत्यय होउनि वर्णी सुकंठ रामवळ. ॥ २६

वाळीतें श्री **राम** प्रभु मारायासि सिद्ध होय. मग ।

सुगळासि म्हणे 'हटिक, त्वदेहित मद्भाणविद्ध हो धर्मग. ॥ २७

तो सम **रा** येतां, प्रभु एकेचि शरें तया उरीं ताडी, ।

पाडी, तद्राज्यश्रीस्त्री भोगायासि तदनुजा धाडी. ॥ २८

वानर **म** हावळ अमित सुग्रीवें आणवूनि भेटविले. ।

त्यांचे प्रतापदहन प्रभुपवमानें पळांत पेटविले. ॥ २९

सुररा **ज** दिशेसि विनत, वरुणदिशेतें सुषेण पाठविला; ।

धनददिशेतें शतवळ; सुग्रीवें पण मनांत आठविला. ॥ ३०

तैसेचि थं मदिशेतें जांबवदंगदमरुत्सुतादि कपी ।

धाडी, मास अवधि करि, कीं प्रभु विरहार्त जळ हि नीट न पी. ॥

शोधुनि **रा** जसुतेतें विनतादिक परतले, श्रमुनि आले; ।

वाळिसुतादि, अवधितें लंगुनि, चिंतार्त शासना भ्याले. ॥ ३२

म्हणति, 'म रावें; दुस्तर सागर पाहोनि, बोलिले, 'हाय !' ।

धन्य जटाशु प्रभुच्या जेणें कार्यार्थ वेंचिला काय. ॥ ३३

त्या, अनु **ज** मरण परिसुनि, कीशांसि पुसे जटायुचा भ्राता. ।

संपातिनामका त्या अंगद कथि वृत्त, सुत जसा ताता. ॥ ३४

अपून तो **य** भ्रात्या; सांगे निजवृत्त, जानकीशोध. ।

तो धर्मज्ञ म्हणे, 'मज साधुनिशाकरमुनींद्र करि बोध. ॥ ३५

कथितां **ज** नकसुतेची वार्ता तच्छोधकांसि, तुज लक्ष ।

दक्ष स्तवितिल, होतिल रवितेजें दग्ध भव्य नव पक्ष. ॥ ३६

सीता प्र य ता दिसती मजला लंकापुरीं अशोकवनीं; ।

शत योजन पाहतसे गृध्र; करा यत्न, जा, तिच्या अवनीं.' ॥ ३७

गृध्रव रा नें ऐसें सांगुनि, होउनि सपक्ष, हर्षानें ।

केलें गमन, निवविले कपि सर्व, जसे मयूर वर्षानें. ॥ ३८

मारुति म हेंद्रशिखरीं चढला, ऋक्षपकृतस्तवें फुगला; ।

निजबळ काळतां, सद्यश मिळतां, राहेल कवि कसा उगला? ॥ ३९

सुंदरकांड.

बळसिंधु श्री मारुति, लंघुनि शतयोजनाब्धि तो, पैरा ।

पावे प्रभुवरशरसा; ज्या अतिदुस्तर हि मार्ग सोपारा. ॥ १

हरुनि प रा क्रमलेशें मारुति लंकाधिदेवतातेजा, ।

शिरला पुरीत; तृणसे राक्षस, देवां द्विजांसि खाते, ज्या. ॥ २

रावणधो म विलोकुनि, पाहे रामप्रिया अशोकवनीं. ।

तों तेथें तो खळ ये, तीतें प्रार्थूनि न्यावया भवनीं. ॥ ३

धिक्कारी र ज निचरा तें, बैसुनि शिशपानैगीं, पाहे; ।

मारुति मनीं म्हणे, 'हे प्रभुला योग्या महासती आहे.' ॥ ४

विफळप्र य त होउनि, दशमुख, जोडुनि मैहाघ, रागेला; ।

नव्हतां वश, 'गिळिन' असें वदुनि, नपावुनि मैहा, घरा गेला. ॥ ५

विश्वास पु रा या तो, प्रभुगुण गाऊनि, दे तिला मुद्रा. ।

चूडामणिसह देवी प्रभु आणाया निरोप दे रुद्रा. ॥ ६

मधुनि प्र म दवन, वधुनि बळ, अक्ष, म्हणे मनांत, 'कां पडला ।

दृष्टिस न दशमुख?' रणीं दाटुनि कपि धनैरवासि सांपडला. ॥ ७

नेला प्रभं ज नतनय बांधुनि राक्षससभेसि, बोलविला; ।

बोलुनि सुरसुनिमस्तक शतवार सकंपसा चि डोलविला. ॥ ८

'श्रीरामप्रि य सख हो, देतो जें दास 'दे' वदे, वद या ।

'शरणागता मज अभयदाता तूं,' करिल देवदेव दया. ॥ ९

प्रबळ स्त्री ज नकसुता; न शिवावें तापल्या पहारेतें. ।

अतिहित या ही त्या ही लोका ही आपल्या पहा रे तें. ॥ १०

१. वृष्टीनें. २. जांबवंतानें केलेल्या स्तुतीनें. ३. पलीकडील बाजूस. ४. घर. ५. सिसग्याचे झाडावर. ६. मोठें पाप. ७. आनंद. ८. अंगठी. ९. मूद. १०. मारुतीला. ११. रावणाच्या पुत्राचें नांव. १२. इंद्रजिताला. १३. मारुति.

प्रभुचें प्रि य वस्तु कधीं न जिरे, साजे चि ना पदक चोरा; ।

अनुभविल केशराचें कैसें रे राक्षसा ! पैद कैचोरा ? ॥ ११

इत्यादि ब रा रागें भरुनि वदे, तें न त्या खळा साहे. ।

पाहे असिस, म्हणे तों त्या तेंदनुज साधु, 'दूत हा आहे.' ॥ १२

तैलाद्रें अ म राहित वस्त्रशतें वेष्टवूनि पुच्छातें ।

पेटवुनि, म्हणे, 'फिरवा लंकेत, करुनि घोष, तुच्छातें.' ॥ १३

वातसुत 'श्री रामो जयति' असें म्हणुनि तो उडे सहसा. ।

जाळी लंकेसि; म्हणे 'रे ! राक्षस ! हो ! रडा, मलान हसा.' ॥ १४

होय सैमी रा त्मज तों दीन श्रीरामदारदाहभयें; ।

विज्ञवुनि पुच्छ समुद्रीं, श्रीतें पाहुनि, निवे बहु स्वजयें. ॥ १५

पुनरपि म हितनयेतें नमुनि, तदाज्ञा, खळासि निंदुनि, घे. ।

तेथुनि, कीशचकोरां निववाया, तो कपींद्रइंदु निघे. ॥ १६

त्या लंघुनिज लघीतें, गर्जोनि महेंद्रपर्वतीं उतरे. ।

झाले जयापुढें ते राक्षस, सिंहापुढें जसे कुतरे. ॥ १७

तो परम य शस्त्री त्या वृद्धा भेटे नमूनि; आनंदी ।

कपि आर्लिगुनि म्हणती, 'श्रीरामनिदेशशंभु हा नंदी.' ॥ १८

'म्यां शुद्धाचाराती प्रभुदयिता देखिली सती सीता. ।

गीता मुंमुक्षुनें तशि, झाली मद्दृष्टिदर्शनें सीती. ॥ १९

केले सद्गु म भग्न क्षेणदाचर ही, त्यजूनियां शंका; ।

डंका श्रीरामाचा गाजविला, ती हि जाळिली लंका.' ॥ २०

हें वृत्त औं ज नेयें कथितां, परमोत्सवें वनीं चेष्टा ।

बहु करिति, उडति, नाचति, भक्तजनेष्टा चि त्या, न नीचेष्टा. ॥

प्रभुतें प्रि य कळवाया, ते जांबवदादि उसळले खोंतें. ।

यश अमृतवर्ष, कपिवळ अंकुरलें शुष्क मुसळ लेखों, तें. ॥ २२

वानर रा ज मनःप्रियमधुवन अत्यंत रम्य पाहून, ।

शिरले युवराजाच्या आज्ञेतें, मागतां च, लाहून. ॥ २३

१. 'वस्तु'शब्द संस्कृतांत नपुंसकलिंगी आहे. २. स्थान, पदवी. ३. एक प्रकारची वनस्पति. हिचे अंगीं सुवास असल्यामुळें ही केशांना लावीत असतात. ४. विभीषण. ५. रावण. ६. मारुति. ७. सीता. ८. जांबवानास. ९. आज्ञा. १०. मोक्षेच्छनें. ११. संतुष्टा. १२. राक्षसानें. १३. मारुति. १४. आकाशाला. १५. माना.

राजाचें भ य न धरुन, वनपाळा दधिमुखासि ताडून, ।
 पाडून फळें भक्षुन, मधु प्याले मधुवनांत झाडून. ॥ २४
 तो वानर रा जातें सांगे दधिमुख रडोनि बोभाट. ।
 त्या कार्यसिद्धि समजे, वाटे सद्गुणचि वर्णितो भाट. ॥ २५
 लक्ष्मण स म जे, समजे राम हि निजकार्यसिद्धि, कीं भृत्य ।
 करितात अतिक्रम ते, करिती स्वाम्युक्त सिद्धि जे क्रय. ॥ २६
 ते विजय श्री मंडित पवनसुतप्रमुख, सर्व जे आले, ।
 श्रीरामलक्ष्मणसुगळ यातें साष्टांग वंदिते झाले. ॥ २७
 विरहाधी रा त्या प्रभु त्यांसि पुसे, 'लागली कशी शुद्धी ? ।
 सीता कोठें आहे ? माझ्या ठायीं कशी तिची बुद्धी ?' ॥ २८
 ते सकळ म रुत्तनया प्रेरिति; तो प्रभुसि नमुनि मणि अर्पी. ।
 श्रीसीतावृत्त कथी; तें त्या, रङ्गासि अमृतसें, तर्पी. ॥ २९
 जों शतयो ज नजलनिधि लंघुनि, जायासि लागलों रामा ! ।
 प्रगटे, विश्राम मला द्यायातें, तारकारिचा मामा. ॥ ३०
 मम हृद य म्हणे विघ्न, स्व उरें पाडूनि ताडितां, स्वामी ! ।
 वदला, 'त्वद्विश्रामा आलों, तव बंधु वायुसख बा! मी.' ॥ ३१
 सांत्वुनि धै रा धरातें, पुनरपि जों उसळलों त्वरित सुरसा, ।
 शतयोजन मुख पसरी नागांची माय खावया सुरसा. ॥ ३२
 तों सोडीं मी म नुकुलतिलका! निजर्नवतियोजनाकार; ।
 तें होउनि, शिरुनि मुखीं, निघतां झाली प्रसन्न ती फार. ॥ ३३
 आकर्षी म ज रामा! छोंयाग्रह सिंहिकी; तिच्या पोटीं ।
 शिरुनि, हरुनि हृदय, वधिलि; तव पदपद्मे कृताभये मोठीं. ॥ ३४
 मर्कराल य लंघुनि, ती लंका शोधुनि, सती अशोकवनीं ।
 देखिलि तव विरहार्ता; यत्न करीं त्वरित बा! तिच्या अवनीं. ॥ ३५
 खपले र ज निचर बहुत बा! मजसह करुनि अल्प समरमर्वा; ।
 वदलों, 'देहना! लंका, जाणुनि हा दिवस कल्याणम, रम, खा. ॥ ३६

१. मग्न. २. सर्व. ३. स्तुतिपाठक. ४. चाकर. ५. मर्यादाउल्लंघन. ६. शोध. ७. रोग्याला.
 ८. मैनाक पर्वत. ९. पर्वत. (मैनाक). १०. देवासारखा. ११. नागमातेचें नांव. १२. नव्वद.
 १३. सूक्ष्म. १४. छाया ओढणारी. १५. राहुमाता. १६. समुद्र. १७. रक्षणीं. १८. यज्ञ. १९.
 हे दहना, हा दिवस कल्याणम जाणुनि रम, (आणि) लंका खा, असा अन्वय.

मज हा ज य प्रसादे तुमच्या, त्या ही महासतीच्या, हो ! ।

लंकेप्रति तत्र भवद्यात्रा कारण मैहा सैतीच्या हो. ॥ ३७

कूरमति रा क्षसीत, स्मरणे तुझिया चि, धृतिमती वसती ।

एकांबरैकैवेणी, तन्वंगी, व्याकुळा अतीव, सती. ॥ ३८

कुशळ सु म तिने पुशिलें श्रीरामा ! तुज सलक्ष्मणा, सुगळा; ।

शीघ्र निघा तत्प्राणत्राणार्थ; प्रास हि न गिळा, उंगळा.' ॥ ३९

युद्धकांड.

बहु मुदित श्री रामप्रभु होय, म्हणे, 'अगा ! महाबाहो ! ।

बा ! त्वत्प्रसाद सर्वा सदरिखळाश्वां लगाम हा बा ! हो. ॥ १

बा ! वायुकुमारा ! त्वां वांचविला सकळबंधु हा राम. ।

कल्पतरुंचा आम्हां श्रांतांला भेटलास आराम. ॥ २

कर्त्तृसदृश म ज न दिसे प्रिय; अवितरणीं कृतघ्नता पाहें; ।

यास्तव, आलिंगन तुज देतो सर्वस्वभूत बापा ! हें.' ॥ ३

यापरि वदे ज गद्गुरु; आलिंगी वायुनंदना सुचिर; ।

याहुनि नित्य परमसुखकीर्तिप्रद वस्तु कोणतें 'रुंचिर ? ॥ ४

तो प्रभु विज य मुहूर्ती हनुमत्स्कंधीं बसे, निघे 'तूर्ण. ।

सौमित्रि अंगदरथीं, चंद्र जसा उदयपर्वतीं पूर्ण. ॥ ५

जलनिधिती रा नेत्या सुगळे बहु ऋक्षपतिचमू भारी. ।

राम, बिभीषण भेटे, त्या लंकाराज्य, अभय दे, तारी. ॥ ६

नतजलधि म त नळकरें सेतु करवि रामराय शत 'गैर्वें. ।

उतरुनि, अंगदवदनें अरिस म्हणे, 'पामरा ! यश तगावें.' ॥ ७

करिती भारी ज न्य क्षणदाचर, ऋक्ष, कीश, जे वन्य. ।

'अद्भुत असें न अन्य' त्रिदश म्हणति 'यांस त्यांस ही धन्य.' ॥ ८

करि अहिम य बाणांनीं धननाद निबद्ध सानुजा रामा. ।

दाऊनि सती रडवी; त्या व्यसनीं पक्षिराज ये कामा. ॥ ९

१. तुमचें जाणें. २. आनंद. ३. सीतेच्या. ४. तिपेडीवेणी न घालणारी. (विरहिणी.) ५. अतिशय. ६. रक्षण. ७. थुंका. ८. बाग. ९. न देणें. १०. सुंदर. ११. सत्वर. १२. वानरविशेष. १३. योजनें. १४. युद्ध. १५. राक्षस. १६. देव. १७. मेघनाद. (इंद्रजित्). १८. संकट.

विकळ अनु **ज**, मनुजवरें, निरखुनि उरांत लागली शक्ती, ।
 दशमुख जिणुनि पळविला; कांहींशी प्रगटली रणीं शक्ती. ॥ १०
 कपिसेनाक्ष **य** करिता, कपिपतिहृतकर्णनास, मत्त, महा ।
 प्रभुनें वधितां, वदला खळ, 'हा घटकर्ण ! वीरसत्तम ! हा !' ॥ ११
 सांखुनिताता, **रा** वणि, जेंवि गिळायास राहु इंदु निघे, ।
 दाशरथी खिळुनि, रणीं जय साधुनि, गुप्त खांत राहुनि, घे. ॥
 अतिसंकटीं **म** रुसुत औपधिनगशृंग अतिजवें आणी. ।
 सवळ विभु विशल्य करुनि, पावुनि, ये; अश्रुंनीं सुरां न्हाणी. ॥ १३
 मग करुनि **श्री** सीतामाया, रावणि, तिला वधुनि, मोही. ।
 झुजुनि अहोरात्रत्रय, वधिला शंकारि लक्ष्मणें तो ही. ॥ १४
 प्रभु, वधुनि **रा** क्षसांच्या बहु शतकोटि, स्वयें रणीं पाहे ।
 अस्त्रवळ. म्हणे, 'माझे कीं ऐसें चि स्मरारिचें आहे.' ॥ १५
 दशमुख स **म** रीं प्रभुच्या अनुजोरीं शक्ति दारुणा हाणी. ।
 पुनरपि सुषेणवचनें औपधिनगशृंग वातसुत आणी. ॥ १६
 रथ देवरा **ज** धाडी, त्यावरी बैसुनि, दशानना ताडी. ।
 रण सप्त रात्र संतत करुनि, हरुनि असु, धरातळीं पाडी. ॥ १७
 प्रभुच्या विज **य** महोत्सवसमयीं दुंदुभि नभांत वाजविले. ।
 लाजविले मेघ तिहीं; प्रतिनादांहीं दिगंत गाजविले. ॥ १८
 गंधर्व अप्स **रा** बहु करिती आलाप; रामरायाला ।
 गाति, नटति, वर्णिति, जो श्रीर्मंद आला परा, मरायाला. ॥ १९
 त्या दिव्यकुसु **म** वर्षे हर्षे शक्रादि पूजिती अमर. ।
 'जय! जय!' म्हणति मुनीश्वर, जे प्रभुवरचरणनीरंजभ्रमर. ॥ २०
 राज्य दिलें, अ **ज** रामर केला, जो चंद्रसूर्य, तों वरि तो. ।
 प्रभुनें प्रणत विभीषण गौरविला; नत चि सिद्धितें वरितो. ॥ २१
 अग्निज्ञानें प्र **य** ता दयिता स्वीकारिली सुरवरमते. ।
 प्रभुयश सेवुनि कविमन, मृगमन परिसुनि जसें सुरेव, रमतें. ॥ २२
 सुरसुनिरा **ज** पिस्तुत दशरथ उतरे, विमान सोडून; ।
 भेटे पुत्रास, पदावरि पडतां साश्रु हात जोडून. ॥ २३

१. कुंभकर्ण. (रावणवंधु.) २. इंद्रजित्. ३. आकाशांत. ४. पर्वत. (द्रोणाचल.) ५. इंद्रजित्.
 ६. शिव. ७. वैद्यविशेष. ८. इंद्र. ९. नगारे. १०. लक्ष्मीचा धूर. ११. शत्रु. १२. कमल.
 १३. देवघोष्ठ. १४. हरिण. १५. सुख.

युद्धि प्राप्तक्ष **य** ते सर्व उठविले दयासुधावर्षे. ।
 हें प्रभुयश अत्यद्भुत गाती गंधर्वदेवता हर्षे. ॥ २४
 बसला कपि **रा** क्षसपतिसह राम सदार पुष्पकविमानां. ।
 त्या पुष्पकयानातें मधुपाकुळ कल्पपुष्प कवि मानी. ॥ २५
 प्रिय करुनि **म** नुष्येश्वर सीतेसि म्हणे, 'प्रिये! पहा सेतू. ।
 त्वत्प्राप्तिस हा नळकृत, मुक्तिस गुरुकृत सुबोधसा, हेतू.' ॥ २६
 स्वसहायांचीं **श्री** शें नामें, कृत्यें, प्रियेसि जाणविलीं. ।
 दाखविलीं भटरत्नें, जीं सुग्रीवें जयार्थ आणविलीं. ॥ २७
 जलनिधिती **रा** वनितें दावूनि, म्हणे, 'बिभीषणें आयें ।
 येथें मज भेटि दिली; नेलीं येणें चि सिद्धिला कार्यें.' ॥ २८
 तारा रुमा हि **मै** हिला कीशाच्या पुष्पकांत घे सीता. ।
 त्यांच्या श्रीजनकसुता, जेंवि सुधावृष्टि, दृष्टि करि सीता. ॥ २९
 प्रभु बदला, 'ज नकसुते! हे पंपा; ऋष्यमूक सैन्यग हा; ।
 सुगळ अभय दे येथें मज, ज्या म्हणवी वियोगपैन्मग हा.' ॥ ३०
 जी तापसप्रि **य** तमा, ती पंचवटी प्रियेसि दाखविली. ।
 गोदावरीसुधा त्या श्रीच्या तृषितेक्षणासि चाखविली. ॥ ३१
 भेटे निपाद **रा** जा; तो पावे ज्या यशा, मरुत्त न या. ।
 भरतातें कळवाया प्रभु तेथुनि पाठवी मरुत्तनया. ॥ ३२
 शिष्यसम, स **म** य पाहुनि, राम भरद्वाजमुनिपदा लागे. ।
 'सुरसफलसमृद्धि असो मार्गी,' ऐसा तयासि वर मागे. ॥ ३३
 दृष्ट भरद्वा **ज** मुनिस करुनि, वरुनि शीघ्र गति, दयाधामें ।
 वल्कजटाकुशमलधर, कृश, सानुज भरत, निवविला रामें. ॥ ३४
 गुरु सविन **य** नमिला; मग जननीजन, सचिब, पौर, हर्षविले. ।
 नंदिग्रामीं घेउनि वेप प्रेमाश्रु सर्व वर्षविले. ॥ ३५
 कपिवर, र **ज** नीचरवर, प्रमुदित, नररूपरम्यवेशधर, ।
 करिती पुरीप्रवेश प्रभुसह, बैसोनि रथकैरेणुवर. ॥ ३६
 झाले जयज **य** कार प्रभुच्या राज्याभिषेकसमयांत. ।
 देवादिजीवमात्रीं परमोत्सव होय या चि सम यांत. ॥ ३७

१. बिभीषण. २. द्या दोन सुग्रीवाच्या स्त्रिया. ३. स्त्रिया. ४. त्यांच्या दृष्टि श्रीजनकसुता सीता करी. ५. थंडगार. ६. उत्तम पर्वत. ७. सर्प. ८. डोळे. ९. मारुति. १०. हत्तीण.

राष्ट्रीं, पुरीं, पुरा तन जे नृप, कोणीं हि ते न आठविले. ।

जेंवि पर दिगंतातें, प्रभुनें निजराज्यगुण हि पाठविले. ॥३८

त्या परम स म र्थानें रंजविल्या स्वप्रजा प्रजासम; या ।

प्रभुच्या तेजें हर्षें जन, वर्षें घन, न लंघितां समया. ॥ ३९

उत्तरकांड.

राज्यपद वरि श्री मानसीतापति, धरुनि धर्मनीतिपथा. ।

परिसे घटजमुनिमुखें रावणकपिपतिमरुसुतादि कथा. ॥ १

मुनिवर चतु रा ननसुत पुलस्य, तत्तनय विश्रवा नावें. ।

तत्सुत वैश्रवण, तया दे लंका तात, जीस वानावें. ॥ २

राक्षससुता सु म ति वरि, दुसरी ती कैकशी, तिचे तनय ।

दशमुखघटकर्ण, सुता शूर्पणखाख्या, बिभीषण हिसनय. ॥३

तप करुनि कं ज जवरें द्विजदेवांचा महोग्र होय अरी. ।

वैश्रवणाची लंका प्रथम चि मोडूनि धर्मनीति हरी. ॥ ४

धनद पराज य करि, घे त्याचें पुष्पकविमान हिसकून; ।

त्या नंदीश्वर शापी, प्रभुसामर्थ्यें वधास हि सकून. ॥ ५

करि कैलास धरा धरंचालन, भुज अडकवी तळीं रुद्र. ।

धर्षण करुनि पावे वेदवतीशाप हिमैनगीं क्षुद्र. ॥ ६

त्या अनरण्याख्य म हिप शापी; यमभटमृगांत होय हरी; ।

भोगवतीतें जिकी; असुरांशीं युद्ध करुनि सख्य करी. ॥७

शापी धनदात्म ज नळकूबर; शक्रासि मेघनाद धरी. ।

मग अर्जुन दशवदना बांधी; वाळी हि सर्व गर्व हरी. ॥ ८

निपट शिशु विं य न्मणितें फळ मानुनि, वातसुत उडे व्योमीं. ।

वरलाभ घटज कथि; तें यश वर्णू काय काय बुध हो ! मी? ॥

गौरवुनियां नि ज पुरा साधु बिभीषण, सुकंठ, पाठविले. ।

मारुतिला स्वयश दिलें प्रभुनें, प्रिय तें त्रिकाळ आठविलें. ॥१०

मग गर्भिणी प्रिय तमा होय; पुसे प्रभु तदीय दोहद, या ।

सांगे मुनिवनदर्शन, ज्यांची राहों न दे चि मोह दया. ॥११

कथितां भद्रं च **रा** नें पौरुषत स्वपवाद ही, **राम** ।

लोकांचा हि तिचा ही, पुरवी, त्यागुनि तपोवनीं, काम.॥१२

श्रीबाल्मीकिमुनि **म** नीं समजे, पुण्याश्रमीं तिला रक्षी; ।

लक्ष्मी कन्याशी, ज्या सदया सुतनिर्विशेष मृगपक्षी. ॥ १३

सांगे स्वभ्रात्यास श्री पति नृगनिमिययातिशापकथा. ।

श्लोद्धकन्याय करी; न विलंधी **राम** धर्मनीतिपथा. ॥ १४

लवणाख्यां असु **रा** तें शत्रुघ्न वधी, रची पुरी, नाम ।

मधुरा ऐसें ठेवी, पुरवी यमुनातटस्थमुनिकाम. ॥ १५

जाय फिरुनि, स **म** र्थी ज्या श्रीमत्प्राचेतसाश्रमीं राहे, ।

श्रीरामायणगाते सीतासुत उपजतां हि हा पाहे. ॥ १६

उठथी मृत द्वि **ज** शिशुतें, शूद्राचा करुनि मनुजदेव लय; ।

श्वेतकथा कथुनि, विभुसि अत्यद्भुत कुंभतनुज दे वलय.॥१७

जो इक्ष्वाकुतन **य** नृप दंड, कविसुताव्रतघ्न, उदाम, ।

त्या भस्म करी श्रीकवि, दंडकवन म्हणूनि जाहलें नाम.॥१८

रघुराज अंध **रा** सि श्रेष्ठा करि सांग तैरगमेधा त्या. ।

सुरमुनि बहु मानवले, सत्यचि साकेतपुर गमे धात्या. ॥ १९

यज्ञांत परम **म** धुरस्वरकुशलवगीत निजचरित **राम** ।

ऐके, प्रसन्नमानस होय, पुसुनि त्यांस आदिकविनाम. ॥२०

आदिकविम्हणे '**ज** रि हे सीता शुद्धा नसेल, तरि तपलों ।

तें व्यर्थ असो, **रामा** ! ज्या यमनियमांस मी सदां जपलों !' ॥

सीता म्हणे, 'धरे! **य** श हो; लज्जा पाहुं दे न देवि ! वर. ।

प्रभुहुनि जरि मन माझे अन्यत्र नसेल, शीघ्र दे विवर. ॥२२

सहसा उलली **ज** गती; सिंहासन चंद्रसूर्यनिर्मम आलें; ।

त्यावरि भूदेवीनें बसवुनि नेली सुता असें ज्ञालें. ॥ २३

अत्याकुलहृद **य** प्रभु होतां, अवतारतत्त्व विधि कळवी. ।

प्रभुचें मन, तूं विष्णू, श्रीसीता, कथुनियां असें, वळवी. ॥२४

दश शत वर्षे **रा** ज्य प्रभु हयमेधादिमख करी शतशा; ।

प्रगटि यशा, ज्या लाजे हिमनग, दुग्धाब्धि, विधु, कैरीश, तशा.

१. हेर. २. कुत्रा व पुत्रा. ३. अगरस. ४. यज्ञांत. ५. अश्वमेध. ६. ब्रह्मलोक. ७. अयोध्या.
८. ब्रह्मदेवास. ९. बाल्मीकि. १०. सदश. ११. ऐरावत.

चवघांचे सुत म हित, स्वपितृसमगुणाढ्य, आठ जे सनय. ।

अभिषिक्त तक्ष पुष्कळ दो नगरीं स्थापिले भरततनय. ॥२६

लक्ष्मण हि, मग श्री मद्रामें अभिषेचिले तनुज दोघे. ।

अंगद हि, चंद्रकेतु हि, बसवूनि पुरद्वयीं, सुयश तो घे. ॥२७

धरि काळ भूसुरा चें रूप, प्रभुला म्हणे, 'रहस्य असे; ।

वध्य द्रष्टा श्रोता हो.' द्वारीं राघवोक्त बंधु वसे. ॥ २८

विधिवच 'आग म न करीं वैकुंठाप्रति' असें कथी काळ. ।

तों लक्ष्मणासि भिववी दुर्वासा, जेंवि आखुला व्याळ. ॥२९

प्रभु निज अनु ज त्यागी, तो सशरीर त्रिविष्टपा नेला. ।

आत्मप्रयाणनिश्चय भरता श्रुत तदनुजास ही केला. ॥३०

कुशलव तन य निज, तयां अभिषेचुनि दोन दे पुरें राम. ।

सुत सुभुज शत्रुघाती, त्यांचा पुरवी अरिघ्न ही काम. ॥३१

तो सुगळ वान रा धिप, निजपद देऊनि अंगदा, आला. ।

भेढे भक्त बिभीषण. 'लंकेंत' म्हणे 'सुखी रहा त्याला. ॥३२

जों कलियुग, म म वचनें, तों मैदें! द्विविद! जांबवन् हे! या ।

भूवरि सुखी असावें, माझी आज्ञा तुझां नव्हे हेया! ॥३३

रघुपति सप्र ज सर्वा जीवांते, पुरगृहें चि सोडुनि, घे; ।

सानुग सुगळ, सचिवकपियूथपसह, जेंवि चंद्र सोडुं, निघे. ॥३४

'पवनसुता ! स्व य शोमृत सेवित सुखरूप तूं रहा सुचिर' ।

शुचिरसिकप्रियसद्गुणवर दे प्रभु सकृप वर असा रुचिर. ॥३५

आला सौमर कं ज ज, बहु रम्य विमानकोटि घेऊन. ।

न्हाणून गोप्रतारीं, बसवी प्रभुचा प्रसाद जाणून. ॥ ३६

शरयूच्या स्नानें य ति सूकर, मार्जार, आखु, अहि, कुतरे ।

झाले, दिव्य विमानीं चढले, त्यांतुनि न काक ही उतरे. ॥३७

तो संतानाख्य बरा विधिलोक समीप लोक शुभ केला. ।

क्रममुक्तिप्रद तो त्या स्थाना जन सर्व उत्सवें नेला. ॥ ३८

निजभक्तजन म यूर प्रमुदित करि सुखघन स्वयें राम. ।

रुद्र सहस्राब्दांतीं वसवी वैकुंठ आपुलें धाम. ॥ ३९

१. ब्राह्मण. २. उंदराला. ३. साप. ४. स्वर्ग. ५. मैदें, द्विविद, जांबवद् इत्यादि वानरविशेष. ६. लाड्य. ७. कळप. ८. नक्षत्रांसह. ९. देवांसह. १०. अकरा. 'अब्द' शब्द दिनवाची घेतल्यानें अकरा हजार अब्दांचीं तीस वर्षें होतात. यावरून रामानें तीस वर्षें राज्य केलें असें होतें.

५. मंत्ररामायण.

(गीतिवृत्त.)

उपाद्धात.

श्रीमद्भगेशगुरुपदनखशशिकांतिच्छटा जैयंतुर्तेराम् ।	
प्रतिभारत्नं लब्धं यासु मयेदं मनस्तमोघ्नीषु. ॥	१
ज्यांच्या हृत्कासारीं होय गुणस्नेहबिंदुही फार, ।	
सारज्ञ, असूयोज्झित, त्यांला माझा असो नमस्कार. ॥	२
मंत्रप्रयुक्त रचिलें चरित्र भावेंचि रामरायाचें; ।	
म्हणवूनि 'मंत्ररामायण' ऐसें नाम ठेविलें याचें. ॥	३
श्रीकारापासुनियां मकारपर्यंत वर्ण जे तेरा, ।	
ते राघवचरितांतीं ग्रथिले, हें रामभक्त हो ! हेरां. ॥	४
हा मंत्र बालकांडीं आरंभीं स्पष्ट सर्वे आर्यांच्या. ।	
त्यांच्या विलोकनानें आनंद असो मनांत आर्यांच्या. ॥	५
आर्येच्या प्रथमदलीं दुसरा हा मंत्रवर्ण समजावा; ।	
दुसऱ्या कांडापासुनि पटकांडीं हाचि मार्ग उमजावा. ॥	६
एका मंत्रगुणीं मीं आर्यामुक्ताचि गुंफिल्या तेरा; ।	
ते रामचरित कंठीं माला घालोनि, मुक्तिसुख हेरा. ॥	७
शिंशुकांडाच्या अंतीं सप्तार्यायुक्त एक मंत्र असे; ।	
एक अयोध्याकांडीं एका आर्येंत पूर्ण मंत्र वसे. ॥	८
संक्षिप्त कांडपंचक अतिविस्तारप्रयुक्त तो सावा; ।	
त्या युद्धकांडपद्मीं तृप्तहि कविचित्तभृंग बैसावा. ॥	९
केवळ उत्तरकांड श्रीरघुपतिमंत्ररत्नमंजुषा; ।	
पूर्वा खलघूकांचा, अतिसुखदा सर्वसाधुंची भूषा. ॥	१०

१. मागील 'बालमंत्ररामायणा'प्रमाणें यांतही 'श्रीराम जयराम जयजयराम' हा मंत्र साधिला आहे. याची रचना ही मागल्याच रामायणाप्रमाणें आहे. २. शोभायमान गणपति आणि गुरु यांच्या नखचंद्राच्या कांतीचे समूह ते. ३. जय पावोत. ४. अत्यंत. ५. उन्नमबुद्धिरूपरत्न. ६. मिळालें. ७. ज्या, नखशशिकांतिछटा त्यांच्या ठायीं. ८. म्यां हें. ९. अंतःकरणसंबंधी मूल घालविणाऱ्या (नखशशिकांतिछटा या शब्दाचें विशेषण.) १०. हृदयसरोवरी ११. गुणरूपतैलबिंदु. १२. दोषारोप किंवा मत्सर न करणारे. १३. पहा. १४. मंत्राच्या. १५. श्रेष्ठांच्या. १६. पहिल्या चरणीं. १७. बालकांडाच्या. १८. राममंत्ररत्नांची पेटी. १९. सूर्य. २०. दुष्टघुबडांचा.

देहीं आत्मा, तैसा आर्यातीं मंत्रवर्ण सांग वसे; ।	
सूक्ष्मदृशावांचुनियां कथापरालाचि तो कसा गवसे ? ॥	११
श्रीकार असे पूर्वीं सर्वग्रंथांतरांत रा जाणा, ।	
अंतीं मकार, एवं श्रीराम असें तरी मनीं आणा. ॥	१२
सर्वत्र एक आत्मा, म्हणउनियां वंदिती जसे ज्ञानी; ।	
हा ग्रंथ मंत्रगर्भित, यास्तव नमिजेल सर्व सुज्ञानीं. ॥	१३
मंत्रास्पद यास्तव हा ग्रंथ कवीला असे सदा हितसा; ।	
गरुडासि रैमापतिपदपद्मांकितसूर्धकालियाहि तसा. ॥	१४
नृपमुद्रांकित पत्र प्रजेसि होतें जसें शिरोधार्य; ।	
प्रभुचरित मंत्रचिन्हित, यास्तव धरितील मस्तकीं आर्य. ॥	१५
आर्यकथाछंदानें आर्याछंदेंची जन्मलीं सरलें; ।	
यांहीं माझे तनुवाकर्मनःपाप सर्वथा सैरलें. ॥	१६
गीर्वाणशब्द पुष्कळ, जैनपदभाषाचि देखतां थोडी, ।	
यास्तव गुणज्ञलोकीं याची ध्यावी हळूहळू गोडी. ॥	१७
प्राकृतसंस्कृतमिश्रित, यास्तव कोणी म्हणेल जरि कथा; ।	
भवशीतभीतिभीतस्वांताला दाविला बरा पंथा. ॥	१८
कोठें दूरान्वितपद, कोठें चुकली असेल यंतिमात्र; ।	
अतिमात्र दोष ऐसें, न वदोत कवी समस्त गुणपात्र. ॥	१९
ग्रंथीं अष्टादशशत आर्या, आणीकही पुढें ऐशी; ।	
चतुर्नसार्धशतमित मंत्रहि, संख्या विलोकिजे ऐशी. ॥	२०

बालकांड.

श्रीकांतपौत्र नारद भगवत्पदपद्मभृंग, संधोगी, ।	
आला वाल्मिकिमुनिच्या स्थानाला तो जगैद्धितोद्योगी. ॥	१
‘राघवचरित्र भावें गावें’ ऐसा करोनि उपदेश, ।	
गेल हारिगुणकीर्तनपरवश तो निर्जरर्षि, वरदेश. ॥	२

१. सर्व ग्रंथांत. २. मंत्रस्थान. ३. कृष्णपदचिन्हित ज्याचें मस्तक असा कालिय सर्प. ४. श्रेष्ठरामकथा छंदानें. ५. आर्यावृत्ते. ६. संपलें. ७. देशभाषाचि. ८. गोदडी. ९. संसाररूप थंडीच्या भयानें भ्यालें जें मन लाला. १०. विरामस्थान. ११. चारकमी दीडशें, म्ह० एकशें शेचाळीस. १२. उत्तम योगी. १३. जगाच्या कल्याणाविषयी उद्योग करणारा. १४. देवर्षी. १५. वरदभेष्ट.

- मग वाल्मीकिमुनीश्वर, निजशिष्यजनासमेत, तमसेला ।
 माध्यंदिननियमार्थ स्वधर्मनिष्ठ, प्रबुद्ध, तो गेला. ॥ ३
- जंगतीसुर तो, जाउनि तमसातीरीं, स्मरेषुविद्वातें ।
 कौंचखगातें पाहे, निजपत्तिप्रीतिपाशबद्धातें. ॥ ४
- यमतुल्यें निष्करुणें, रति करितां, कौंच तो निषादानें ।
 वधितां, करुणाब्धि द्विज वदला तेथें असें विषादानें. ॥ ५
- रागें वदतां, झाली प्रकट छंदोमयी अशी वाणी; ।
 तेव्हां विस्मित मुनि तो नियम करुनि हेंच मानसीं आणी. ॥ ६
- मनन करी मुनिवर तो; त्याच्या स्थानासि येउनी धाता ।
 सांगे, 'नारदकथित प्रभुचरित वदें' म्हणोनि वरदाता. ॥ ७
- 'जगदीशचरित वर्णीं, तच्छ्रवणें सर्व तरतिल प्राणी; ।
 यास्तव वाल्मीके ! तुज म्यां हे छंदोमयी दिली वाणी. ॥ ८
- यक्षवरानुजरिपुचें अतिपूताचरित नैकपद्याहीं ।
 ह्यांहीं वर्णावें; त्वत्कृति नमिजेल ते सुविद्याहीं.' ॥ ९
- जलजोद्भव तो ऐसें वदोनि जातां, तदीयवरदानें ।
 रामायणाख्य रचिलें काव्य मुनीनें, सुखप्रकरदानें. ॥ १०
- 'यश विभुचें पढवावें कवणासि ?' म्हणे 'बहुश्रुतासि' कवी; ।
 तों नृपसुत कुशलव तो, कुशल विलोकूनि, त्यांसि हें शिकवी. ॥ ११
- रात्रिदिवस मधुरस्वर ईतस्ततः प्रीतियुक्त ते' गाती; ।
 तें ऐकुनि, रघुवीरें नेले स्वसभेसि बंधु सांगाती. ॥ १२
- मणिमयमद्रासनगत राम खजनासि काव्य आयकवी; ।
 त्यांसि म्हणे, 'तें गा हो ! जें वदला सर्वविप्रराय कवी.' ॥ १३
- 'श्रीरघुनाथनिदेशें कथिता झाला असें कवीन मुनी; ।
 कुशलव कुशलवचनपटु गाती, गुर्विघ्निला मनीं नमुनी. ॥ १४

१. नदीविशेष २. ब्राह्मण. ३. कामनाणानें ताडित अशा. ४. वेदरूप किंवा श्लोकरूप.
 ५. ब्रह्मा. ६. यक्षांचा स्वामी जो कुबेर त्याचा कनिष्ठ बंधु रावण त्याच्या रिपूचें म्ह० रामाचें.
 ७. अनेक श्लोकांहीं. ८. सुंदरांहीं. ९. सुखसमूह देणारानें. १०. इकडेतिकडे. ११. कुशलव.
 १२. रत्नखचितसिंहासनस्थ. १३. वाल्मीकि. १४. श्रीगमाच्या आज्ञेन. १५. कविश्रेष्ठ. १६.
 गुरूच्या पायांला.

- राजप्रिया अयोध्या कोसलदेशीं यथार्थनामा जी; ।
 तीतें अजसुत दशरथ पाळी, जो ख्यात या जनामाजी. ॥ १९
- मह्यवनप्रौढकरें, धर्मपरें, देवकार्यसिद्धिकरें; ।
 दशरथनृवरें केलें त्रिभुवन धवल स्वसद्यशःप्रकरें. ॥ १६
- जगतीपतीस होत्या सार्धत्रिशत प्रिया अजश्रेष्ठा; ।
 कौसल्या, कैकेयी, आणि सुमित्रा तयांत ही श्रेष्ठा. ॥ १७
- यमनियमें, पुत्रार्थ, क्षितिपें, सूरपूजनाद्यधीनमनं, ।
 इच्छादानें, मानें, तोषविले मंदधी, सुधी नमनं. ॥ १८
- राजास सौख्य कांहीं प्राप्त न झालेंच पुत्ररत्नाचें; ।
 यास्तव चिंताकुल तो मानी वैफल्य सर्व यत्नाचें. ॥ १९
- ‘मनुवंशीं जन्मुनियां, झालों अनपत्य मी, न लोक मला; ।
 यास्तव हयमेधीं हे द्यावी द्विजहस्तकीं’ म्हणे ‘कैमला.’ ॥ २०
- जनपति मग यज्ञास्तव वसिष्ठमुखमूसुरांसि तो प्रार्थी; ।
 त्यांहीं तोषविला बहु आशीर्वादे नृपाल पुत्रार्थी. ॥ २१
- ‘यजनाचें साहित्य क्षिप्र करीं’ यापरी अंनुज्ञा ते ।
 करुनि, यथागत गेले वसिष्ठमुख भूमिनिर्जर ज्ञाते. ॥ २२
- जयशाली भूप म्हणे मंत्रिजनाला, ‘समस्त संभार ।
 सरयूतीरीं करणें, तुम्हांवरी हा असे महाभार.’ ॥ २३
- यत्नें साहित्य तदा करोनियां ते प्रधान यज्ञाचें, ।
 आनंदविती मानस कौसल्याजानिचें, नयज्ञाचें. ॥ २४
- राजेंद्रासि म्हणे तो सुमंत्रनामा प्रधान अनवीन. ।
 ‘आज्ञा असेल तरि मी हितकाम तुझ्या पदास विनवीन. ॥ २५
- मनुजाधीशा! वदला भविष्य पूर्वी सनत्कुमार मुनी; ।
 तें आयकिलें ऋषिजनवदनं मीं, तत्पदांबुजीं रमुनी.’ ॥ २६
- श्रीविधिन्दन वदला ‘आद्ययुगीं कीं विभांडकर्षिसुत, ।
 मुनि ऋष्यशृंगनामा होइल, सैद्वंद्वंश, लोकनेत. ॥ २७

१. पृथ्वीच्या रक्षणाविषयीं दक्ष हस्त ज्याचा असा. २. स्वकीतिसमूहानें. ३. साडेतीनशें. ४. दशरथास. ५. देवपूजादिवश मन ज्याचें असा. ६. निरर्थकत्व. ७. संपत्ति. ८. वसिष्ठादिब्राह्मणांस. ९. यज्ञाचें. १०. आज्ञा. ११. आले तसे. १२. कौसल्यापतीचें. १३. जुना. १४. साधु-समूह ज्याला नमस्कार करतो असा. १५. लोकस्नुत.

राष्ट्राच्या क्षेमास्तव त्याला नेईल लोमपाद, तदा ।	
होईल वृष्टि, तेव्हां देईल शांता सुता स्ववांछितदा. ॥	२८
मनुवंशज दशरथ नृप असेल अनपत्य, लोमपादसख; ।	
तो त्या मुनिप्रसादे पावेल अनन्यलभ्य पुत्रसुख.' ॥	२९
जननार्थ नंदनाच्या प्रार्थुनि तो ऋष्यशृंग आणावा; ।	
अनपत्यतासुखद्रुम मुनिप्रसादे समूळ खाणावा. ' ॥	३०
यजमाने अजपुत्रे हें ऐकुनि, जाउनी, पदीं नमुनी, ।	
सत्कारुनि, शांतेसह, नगरा नेळा कृपानदीन मुनी. ॥	३१
राघवधृतपद, काश्यपपुत्रवसिष्ठप्रभृत्यवन्यमर ।	
हयमेधासि, यथाविधि, संपादिति वेदनीरजभ्रमर. ॥	३२
मग पुत्रेष्टी करितां, हविराहरणार्थ, भूमिवर लेख ।	
आले विधि, सुरनायक, चूडारत्नीकृतर्क्षवरलेख. ॥	३३
जंगदीश्वरनिजनाभीसरोवरोद्धूतपद्मजनितातें ।	
म्हणती रावणपीडित सुर 'रक्षावा स्वकीयजन तातें. ॥	३४
यमसम पीडा करितो तो खळ; आम्हांसि मरण ही नाही; ।	
तदल्पराजितांहीं किजे कसें त्यासम रण हीनाहीं ?' ॥	३५
जलजोद्धव, हें परिसुनि, जाय सुरांसहित सिंधुकूलतें; ।	
तेथें स्तविता झाला श्रीशातें, सज्जनानुकूलतें. ॥	३६
यजितां, अजित प्रकटुनि देवांला दर्शनें सुखी करवी ।	
शरणागतजनसंस्तुतिभीतिध्वांतप्रभंजनैकरवी. ॥	३७
राजीवलोचनें त्या देवोक्तांचें करोनियां श्रवण, ।	
'मौं भैष्ट' अशा शब्दे तोषविले स्वींघ्रिपंकजप्रवण. ॥	३८
मधुमथन म्हणे, 'जन्मुनि दशरथदारोदरीं, जगद्वेषी ।	
मारीन; तुम्हीं व्हावे स्वांशानें वानरर्क्ष सत्प्रेषी.' ॥	३९

१. राजविशेष २. 'स्वमनोरथपूरका. ३. उत्पत्त्यर्थ. ४. अनपत्यतादुःखवृक्ष. ५. कृपा-
ममुद्र. ६. काश्यपपुत्रवसिष्ठप्रभृतिब्राह्मण. ७. देव. ८. शिरोभूषणीकृत आहे चंद्र ज्याणें; ९.
जगदीश्वराच्या नाभिकमलपासून झाला जो ब्रह्मा त्यातें. १०. स्वकीयभक्त. ११. समुद्रतीरातें.
१२. शरण आले जे जन त्यांच्या संसारभयरूप अंधकाराचा नाश करणारा एक सूर्य. १३. भिऊं
नका. १४. आपल्या चरणकमलीं नम्र असे. १५. वानर व आस्वळ.

- श्रीकांत, वदोनि असें, अदृश्य होतां, स्वयं तदा ज्ञाते ।
 ब्रह्माद्यमर यथोक्त प्रवर्तले, नमुनियां तदाज्ञा, ते ॥ ४०
- राशि तपाचा काश्यप मुनि पुत्रेष्टी करी, तदा निकट ।
 प्राजापत्य पुरुष, त्या कुंडापासूनि, जाहला प्रकट. ॥ ४१
- मनुजेंद्रकरीं देउनि पायसपरिपूर्णहेमपात्रातें, ।
 'दे भार्यासि' म्हणे 'हें होइल भवसागरीं नृपा त्रातें.' ॥ ४२
- जन्म सफल मानुनि, तो खपायसाचे करोनि युग भाग, ।
 कौसल्येला देउनि, कैकेयीलाहि दे महाभाग. ॥ ४३
- यद्यपि भूपें न दिला भाग सुमित्रेसि, तरिहि त्या तीतें ।
 निजभागार्थ समर्पुनि, आनंदविती अपार नृपतीतें. ॥ ४४
- राय, यजनावसानों, विभांडकसुतादिभूसुरसभा जी, ।
 मणिहारादिविभूषणनिवेदनें, नैतिपुरःसर, सैभाजी. ॥ ४५
- महिषी अंतर्वेत्ती होउनियां, त्या तनुप्रभानिकरें ।
 चिंतातमासि जिकिति, नृपमुखपृष्ठासि थापटोनि करें. ॥ ४६
- जैनकल्याणदशोभनकाळीं त्या प्रसवल्या नरेशस्त्री; ।
 ते वेळा झाली तें बंधनविच्छेदनक्षमा शैस्त्री. ॥ ४७
- यज्ञेश्वर कौसल्येपासुनि पावे सदिष्टजननास; ।
 यास्तव होणार जर्गी सज्जनकल्याण, दुष्टजननास. ॥ ४८
- जन्म ज्येष्ठसुताचें, मध्यान्हीं, चैत्रमाससितपक्षीं ।
 झालें, कर्कटलग्नीं, नवमीदिवशीं, पुनर्वसुस्वक्षीं. ॥ ४९
- शैमल सुमित्रा प्रसवे, शैमलक्षण जे असाधुलोकांचे; ।
 ऐका ते साकेताधिप करि संस्कार सर्व तोकांचे. ॥ ५०
- राम असें दशरथ नृप अर्धवर्ष ज्येष्ठसूनुचें नाम ।
 ठेवी; भरत असें तो कैकेयीजास, लब्धनिजकाम. ॥ ५१
- महदानंदें, दशरथ भूप सुमित्रासुतांसि सुविधानें ।
 लक्ष्मण शत्रुघ्न अशीं ठेवी सारीं यथार्थ अभिधानें. ॥ ५२

१. प्रजापति देवता ज्याची असा. २. रक्षणकर्त्रें. ३. दोन. ४. क्रय्यशृंगादिविप्रसभा. ५. नमस्कारपूर्वक. ६. पूजी. ७. गर्भिणी. ८. दशरथसुखाची पाठ. ९. जनाला कल्याण देणारा आणि चांगला अशा काळीं. १०. तरवार. ११. साधूंना आवडलेल्या जन्मास. १२. दुष्टांचा नाश. १३. पुनर्वसु ह्या उत्तम नक्षत्रीं. १४. बुद्धि. १५. यमासारखें. १६. यथार्थ. १७. कैकेयी-पुत्रास. १८. नासें.

श्रीसूर्यवंशमणि तो करि पुत्रांचीं यथोक्त उपनयनं; ।	
संतत अतृप्तचित्तें सेवी तैन्मुखरुचीस नृप नयनं. ॥	१३
राक्षसपीडाव्याजें कौशिक मागोनि दशरथाजवळी, ।	
हृदयीं रामाभिघनिजपुण्यफळातें महासुखें कवळी. ॥	१४
मह्यमर बैलतिबला विद्या दे, धुतृषार्तिहरणार्थ; ।	
अपीं धनुःश्रुतीतें, सज्जनरक्षार्थ, दुष्टमरणार्थ. ॥	१५
जैन्य कराया, रोधी मुनिच्या मार्गासि ताटका चंडी; ।	
विश्वामित्रनिदेशें तीस वधी सर्वलोककोदंडी. ॥	१६
यश जोडाया, जाउनि सानुज विभु आश्रमास, यज्ञाचें ।	
त्राण करी; असुरवधें मन सुखवी मंत्रसंचयज्ञाचें. ॥	१७
राजा जनक मुनीतें, स्वकृतसिद्ध्यर्थ, धाडुनी मंत्री, ।	
‘दर्शन देउनि मातें धन्य करावें’ म्हणोनि आमंत्री. ॥	१८
मर्यादितिला विभुला नेतां, मार्गी कधी पुरोवृत्ता; ।	
चरणें गौतमजाया उद्धरवी, कामसुखपरावृत्ता. ॥	१९
जनकपुरा मग जाउनि, भंगुनि भैवचापदंड बाळपणीं, ।	
कौशिकमुनिप्रसादें, जिंकी रघुवीर जानकीस पणीं. ॥	२०
यतचित्तें त्या जनकें, धाडुनि शिबिकोरथेभवाहातें, ।	
दशरथ, पूर्णमनोरथ, सातपुर, आणिला, विवाहातें. ॥	२१
जनपदजन बहु तेव्हां मिळते झाले कवि प्रभूपयमीं; ।	
गंधर्व, यक्ष, चारण, किंनर, सुरलोक, विप्र, भूप, र्यमी. ॥	२२
यज्ञा जनक, खौरसं कन्या जे ऊर्मिला, तिचा पाणी ।	
लक्ष्मणवीराकरवीं धरवी; तें लोक फार वाखाणी. ॥	२३
राजाचा अलुजन्मा, कुशध्वजाख्य प्रसिद्ध, तो कन्या ।	
श्रुतकीर्ति रिपुप्रेमाला दे; भरतालाहि मांडवी धन्या. ॥	२४

१. यथाशास्त्र. २. व्रतबंध, मुंजी. ३. त्या रामाच्या मुखशोभेस. ४. राक्षसपीडेच्या मिषानें. (कपटानें.) ५. रामरूपस्वपुण्यफळा. ६. ब्राह्मण. ७. विद्याविशेष. ८. धनुर्विद्येतें. ९. युद्ध. १०. मंत्रसमूहज्ञविश्वामित्राचें. ११. बोलवी. १२. पूर्वी झालेल्या गोष्टीला. १३. विषयसुखापासून मागे फिरलेली. १४. शिवधनुष्याचा दंड. १५. पालखी, रथ, हत्ती, घोडे, यांत. १६. सखीक. १७. रामलक्ष्मी. १८. योगी. १९. यज्ञकर्ता. २०. आपल्या स्वजातीय स्त्रीचे ठायीं झालेली. २१. कनिष्ठ बंधु. २२. शत्रुमाला.

महदुत्सवें विवाहीं अर्पी नृप जांवयासि नगराशी; ।

पूछुनि पंक्तिरथातें, आज्ञा दे जावयासि नगराशी. ॥ ६९

श्रीकंठशिष्य भार्गव, शिवचापध्वंसकुपित, आला जो; ।

हरिलें तद्यश रामें जें, त्याला कां न चंद्रमा लाजो ? ॥ ६६

राग मनांतिल पहिला जातां, दुसराचि राग मग झाला; ।

महदानंदें भार्गव गेला, निववूनि कैपटमनुजाल. ॥ ६७

जयशाली राघव तो करी अयोध्यापुरीं प्रवेशास; ।

यत्न न करितां जिंकुनि बाहुजकाळास, विप्रवेशास. ॥ ६८

राजा, पुत्रचतुष्टयलाभें, अनुरूपतद्वधूलाभें, ।

‘मत्सम सुखी न कोणी लोक’ म्हणे ‘मृत्युचेंहि न मला भें’. ॥ ६९

जन, हृत्पद्मीं पावे सुख वृद्धीतें, तसें नसे फार; ।

यशही वाढे सर्भीं, रघुवीर जसा जसा मंहोदार. ॥ ७०

जंगतीहत्तापातें हळू हळू कीर्तिभाधिपें विझवी; ।

यत्नें करुनि सज्जनचित्तातें सच्चरित्र तो रिझवी. ॥ ७१

राज्यसुखाहुनि दशरथ पुत्रसुखें दृष्ट पुष्ट झाला; जे ।

मर्येतर तत्पतिही कश्यपही त्यासि सुप्रजा लाजे. ॥ ७२

अयोध्याकांड.

‘स्व श्री ज्येष्ठसुतातें द्यावी’ हें मानसांत नृप आणी; ।

दिधलें वसिष्ठमुनिनें अनुमोदन, ऐकतां अशी वाणी. ॥ १

सा रा सारविचारप्रवीण मुख्य प्रधान जे होते; ।

पुसतां हें, नृपतीतें म्हणती ‘लोकेष्ट’ सर्वही ‘हो’ ते. ॥ २

हंसा मर वसिष्ठ पाहे, हर्षातें आंवरुनि, योगीतें; ।

अभिषेकाचें करवी साहित्य, करुनियां नियोगीतें. ॥ ३

अ ज सुतचिकीर्षितातें जाणुनियां, शीघ्र मंथरा दासी ।

कैकेयीला सांगे; ते तों पावे महाविषादासी. ॥ ४

१. जामातास. २. दागिने. ३. दशरथातें. ४. ह्या मंत्राच्या रचनेच्या संबंधानें वरील उपोद्धातांत ८ वी आर्या पहावी. ५. क्रोध. ६. प्रीति. ७. रामाला. ८. क्षत्रियनाशकास. ९. भय. १०. मोठा उदार. ११. पृथ्वीच्या हृदयसंबंधी संतापातें. १२. ब्राह्मण. १३. महादियोगातें. १४. आज्ञेतें. १५. दशरथाच्या मनोरथातें.

- स्वी **य** सुतातें राज्यप्राप्ति असावी म्हणोनि, मानवती ।
 रामाभिषेकसमयीं विघ्न करी; त्यासि देव मानवती. ॥ ९
- त्या **रा** जेंद्रें केले, जाउनि, सामाद्युपाय, जे असती; ।
 तरि समजेना, जडली तीस पिशाचीच मंथरा असती. ॥ ६
- ‘दे **म** सुतासि पृथ्वी, अँटवी रामासि,’ हें वदोन, वर ।
 सत्यप्रतिज्ञ मूर्छित केला, मागोनि हेच दोन वर. ॥ ७
- नि **ज** सुतकियोगविन्हळ, सत्यच्युतिभीत, तो असा विनवी; ।
 ‘कैकेयि ! तुझ्या ठायीं निर्दयता हे अशी नसावि नवी. ॥ ८
- व **य** माझें बहु गेलें, पुत्रोत्पत्त्यर्थ यत्न बहु केला; ।
 त्याशीं वियोग करितां, न कशी धरिशी मंदंतशंकेला. ॥ ९
- तु **ज** राज्य सर्व दिधलें, आणिकही माग जें अभीष्ट तुला; ।
 गुणवदपत्यवियोगकेशासि जगत्रयीं नसेची तुला. ॥ १०
- का **य** तुझा रामानें केला अपराध ? सांग गे प्रमदे ! ।
 को माझ्या बाळावरि करिसी हा कोप ? सांग गे प्रमदे ! ॥ ११
- हा **रा** झि ! पुत्र माझा सुकुमार, कुमार, बहुविनीत, कृती; ।
 त्वत्पदलीन, तरीही, याविषयीं कां तुझी अशी प्रकृती ? ॥ १२
- कां **म** ति धरिली नंदनवियोगवन्हींत कांत होमाया ? ।
 कां मज वृद्धावरिली कैकेयी ! त्यागिली अहो ! माया ? ॥ १३
- हे, **श्री** पतिप्रसादें, वृद्धपणीं पुत्र जाहले चार; ।
 हें जाणुनि, हें वर्तसि, झाला तुज काय भूतसंचार ? ॥ १४
- त्या **रा** ये कैकेयीगुणें, कळनी तदा विलापातें, ।
 स्त्रीतें, पुत्रवियोगें होणार प्रांत, दाविला पैंतें. ॥ १५
- तों **मैं** ध्यममातेच्या गृहासि जाऊनि जों पहातात; ।
 राघवलक्ष्मण, मूर्छित जनक विलोकूनि, म्हणति ‘हा तात !’ ॥ १६
- तें **ज** ननीला पुसतां मूर्छेचें कारण स्वयें राम; ।
 पूर्वकथा सांगुनि ते प्रकट करी आपुला मनःकाम. ॥ १७

१. स्वपुत्रातें. २. मानिनी. (कैकेयी.) ३. दुष्टा. ४. अरण्य. ५. नवरा. ६. माझ्या नाशाच्या शंकेला. ७. इच्छित. ८. गुणीपुत्रवियोगकेशासि. ९. तुलना, बरोबरी. १०. हे स्त्रिये. ११. त्रास देणारे. १२. अतिनम्र. १३. पतनानें. १४. कैकेयीच्या. १५. मनोरथ.

- आ **य** कतां राम म्हणे, 'माते ! देवार्चिचा रिपु आस ।
सत्यविनाशापासुनि कां धरितो !' निर्मुनीहि पुत्रास. ॥ १८
- हा **रा** राज्यभार सारा भरतें घ्यावा शिरीं, जरी श्रमही; ।
पितृसत्यत्राणास्तव, मी सेवावी मुखें अरण्यामही.' ॥ १९
- स्व **म** त प्रकट करुनियां, रघुपति तीतें करुनियां नमन; ।
गमन करी धैर्यार्णव, ज्याचें तिळमात्र भंगलें न मन. ॥ २०
- नि **ज** मातेला सांगे राघव भरतप्रसूचरित्रास; ।
तें ऐकतां, धरी ते पतिसुतदुःखें मनीं परित्रास. ॥ २१
- भ **य** शोकासह हृदयीं रामासि धरुनि, माय फार रडे; ।
बौष्पोदकें सैचैल सैन्यन तदा त्या रघूत्तमासिं घडे. ॥ २२
- 'म **ज** ही समागमें ने. तुज वांचुनि ही पुरी मला कैारा;' ।
ऐसें वदोनि हृदयीं घट धरी ते सुनिर्मलाकारा. ॥ २३
- शं **य** जोडुनि राम म्हणे, 'जननि ! उपेक्षूं नको पिता माझा; ।
कैकेयीशब्दशरक्षत, 'मद्विश्लेषविकल, हा राजा.' ॥ २४
- हा **रा** शी सुतशब्द श्रवण करुनि, होय ते विगतेहारा; ।
'हो राम !' म्हणोनि करी उरीं प्रहारासि वैजिताहारा. ॥ २५
- न **म** न करुनियां निघतां, न शके माता सुतासि वरजाया; ।
जायाहि निघे त्याची, लक्ष्मणही सिद्ध जाहला जाया. ॥ २६
- ते **श्री** काय पुरीची, 'सीताव्याजें, रघूत्तमासहित, ।
जाणोनियां निघाली, निवारितांही, प्रियोत्तमास हितें. ॥ २७
- हें **रा** यासि कथाया, कैकेयीच्या स्वकीयगेहातें ।
जाउनि, सुमंत्र वाक्यें कळवि, नमुनि तातपादयुग हातें. ॥ २८
- सु **म** ति सुमंत्रहि विनवी कैकेयीतें अनेकवचनांहीं; ।
परि तेंदुरुक्तिबाणें न फुटे ऐसें जनीं कवच नाही. ॥ २९
- 'तु **ज** वनवास बरा कीं, ताताला नरकवास,' हें अदया, ।
निर्लज्जा, कैकेयी रामासि पुसे महांदृषदृदया. ॥ ३०

१. दैत्यांचा. २. सत्यनाशापासून. ३. कैकेयीच्या चरित्रास. ४. नेत्रोदकें. ५. सवल. ६. खान. ७. बंदिशाला. ८. अतिनिर्मलरूपा (रामाला). ९. हस्त. १०. कैकेयीच्या वाग्बाणे विक. ११. माझा वियोगानें विव्दळ. १२. हाररहिता. १३. हाय. १४. आहार सोडलेली अशी. १५. सीतामिषानें. १६. हितकर. १७. म्हणणें. १८. त्या कैकेयीच्या दुर्भाषणरूपबाणानें. १९. महापाषाणाचें आहे हृदय जीचें.

रा य असें आयकतां, 'हाय !' म्हणे 'बायको नव्हे, कृत्या; ।

काय कळं? जाय वना बा ! यश जोडीं, करुनि सत्कृत्या.' ॥ ३१

तो रा क्षसी तशी ते रामातें 'वल्कलें' म्हणे 'धरणें; ।

चवदा वर्षे विपिनीं राहुनियां, आत्मतात उद्धरणें.' ॥ ३२

श्र म न गणुनि, सावरजें रामें केलें तिच्या मैनासारें; ।

वल्कल धरितां भिजली परभू जेननेत्रजीवनासारें. ॥ ३३

ग ज गति सुकुमार अशीं तिघें निघालीं वनासि पदचारें; ।

स्वरथ दशरथ प्रेषी, सुमंत्रमांत्रिप्रयुक्तसुविचारें. ॥ ३४

तो य जपत्राक्षातें तो यजमानाचिया निदेशाला ।

कथुनि, प्रार्थुनि, यांनीं स्थापुनियां, ने तदिष्टदेशाला. ॥ ३५

भि ज विति सज्जन पौर क्षोणीला बाष्पजीवनासारें; ।

जाती रामासह ते; पुर भासे त्यांसि पितृवनासारें. ॥ ३६

पा य धरुनियां म्हणती, 'रामा ! आम्ही तुझेचि सांगाती.' ।

रडती, पडती पडंती स्तोत्रें, त्याच्याचि कीर्तिला गाती. ॥ ३७

पौ रा प्रहासी जाणुनि, निजल्या स्थानीं, करोनीयां मंत्रें, ।

आमंत्रण न करुनियां, वंचुनि, निशि जाय राम ससुमंत्र. ॥ ३८

अ म रनदीच्या तीरीं गेला रघुवीर 'शृंगवेरातें; ।

तेथें गुहनाम वसे निषादपति, जो हंसे कुबेरातें. ॥ ३९

तो, श्री दशरथनंदन आला, हें ऐकतांचि, संप्रकृती. ।

येउनि करी सैपर्या, वृत्तश्रवणें सखेद, सुप्रकृती. ॥ ४०

'सारा विभवे तुझा मी दास' म्हणे 'ये पुरासि र्ववनाला; ।

राज्य प्राज्य करावें, यान करावें कदापि न वनाला.' ॥ ४१

सा म पुरःसरवाक्यें, राम म्हणे, 'या मदीय नेमातें ।

रक्षावें धर्मज्ञा !; तोषविलें त्वां सुहृज्जनें मातें.' ॥ ४२

र ज नीर्पादपमूर्ळीं वाहुनि, पावोनियां प्रभातासी, ।

वंदी रविला; ज्याची नित्य तमाला महाप्रभा तोंसी. ॥ ४३

१. तामसदेवताविशेष. २. कनिष्ठबंधुसहितें. ३. मनासारखें. ४. लोकांच्या नेत्रसंबंधी उदकाच्या दाट वृष्टीनें. ५. कमलपत्राक्षातें. (रामातें.) ६. आज्ञेला. ७. रथीं. ८. त्या रामाला इष्ट जो देश त्याप्रत. ९. स्मशानतुल्य. १०. म्हणती. ११. मसलत. १२. पुरविशेष. १३. प्रधानासह. १४. पूजा. १५. संपत्ति. १६. रक्षणाला. १७. गमन. १८. वृक्षमूर्ळी. १९. प्रातःकालासी. २०. तासून टाकी, क्षीण करी.

- ‘जा **य**’ सुमंत्रासि म्हणे राघव ‘रघुवंशभवनदीपासी; ।
 सुखरूप वसें.’ आपण गेला हूरिपादभवनदीपासीं. ॥ ४४
- तो **रा** म सुरनदीतें मग गुहनौकाश्रयेंकरुनि तरे; ।
 मायानदीस जैसा जन याच्या भक्तिसंश्रयें उतरे. ॥ ४५
- ‘ने **म** जला सांगातें, लक्ष्मण जैसा तसेंचि मज लेखें;’ ।
 हें वदतां तो वारी गुहासि सामोत्तरें मैनुजलेख. ॥ ४६
- द्वि **ज** तरुळाढ्य आश्रम रामाच्या दे नितांत मोर्दे मना; ।
 जेथ भरद्वाजरुचि प्रकाशितां भू हंसे तेंमोदमना. ॥ ४७
- न **य** कुशल राम वंदी शिरीं भरद्वाजपादकमलासैं; ।
 तो हृदयीं आर्लिगुनि वर्षे सानंद बाष्प कमलातें. ॥ ४८
- पू **ज** न करुनि, आज्ञा, आशीर्वादासमेत, दे सुमुनी; ।
 तत्तापासह राघव गेला, तेथूनि, तत्पदे नमुनी. ॥ ४९
- भ **य** वर्जित, जाउनियां, वसवी तो चित्रकूट शैलास; ।
 जैसा सेनानीचा तात, शिवांनाथ, देव, कैलास. ॥ ५०
- थो **रा** श्रमें सुमंत्रही, जाउनि नगरीं, अजात्मजास नमी; ।
 नृप त्यास म्हणे, ‘दुःखें, झालों बा! आज यमपथासन मी. ॥ ५१
- तो **म** त्पुत्र सुखी कीं? जो म्यां पापें वनास घालविला; ।
 हें काय योग्य केलें? बापा! आनंददीप मालविला. ॥ ५२
- हे ‘श्री भारावह **मज**, यश गेलें, रात्रिदिन मनीं छुरतों; ।
 जैलदामकाय, पंकजनयन, न येतां घरास, मी मरतों. ॥ ५३
- मि ‘श्री म्हणोनि वदनीं निजहस्तें घातली पहा सिक्केंता; ।
 कैकेयीस वरुनियां, वश झालों, नीति शिकविता सिक्केंता. ॥ ५४
- त्या **रा** जीवदलाक्षें कथिलें मज काय? सांग तद्वृत्ता; ।
 सौमित्रि काय वदला? सीता आहे कशी सुसद्वृत्ता.?’ ॥ ५५
- या **म** गुंजेत्तेक्तीतें श्रवण करुनि, तो सुमंत्र त्यासि म्हणे, ।
 ‘वज्रहृदय मी निर्दय कथितों तें सर्व ऐक राजमणे! ॥ ५६

१. गंगेपासीं. २. गण. ३. नरदेव. ४. आनंद. ५. सूर्यास. ६. कार्तिकस्वामीचा.
 ७. उमापती. ८. दशरथास. ९. यममार्गी रहाणारा. १०. या मंत्राच्या रचनेच्या संबंधानें
 उपोद्घातांतील ८ वी गीति पहावी. ११. मेघतुल्यदेह. १२. साकर. १३. बाळू. १४. शिकणारा.
 १५. दशरथाच्या भाषणातें.

- तु **ज** बंदुनियां येथुन गेला रघुवीर शृंगवेरातें; ।
 झाला पूज्य गुहातें, जैसा गौरीपती कुबेरातें. ॥ १७
- प **य** फल भक्षुनि, रचिल्यां वटदुग्धें त्या स्थळीं जटा रासीं; ।
 त्या देखिल्या सुहृज्जनहृदयाच्या भेदिल्या कुठारा मी. ॥ १८
- ते **रा** जसुता सीता सेवितसे प्रेमयुक्त कमलाक्षा; ।
 जीचे, वनसंचारें, दिसती पद रक्त, जरि नसे लाक्षा. ॥ १९
- ग **म** नश्रम न गणुनि, तो लक्ष्मण दृढ मानसीं, जसा अशनी; ।
 स्वकारकृतप्रजशयनाजवळचि जागे निरिच्छ जो अशनीं. ॥ २०
- सैं **ज** लघनश्याम मला 'जाणें' ऐशा करी नियोगातें; ।
 गंगेला उतरोनी, गेला, देवोनियां वियोगातें.' ॥ २१
- आ **य** कतां हें मूर्छित झाला नृपती; तयासि कौसल्या ।
 जलवातकरस्पर्शें सावध करि, दावुनी स्वकौशल्या. ॥ २२
- अ **ज** सुत रात्रीं स्मरतां स्वकर्म, महिषीस सर्व निजवृत्त ।
 सांगे, कौसल्यांकस्थितमस्तक, अस्तशक्ति, सद्बृत्त. ॥ २३
- 'तो' **य** जदलाक्षि ! पूर्वी मी, मृगयालुब्ध, एकदा राती ।
 शरयूतीरीं होतों, शरपाणी, एकटा, मृगाराती. ॥ २४
- नी' **रा** दानागतमुनिपात्ररवाकर्णनें अजाणानें, ।
 तापस, गजभ्रमानें, वधिला मी, शब्दपाति बाणानें. ॥ २५
- म **म** बाणविद्ध तापस 'हा तात !' असें म्हणोनि आरडला; ।
 तों मीं धांवत जाउनि विलोकिला तो, धरेवरी पडला. ॥ २६
- 'हा **श्री** मुने ! तुझा मी निष्कारणशत्रु वध्य; संक्पा हें ।
 हस्तीभ्रमेंचि घडलें पाप अयोध्यापतीस मज पाहें.' ॥ २७
- हे, **रा** क्षि ! वाक्य ऐकुनि, 'जननीजनकासमीप ने मातें; ।
 ऐसें संश्लेष्य तापस वदतां केलें तदीय कामातें. ॥ २८
- हें **मैं** हुष्कृत जाणुनि, अंधें, वृद्धें, सकोप, तत्पितरें ।
 म्हणती, 'त्वां ही मरणें सुतशोकें यापरीच तसतरें.' ॥ २९

१. लाख. २. वज्र. ३. भक्षणीं. ४. राम. ५. आज्ञेतें. ६. कौसल्येच्या मांडीवर ठेवले मस्तक ज्याणें असा. ७. नष्ट झाल्या सर्वशक्ति ज्याच्या असा. ८. सुखभाव. ९. हे कमलाक्षि. १०. उदकग्रहणार्थ आला जो मुनि त्याच्या पात्रशब्दश्रवणेंकरून, ११. सदया. १२. बाणाम आहे हृदयीं ज्याच्या असा. १३. माझें दुष्ट कर्म.

- म **ज** तें इष्टचि शापप्रदान गमलें तदानपल्याला; ।
 मग वृद्धासह दिधला तद्वाक्यें वन्हि मी वनीं ल्याला. ॥ ७०
- भ **य** तेंचि मनीं होतें, केवळ माझेचि कर्म मज फळलें; ।
 या सुतशोकें घडतें मरण; मला निश्चयेंचि हें कळलें. ॥ ७१
- हें **रा** झीला सांगुनि, पुत्राचें करुनि मानसीं स्मरण, ।
 'हा राम ! राम !' ऐसा विलाप करितांचि, पावला मरण. ॥ ७२
- या **म** रणीं, चार जरी पुत्र, तरी एकही न याजवळी; ।
 तेव्हां होता सानुज भरत, नृपाज्ञे करुनि आजवळीं. ॥ ७३
- द्वि **ज** वर वसिष्ठ ठेवुनि तैल्लेद्रोणींत भूपदेहातें; ।
 'दे हातें पुत्र' म्हणे 'भरतासि,' सुमंत्र करि, वदे हौं तें. ॥ ७४
- न **य** वित् चार प्रेषुनि, न कळत आणोनि, सांगती 'तातें ।
 केलें स्वर्गमन, तुला अर्पुनियां सर्व भूमि भरतातें.' ॥ ७५
- हें **ज** ननीचें चरित श्रवण करुनियां, सखेद, फार रडे; ।
 दंडाहत भुजग तसा कोपें मातेकडे तदा मुरडे. ॥ ७६
- 'प्रि **य** वधिला पापिष्ठे !, धाडुनि विपिनासि सद्रुणकरंडा; ।
 केली अकीर्ति, आपण झालिस, पापाशयें, स्वयें रंडा. ॥ ७७
- मा **रा** वें तुज पापे !, परि म्हणतो रामराय माय तुला; ।
 यास्तव उपाय नाही; गैरलाची तुजचि योग्य काय तुला ? ॥ ७८
- य **म** कार्यकारिणी तूं कृत्या, मोडूनि यास विश्वास ।
 पत्नी होउनि निळिला राजा, माझा पिता, सैविश्वास. ॥ ७९
- व्ही **श्री** दया जयाच्या ठायीं, जो स्तुल्य या जनामाजी; ।
 ल्याला वनासि धाडुनि, केली तूं काय कामना मांजी ? ॥ ८०
- तूं **रा** क्षसीपरीसहि अधमा, जे निजकुटुंब खातीस; ।
 मीही पाप तुझा सुत,' हें बोले होय पारखा तीस. ॥ ८१
- वि **म** ना भरत क्लेशें कौसल्येच्या पदावरी लोळे; ।
 डोळे उघडुनि, हृदयीं धरुनि, रडे राम मानसीं घोळे. ॥ ८२

१. आज्ञाचे घरीं. २. तेल्याचे कढईत. ३. वसिष्ठ. ४. नीतिज्ञ दूत. ५. स्वर्गमन गमन.
 ६. विषाची. ७. उपमा. ८. जगाम. ९. विश्वासयुक्त. १०. माझी. ११. विमुख, परका.

- भि **ज** वी नेत्रजलनें कौसल्या तस सूनुचा काय; ।
 ताताप्रजविश्लेषज्वलनप्रशमार्थ वर्षली काय ? ॥ ८३
- ‘श **य** न तुझ्या तातानें केलें, रुसला खरा जनावरता; ।
 याला समजावीसा कोण असे ? बाळका ! सुभावरता !. ॥ ८४
- त्या **रा** घवें पुरीला वियोग दिधला, नृपेंहि धरणीला; ।
 ईर्ष्या पुत्रासह ही केली, कीं दाखवूनि करणीला. ॥ ८५
- ग **म** न रघुवरें केलें कैकेय्याज्ञेवरुनि अंठवीला; ।
 कालाज्ञेनें जाउनि भूपें स्वर्गासि लोक फटवीला. ॥ ८६
- भु **ज** निर्जितारिवुंदें, वत्सा ! जनकें तुझ्याचि उदंड ।
 एकाच्या अपराधें केला सर्वासि सारखा दंड. ॥ ८७
- का **य** करूं ? वैधव्यज्वलनज्वालांतरीं तनू न जळे; ।
 न कळे पातळ केलें कोण ? असा शोक ज्यामुळें उजळें. ॥ ८८
- ति **ज** ला वसिष्ठ गुरुसम, जाउनि, समजावुनि, क्षण क्रमुनी; ।
 भरताकरवीं करवी मूपाच्या और्ध्वदेहिकास मुनी. ॥ ८९
- प्र^१ **य** त प्रधान पौर, प्रजा वसिष्ठासवें तयावर ते; ।
 मुकुटाभरणासाठीं प्रार्थुनियां, जाहले तया वरते. ॥ ९०
- पौ **रा** दिकांस तेव्हां भरत म्हणे, ‘हें नको मला राज्य; ।
 आज्यनिषेकें जैसा वह्नि, तसा शोक कां करूं प्रौज्य ? ॥ ९१
- व **म** नासमान माझ्या मनास हें राज्य देतसे विकृती; ।
 ऐसें वदोनि भरत सौप्रजपदपूत मार्ग सेवि कुंती. ॥ ९२
- जे **श्री** स्वयेंचि आली, यत्न न करितां, अशीसही वर्जनी; ।
 तातादिकांसि मारुनि दुःखें संपादिती महीवर जी^{१२}. ॥ ९३
- धी^{१३} **रा** ग्रणी, महात्मा, सेनेसहवर्तमान संप्रकृती, ।
 भरत समातृक, गेला अंठवीला, शोकविह्वलप्रकृती. ॥ ९४

१. देह. २. दशरथाचा जो रामवियोगाभि त्याच्या शांतीकरितां. ३. उत्तम भक्तितत्परा.
 ४. कैकेयीच्या आज्ञेनें. ५. वनाला. ६. मोठा. ७. वैधव्याभिज्ज्वालांत. ८. पितृतुल्य. ९. उत्तर-
 क्रियेस. १०. पवित्र. ११. मुकुटरूप अलंकारासाठीं, राज्याभिषेकासाठीं. १२. घृतसिंचनें.
 १३. पुष्कळ. १४. रामाच्या चरणानें पवित्र. १५. कुशल. १६. सजी. १७. श्री. १८. धीरश्रेष्ठ.
 १९. प्रजासहित. २०. वनाला.

- म रनदीतें उतरुनि, गुहसंगें, अग्रजांगिलाभरतें; ।
मग, चित्रकूटपर्वतवनवासी राम बंदिला भरतें. ॥ ९९
- ज दलायतलोचन, वल्कलवासा, जटी मँहाळिगी, ।
जयशाली, यशशाली, राम प्रेमेंकरोनि आळिगी. ॥ ९६
- य वसिष्ठमुनीचे बंदुनि, जननीजनास तो बंदी ।
मंदीकृतवनवासकेश, महाधीर, वीर, आनंदी. ॥ ९७
- रा मायनतांग्री ऐके जों राम तातमरणातें; ।
तों ये मोह मनासी, नेत्रांसींही मँहातम, रँणातें. ॥ ९८
- म वी वसिष्ठ राघवशोकज्वलनासि बोधैभुवनानें; ।
भुवनानेकाभीष्टद तर्पी तातासि तो विभु वँनानें. ॥ ९९
- ज लि रचूनि, भरत, स्तबुनि, म्हणे, 'मैथिलीश्वरा ! ज्यातें ।
जें योग्य तेंचि द्यावें; तूंचि विभो ! योग्य विश्वराज्यातें. ॥ १००
- न निपुणा ! धर्मज्ञा ! नाही लोकांत तूजपरि वेत्तो; ।
क्षोणीवरणें होइन, तुज 'परिविप्ती करोनि, 'परिवेत्ता. ॥ १०१
- ज न तुझ्या चरणाचें, हें राज्य प्राज्य दे मला देवा !; ।
न मज वियोगज्वलनीं, होमीं हो; मी करीन पदसेवा. ॥ १०२
- य हि तुझ्या वियोगें दुर्वह, भूभार हा कसा वाहूं ? ।
काय कृपा झाली ते ? कां तूं त्यजितोस लोकसा बा ! हूं.' ॥ १०३
- रा यिताश्रुधारें, 'हा राम !' असे विलाप त्या भरतें ।
केले जे तच्छ्रवणें आलें प्रभुच्या दयाब्धिला भरतें. ॥ १०४
- श्र म लासि; जा पुरीला; येइन सरतांचि वर्ष चवदावें; ।
ताताज्ञानिरतातें, भरता ! मातें, अणीक न वदावें. ॥ १०५
- तों श्री सीतापतिला भरत म्हणे, 'न करितां कृतावधिला; ।
शपथपुरःसर कथितों, होइल लोकांत अनुज तूं वधिला. ॥ १०६
- ता रा वयासि मजला, दुःखसमुद्रांत पँदुकातरणी, ।
तँरणिकुलालंकारा ! दे; ज्या करितात पापघात रणीं.' ॥ १०७

१. गंगेतें. २. रामपदलाभरतें. ३. कमलपत्रासारिखे विस्तीर्ण नेत्र ज्याचे असा. ४. ऋषिरूप-
धारी. ५. नगरवासी लोक आणि प्रधान यांणीं नमिले पाय ज्याचे असा. ६. मोठा अंधकार.
७. शब्दातें. ८. रामशोकाग्नीस ९. ज्ञानोदकानें. १०. अनेकलोकमनोरथपूरक. ११. उदकें.
१२. ज्ञानी. १३. परिवेत्त्याचा बंधु. १४. ज्येष्ठबंधूचा विवाह न होतां कनिष्ठबंधूचा विवाह
झाला तो. १५. देहहि. १६. हारवत् अश्रुधारा ज्याची. १७. भरती. १८. पादुकारूप नौका.
१९. सूर्यकुलभूषणा.

का म	पुरवितां रामें, गुर्वाज्ञा म्हणुनि भरत तो परते; ।	
	पर तेथचि रघुपतिपदपर्धी तँच्चित्त भृंगेरूप रते. ॥	१०८
भै ज	कामरदुमा ! तूं मजला विसळुं नको ! म्हणोनि रडे; ।	
	भरत क्लेशें गेला, परि मन त्याचें न सर्वथा मुरडे. ॥	१०९
तो य	तिसमानधर्मा नंदिप्रार्थी वसे, न साकेतीं; ।	
	वैल्की, जैटी, फॅलाशी, भूशायी, प्राण ठेवि संकेतीं. ॥	११०
का रा	गृहगतसम तो, सामात्य सदैव पादुका अर्ची; ।	
	शिंपी विवेकनीरें, परि न शमे शोकवन्हिची अर्ची. ॥	१११
स्व म	नीं राघवघूर्ति, स्थापुनि भद्रासनींहि सद्योगें; ।	
	रघुवीरपादुकांला, पूछुनि पाळी प्रजेसि तँद्योगें. ॥	११२
र ज	नीचरकाळहि तो ^१ सज्जनवृंदाचिया सुभुवनार्ते ।	
	अवलोकित विभु गेला सानुज, सखीक, अत्रिभवनार्ते. ॥	११३
न्या य	पथेंचि मुनीतें वंदी जो मान्य या त्रिभुवनार्ते; ।	
	पूछुनि विभुला मानी, कैवल्यानून अत्रि भुवनार्ते. ॥	११४
नि ज	भूषणें समर्पुनि सीतेला मँयशीच मुनिभार्या ।	
	आर्या अनुसूया ते सत्कारी, जे सतीस सत्कार्या. ॥	११५
क्ष य	राक्षसलोकांचा करावया, तो, उदंड कौरुण्या ।	
	हृदयीं धरुनि, पावे, अत्रिस बंदूनि, दंडकारण्या. ॥	११६
वा रा	वयासि राक्षसतिमिरार्ते राम तो महातरणी; ।	
	गेला शत्रुजनांतीं, ज्याचा शरदानकाम हात रणीं. ॥	११७
क म	लायमानलोचन, पावे जाऊनि दंडकारण्य; ।	
	भक्तमधूरावरि करि कैरुणाघन तो उदंड कारुण्य. ॥	११८

अरण्यकांड.

दिव्यश्री मंडित तो, राम जसा दंडकावना गेला; ।

पूछुनि मुनि म्हणति, 'तुझ्या पदें विसावा दिलाचि गंगेला.' ॥ १

१. भरतचित्त. २. भ्रमररूप. ३. हे भजणाऱ्यांच्या कल्पद्रुमा. ४. वल्कलें धारण करणारा. ५. जटाधारी. ६. फलाहारी. ७. भूमीवर निजणारा. ८. पूजी. ९. विवेकोदके. १०. डवाला. ११. सिंहासनीं. १२. पादुकाजिनें. १३. राम. १४. मोक्षादून उणें नव्हे. १५. मातेसारखीच. १६. श्रेष्ठा. १७. सत्कारास योग्या. १८. दयेला. १९. राक्षसरूप अंधकारार्ते. २०. दयामेष.

- अम रा धिपापरी तो झाला विप्रांसि पूज्य सुखराशी, ।
 प्रेखरासिबाणपाणी; लाजे रवि तैत्पदाब्जनखराशी. ॥ २
- आश्र म वासी मुनि ते सत्कारिति सुखभाव सुमतीला; ।
 त्याकाळीं बहु लाजे गतप्रभा विधिसभा वेंसुमतीला. ॥ ३
- तों द्विज शत्रू राक्षस, विराध आला गिरी जसा ढळळा; ।
 सीतेला हरुनि पथीं, 'आहार' म्हणे 'बराचि आढळला.' ॥ ४
- निर्भ य दोघे बंधू, करितां युद्ध, खबाहुंनीं कैवळी; ।
 स्कंधीं बाहुनि निघता झाला तो सर्व आननं कैवळीं. ॥ ५
- प्रख रा सी ते छेदिति, असतां स्कंधींच, बाहुदंडातें; ।
 ते पुंष्पवंत जाणों, दोघे करितात राहुदंडातें. ॥ ६
- तो, अम रप्रभ दुसरें देह धरुनियां, कथी सुसद्वृत्त ।
 रंभालिगनकुपित, द्रविणप्रदलब्धशाप हें वृत्त. ॥ ७
- सानु ज राम तयाचा आच्छादी देह करुनियां पदर; ।
 स्वर्गोत्सुकशरभंगस्थाना गेला, हरुनि विप्रंदर. ॥ ८
- विने^१ य पुरःसर नमिला मुनि तोही, पूछुनि प्रेमोदानें; ।
 गेला स्वर्लोकातें, तेंपुनिया पर्वकासि तनुदानें. ॥ ९
- मग ज गदीश, सुतीक्ष्णद्विजाश्रमाला करुनियां काशी; ।
 गेला अगस्त्यमुनिच्या स्वस्थानासी द्वितीयैनाकाशी. ॥ १०
- आम्ना य मूर्तिला त्या 'रीमोऽस्मि' असें कथूनियां बंदी; ।
 बंदी^२ होय अगस्त्यही, आप्राण करी शिरीं मेहानंदी. ॥ ११
- सत्का रा नंतर, दे आशीर्वादासवें धरेशासी ।
 ब्रम्हास्त्र, विष्णुकार्मुक, शक्रेशुधियुग्मरत्न, लोकासी. ॥ १२
- प्रण म न करुनि मुनिला, गेला तेथूनि राम वैल्कपटी ।
 गोदावरीतटीं त्या पंचवटीतें वधावया कपटी. ॥ १३

१. इंद्रासारखा. २. तीक्ष्ण खड्ग आणि बाण हातामध्ये ज्याच्या असा. ३. त्याच्या पदक-मलनखासि. ४. पृथ्वीला. ५. कौटाली. (दाहों हातांमध्ये धरी, असा भाव.) ६. मुखें. ७. मासी. ८. तीक्ष्ण आहे खड्ग ज्यांचे असे. ९. सूर्यचंद्र. १० स्वर्गमनांकटित शरभंग ऋषीच्या आश्र-थमास. ११. विप्रभीति. १२. नम्रतापूर्वक. १३. हपें. १४. स्वर्गलोकास. १५. तृप्त क-रून. १६. अग्नीस. १७. दुसऱ्या स्वर्गासच. १८. वेदमूर्तिला. १९. राम आहें. २०. स्तु-तकर्त्ता. २१. मोठा आनंद ज्याला असा. २२. पृथ्वीपतीस. २३. बल्कलरूप वस्त्र धारण करणारा.

तेथें श्री^१ कंठनिजश्यालोच्चतनू जटायुगृध्रातें ।

पाहुनि, सीता मानी निजचिंत्तीं पैक्षवन्महीध्रातें. ॥

१४

मग रा घवासि पुसतां, 'दशरथनृपमित्र मी' म्हणे 'गृध्र; ।

संपाल्यवरज, कश्यपवंशज, नामें जटायु, न मँहीध्र.' ॥

१५

विश्रा म पावला बहु, जटायुला दिवस होय पँर्व तसा; ।

'पंचवटीस वसा' हें सांगोनि उडे सपक्षपर्वतसा. ॥

१६

अंतु ज कृतच्छदसदनीं, सँदनिष्ठविनाशदक्ष पादरज; ।

दँर जगम्तीचें हरितो हँरितोषद, 'कौसलेशजोदरज. ॥

१७

हँच्छ य विकला प्रार्थीं शूर्पणखा राघवास 'अविदग्धा; ।

मृगजलपूरास जशी वनहरिणी, दँवपावकविदग्धा. ॥

१८

रुचि रा क्षी हेमंतीं, रघुनाथाला म्हणे, 'मला वरणें; ।

आवरणें स्मँरवैरी, रक्षीं वीरा ! भुँजामलावरणें.' ॥

१९

तोसा म युक्तवाक्यें, राम म्हणे, 'मी असें सदार जनीं; ।

अस्त्रीक बंधु माझा; त्याला युँग होतसे सदा रजनी. ॥

२०

जा, तु ज वरील बलवान्, मजहुनि तो योग्य, हें मला वँटें; ।

ऐसें वदोनि, अंतस्मित लावी एकदां तिला वाटे. ॥

२१

ते जा य लक्ष्मणाप्रति, धरुनियां रम्यरूपवेश 'स्त्री; ।

तीस विलोकुनि मानी रामानुज तो मनी जशी शँस्त्री. ॥

२२

चिँत्तं ज शराग्निदग्धा मी भुँविदग्धासि तूज जँलदासी, ।

आलें शरण शरण्या ! रक्षावि स्वाधरामृतें दासी.' ॥

२३

'मी तो यँ जमुखि ! राघवदास' म्हणे 'मज कशास वरतीस ? ।

जा तुज वरील राम, त्यजुनि अरण्या क्षमेस वँरँतीस.' ॥

२४

अशि रा क्षसी अनार्या, येथेंही पावली न कामातें; ।

पुनरपि रामास म्हणे विनवुनियां, कीं, 'त्यजूं नका मातें.' ॥ २५

१. महादेवाचा स्वकीय मेहुणा जो मैनाक पर्वत त्यासारखा उंच देह ज्याचा अशा जटायुप-
क्ष्यातें. २. सपक्ष पर्वत अशातें. ३. संपातीचा कनिष्ठ बंधु. ४. पर्वत. ५. संक्रांत्यादिक पर्वासारखा.
६. लक्ष्मणकृत पर्णशालेंत. ७. साधूंच्या अकल्याणाच्या नाशाविषयीं दक्ष चरणरज ज्याचें असा.
८. भय. ९. इंद्राला संतोष देणारा. १०. कौसल्येचा पुत्र. (राम.) ११. कामविह्वल. १२. मूर्खी.
१३. वणव्यानें दग्धा असी. १४. कामरूप शत्रू. १५. बाहुरूप शुद्ध आच्छादनानें. १६. युगा-
सारिखी. १७. भासे. १८. ती शूर्पणवा. १९. शस्त्रधारी, २०. कामबाणपीडिता. २१. चतु-
रासि. २२. मेघासी. २३. कमलवदने. २४. वरणारीस.

- अभि **म** तकाम न होतां, शूर्पणखा क्रूरदेहरूपा, हे; ।
 क्रोधस्मराभितप्ता, बैदेहीतें स्वयें हरूं पाहे. ॥ २६
- मातृ **श्री** भ्रातृस्त्री भीता व्याघ्रीपुढें जशी हरिणी; ।
 लक्ष्मण तीतें केशीं धरी, हरी जेंवि माजली कैरिणी. ॥ २७
- मग **रा** मावरजानें श्रुतिसह तीच्या हरुनि नाकाशीं, ।
 तोषविलें, हांसविलें, भयही दिधलें, क्षणांत नाकाशी. ॥ २८
- पर **म** क्रोधें मग ते शूर्पणखा, जाउनि जनस्थाना ।
 खरदूषणादिकांला सांगुनि, करवी ससैन्यप्रस्थाना. ॥ २९
- ते **र ज** नीचर, चैवदा सहस्र नक्तंचरांसि वेगानें, ।
 घेउनि रणासि येतां, वायस करिती शिवांसवें गानें. ॥ ३०
- हाका **य** थेष्ट मारिति, म्हणती 'मारा, धरा, चिरा, भाजा;' ।
 अंचिराभा झाली ते, धाकें, अजपुत्रसूतुची भांजा. ॥ ३१
- मग, **रा** जकन्यकेला रक्षावें' हें कथुनि भावाला; ।
 धोंतीं सूर्य, तसा तो दावी रक्षोगणीं प्रभावाला. ॥ ३२
- जे **स म** राला आले राघव त्यांचें करुनियां शमन, ।
 शैमननगर भरुनि, करी क्रव्यादांचेंहि पूरिताश मन. ॥ ३३
- त्यांत **ज** नस्थानाला शूर्पणखा मात्र निर्झंपा पाहे, ।
 दशवदनासहि जाउनि सांगे संपूर्ण वृत्त पापा हे. ॥ ३४
- संक्ष **य** खरादिकांचा; भगिनीनासाविनाश मर्त्यकरें; ।
 यास्तव मनीं दशानन, मानुनि बहु दुःख, कोपला निकरें. ॥ ३५
- जेव्हां **ज** नकसुतेचें शूर्पणखा रूप, भाग्य वाखाणी; ।
 हृदयवर्नी स्मरसूकर विवेकवल्लीस तेधवां खाणी. ॥ ३६
- निश्च **य** करी स्वचिंती, हरावया स्त्रीच रामरायाची; ।
 अनिवार्य बुद्धि ऐशी, उपजे रीत्रिचरा मरायाची. ॥ ३७
- मग **रा** क्षसेंद्र जाउनि मारीचाला म्हणे, 'स्वयें हरण ।
 कनकाकृति होउनियां, करणें त्वां जानकीमनोहरण.' ॥ ३८

१. इच्छित मनोरथ. २. क्रोधकामपीडिता. ३. हत्तीण. ४. लक्ष्मणानें. ५. कर्णासह.
 ६. स्वर्गास. ७. चवदा हजार राक्षसांस. ८. कावळे. ९. कोल्ह्यांसह. १०. विद्युत्कृतेसारखी क्षणांत
 नाहीशी झाली कांति जीची. ११. भार्या. १२. अंधकारी. १३. यमनगर. १४. मांस खाणाऱ्यांचेही.
 १५. निर्लेज्जा. १६. मदनबराह. १७. विचारवेलीस. १८. राक्षसा.

विक्रं म	रघुनाथाचा मारीच तदा स्वयं वदे; वारी; ।	
	परि ते स्वहित न मानी तो, विपरीतस्वभाव देवारी. ॥	३९
मातृश्री	चें घडतें दर्शन, हा निश्चय स्वयं केला; ।	
	गैयंतरविरहास्तव, गेला मारीच पंचवटिकेला. ॥	४०
असु रा	धिपहि जैलदपथनिहितरथ जपे निजेष्ट साधाया; ।	
	खरतर विषरस सेवुनि, पामर इच्छीतसे जसा धाया. ॥	४१
तो हे म	हरिण होउनि, मारीच, न लावितांहि घटिकेला, ।	
	गेला सभयमनानें, रावणवाग्बद्ध पंचवटिकेला. ॥	४२
त्याला ज	सैं विलोकी वैदेही साभिलाष तोंच, पळ ।	
	अवकाश न करितां, बहु वेगें, गेला पळोनि तो चपळ. ॥	४३
स्त्रीप्रि य	जाणुनि, उँटजीं ठेवुनियां लक्ष्मणासि त्या मार्गे, ।	
	शरकार्मुकधर राघव गेला विपिनीं मृगाचिया मार्गे. ॥	४४
रघु रा	जसिंह नेला, लोभवुनी, फार दूर वीरमणी; ।	
	रँमणीयाकृतिलोभें, धावे, आनंदवावया रँमणी. ॥	४५
मग म	मँभेदिराघवशरविद्ध क्षमातळावरी पडला; ।	
	‘हा तात !’ असें रँमध्वनिसंनिभ आर्तरूप आरडला. ॥	४६
तो, र ज	नीचरूप प्रकटोनि, पडोनि, कांपवी उँटवी; ।	
	फटवी रामासि असा; दँशतुंडाला महासुखें नटवी. ॥	४७
हा आ य	कोन शब्द, व्याकुल होऊनि; दँशरथिजाया, ।	
	पतिजीवहानिभीता, सीता, निर्जदेवरासि कथि जाया. ॥	४८
तेव्हां ज	नकसुतेला सौमित्रि म्हणे, ‘न सत्य; हे माया; ।	
	त्रैलोक्यांतहि नाही वीर, रणीं जो वधील रामा या. ॥	४९
तूं भ य	मनांत कांहीं न धरावें; हे पँलेशजनमाया; ।	
	रघुवीराला पीडी ऐसा कोणी नसेचि रँनमाया.’ ॥	५०
हें दी रा	चें वाक्य श्रवण करुनियां म्हणे, ‘तुझा काम ।	
	कळला मज, दुर्बुद्धे ! परि मँतनुनाथ एक रघुराम; ॥	५१

१. पराक्रम. २. देवांचा शत्रु. (रावण.) ३. अन्यगति नाहीं म्हणून. ४. आकाशीं स्थापिला रथ जेणें. ५. तृप्त व्हाया. ६. पर्णशालेंत. ७. सुंदर आकृतीच्या लोभें. ८. स्त्री. ९. पृथ्वीवर. १०. रामशब्दतुल्य. ११. वन. १२. रावणाला. १३. सीता. १४. आपल्या दिरास. १५. राक्षस-कपट. १६. उत्पन्न व्हाया. १७. मत्पति.

ऐसें **म** होप्र वदतां, लक्ष्मण करि कर्णपाणिसंगतिला; ।

‘शिव ! शिव !’ म्हणोनि वंदी, दुर्वाक्यश्रवणकंपितांग, तिला. ॥ १२

‘हाहा **श्री राम !**’ असें दुःखाकुल तो वदोन कर जोडी; ।

सीतेसि म्हणे, ‘माते ! पापाची तूं वृथा न कर जोडी. ॥ १३

माते! **रा** हें स्वस्था; जातों त्वत्पादपंकजा नैत मीं; ।

साम्रज सत्वर येतों; मग्न करावें स्वचित्त तूं न तैमीं.’ ॥ १४

प्रेण **म** न करून गेला, नेला प्रभु ज्या पथेंचि मारीचें; ।

तों यतिवेष दशमुख हरण करी त्या धैराकुमारीचें.’ ॥ १५

व्याघ्रें **ज** शी कुंरंगी, तशि नेतां राक्षसें धरुनि करें; ।

‘हा लक्ष्मण ! हा रघुवर !’ अशि सीता आरडे, रडे, निकरें. ॥ १६

‘जैसा **य** वन वधाया नेतो धेनूसि, हा तसाचि खल;’ ।

ऐसें वदोनि रडती वनदेवी; तो पडे वनीं चिखल. ॥ १७

तों त्या **रा** नीं होता दशरथनृपमित्र, गृध्रराज, बळी; ।

सीताविलाप ऐकुनि, जाय नभीं पंक्तिंकंधराजवळी. ॥ १८

पक्षी, **म** हापराक्रम, जटाघु त्याला म्हणे, ‘अरे चोरा ! ।

हो, राजकन्यकेला सोडुनियां, दूर बाष्कळा ! पोरा ! ॥ १९

कांठ **ज** मृत्यूवदनप्रवेश रुचला ? गंतित्रपा ! सून ।

माझी सोडीं; लंका होऊ विधवा न आजपासून. ॥ ६०

हें का **य** दुष्टबुद्धे ! मूढा ! नीचा ! निर्शैचरापसदा ! ।

स्वैकुळसमुच्छेदकर व्यर्थचि संपादितोसि पाप सदा.’ ॥ ६१

ऐसें **ज** रि हित कथिलें, तें रावण सर्व वाक्य परिसून, ।

तैसाचि जाय गर्वें; जटायुची सोडिली न परि सून. ॥ ६२

मग **यें** मदंडाशनिसमनिजचंचूपक्षपादनखराहीं ।

मोडुनि रथ, गृध्र म्हणे, ‘मदायुधें पाहिलीं स न खैरा ! हीं.’ ॥ ६३

मग **रा** वण अन्यायें, खड्डें छेदूनि गृध्रेपक्षतिला, ।

अन्यरथीं स्थापुनियां, घेउनि गेला मनुष्यभक्ष्य तिला. ॥ ६४

१. कानांवर हात ठेवणें. २. संपादन, मिळवणें. ३. नम्र. ४. दुःखीं. ५. नमस्कार.
६. सीतेचें. ७. हरिणी. ८. जटायु. ९. रावणाजवळ. १०. हे निर्लज्जा. ११. हे राक्षसाधमा.
१२. स्वकुलनाशक. १३. यमदंडवज्रतुल्य जीं स्वचंचू, पंख, पाय, नखें, खांहीकरून. १४.
गाढवा. १५. जटायूचे पंखाच्या मूळाम, १६. राक्षस.

नेतां **म** हासतीतें पाहे दूरून ऋष्यसूक्त नंग; ।

सुगलादि कपी देखे; सोडी कौशेयैबद्ध त्यांत नंग. ॥

६५

आत्म **श्री** नाशास्तव, नेउनियां जानकीस लंकेला, ।

ठेवी अशोकवनिकागर्भी, न धरुनि पापशंकेला. ॥

६६

खश **रा** नें मारुनियां, तो राम वनांत तौटकातनुजा, ।

मार्गे फिरोनि येतां, कांतारीं भेटला स्वयें अनुजा. ॥

६७

प्रण **म** न करून लक्ष्मण, विभुला सीतोक्ति सर्व आयकवी; ।

तच्छ्रवणें व्याकुल बहु झाला चित्तांत सुझराय कैवी. ॥

६८

तों नि **ज** उटजा येतां, मार्गी होती अनेक अपशकुन; ।

हानीतें सुचवीती निर्जेदेहस्फुरण, मृग, शिर्वी, शकुन. ॥

६९

आल **य** जाउनि पाहे, तों सीता राघवासि भेटेना; ।

त्या समयाहुनि दारुण मृत्यु, असें लक्ष्मणासि वाटेना. ॥

७०

‘रुचि **रा** क्षा नाहीं कीं, वत्सा ! हें अन्यगेह वाटतसे; ।

इतरस्थलासि आलों, चुकती अर्नभिन्न लोक वाट, तसे. ॥

७१

वत्सा! **म** ज जरि म्हणसी, ‘सीतेची हेच होय दलंशाला; ।

तरि मीच रामनामा नसेन; साध्वी दिसेल काशाला ? ॥

७२

ते **म** **ज** वांचुनि नाहीं गेली गोदावरीविहारतें; ।

क्षण मद्विरहें तीतें युग होतें; भार भावि हारतें. ॥

७३

तें प्रि **य** तमा न हिंसें वधिली; नाहीच रक्त भूवरतें; ।

नेलीच राक्षसानें; म्हणोनि शोधी स्थल क्षमावर तें. ॥

७४

‘कोठें **ज** नकसुते ! तूं गेलीस ? धरासुते ! प्रिये जाये ! ।

न करीं विनोद; झाला व्याकुल अत्यंत देह माझा; ये. ॥

७५

तूं का **य** कोप धरिला ? अपूर्व मृग नाणिला म्हणून मनीं; ।

तरि चंद्रमृगहि आणुन देइन, हें तूं असत्यसें न मनीं. ॥

७६

१. पर्वत. २. सुग्रीवादि. ३. रेशमी वस्त्रबद्ध. ४. दागिने. ५. मारीचा. ६. बर्नी.
७. लक्ष्मणा. ८. नमस्कार. ९. सीतावाक्य. १०. ज्ञाता. (राम.) ११. स्वर्णशालेला. १२. आपलें
अंगस्फुरण. १३. भालवा. १४. पक्षी. १५. सीता. १६. अज्ञानी, न जाणते. १७. पर्णशाला.
१८. घातकें. १९. पृथ्वीपति. (राम.) २०. मानूं नको.

श्वशुरा का परलोकीं गेलिस जरि तूं करावया नमना; ।

पुसल्यावांचुनि कैशी सीते ! शालीस आज यानमना ? ॥ ७७

न्यावें म जही तेथें, श्वशुराची प्रार्थना करून, सती ! ।

भरत करू राज्यातें, तुजवांचुनि वांचुनी, सुखें नसती. ॥ ७८

राज्य श्री हरुनि, जरी कैकेयीनें वनास पाठविलें; ।

तरि तव योगें तें मीं नाहीं कांहीं मनांत आठविलें. ॥ ७९

मज रा जकन्यके ! तूं वरुनियां पावलीस न सुखातें; ।

खातें हें चित्तातें; सांगों कोणास मी स्वदुःखातें ? ॥ ८०

हा क म लाक्षि ! तैनूदरि ! सुंदरि ! जाये ! प्रिये ! अये ! सदये ! ।

विष्टुमुखि ! पिक्कैगर्वापह, अमृताहुनि गोडसें, स्वयें वद; ये. ॥ ८१

पंक ज, विष्टु, हैरि, गज, पिक, चर्मरीमृग, कीर जिंकिले होते; ।

त्वन्मित्रातें मातें, त्वद्वैरें, पीडितील सखि ! हो ! ते. ॥ ८२

हा प्रि य तमे ! वियोगज्वलनमुखीं होमिल्लेस कां मातें ? ।

वैरी संतोषविले, टाकुनि यातें वनीं सकामातें. ॥ ८३

ऐसा रा त्रिदिवसही विलाप करि शोकपर, जसा कोक; ।

कोकनंदाक्ष, मुमित्रातोकसहित, तो करी विकल लोक. ॥ ८४

शोधी म दिराक्षीला कौतारीं, तों स्वतातमित्रातें ।

पाहे जटायुतें तो; मानी आकाशनष्टमित्रातें. ॥ ८५

मग ज वळ जाय; पाहे; तों शंखछिन्नपक्षती, पक्षी ।

आसनमरण होउनि, राममुखातें स्वलोचनें लक्ष्मी. ॥ ८६

‘माझ्याय शासवें ते सीता नेली दशाननें रामा !;’ ।

ऐसें वदोनि, पावे अन्यजनालभ्यनित्यनिजधामा. ॥ ८७

सानु ज राघव तेव्हां, ‘हा तात !’ असें रडोनियां त्यातें, ।

स्वपित्यातें दुर्लभ जें, तें दे जल, दाह करुनि, चुलल्यातें. ॥ ८८

१ गमनीं आहे मन जीवें अशी. २. जगून. ३. हे कुशोदरि. ४. हे चंद्रमुखि. ५. को. किलांचा गर्व दूर करणारें. ६. चंद्र. ७. सिंह. ८. वनगाय. ९. चक्रवाक पक्षी. १०. कमलनेत्र राम. ११. लक्ष्मणसहित. १२. सीतेला. १३. वनीं. १४. आकाशापासून पतित सूर्यच. १५. शंख-छिन्न आहेत पंजांचीं मूळें ज्याचीं असा. १६. जवळ आलें मरण ज्याला असा, १७. अन्याला न मिळणारें अें अविनाशी निजपद त्यातें.

- तो तो 'य' जाक्ष अगमृगनगभृंगपतंगभुजगसंघातें ।
 'सीता विलोकिली कीं ?' म्हणुनि पुसे मूढ कामशरघातें. ॥ ८९
- ऐसें रा नीं फिरतां, अधोमुखीनाम राक्षसी, नीचा, ।
 लक्ष्मणशस्त्रें, पावे, स्वगुणें, गतिला दैशास्यभगिनीच्या. ॥ ९०
- ते भ्रम तां क्रौंचवनीं, यथार्थनामा कैबंघ दोघातें ।
 कवळी योजनभुज तो, सिक्कितासेतू जसा जलौघातें. ॥ ९१
- तेव्हां श्री कंठगलश्यामासियुगें धरुनियां, धीर ।
 कैदलीकांड तसे ते प्रचंड भुजदंड खंडिती वीर. ॥ ९२
- मग रा क्षस निजशाप, स्थूलशिरोविप्रदत्त, आयकवी; ।
 सुग्रीववानरर्षभमैत्री करणें प्रियासि हें शिकवी. ॥ ९३
- 'हाम म देह करावा दग्ध' अशी प्रार्थना करी, विनवी; ।
 आज्ञा घेउनि, गेला निजलोकातें, तनू धरून नवी. ॥ ९४
- दनु ज कबंध ज्वलनीं होमुनियां, ते दयानिधी जाती; ।
 तों शबरी करि भावें, मतंगविप्राश्रमांत, पूजा ती. ॥ ९५
- भावें य शोनिधीतें पूजुनि, हर्षें तपस्विनी शबरी; ।
 सद्भक्तितुष्ट होउनि, अपीं गति तीस ज्ञानकीश बरी. ॥ ९६
- सत्कारा घ्या प्रहणें, स्वदर्शनें, करुनियां विशुद्ध तिला; ।
 आज्ञा घेउनि पुसे, रघुनायक ऋष्यमूकपद्धतिला. ॥ ९७
- 'अभि म तदानधुरीणा ! मजवरि-केली अपार अनुकंपा; ।
 शीर्षोजितचापलता ! जाउनि आधीं विलोकिजे पंपा. ॥ ९८
- निजें ज नकल्पतरो ! तूं, तेथुनियां, सर्वलोकनगरा जा; ।
 मग पाहें सुग्रीवपुत्रगाश्रय ऋष्यमूकनगैराजा. ॥ ९९
- नित्य य शशंद्र तुझा दूर करू साधुविप्रतापातें; ।
 वृद्धि असो कैरिशुंडाजितदोर्दंडद्वयप्रतापातें. ॥ १००

१. कमलनेत्र. (राम.) २. वृक्ष, हरिण, पर्वत, भ्रमर, पक्षी, सर्प, यांच्या समूहा. ३. मोहित. ४. शूर्पणखेच्या. ५. राक्षसविशेष. ६. बालूचा बांध. ७. शिवकंठवत् काळ्या खड्गद्वयें. ८. केळीचे कवडे. ९. स्थूलशिरा ब्राह्मणानें दिलेला. १०. राम. ११. ऋष्यमूक मार्गाला. १२. इच्छित दानाविषयीं अग्रगण्या. १३. दया. १४. विद्युद्धतेस अजिंक्य धनुर्लता ज्याची अशा हे रामा. १५. भक्तकल्पद्रुम. १६. सर्वलोकनामक नगरास. १७. पर्वतराज. १८. हत्तीचे सोडेस अजिंक्य जें भुजद्वय त्याचा जो प्रताप लास.

- या नि **ज** पददासीचें स्मरण असों दे' म्हणोनियां, न तिला ।
 शबरी करी, तदा प्रभु निघता झाला, स्वयें पुसोन तिला. ॥ १०१
 निर्दय **य** कामशिलीमुखविद्धहृदय राम पावला कंपा; ।
 तैसाचि विविधशुकपिकबकशिखिकोकादिसंकुला पंपा. ॥ १०२
 रघु **रा** ज तेथ जाउनि, पंपातीरीं करी निवेशातें, ।
 तों स्मरमार्गगणही रामहृदब्जीं करी प्रवेशातें. ॥ १०३
 तेथें **म** यूर, सारस, हंस, कपिक्रौंचकीरकोकांतें; ।
 सखीकातें पाहुनि, मानी प्रभु धन्य पक्षिलोकांतें. ॥ १०४

किष्किधाकांड.

- पंपेची श्री पाहुनि, राम म्हणे लक्ष्मणास, 'कां मातें ।
 सीता टाकुनि गेली जेहासह काननीं सकामातें ? ॥ १
 बाणेश्वर **रा** परीसहि, सीतेचें नेत्रयुग्म बहु रुचिर, ।
 दैवें तिजशीं मजशीं योग न राहूं दिला सख्या ! सुचिर. ॥ २
 मातेंक **म** लमृणालें विलोकितां स्मरति युवतिच्या सुभुजा; ।
 प्रेणयक्रोधें मजला बद्ध करायासि सर्वथा विभु ज्या. ॥ ३
 अक्षिपुं **ज** देखतां, मज सीतेचे केश लक्ष्मणा ! स्मरती; ।
 तत्कबरीसम हे शिखिपिच्छकलाप स्वमानसीं भरती. ॥ ४
 मद्धद **य** हंसपक्षी पीडिति गति भाषणेंकरून वनीं; ।
 नवनीतकोमलांगी सीता दिसते मला मनोभवनीं. ॥ ५
 वत्सा! धैरा **रा** रुहातें वेष्टुनि, वल्ली जशाचि आहेत, ।
 सीतालिंगित होतों ऐसा, परि तो न पूरला हेत. ॥ ६
 वत्सा! विम **ल** जसें हें पंपाजल यापरीस हृदय तिचें; ।
 यतिचें व्रत मज दिधलें तद्विरहें; 'क्रौर्य सुसह न निर्य' तिचें. ॥ ७
 पुंष्य **ज** हा मातें स्मरमार्गगणवृंदसाचि जाचितसे; ।
 हा वायु विरहेंशिखिला दीप्त करुनि, मत्तनूसि पौचितसे. ॥

१. निर्दय जो काम लाच्या बाणांनीं फोडिलें हृदय ज्याचें असा. २. कामबाणसमूहही.
 ३. रामाच्या हृदयकमलीं. ४. कमलाहून. ५. प्रीतिकोपें. ६. समर्थ. ७. अमरसमूह. ८. त्या
 सीतेच्या बेणीसारखे. ९. वृक्षातें. १०. क्रूरपणा. ११. दैवाचें. १२. पुष्पसमूह. १३. मदनबाणसमूहा-
 सारखाचि. १४. वियोगाग्निला. १५. शिजवितसे.

- पिकं का य बोळते हे सीतेचे शब्द ऐकिल्यावरि ? ते ।
 मधुरोक्त्यभ्यासार्थ, प्रांजलि तीच्या पदांस कीं वरिते. ॥ ९
- कीरद्वि ज नासेला सीतानासोपमान साजेना; ।
 तें माक नाक माझ्या चित्ताचें, हा विमूढ लाजेना.' ॥ १०
- रघुना य क ऐसा बहु विलाप तेथें करीं वियोगानें; ।
 नानोपायें लक्ष्मण, समजावी पादभक्तियोगानें. ॥ ११
- सुग्रीव रा धवातें पाहुनि, धरि वौल्लिखारशंकेला; ।
 वायुसुतासि म्हणे, 'त्वां जाउनियां शोध पाहिजे केला.' ॥ १२
- तेव्हां तो म रुदात्मज मुनिवेषातें धरुनि, सदृत्त; ।
 विनयें मधुरोक्तीनें, जाऊनि पुसे तयासि तद्वृत्त. ॥ १३
- 'कोठें हो श्री मंत ! प्रयाण करितां ? स्वनाम कळवावें; ।
 खकुशळकथनसुधेनें मत्कर्णाच्या क्षुधेसि पळवावें. ॥ १४
- खड्गश रा सनपाणी, वीरमणी, मान्य सर्वलोकांहीं, ।
 वल्की, जटी, मुनीही, दिसतां; नाहीच समजलों कांहीं. ॥ १५
- तुम्हीं अ म रपती कीं, भूमारोद्वहनदक्षभुजदंड ? ।
 आंखंडलविष्णूसे, गमतां देतां प्रहर्ष ऊदंड. ॥ १६
- करुणा ज लघर दोघे, श्यामतनू, चित्रचाप, तापहर; ।
 देहद्वयधारी कीं, एक त्रिपुरघ्न सुप्रताप हर. ॥ १७
- मी तन य मौरुताचा; नाम हनुमान् असें असे माझे; ।
 सुग्रीवदूत आहे; वृत्त वदा, इष्ट कर्णकामा जें. ॥ १८
- मी वान रा कृतीतें आच्छादुनि अन्य वेष आदरिला; ।
 तुमच्या स्वदर्शनानें माझा हत्ताप सर्व संहरिला. ॥ १९
- वालीना म कपीश्वर; तदनुज सुग्रीव ऋष्यमूकदरी ।
 वसवितसे धाकानें; अग्रज जो तोच जाहला तेंदेरी.' ॥ २०
- वातात्म ज वाक्याचें श्रवण करुनि, रामही वनामाजी ।
 सांगे स्वकथा, इच्छित होता तो आंजनेयनामा जी. ॥ २१

१. कौकिल. २. पोपटपक्ष्याच्या नाकास. ३. सीतेच्या नाकाची उपमा. ४. स्वर्ग. ५. वालिदू-
 तशंकेला. ६. वायुपुत्र. (मारुति.) ७. गमन. ८. तलवार आणि धनुष्य धारण करणारे. ९. भूमा-
 रधारणसुमर्थ आहेत भुजदंड ज्यांचे. १०. इंद्रविष्णुतुल्य. ११. पुष्कळ. १२. दयामेघ. १३. वायूचा.
 १४. ऋष्यमूकपर्वताची गुहा. १५. लाचा शत्रु. १६. मारुतीवाक्याचे. १७. अंजनीपुत्र. (मारुति.)

- पादद्वयं य रामार्चं वंदुनि माथां भैबांबुनिधिपोत; ।
सुग्रीवासि तराया, घेउनियां जाय अंजनापोत. ॥ २२
- वंदी प्रीं ज लि राघवपदपद्मातें सुकंठ बहुमानें; ।
सानुज रघुपति हृदयीं आळिगी त्यासि बाहुयुग्मानें. ॥ २३
- पूछुनि य थोक्त केलें; शिखिसाक्षिक सख्य दीनबंधूशीं; ।
शरणागतजनरक्षणदक्षासीं संकृपैकसिद्धशीं. ॥ २४
- मग वीं रा भूषणमणि राम कथी स्वात्मवृत्त सुगलाला; ।
दुःखकथा ते त्यातें मोही, जैशी मेहासुजगलाला. ॥ २५
- त्यावर म हामती तो, पूर्वकथा कथुनि रामरायातें; ।
कौशेय्यबद्ध गगनच्युत भूषणपुंज दाखवी त्यातें. ॥ २६
- त्या कालीं श्री राघव अवलोकुनि भूषणासि नयनांहीं, ।
हृदयीं धरुनि, म्हणे, 'हा विधे! तुला लेशमात्र नये नाही.' ॥ २७
- तीं संस्कारा वांचुनि मळलीं होतीं म्हणुनियां काय, ।
प्रक्षाली नेत्रजलें, दौराभरणें समस्त रघुराय ! ॥ २८
- ऐशा स म यीं लक्ष्मण रघुनाथाला नमून समजावी; ।
आपत्कालीं धीरें हृदयीं धृति सर्वथा धरित जावी. ॥ २९
- रघुरा ज वैरकारण सुग्रीवातें पुसे; तदा तोही ।
रामासि म्हणे, 'वदतों पूर्वकथा; ऐक धर्मसेतो ! ही. ॥ ३०
- पूर्वीं ज य शालीशीं वालीशीं युद्धकाम मैयावी ।
हुंदुभिसोदर दानव आला नामें करून मायावी. ॥ ३१
- वालिप रा क्रमभीतप्राणत्राणार्थ तो वरी विवर; ।
बिलवदनीं मज ठेवुनि, शिरला मत्तपूर्वज प्रवीरवर. ॥ ३२
- बिलधा म द्वारीं त्या होतों मी वालिमार्ग पाहात; ।
तों बहु दिवसां आला आंतुनियां रक्तपूर वाहात. ॥ ३३
- तेव्हां म ज गमलें कीं, गेला वाली कपींद्र परलोका; ।
शोकाकुल मी झालों; मायावीचाहि लागला धोका. ॥ ३४

१. संसारसिंधुनीका. २. अंजनीचा पुत्र. ३. हस्त जोडून. ४. सुग्रीव. ५. अभिसाक्षिक.
६. उच्चमकृपेचा एक समुद्र त्यासि. ७. वीरश्रेष्ठ. ८. सुग्रीवाला. ९. मोक्षा सर्पाची काळ.
१०. रेशमीवस्त्रबद्ध. ११. हे दैवा. १२. नीति. १३. श्री सीता इचे अलंकार. १४. धैर्य.
१५. कपटी. १६. हुंदुभिराक्षसाचा बंधु. १७. वाली.

- चितीं भ य बहु होतें मायावीचें, म्हणोनि बिल्वदनीं ।
ठेबुनि महाशिलेला, तेथुनि आलों सशोक निजसदनीं. ॥ ३९
- कैपिरा ज पारलौकिक केल्यावर, त्या प्रधानलोकाहीं ।
राज्याभिषेक केला, परि मी चितीं न तोषलों काहीं. ॥ ३६
- वालीही य तानें मारुनियां दानवासि तो परते; ।
पाहे शिल्प बिलाच्या वदनीं; फोडी भुजाबळें पर ते. ॥ ३७
- तो नग रा ला येउनि, पाहे भद्रासनीं मला वाली; ।
अत्यंत क्रोधासह धांवें मारावयासि त्या कार्लीं. ॥ ३८
- मीं निज म स्तक त्याच्या राज्यासह अपिलें जरी चरणीं, ।
केला निश्चय त्यानें परंतु अत्यंत माझिया मरणीं. ॥ ३९
- किष्किधाश्री रामा ! मजला झाली जशीच संयमनी; ।
यैमनिभ बंधुहि झाला; प्रवृद्ध भय तत्क्षणींच होय मनीं. ॥ ४०
- त्राण क रा या तनुचें, गेलों जेथें पळोनि मी रामा ! ।
तेथें तेथें आला हा वाली कोपयुक्त संग्रामा. ॥ ४१
- त्यावर म तंगमुनिच्या वरप्रसादें, त्यजोनि धाकासी, ।
या गिरिगुहेंत वसतां, येउनि केलीस तूं बुधा ! काशी. ॥ ४२
- येथें कै ज दला क्षा ! वालीपासूनि भीति मज नाही; ।
त्याचें कारण कथितों, तें ऐकावें तुम्हींच सुजनाहीं. ॥ ४३
- बहु मा य महिषरूपी, दुंदुभिनामा, महोग्र, जयशाली ।
दानव युद्धासाठीं येतां, त्यातें वधी बली वाली. ॥ ४४
- त्या असु रा ला मारुनि, वाली गर्वें तदीयदेहातें, ।
लघुतूलपुंजसंनिभ, उडवी कवळोनि आपुल्या हातें. ॥ ४५
- तें शव, म ही ध्रंसंनिभ, मतंगविप्राश्रमासमीप पडे; ।
तद्रक्ताचे झाले त्या मुनिराजोदजंगणांत सडे. ॥ ४६
- तें तो द्वि ज अवलोकुनि, कोपें तापोनि यापरी शापी; ।
'ज्याचें कर्म असें, तो येतां या पर्वतीं मरो पापी.' ॥ ४७

१. वालीचें उत्तरकार्य. २. यमनगरी. ३. यमतुल्य. ४. रक्षण. ५. हे कमलनेत्रा. (रामा.)
६. पुष्कळ मायावी. ७. लहान कापसाच्या गोळ्यासारखा. ८. पर्वततुल्य. ९. मतंगऋषीच्या
पर्णशालांगणांत.

- हा निश्च य जाणुनियां, येथें येऊनि रक्षिले प्राण; ।
 शरणागतजनरक्षणकुशल ! आतां करीं परित्राण.' ॥ ४८
- हैं सह ज कृपासागर ऐकूनि म्हणे त्यासि रघुवीर; ।
 'किष्किधा तुज देतों, मारुनि पापी कपी; धरीं धीर. ॥ ४९
- हा प्रत्य य सुगलाला यावा, याकारणें महाधीर ।
 पादांगुष्ठें उडवी तुंदुभिदेहासि तत्क्षणीं दूर. ॥ ५०
- परि हा रा नट वानर न धरी विश्वास, म्हणुनि एकशरें ।
 छेदूनि सैतताली, पर्वतही फोडिला रघुप्रवरें. ॥ ५१
- हस्तासि म स्तकासह रामपदीं अस्तभीति तो लावी; ।
 किष्किधेला जाउनि, मग वालीला रणास बोलावी. ॥ ५२
- तों वीर श्री कांत, प्रचंडभुजदंड, धांवला वाळी; ।
 दोघांचें कोपानें झालें भुजयुद्ध तीव्र त्याकाळीं. ॥ ५३
- रघुवी रा नें त्यांचा भेद दिसेना, म्हणोनियां बाण ।
 नाहीच करीं धरिला, रक्षाया मित्रबंधुचे प्राण. ॥ ५४
- 'गुल्मद्रु म वल्लीगणअंतर्हित तो रघूद्रह त्राण ।
 करिल' म्हणुनि सुग्रीवहि रण करि, जो होत कंठग प्राण. ॥ ५५
- रघुरा ज मुक्त मार्गण मार्ग न दावी रिपूसि नांकाचा; ।
 यास्तव जीवितरक्षणपर तो परतोनि जाय कपि कांका. ॥ ५६
- अपज य लजित कपि तो, पळोनियां, जाय ऋष्यमूकातें; ।
 भरताग्रज समजावी सुग्रीवातें, अतीव मूकातें. ॥ ५७
- 'तूं वान रा धिनाथा ! पुनरपि करणें अशाचि कलहातें; ।
 मी शर सोडुनि, त्याच्या हृदयाचें निर्मितो शकल हातें. ॥ ५८
- मी, प्रथ म युद्धकालीं भेद दिसेना, म्हणूनियां बाण ।
 नाहीं हस्तीं धरिला, रक्षायाकारणें तुझे प्राण.' ॥ ५९
- ऐसें तो ज गदीश्वर सांगुनि, त्याच्या गळ्यांत वल्लीला ।
 बांधी; बौणनिवारणनिपुणौषधिचीच ते धरी लीला. ॥ ६०

१. शरण आलेल्या जनाच्या रक्षणाविषयी कुशल. (हे रामा.) २. सुग्रीवाला. ३. रानांत रहाणारा. ४. सात तालवृक्ष. ५. निर्भय. ६. वीरश्रीचा पति. ७. सुग्रीवाचे. ८. कांड नसोन मुळांत खांद्या फुटल्या ज्याला असे वृक्ष आणि वल्ली यांच्या आड राहिलेला. ९. बाण. १०. स्वर्गाचा. ११. मितरा. १२. अत्यंत. १३. मौन धारण करणाऱ्यांत. १४. बाण निवारण्याविषयी प्रवीण जी औषधि तिचीच.

- भेदक य शोनिधानें रामें ऐसैं करोनि कपिकंठी, ।
पाठवितां तो गेला, जे किष्किधापुरी, तैदुपकंठी. ॥ ६१
- तो क्रोधै ज नक वाक्यें बोलोनि, रिपूसि शीघ्र पाचारी; ।
स्वाधिक्षेपश्रवणें ये युद्धाला अपत्रपाचारी; ॥ ६२
- ल्या कालीं य जानें तारा वारी, धरोनि चरणातें, ।
वालीस; म्हणे, 'जावें, सुग्रीवाशीं स्वयें नच रणातें. ॥ ६३
- दिव्यप रा क्रम राघव, खरदूषणताटकाविराधारी, ।
सुग्रीवमित्र शाला, समानसुखदुःख चापशरधारी. ॥ ६४
- त्वद्विक्र म निर्जित तो पुनरपि आला करावया आजी; ।
याचें भय मज भासे, समरा जाऊं नका स्वयें आजी.' ॥ ६५
- दोवीर्य श्री गवें वाली हांसोनियां, म्हणे तैन्वि ! ।
मातें रणांत जिंकी, ऐसा भूमंडलीं नसे धंन्वी. ॥ ६६
- धर्मज्ञ रा ज नंदन, सज्जन, सद्बिद्य, तो कुलीन, सैंती ! ।
वैरहि ल्याशीं नाहीं, शका चित्तीं धरूं नको, नसती.' ॥ ६७
- या परि म हिषी तेव्हां समजावुनि, जाउनी, महाबल हा ।
खळ हानिला न चिंती, सुग्रीवाशीं स्वयें करी कलहा. ॥ ६८
- दोघे भु ज युद्धातें प्रवर्ततां, परमतीव्र तत्काल ।
गुल्मांतरित रघूद्वह सोडी दूरुनि बाण तैत्काल. ॥ ६९
- केवळ य मदंडासम लागे जाऊनि बाण तो यातें; ।
हृदयीं करी क्षतातें, सेवाया वीलिप्राणतोयातें. ॥ ७०
- क्रूरश रा हतवक्षा वाली सोडुनि शीघ्र भावातें; ।
पडला धरणीवरता वरें तारेचा, तरु जसा वीतें. ॥ ७१
- तारार म णमुखी ते तारारावें रडोनियां, ल्यातें; ।
तारा म्हणे, 'कपींद्रा ! तारावें दुःखसागरीं मातें. ॥ ७२
- हा नाथा! ज न्मदशा झाली कां अर्पदक्षिणा माझी ? ।
तुजला काळभुजंगें गिळिलें वीरा ! कसें क्षणामाजी ? ॥ ७३

१. भेद दाखविणारे. २. तिच्याजवळ. ३. राग उत्पन्न करणारी. ४. धिक्कारादिवाक्यश्रवणे.
५. निर्लज्जाचारी. ६. खर, दूषण, ताटका, विराध याचा शत्रु. (राम.) ७. युद्ध. ८. भुजवीर्याच्या गवें.
९. हे सुकुमारी. १०. धनुर्धारी. ११. हे तारे. १२. त्याचा म्ह० वालीचा नाशक. १३. वालिप्रोणा-
दकाते. १४. पति. १५. वायूने. १६. चद्रमुखी. १७. उच्चस्वरे. १८. प्रतिकूला. १९. क्षणांत.

रामा! काय कपींद्रें केला तूझा वधार्ह अपराध ! -

नव्हे हा खर दूषण, नव्हे त्रिशिरा कबंध, न विराध. ॥ ७४

कां सह ज दया त्यजिली ! सागर झाला क्षणांत मरुधन्व ;

माझ्या ठायीं झालें कां हें यमदंडतुल्य तव धेन्व ? ॥ ७५

जोडावें य श मजही पतिशीं योजूनि ताटकाराते !

ऐसा करी विलाप, प्रियास हृदयीं धरुनि, तारा ते. ॥ ७६

तेव्हांतां रा लोचनजलसेकें लब्धसंज्ञ तो वाली, ।

कांतेला समजावुनि, निजहस्ते अंगदासि कुरवाळी. ॥ ७७

कांचन म य माला दे दुःखावनतानुजास; तोकास ।

रामकरीं; कालकरीं जीवित; शोकास आसलोकास. ॥ ७८

त्याकाळीं श्री रघुवर करवी त्याची क्रिया यथायुक्त; ।

मग किष्किंधाश्रीशीं केला सुग्रीव तोहि संयुक्त. ॥ ७९

तो युव रा जा केला अंगद रामें; तदा पूर्वगानीं ।

मानस आनंदविलें सीतापतिचें तदीयगुणगानीं. ॥ ८०

पूर्याग म नार्थ कपी प्रार्थी प्रभुला तंदग्निजलजाली; ।

ते प्रार्थना तयाची, भरताची प्रार्थना, तशी झाली. ॥ ८१

‘सरतां ज लघरकाल, त्वदीयपादांबुजद्वयाधीन; ।

धाडुनि कपिसेनेला, सीतादेवीस शीघ्र शोधीन.’ ॥ ८२

हा निश्च य केल्यावर, कपिला प्रभु तो म्हणे, ‘स्वनगरा जा;’ ।

घनकाळीं गृह केला रामें प्रस्रवणनाम नगराजा. ॥ ८३

कामश रा कुल राघव कंदैरसदनीं वसे सखेदमना; ।

दमनास म्हणे, ‘करिशी, कां बाणगणें स्मेरा ! सखे ! दमना. ॥ ८४

वत्सा ! श्र म ला आत्मा, हा वर्षाकाल काळसा झाला; ।

गगनच्युत जलधारा या धरिती काळकूटसाजाला. ॥ ८५

संप्राणा ज नकसुता असेल ? मी काय तीस पाहीन ? ।

छी हारवूनि रडतों, ऐसा कोणी नसे त्रैपाहीन. ॥ ८६

१. निर्बलदेश. २. धनु. ३. हे ताटकाशत्रो. ४. तारानेत्रजलसिंचने. ५. सावध. ६. दुःखानें मन्त्र झाला जो सुग्रीव त्याला. ७. अपत्यास. (अंगदास.) ८. वानरांनीं. ९. नगरास येण्यास. १०. त्या रामचरणकमलसंबंधीं भ्रमर. ११. पर्वत्यकाल. १२. पर्वतश्रेष्ठ. १३. गुहागृही. १४. खिन्नचित्त. १५. हे मदना. १६. दमविण्याला, पीडिला. १७. मृत्युसा. १८. विषाच्या सांचाला. १९. जीवित. २०. निर्लेब्ध.

- नर रा य देत असतां, अभाग्य हा मी न पावलों कैमला; ।
कांतेला हारविलों; हांसत असतील सर्व लोक मला.' ॥ ८७
- ऐसा वि ज नीं राघव, वर्षाकालीं, करी विलाप वनीं; ।
ज्याला स्पर्श करुनियां, नवा नवा खेद दाविला पैवनीं. ॥ ८८
- वर्षव्या य त वीसर, वर्षाकालीं, जसे तसे सरले; ।
गगनापासुनि सैचपल हळू हळू, सर्व मेघ ओसरले. ॥ ८९
- पद्मा क रा त शारद कालहि आला, परंतु न हरीन; ।
यास्तव अनुजास म्हणे प्रभु, 'आतां प्लवगजीवन हरीन. ॥ ९०
- कपि का म लुब्ध झाला; निजप्रतिज्ञातवाक्यनिर्वाही ।
यत्न करीना, केवळ कृतघ्न हा दुष्ट निंद्य सर्वाहीं. ॥ ९१
- किष्किधा श्री लाभें झाला मदमत्त; नाठवी मातें; ।
सौमित्रे ! जाउनियां, धाडावें त्यास कालधामातें.' ॥ ९२
- हें वाक्य रा घवाचें ऐकुनियां, दिव्यचापशरधारी ।
लक्ष्मण किष्किधेला गेला सन्नोध तो विरोधारी. ॥ ९३
- लक्ष्मण म त जाणुनियां, पुक्षप्रभनामक प्रधान कृती ।
सुग्रीवातें करि तो बोध, तदा होय निर्मलप्रकृती. ॥ ९४
- लक्ष्मण ज सा स्वैकार्मुकगुणघोषातें करी पुरीपाशीं; ।
तों तारेसि म्हणे कपि, 'सांपडलों सुधु ! आज यमपाशीं.' ॥ ९५
- कपि ना य कवाक्यातें ऐकुनियां शीघ्र जाय ते तारा; ।
सौमित्रितें विनवुनि, म्हणे, 'प्रभो ! किंकरासि या तारा. ॥ ९६
- रामें श रा सि सोडुनि, वाल्मिव्यसनासि नाशिलें धीरा ! ।
वैपगुणध्वानें तूं कामव्यसनासि खंडिलें वीरा ! ॥ ९७
- येतां श्र म लासि पथीं, पूजेसह हा कपीश धे देवा; ।
सुग्रीवातें द्यावी, अभयासहवर्तमान, पदसेवा.' ॥ ९८
- सांत्वन ज लेंचि तारा, सौमित्रिक्रोधवन्हिला शमवी; ।
सुग्रीवशिरःपटपद लक्ष्मणपदपंकजांतरीं रमवी. ॥ ९९

१. दशरथ. २. राज्यश्री. ३. वायूनीं. ४. वर्षासारखे मोठे. ५. दिवस. ६. विगुळतेसह.
७. सरोवरमित्र. ८. सुग्रीव. ९. वानराचे प्राण. १०. उपकार विसरणारा. ११. यमलोकातें.
१२. विराधराक्षसाचा शत्रु. १३. कुशल. १४. आपल्या धनुष्याच्या दोरीच्या शब्दातें. १५. सुंदर
भुकुटी जीची अशी. १६. सुग्रीवाच्या स्त्रीचें नांव. १७. बालीरूप दुःखास. १८. धनुःशब्दें.
१९. लक्ष्मणक्रोधाग्नीला. २०. सुग्रीवमस्तकभ्रमर. २१. लक्ष्मणचरणकमली.

- सविन य बैद्वांजलि तो सुग्रीव रैघूत्तमाघ्रियुगलीला ।
 वंदी, तो धरि तीतें, रौघवपदसालिपद्मयुगलीला. ॥ १००
- तो बद्धां ज लि विनवी, म्हणे, 'विभो! आज वाततनयानें ।
 अखिलकुलाचलनिलय प्लवंगबल आणिलें सुविनयानें. ॥ १०१
- तूं विज य पावशील स्वबलें मारोनि रावणास रणीं; ।
 सामाल्यपुत्रबांधव, तो दुष्ट धरील यैमपुरीसरणी. ॥ १०२
- शोधाया रा जमुता, कपिसेना प्रेषितों दिगंतातें; ।
 याला आज्ञा द्यावी, स्वस्थस्वातेंकरूनियां, तातें.' ॥ १०३
- आज्ञा न म नपरातें देतां सुग्रीव 'जा' म्हणे 'तूर्ण'; ।
 मांसातिक्रम होतां, दंडीन, शिरें करीन शतचूर्ण.' ॥ १०४
- नमुनि श्री रामातें, लक्ष्मण सुग्रीव वंदुनी, विनत ।
 पूर्वदिशेला गेला, कपिसेना घेउनी, स्वयें विनत. ॥ १०५
- गेला नी रौ धीश्वरदिक्प्रांताला सुपेण वेगानें; ।
 उत्तर दिशेसि शतबलि गेला, रैविमूढ्या नियोगीनें. ॥ १०६
- सांगद म रुदात्मजही, कुमुदकनलनीलजांबवत्सहित ।
 दक्षिणदिशेसि गेला, करावया सर्वसाधुलोकहित. ॥ १०७
- धनद ज लेशसुराधिप यांच्या सर्वत्र शोधुनी आशा, ।
 मांसातिपात न करुनि, आले कपि, ते न पूरिती आशा. ॥ १०८
- गेले जे, य मकाष्टा शोधाया, वातजादि कपि वीर, ।
 सीतोपैलंबि नाहीं, यास्तव धरिती न मानसीं धीर. ॥ १०९
- वानर रा जा, अवधि क्रमितां, दंडील सर्वथैव करें; ।
 यास्तव संचित शोधिति विपिनें, गिरिगडहरें, सुभीतिकरें. ॥ ११०
- फिरतां म हा वनांतीं, राक्षस पाहोनि, अंगदें स्वकरें ।
 त्या दशमुखभ्रमानें, वधिला, कोपोनियां मनीं निकरें. ॥ १११

१. नम्र. २. हात जोडलेला. ३. रामपदद्वया. ४. रामचरण जे तेंच भ्रमरयुक्त कमलद्वय
 त्याच्या लीलेला. ५. मारुतीनें. ६. सर्वपवैतवासी वानरसैन्य. ७. यमनगरमार्ग. ८. स्वस्थ चिचें-
 करून. ९. शीघ्र. १०. महिन्याचें उल्लंघन. ११. नम्र. १२. विनतनामक वानर. १३. पश्चि-
 मेस. १४. सुग्रीवाच्या. १५. आज्ञेन. १६. अंगदासह. १७. मारुतिहि. १८. कुबेर, वरुण, इंद्र,
 यांच्या. १९. दिशा. २०. महिन्याचें उल्लंघन. २१. इच्छा. २२. दक्षिणदिशा. २३. मारुति
 आदिकरून. २४. सीतेचा शोध. २५. अतिभयंकरें.

- जातां ते **ज** ल कामी कुहरीं शिरले, तदा स्वयें अर्ची ।
 त्यांतें सावर्णिमुता, स्वयंप्रभाख्या, तपोमिची अर्ची. ॥ ११२
- आज्ञा हो **य** तिची, मग जाती कपि विंध्यपर्वतापासीं; ।
 सीतोपलब्धि नाही, यास्तव धरिती अखर्वतापासीं. ॥ ११३
- ‘हा मास **ज** री गेला, तरि तो दंडील विभु; कसें करणें ? ।
 धरणें’ म्हणती ‘अनशनसद्वत, येथेंचि सर्वथा मरणें. ॥ ११४
- भाग्योद **य** गृध्राचा जटायुचा थोर, जो स्वयेंच, रणी ।
 विक्रम करुनि झाला परलोकीं पूज्य निर्मलचरणी. ॥ ११५
- आम्हास **रा** घवाची सेवा कांहींच पुण्यदा न घडे; ।
 हें वदतां, विंध्यगुहागतसंपातिश्रुतींत शब्द पडे. ॥ ११६
- विकल **म** ना संपाति स्वानुजमरणास ऐकता झाला; ।
 ‘कालव्यालें केवळ, न कळत, गिळिलें’ म्हणे ‘मम भुजाला.’ ॥ ११७
- मग तो **श्री** रघुपतिच्या दूतांसि म्हणे, ‘निजामिधान कथा; ।
 वदतां मृतिवृत्तपुता, जटायुची शोकसंनिधानकथा.’ ॥ ११८
- गृध्र **रा** तें कथिती पूर्वकथा पुत्रेग ते; तदा हा, तें ।
 ऐकोनि, पावला बहु शोकाग्निकरुनि चित्तदाहातें. ॥ ११९
- ‘हा वत्सा ! **म** रण तुला आलें; केलेंसि तुष्ट परलोका; ।
 व्याकुल बहु मी झालों; टाकुनि गेलासि कां मला तोंकी ?’ ॥ १२०
- गृध्रद्वि **ज** अनुजातें करुनियां पांजळिप्रदान, मनीं ।
 शोकाकुल होउनि, तो स्वदशा तेव्हां सुखप्रदा न मनीं. ॥ १२१
- मग ‘आ **य** का’ म्हणे ‘हो पूर्वकथा; एकदा स्वबलगर्वें ।
 सूर्यरथाप्रति गेलों, तों केला दाह फार खैगदेवें. ॥ १२२
- सूर्यक **रा** च्या स्पर्शें गगनपथीं देहदाह बहु झाला; ।
 तेव्हां, निजैपक्षाधःस्थापुनि, संरक्षिलेंचि अनुजाला. ॥ १२३
- अग्नि **म** ब्रह्मकरें झाले अत्यंत विकल मत्प्राण; ।
 जळले मत्पक्ष, परी केलें मीं बंधुचें परित्राण. ॥ १२४

१. गुहेंत. २. पूजी. ३. सावर्णिमनूची कन्या. ४. ज्वाला. ५. महातापास. ६. निर्मल आहे
 भाचरण ज्याचें असा. ७. विंध्यगुहेंत स्थित जो जटायुबंधु संपाति त्याच्या कणीं. ८. खिन्नांतःकरण.
 ९. स्वनाम. १०. मरणवर्तमानयुक्त. ११. संपातीतें. १२. वानर. १३. मुला. १४. अपांजलि म्ह०
 दकांजलि तिचें दान. (एथें ‘अ’ चा लोप व्याकरणशुद्ध नहो.) १५. मानी. १६. सूर्य.
 ७. स्वपक्षावालीं. १८. अग्निमुल्य सूर्यकिरणें.

- सावुज **ज** सा तसा मग खालीं उतरुनि फार तळमळलों; ।
 धूळींत लोळतां मी, बहु आलिंगूनि भूमितळ, मळलों. ॥ १२९
- तों, सद **य** खातें त्या, निशाकरें मुनिवरें, क्षणामाजी; ।
 कैरुणानिशाकरानें निवारिली दाहवेदना माझी. ॥ १२६
- ल्यानें म **ज** ला पूर्वीं भविष्य सारें निवेदिलें होतें ।
 तें पाहिलें; स्ववृत्तहि आतां सांगोनियां दिलें हो ! तें. ॥ १२७
- मैत्तन **य** सुपाश्चाभिध भक्षाचा शोध काननीं करितां ।
 पाहे महेंद्रगिरिच्या निकट देशास्यें बळें वधू हरितां. ॥ १२८
- ख कुमा **रा** नें मातें हें कथिलें; तेच दाशरथिजाया ।
 आहे अशोकवनिकास्थानीं; करितां विलंब कां जाया ? ॥ १२९
- हें गृध्र **म** णी सांगुनि गेला, होऊनि पक्षबलपूर्ण, ।
 जाती महेंद्रगिरिला सिंधुतटीं ते प्लवंगही तूर्ण. ॥ १३०
- कपि ते श्री **सी**तेचा यापरि ऐकोनियां समाचार, ।
 झाले मुदित मनीं, परि त्यासि गमे सिंधु रिपुसमाचार. ॥ १३१
- ‘या साग **रा** सि कैसें तरणें ? याच्या पलीकडे लंका; ।
 यातें विलंबिल्यावरि, दिसेल सीता सती गतकलंका. ॥ १३२
- कैसें सा **म** र्थ्य असे कोणातें ? कोण लंघितो यातें; ।
 मार्गप्रत्युहातें, नदीपतीतें, अगाधतोयातें.’ ॥ १३३
- सरसि **ज** भवजृम्भोद्भव, ऋक्षपती जांबवान् वदे त्यांस; ।
 ‘मारुति नौका असतां, चिंतासिंधूंत जीवदेत्यांस; ॥ १३४
- हा तन **य** मारुताचा, याच्या ऐका अपारवीर्याला; ।
 भक्षित होता ‘परिणतफलमतिनें उपजतांचि सूर्याला. ॥ १३५
- हेर्मध **रा** लाही हा सलील झेलील तुल्लकंदुकसा; ।
 याचेपुढें धरीना गोर्षदसमतेसि आज सिंधु कसा ? ॥ १३६
- व्यर्थचि **म** नांत धरितां चिंता, पावोनि सेतुला याला; ।
 ओजस्तेजें यासम कोणी प्राणी नसे तुल्लयाला. ॥ १३७

१. चंद्रें. (‘मुनिवरें’ या शब्दाचें विशेषण.) २. दयाचंद्रें. ३. माझा पुत्र. ४. सुपाश्चनामक
 ५. रावणें. ६. सीता. ७. गृध्रप्रेष्ठ. ८. पक्षबलानें पूर्ण. ९. शीघ्र. १०. शत्रूसारखा. ११. निर्दोषा.
 १२. मार्गविघ्नभूतातें. १३. समुद्रातें. १४. अगाध आहे उदक ज्याचें. १५. ब्रह्मदेवाच्या जां-
 भईपासून उत्पन्न झालेला. १६. वायूचा. १७. पक्षफलबुद्धीनें. १८. मेरुपर्वतालाही. १९. कापसाचे
 चेंडूसारखा. २०. गाईच्या पावलाची तुल्यता तीस. २१. बलादिकें. २२. उपमा देण्यास.

- याचे भु **ज** दंड महाप्रचंड यमदंड दंडदक्ष महा; ।
 हा वज्रदेह केवळ सुरशत्रुपराजयप्रद क्षेम हा. ॥ १३८
- हा विज **य** वीर्यशाली, दुर्धर, दुर्धर्ष, सर्ववीरमणी; ।
 लंघुनि नदीपतीतें, शोधील नृपालसूनुची रमणी.' ॥ १३९
- ऐसें कं **ज** भवात्मज वदतां तो मारुती महाकाय ।
 वाढे महेंद्रशिखरीं, वामन बलिराज्यकाम हा काय? ॥ १४०
- कपिना **य** कप्रमोदासह मारुति वाढला स्वजयकामें; ।
 तद्गौरवें महेंद्रासह लवले ते प्लवंग एकामें. ॥ १४१
- तो मक **रा** लयलंघन, लीलारंभीं म्हणे प्लवंगातें; ।
 'अचलापरि अचल असा, करुनि महेंद्राद्रिशृंगसंगातें; ॥ १४२
- मी जातों, **म** करालय लंघुनि, देखावयास त्या सतिला; ।
 जैसा मयूरपक्षी सामोरा जाय मेघेंसंहतिला.' ॥ १४३

सुंदरकांड.

- मैतिवीर्य **श्री** भाजन मारुति जेव्हां उडे, तदा शिखरी ।
 स्वशिरोभंगें भावीदशमुखगति दाखवी तयाशि खरी. ॥ १
- तों सलिल **रा** शिवाक्यें प्रगटे शिवदारबंधु तो, यातें ।
 विश्राम द्यावयाला, पक्षें भेदूनि सिंधुतोयातें. ॥ २
- वक्षःस्थलें **म** रत्नसुत पाडी मानूनि विघ्नशंकेला; ।
 मैनाकासि गमे कीं, इंद्रें वज्रप्रहार हा केल. ॥ ३
- 'धेऊनि आं **ज** नेया ! विश्राम, पुनः प्रयाण योजावें; ।
 'अंब्विप्रेषितहिमवत्सुत आप्त असें मनांत समजावें.' ॥ ४
- हें आंजने **य** ऐकुनि, सन्मातुनि, तोषवूनि मैनाका, ।
 गेला तसाचि चापच्युतशरसा; तुष्टि होय तें नांका. ॥ ५
- परम त्व **रा** करुनियां, जाय महाकाय दीर्घलंगूल; ।
 दशयोजनतनु कपि तो स्वजवेंचि करी पित्यासि पांगूल. ॥ ६

१. राक्षसास पराभव देणारा. २. समर्थ. ३. जांबवान्. ४. मेघसमूहाला. ५. बुद्धि, पराक्रम व संपत्तीचें पात्र. ६. पर्वत. ७. होणारी रावणगति. ८. समुद्रवाक्यें. ९. मैनाक. १०. समुद्रानें पाठविलेला हिमालयपुत्र. (मैनाक.) ११. स्वर्गाला. १२. दीर्घपुच्छ.

- धृतपक्ष **म** हीध्र तसा गरुडानिलवेगवान्, महाकाय, ।
जातो काल दैशानननगरप्रासैककाम हा काय. ॥ ७
- तों नागांची **ज** ननी सुरसा, सुरसाध्यसिद्धगणलपितें, ।
वीर्यपरीक्षेसाठीं, विघ्न करी सागरीं महाकपितें. ॥ ८
- आनन आ **य** त केलें; तत्संख्या वीस योजनें अंशिते; ।
असितीक्ष्णदंतदंष्ट्रा सुरसा व्यापी नभोंतरा अशि ती. ॥ ९
- रोधूनि अं **ज** नीच्या तनयाचा सर्व मार्ग ते, अंतुला ।
'विधिवरदान असे मज, भक्षीन' म्हणे 'बळेंचि आज तुला.' १०
- मारुति न **य** निपुण तिला स्वकथा सांगे; म्हणे, 'धरादुहिता ।
दशवदनानें नेली, केली दुष्टें मैनःप्रियें रहिता. ॥ ११
- दशरथ **रा** जसुतातें, केलें संतप्त बहु वियोगानें; ।
शोधावया सतीतें जातों तदूत तंजियोगानें. ॥ १२
- करुनि न **म** स्कार तिला, जाउनि सांगेन राघवाला हें; ।
मग येईन, तदा तूं मज भक्षुनि काम आघवा लीहें.' ॥ १३
- यापरि तो **श्री** मारुति बहु विनवी, परि नये दया तीस^३; ।
म्हणुनि दशकक्रमें मग वपु गुरु करि, होय योजनें तीस. ॥ १४
- मारुति तो **रा** गानें वाढे दशकेंचि योजनें नैवेत्ती; ।
शैतंगावें सुरसा करि मुख, तैं दोघांसि देव मानवती. ॥ १५
- अंगुष्ठस **म** तनूतें करुनि, शिरे मारुती तिच्या वदनीं; ।
जाय निमेषार्धानें उडोनि गगनि ग्रहक्षेपणसदनीं. ॥ १६
- तेव्हां प्रभं **ज** नात्मज देवाहीं वर्णिला म्हासुरसा; ।
आशीर्वादासह दे मार्गातें तोषवूनियां सुरसा. ॥ १७
- तो वैरते **य** सा कपि जातां, छोंयाग्रहें गृहीतगती ।
केलाचि ^{२१}सिंहिकेनें, जीपासुनियां न विप्र्रही तगती. ॥ १८

१. पर्वत. २. रावणनगरी गिलण्याची आहे इच्छा ब्याला. ३. देवादिकांचें भाषण. ४. वि-
स्तीर्ण, दीर्घ. ५. ऐशीं. ६. तरवारीसारख्या तीक्ष्ण आहेत दांत व दाढा जीच्या. ७. निरुपमा.
८. पृथ्वीची कन्या. (सीता.) ९. रामें. १०. त्याच्या आज्ञेनें. ११. सर्व. १२. पावें. १३. तिला.
१४. नव्वद. १५. शंभर योजनें. १६. ग्रहनक्षत्रस्थानीं. १७. मारुति. १८. महादेवसा. १९. ग-
रुडसा. २०. सावली धरल्याच्या योगानें. २१. राहुराक्षसाची माता. २२. प्राणी, किंवा विरोधी.

- वदनद्वा **रा** वाटे तीच्या देहांतरीं शिरोन, खरें ।
नखरें ममें छेदुनि मारी; हें मृत्युचें निदान खरें. ॥ १९
- तेथुनियां **म** ग मारुति उडोनि गेला समुद्रतीराशी; ।
प्याया शत्रुयशोब्धि, प्रभुप्रतापाम्निचीच ती राशी. ॥ २०
- दिग्बक्ररा **ज** धानीसमीप जातांचि, सूर्य तो यातें ।
शत्रुप्रतापगतिला सुचवी, जाऊनि सिंधुतोयातें. ॥ २१
- दशमुख **य** शोब्धिवाडव मारुति जातां पुरीं शिरायास, ।
लंकाधिदेवता तों आली याशीं केली करायास. ॥ २२
- दैवें परा **ज** य दिला तीजकडे, कीं कपी न मारु तिला; ।
ते आज्ञा दे, भाविस्वविनाशातें वदोन, मारुतिला. ॥ २३
- शुभ्रांशुद **य** होतां, जाउनियां शत्रुच्या पुरीमाजी; ।
'मीं जी रघुवंशाची, कोठें ते स्वामिनी' म्हणे 'माझी?' ॥ २४
- तदुपरि **रा** क्षसराजप्रासादीं तो शिरे, जसा नरकीं; ।
नरकिनरकिंपुरुषाद्यमरार्थ प्राप्तकाल वानर कीं. ॥ २५
- राक्षस **र** म णीयतनू रमणीगणसुप्त देखिला, परें ते ।
सीता न पाहिली, मग तोर्धाध्याक्रांतचित्त तो परते. ॥ २६
- तो हृदयीं **श्री** मद्रघुनाथपदातें नमूनि, लंकेला ।
पाहे; लघुदेहातें घेउनि, सर्वत्र शोध बहु केला. ॥ २७
- तेथुनि, नि **रा** श होउनि, मारुति गेला अशोकवनिकेला; ।
एथें असेल सीता, ऐसा निश्चय मनीभवनि केला. ॥ २८
- कुरैबक, **म** रुबक, वंजुल, तिलकामलक, प्रियाल, हिताल, ।
माकंद, कुंद, तिंदुक, चंपक, चांपेय, केतकी, ताल, ॥ २९
- वट, कुट **ज**, लकुच, पाटल, पनसाश्वत्थद्रु, सरल, पुंनाग, ।
बकुल, तमालोदुंबर, चंदनक, लवंग, बिल्वतरु, नाग. ॥ ३०
- ऐसे संच **य** तरुंचे अवलोकुनि, हेमशिशिपा पाहे; ।
तीवर चढोनि देखे, तों रक्षःस्त्रीगणीं अपापा हे^{२१}. ॥ ३१

१. तीक्ष्णें. २. नखें. ३. आदिकारण. ४. शत्रुयशःसमुद्र. ५. दशमुखनगरीजवळ. ६. अस्तास जाऊन. ७. रावणयशःसमुद्रास वडवाम्नि. ८. कलह. ९. होणान्या आपल्या नाशातें. १०. चंद्रोदय. ११. लक्ष्मी. १२. रावणमंदिरी. १३. सुखीगणीं निद्रित. १४. परंतु. १५. संतोष आणि मनोव्यथा यांहीं व्यापिलें चित्त ज्याचें असा. १६. मनोगृही. १७. या व पुढील अशा दोन आर्यांत वृक्षजातीवर्णन आहे. १८. सुवर्णाची सिताफली. १९. राक्षसींत. २०. निष्पापा. २१. सीता.

- मलिनांत **रा** सुरींच्या मध्ये सीतेसि देखतां, कैपिला ।
 केवळ अनुचित भासे, जैशी कीं गैर्दभीगणीं कैपिला. ॥ ३२
- चित्तीं म्हणे **म** रुत्सुत, 'दैवें तूं राक्षसीसवें तुलसी; ।
 अनुचित केवळ झालें, मसणीं भांगेमधें जशी तुलसी. ॥ ३३
- शिव! शिव! **ज** गन्निवासा ! कैशी गति जानकीस या घडली; ।
 श्रीशालिग्रामशिला यवनाच्या शून्यमंदिरीं पडली.' ॥ ३४
- हें आंजने **य** चितुनि, झाला संतप्त जेंवि शिखिंकुंड; ।
 तों रौत्रिचरमभागीं आला तेथें सकाम दशतुंड. ॥ ३५
- तो पापपुं **ज** निर्झंप, निर्मर्याद, स्मरार्त बडबडला; ।
 तें अश्राव्य, अवैच्य, श्रवण करुनि, मारुतीहि गडबडला. ॥ ३६
- सीता तें आय **क**तां, स्थापुनियां अंतरीं तृणासि करें; ।
 खलदर्शनकंपिततनु यापरि बोले पॅरैछुखी निकरें. ॥ ३७
- 'कां पापाचार **रा** नें जासी नरकीं सुहृज्जनासहित ? ।
 अमृतरसातें टाकुनि, म्हणसी कां क्ष्वेडसेवनास हित ? ॥ ३८
- लोकापिता **म** ह तूझा कुलगुरु पौलस्त्य, बंधु वैश्र्वण; ।
 श्रवण करुनि हे तूझे, गुण होतिल तप्त पूर्वजश्रवण. ॥ ३९
- दुष्प्राप्या हे **श्री** निजदैवें संप्राप्त जाहली अर्तुला; ।
 क्षीर जशी भैषणाला, तैशी न जिरे अमंगलस्त तुला. ॥ ४०
- कां परदा **रा** संगति निजचित्तामाजि मानिसी सारा ? ।
 सासवा न वृथा तूं पुण्यायुर्द्रव्यकोश हा सारा. ॥ ४१
- रामकरीं **म** ज देउनि, मस्तक ठेवीं तयाचिया पादीं; ।
 सुखकारिणी, समुचिता, लोकहिता तत्कृपाचि संपादीं. ॥ ४२
- न तैमःपुं **ज** कदापिहि जिंकील रणांगणीं महारविसी; ।
 बलवद्वैरें केवल वृथाचि निजजीवनासि हारविसी. ॥ ४३

१. दुष्टांतःकरण राक्षसी लांच्या. २. मारुतिला. ३. गाढवीत. ४. कामधेनु. ५. बरोबरी पावसी. ६. अभिंकुंड. ७. रात्रीच्या शेवटच्या भागीं म्ह० पहांटेस. ८. रावण. ९. पापसमूह. १०. निर्लेब्ध. ११. कामयुक्त. १२. ऐकण्यास अयोग्य. १३. बोलण्यास अयोग्य. १४. मार्गे मुख करणारी. १५. विषपानास. १६. कुबेर. १७. पूर्वजांचे कर्ण. १८. निरुपम. १९. कुत्र्याला. २०. श्रेष्ठा. २१. पुण्य, आयुष्य, द्रव्य याचें भांडार. २२. अंधकारसमूह.

काकुत्स्थसाय कांची जरि तव हृच्छोणितांबुधाराहीं ।

होणार पारणा तरि, वारिल तुज कोण? किंबुधा ! राहीं.' ॥ ४४

ऐसें असु रा धिप तो ऐकुनि, कोपोनि, निस्त्रपाचारी ।

निर्दयकृत्या, कृत्या, दुर्वृत्ता राक्षसीस पाचारी. ॥ ४५

ल्यास म्हणे, 'म ज होतां वश, न्यावी "केलिमंदिरीं धाया; ।

किंवा महानसातें न्यावी हे प्रातराश साधाया.' ॥ ४६

कल्मषभा ज न रावण ऐसें बोलोनियां, निशांतातें ।

गेळा अकृतार्थमनें, संनिध जाणोनियां निशांतातें. ॥ ४७

त्या राक्षसी य माच्या बहिणी झाल्या; 'धरा, चिरा, भाजा, ।

चावा, खा' म्हणती तों, कापे ते भूपसूनुची भांजा. ॥ ४८

तेव्हां सह ज सुशीला त्रिजटा ते राक्षसीस त्या वारी; ।

स्वप्न कथी रामयशःशुभ्राब्ज रिपुप्रीतापशिखिवारी. ॥ ४९

वैरंटा वा य ससंधीं, तैशी ते राक्षसीगणीं सीता; ।

तेथें त्रिजटा झाली, मधुरोक्तें कोकिलाचि सुविनीता. ॥ ५०

'जानकि! धीरा सि धरीं; अविलंबें हा त्वदीयकांत रणीं ।

तैरणी शत्रुध्वांतीं होइल, चिंतानदीत ही तैरणी.' ॥ ५१

ऐसें ते स म जावी; तेणें तो दुःखघन उभे वारें; ।

परि दुष्टभाषणें त्या सीतेला सूटलें उभें वारें. ॥ ५२

क्षितिकन्या श्रीरघुवरयुवति करी तेथ फार आकांत; ।

निश्चितमरणा सीता म्हणे, 'प्रभो ! रामचंद्र ! हों कांत !' ॥ ५३

मारुति धैरा रुहावर बैसुनि, उपजावयासि विश्वास, ।

राघवगुणासि वर्णीं, जे देती नित्य तोष विश्वास. ॥ ५४

तों सीता द्रुम शिखरीं मारुतिला देखतां म्हणे, 'मातें ।

घडला कीं दुःस्वप्न, क्षेम असो बंधुयुक्तरामातें. ॥ ५५

चितेनें नी ज नसे, स्वप्न नव्हे, हा नैराक्ष मायावी ।

कपिरूपें आलासे पीडाया, यास कां क्षमा यावी ?' ॥ ५६

१. रामबाणांची. २. हृदयसंबंधी रक्तरूप उदकधारांहीं करून. ३. मूर्खी. ४. दुष्ट. ५. क्रीडा स्थानीं. ६. स्वयंपाकगृहातें. ७. सकाळचा फराळ. ८. गृहातें. ९. प्रातःकालातें. १०. स्त्री. ११. एक राक्षसी. १२. रामयशोरूप निष्कलंक चंद्र. १३. शत्रुप्रतापाम्नीस उदक. १४. हंसी. १५. नन्दा. १६. तुझा पति. १७. सूर्य. १८. शत्रुरूसी अंधकारी. १९. नौका. २०. वायूनें. २१. कंपादि. २२. हे. (संबोधनार्थी.) २३. वृक्षावर. २४. जगास. २५. राक्षस.

ऐशी ते भ य मानुनि, सीता पडली धरुनि मोहातें; ।

तेव्हां मारुति तीतें, सावध होतां, करी नमो हातें. ॥ ९७

मारुति क रा सि जोडुनि, सीतेसि म्हणे, 'धरूं नको शंका; ।

मी रामदूत हनुमान्, तुजसाठीं सर्व शोधिली लंका. ॥ ९८

माते ! दिने म णिवंशप्रभवे वीरें सलक्ष्मणें रामें ।

कुशल तुला पुशिलेंसे, विद्विष्वज्वराचिया धामें. ॥ ९९

रामांघ्र्यंबु ज भृंगें, सुग्रीवें, वानरेश्वरें, प्रणतें ।

कुशल तुला पुशिलेंसे, ज्याचें मन धिक् स्वशक्तिला म्हणतें. ॥ १००

वे अंगुली य कातें, रामानें धाडिली तुला मुद्रा; ।

मजशीं स्वकिंकराशीं वद काहीं गोड, सोड हे मुद्रा.' ॥ १०१

एवं प्रभं ज नात्मजं वदतां, सोडुनि दीर्घ निश्वास ।

विश्वास मान्य ऐसें बोले सीता धरुनि विश्वास. ॥ १०२

'मत्प्राणप्रि य राजा कैसा आहे वनांत वीरमणी ? ।

ज्याची दैशकंठहता क्षणक्षणीं दुःख आठवी रमणी. ॥ १०३

लक्ष्मण ब रा असे कीं ? जो मातें मानितो सुमित्रासी; ।

ज्याचा सज्जनतोषद सद्गुण रिपुला करि श्रमी, त्रांसी. ॥ १०४

झालें संगें म न कसें सुग्रीवाशीं मनुष्यरायाचें ? ।

ऐसें पुसतां, मारुति सांगे तिस वृत्त सर्वही याचें. ॥ १०५

विकैचाब्ज श्री वदनी सीता तेव्हां म्हणे 'मनामाजी ।

ऐशी आहे मारुततनया ! अत्यंत कामना माझी. ॥ १०६

रामानें मा रा वें, येथें येऊनि, रक्षसापसदा; ।

हा उद्वेग करितसे, लोकांसि जसा घरांत साप सदा. ॥ १०७

हा रक्षोघ म मी निजपातिव्रत्यानलांत होमीने; ।

परि इच्छा आहे कीं, जन रामयशोर्णवांत हो मीने. ॥ १०८

१. नमस्कार. २. सूर्यवंशोत्पत्ते. ३. तुझ्या वियोगरूप संतापाच्या. ४. रामपदकमलभ्रमरें.
५. आंगठीतें. ६. खूण. ७. स्वदासाशीं. ८. लज्जादि चिन्ह. ९. या प्रकारें करुन. १०.
मारुति. ११. श्वास. १२. जगास. १३. भरंवसा. १४. रावणानें नेलेली. १५. स्त्री. १६. सु-
मित्रेसारखी. १७. साधूस आनंददायक. १८. श्रमयुक्त. १९. त्रासयुक्त. २०. भेट. २१. रामाचें.
२२. प्रफुल्ल कमलशोभा मुखीं जीच्या अशी. २३. राक्षसनीचा. (रावणास.) २४. दुःख.
२५. रावण. २६. भस्म करीन. २७. रामयशःसमुद्गी. २८. मत्स्य.

- तनुजातु **ज** मित्रांसह, रक्षःपतिचा गुंडासम ग्रास ।
 कालानें केल्यावर, पावेन सुखास मी समग्रास. ॥ ६९
- हा रघुना **य** कहस्तें मरेल रिपु जेधवां, धेवासहित ।
 जाइन पुरीस तेव्हां, होइल साकेतसौधवास हित. ॥ ७०
- वाक्य असें **रा** ज्ञीचें ऐकुनियां, मारुती म्हणे, 'साधू; ।
 साधू काम तुझा प्रभु; यशःसमुद्रीं चरित्रवासा धू. ॥ ७१
- परमोक्त **म** हें माते! कुलशीलानुगुण सन्मताचरण; ।
 हें मज न मानतें तरि, दशमुखनाशार्थ जन्मताचरण. ॥ ७२
- हा पैलभो **ज** न, गृथीं जसा कृमि, अर्घीं तसा रमे; यातें ।
 मी पलमात्रें वधितों, जैसा मृगकांत सारमेयातें. ॥ ७३
- परि **राम य** शश्रंद्र प्रेम्लानद्युति नसो, म्हणून मनीं ।
 धरिलाचि धीर सीते! दुष्कर दशकंठनाश हें न मनीं. ॥ ७४
- चिंता बौहु **ज** मणिला भ्रमवी, जैसा कुलाल चाक बलें; ।
 एकावें संप्राणा तूं हें रामें स्मरान्निच्या कवळें. ॥ ७५
- विश्वास हो **य** ऐसें, पूर्व अभिज्ञान दे उपायनसें; ।
 अर्पीन रामचरणीं; तत्तोपातें दुजा उपाय नसे. ॥ ७६
- वायुकुमा **रा** चि अशी वाणी ऐकूनियां, कथा यातें ।
 विदित कराया, सीता आरंभ करि स्वयें कथायातें. ॥ ७७
- 'बा! एकदा **म** दंकीं मस्तक ठेवूनि चित्रकूटवनीं ।
 राघव निजला असतां असतांचा शासिता लैताभवनीं; ॥ ७८
- राममुख श्री** सक्ता मी होत्ये, तों शौरासमान खरें, ।
 मद्भृदयीं धौराघर, वासविवायस, करी क्षतें नखरें. ॥ ७९
- तेव्हां रघु **रा** ज, जेवें कुंशरूप कुशेशयासनास्त्रातें ।
 सोडुनि, हरिता झाला निमेषमात्रें तदैकनेत्रातें. ॥ ८०

१. गुळासारखा. २. पतिसहित. ३. अयोध्येतील राजवाड्यांत राहणें. ४. सिद्ध करो. ५. चरित्ररूप वखास. ६. कुलशीलस योग्य. ७. राक्षस. ८. विष्टें. ९. पापांत. १०. सिंह. ११. कुत्र्यातें. १२. निस्तेज. १३. मानू नको. १४. क्षत्रियप्रेष्टाला. १५. कुमार. १६. जीवत. १७. कामाग्नीच्या. १८. ग्रासें. १९. खुण. २०. नजरगण्यासारखें. २१. माझ्या मांडीवर. २२. दुष्टांचा. २३. लतागुही. २४. बाणसम तीक्ष्णें. २५. मेघरूप. २६. ऐंद्रकाक. २७. नखें. २८. वेगें. २९. दमैरूप ब्रह्मास्त्रातें. ३०. त्याच्या एका डोळ्यातें.

- ध्यावाचूडाम णिही; हीं दोन तुला दिलीं अभिज्ञानें; ।
आतां श्रीरामातें आणावें शीघ्र तूं अभिज्ञानें.' ॥ ८१
- ऐसें बद्धां ज लि तो मारुति ऐकोनियां, करी नतिला; ।
चूडामणिसह आज्ञा घेऊनि, निघे स्वयें पुंसोन तिला. ॥ ८२
- सीतांघ्रिद्वय वंदुनि जातां, करुनी मनीं विचारासी, ।
मोडी अशोकवनिका मारुति बलशौर्यदीप्तिचा राशी. ॥ ८३
- करितां परा क्रमानें अशोकवनिकातरुप्रभंज, न तो ।
मारुति असुरांशि गमे क्षयकर्ता देहवान् प्रभंजन तो. ॥ ८४
- कथिति प्रम दवनक्षय तद्रक्षक राक्षस क्षमापतितें; ।
म्हणती, 'अशोकवनिका विनाशिली वानरें मंहापतितें'. ॥ ८५
- राक्षसकुंज र रावण तेव्हां नैर्ऋतचरांसि पाचारी; ।
येती बलिप्रहस्तप्रधानपुत्रादिक क्षपाचारी. ॥ ८६
- 'कैचा निर्भय वानर आला; त्याला स्वयें निवारा जा;'. ।
ऐशी करुनि आज्ञा, प्रेपी असुरांसि तेधवां राजा. ॥ ८७
- पुत्रें प्रभंज नाच्या मारुनि बलयुक्त जंबुमालीला, ।
केली कैक्षाम्निसमा अंतकचेतःसुखक्षमा लीला. ॥ ८८
- असुरक्षय करितां तो झाला सर्वांमरांसि सुख काल; ।
लंकाद्वारीं मारुति जातां भासे पैलाशजनकाल. ॥ ८९
- तेव्हांकोपें रावण पंच प्रधसाद्यमात्य तो धौडी; ।
'जीवंत धरा वानर; घाला जाऊनियां' म्हणे 'धौडी.' ॥ ९०
- ते सचिव मं न्युतस स्वायुधनिकरें परासुहानिकरें ।
वर्षति, धैराधरावर धैराधरसे, मरुसुतीं निकरें. ॥ ९१
- बैलशाली श्री मारुति तो रणरंगांत येतुधानातें ।
तोरैणैपरिघें मारी दशवदनाच्या निजप्रधानातें. ॥ ९२

१. शिरोभूषणही. २. खुणा. ३. मुक्ते. ४. नमना. ५. विचारून. ६. अशोकवनवृक्षनाश.
७. वायु. ८. लीयोग्यक्रीडावनाचा नाश. ९. रावणानें. १०. अतिदुष्टें. ११. राक्षसश्रेष्ठ.
१२. राक्षसांसि. १३. राक्षस. १४. गवत आणि अग्नि यांच्यासारखी. १५. मृत्युचिन्तास
मुख देणारी. १६. राक्षसांचा काळ. १७. प्रधसादिप्रधान. १८. पाठवी. १९. घाला. २०. कुद्ध.
२१. पर्यंतार. २२. मेघसे. २३. बलवान्. २४. राक्षसांतें. २५. दाराचा अडसर.

- रैणतृट्प रा जयास्तव, रौवणसचिवस्वजीवनोदक पी,।
हांसे, उडे प्रहर्षे, धांवे; ऐसे करी विनोद कपी. ॥ ९३
- स्वसचिव म थनश्रवणें आली सक्तोध अक्षमा राया;।
धाडी, बलाबलाचा विचार न करुनि, अक्ष माराया. ॥ ९४
- मुरुदात्म ज प्रतापें झाला तो सबल अक्षम रणातें,।
ज्वलनीं पतंग तैसा, पावे जाऊनि अक्ष मरणातें. ॥ ९५
- अक्षसुक्ष य दक्षपुत्रंगवक्षें पडे पुरीर्वरण,।
वरण करी तद्रेणु द्युनदीचें, करुनि भानुभावरण. ॥ ९६
- दशकंध रा स अक्षक्षयवार्ता जाहली, जसा अंशनी;।
मग इंद्रजितासि म्हणे, 'शैर्घ्य करीं वानराचिया अंशनीं. ॥ ९७
- तूं अप्रति म पराक्रम इंद्रजिता ! हो, करुनियां आजी।
प्रायः ह्रैवगाधम तो जीवंत धरुनि आणजे आजी.' ॥ ९८
- ऐशी निज ज नकाज्ञा होतां, वंदूनि मेघनादानें।
केलें प्रयाण, तेव्हां भरलें नभ वीरसंघनादानें. ॥ ९९
- वायुतन य आनंदे रणांगणामाजि मेघनादानें;।
जैसा मयूरपक्षी हर्षे विपिनांत मेघनादानें. ॥ १००
- पंचांस्य ग ज समूहीं, पवनात्मज तेंवि र्यातुधानगणीं;।
पर्वत जलधरधारा, तद्वत् रिपु शस्त्रवृष्टिला न गणी. ॥ १०१
- शूलसिसा य कादिक शस्त्रें पडती अनेकलक्ष तदा;।
आर्युधवृष्टि न झाली परि पवनसुतासि एकैलक्षतदा. ॥ १०२
- ब्रह्मास्त्राने रा वणसुत मारुतिला करी निबद्ध रणीं;।
विध्यस्त्राचा महिमा रक्षी, सामर्थ्य जरि तेंदुद्धरणीं. ॥ १०३
- होतां पिता म हास्त्रें बलसागर मारुती निबद्ध रणीं;।
धरणीतलीं पडे, परि योजी यत्नासि सुरविपद्धरणीं. ॥ १०४

१. युद्धतृषाहरणार्थ. २. रावणप्रधानप्राणरूप उदक. ३. रावणाच्या पुत्राचें नांव. ४. असमर्थ. ५. अक्षप्राणनाशकुशला अज्ञा मारुतीच्या हृदये. ६. नगरीचा तट. ७. आंवरण. ८. गंगेचें. ९. सूर्यकांतीचें आच्छादन. १०. वज्र. ११. त्वरा. १२. भक्षणीं. १३. युद्ध. १४. वातराधम. १५. इंद्रजितें. १६. मेघशब्दें. १७. सिंह. १८. राक्षससमूहीं. १९. एकही क्षत देणारी. २०. त्या ब्रह्मास्त्रापासून बाहेर पडण्याविषयी. २१. देवांची विपत्ति दूर करण्याविषयी.

निष्क्रिय तो श्री मारुति होतां, आत्यंतिकप्रमोदानें; ।

शैणरज्जू करुनि बळें बांधविला शीघ्र मेघनादानें. ॥ १०९

मग नग रा मध्ये तो नेला, जैसा स्वकाल, चालविला; ।

छेतातंतुनिबद्धस्तेवरमसा धरुनि चालविला. ॥ १०६

रावणस म क्ष नेला वातात्मज जेधवां बैलनदीप; ।

ल्याच्या पुढें दिसे तो दशकंधर दीन, जेवि दिर्नदीप. ॥ १०७

तिमिरीं अं ज न पर्वत दशशिखर जसा, तसा महाकाय; ।

केवळ पातकसंचय, सर्वतमस्तोमधाम हा काय. ॥ १०८

मशकप्रा य दशानन पर्वमानसुतें विलोकितां गणिला; ।

केपिमिष काल असा तो मारुति भासे पलाशजनमणिला. ॥

मारुतिला रीं त्रिचरपतिप्रधान प्रहस्त सुविचारी; ।

‘तूं कोण ? कोठचा ? कां वन मथिलें ?’ हें समस्तहि विचारी. ११०

तेव्हां म्हणे म रत्सुत, ‘दशकंठा ! मी तनूज पवनाचा; ।

सेवक सुग्रीवाचा, वायुतुजाचा, प्रतापभवनाचा; ॥ १११

रविवंश ज दशरथनृपसंतानक्षीरसिंधुचंद्राचा; ।

गाधिजसुनिर्मखनाशकराक्षसमथनक्रियावितर्द्राचा; ॥ ११२

श्रीकंठसा य कासनभंगकुपितभार्गवसूर्यहराचा; ।

गौतमभार्याशापक्लेशसुमहदंधकारमिहिराचा; ॥ ११३

सत्यव्रत ज नकाज्ञात्राणार्थत्यक्तराज्यकामाचा; ।

त्वद्गिनीवैरूप्यक्रुद्धखराद्यसुरबळविरांमाचा. ॥ ११४

कांचनका य मृगच्छेलहृत्कांताविरहतसदेहाचा; ।

निजभार्याचोरासुक्षयप्रतिज्ञाविलासगेहाचा. ॥ ११५

तावकप रा क्रमैर्यमराहुप्रभवालिवीरकाळाचा; ।

अभिमतवितर्णहर्षितसुग्रीवादिपुर्वगपाळाचा. ॥ ११६

१. स्तब्ध. २. अंबाव्याच्या दोरांनीं बद्ध. ३. कोळ्याच्या सुतांनीं बांधलेला गजसा. ४. छडला. ५. बलसमुद्र. ६. दिवसाचा दिवा. ७. अंधकारी. ८. काजळाचा पर्वत. ९. पापसमूह. १०. सर्व-अंधकारसमूहस्थान. ११. वायुपुत्र. १२. वानररूपी. १३. राक्षसश्रेष्ठा. (रावणाला.) १४. रा-वणप्रधान. १५. वालीचा बंधु जो सुग्रीव त्याचा. १६. प्रतापचें स्थान जो बालिबंधु त्याचा. १७. यज्ञ. १८. आळसरहित. १९. शिवधनुष्य. २०. गर्व. २१. गौतमऋषिपत्नी जी अहल्या तिच्या शापरूप मोठ्या अंधकाराचा सूर्य जो राम त्याचा. २२. रक्षण. २३. नाश. २४. कपट. २५. सूर्य. २६. देणें. २७. वानर.

वरविक्र **म** मंडितभुजदंडनिहितचंडचापदंडाचा; ।

मी दूत राघवाचा, त्वद्विधदुष्टैककालदंडाचा. ॥ ११७

वाक्यनुजें **श्री** सीता शोभायाला प्लवंगयूथपती ।

पाठविले, ते गेले जेथवर ब्रह्मपाद हे तपती. ॥ ११८

मी पौरावा **रा** तें आलों लंघूनि एक त्यामाजी; ।

सीतेला अवलोकुनि, झाली हे दृष्टि निर्मला माझी. ॥ ११९

दशकंठा ! **म** द्वाक्यें, रघुपतिला जानकी समर्पावी; ।

रामशरक्षतवक्षःक्षतजें क्षिति राक्षसां न तर्पावी. ॥ १२०

वाताश भुं **ज** ग परि तो, गरुडश्वासानिलीं न धरि कांमा; ।

परंदाररता ! मरसी, धरुनि रामांगनारुचि रिकामा. ॥ १२१

रामेषुच **य** ज्वलनीं निजवंशाच्या करीं न होमासी; ।

सच्चरितामृतपानीं तुझी कथा हे जनीं न हो मांशी. ॥ १२२

ठेवीं स्वशि **रा** सह तूं, सीतेला राघवाचिये चरणीं; ।

न करीं पापाचारें वंशक्षय आघवाचि याच रणीं. ॥ १२३

प्रभुला न **म** न करीं, जरि केला दंडार्ह मंतुं, तो विसर; ।

विसर पडेल नृपाला, तन्मानस मानसाख्य जेंवि सरें. ॥ १२४

माझ्यावाक्यें **ज** रि तूं न देशि नृपसिंहनिजकलत्रास; ।

तरि घडतो तुज पापा ! कालापासूनि अविकलत्रास. ॥ १२५

न करुनि **य** त्र विमूढा ! मीच तुला मारितों पलामाजी; ।

रामाज्ञा परि नाही; वेदस्मृति तेच केवला माझी. ॥ १२६

मी निजभु **ज** बललेशें क्रीडा केली वनीं पलाशगणीं; ।

आलोंसें कळवाया अंतीं हे वक्रता जशी श्वंगणीं. ॥ १२७

भावि प्रल **य** कथा या, बांचायाचा उपाय दावाया, ।

आलों; परि तूं काहीं न वदसि कां ? सांग दुर्मदा ! वांयां. ॥ १२८

१. तुझ्यासारख्या दुष्टांचा हननकर्ता. २. सुग्रीवें. ३. सूर्यकिरण. ४. समुद्रातें. ५. रामबाण-विद्धहृदयाचे रक्तें. ६. वायुभक्षक. ७. सर्प. ८. गरुडश्वासवायूच्या ठायीं. ९. इच्छेला. १०. हे परस्त्रीरता. ११. सीतेची इच्छा. १२. रामबाणसमूहाप्रति. १३. मक्षिका. १४. अपराध. १५. सरोवर. १६. रामलीला. १७. महादुःख. १८. राक्षससमूही. १९. कुत्र्यांच्या समूही. २२. ग्यर्थ.

खहितक रा ला बंधन केलें छैतागुणासमान गुणें; ।

यमपाशबद्ध हो तूं; वाढो सत्पात्रदान भूरिगुणें. ॥ १२९

सेवीं पर म सुखावह रामाचे पाद दाससुरतरुचे; ।

परदाररता ! तुजला निज कांतेशींच कां न सुरत रुचे ? ॥ १३०

आयुःकीर्ति श्री क्षय कां करिशी ? निजगुणेंचि विपरीतें; ।

इच्छिशि चिंता निजाया, मूढा ! कंटाळलासि उंपरीतें. ॥ १३१

हैं ऐकुनि रा गें तो सांगे दासांसि देव्रिपु राजा; ।

‘कपि मारा, भाजा, खा, किंवा हा घा सुळावरि; पुरा जा.’ ॥ १३२

हैं ऐकतां म हात्मा बिभीषण प्राज्ञ तो म्हणे, ‘राया ! ।

दूत अवध्य; नयज्ञा ! योग्य नसे हा प्लवंग माराया.’ ॥ १३३

मोनी अनु ज वचन; मग मांनी दशकंठ तो म्हणे, ‘धांवा; ।

घृततैलसिक्तवस्त्रें मर्कटपुच्छाग्रभाग बांधावा. ॥ १३४

लावा अग्नि य थेष्ट, प्रहार दंडादिकें करा, करवा; ।

लंकापुरींत मारा, मार करित हा घोरोघरीं फिरवा.’ ॥ १३५

आज्ञा होतां, रा क्षस पेटविती आंजनेयलांगूल; ।

वेष्टिति जसे पिपीलिके, खैदिगांगारासि मानुनी गूळ. ॥ १३६

हैं ऐकोनि म हीजा, दासस्वस्यर्थ, वन्हिला विनवी; ।

चित्तीं म्हणे, ‘मला कां चिंता प्रतिकूल दैव लावि नवी ?’ ॥ १३७

नंदन नि ज मित्राचा, सीतेचा भक्त, देवकार्यकर; ।

पुच्छाग्रकेशशिखरीं, म्हणुनि वसे वन्हि जेंवि शीतकर. ॥ १३८

पुच्छाग्राल य पावक, मणिदीप तसा, करी न तापातें; ।

असुरांपामुनि हरि तो उडता झाला, न हालतां पातें. ॥ १३९

परिधें, मु ज दंडानें, निर्मुनि नैक्तचरप्रमथनातें; ।

अर्नलें प्रदीप्त लंका केली, जैशीं पुरें प्रमथनाथें. ॥ १४०

१. कोळीकीटाच्या सुतासारख्या दोरानें. २. उत्तमपार्श्वी दान. ३. अनंतगुणें. ४. भक्त-कल्पद्रुमाचे. ५. क्रीडा. ६. प्रेतशय्या. ७. माडीतें. ८. रावण. ९. मान्य करी. १०. अभि-मानी. ११. मारुतीचें पुच्छ. १२. मुंग्या. १३. खैराच्या इंगळाला. १४. सीता. १५. मारुतिकल्या-णार्थ. १६. अग्नीला. १७. पुत्र. १८. अग्निमित्र (वायु) त्याचा. १९. चंद्र. २०. पुच्छाग्रीं राहणारा. २१. रत्नदीप. २२. वानर. २३. नेत्रांचें पातें. २४. स्तंभें. २५. राक्षसनाशातें. २६. अग्नीनें. २७. त्रिपुरें. २८. शिवें.

‘हा तात! माय! पुत्रा! मित्रा!’ म्हणती कितीक ‘हा सीते!’ ।

अनलप्रस्ता लंका झाली, जैसैं स्मशान, तैशी ते. ॥ १४१

आत्मकुमा रा भिलषित पुरवाया भेटला शिखीस गेडी; ।

अंगारपूर्णनगरी कालाची काय कांचनी सगडी? ॥ १४२

अग्निमुखा म र सुखबुनि, घेउनियां जानकीनिदेशाल, ।

सागर लंघुनि, गेला वालिसुताधिष्ठितप्रदेशाल. ॥ १४३

दिव्य मुख श्री पाहुनि, त्यांला कळलें कृतार्थ आला हें; ।

जांबवदंगदमुख कपि मारुतिला भेटताति लंबलहें. ॥ १४४

भेटुनि ता रा पुत्रप्रभृतिप्लवगांसि, आंजनेय कवी ।

जैलराशिलंघनाद्यरिनगरीदाहान्त सर्व आयकवी. ॥ १४५

मग हर्ष म प्रचित्तें, प्रियवार्ता राघवासि कळवाया, ।

निघती कैपिपंचानन, रघुवरशोकद्विपासि पळवाया. ॥ १४६

रामाध्यंबु ज सद्रस सेवूं जातां, ध्वंगमधुपानीं ।

मुखेधावन केलें कीं, त्या मार्गी मधुवनस्थमधुपानीं. ॥ १४७

मधुनिल य मधुवनातें मर्दुनि, मनुवंशमानवेशाल ।

मारुतिमुख मर्कटमणि नमिती मुनिच्या समानवेशाल. ॥ १४८

मारुति क रा सि जोडुनि, ‘आहे जीवंत जानकी देवी;’ ।

ऐसैं वदोनि, चूडामणिसह शिर राघवांघ्रिवर ठेवी. ॥ १४९

‘देवा! चूडा म णि हा सीतेचा घे, मंदीयकर्णपथा ।

आली ब्रह्मास्त्रद्युतिनष्टैकदृजयंतकाककथा. ॥ १५०

मी बहुयो ज न सागर लंघुनियां, सर्व शोधिली लंका; ।

सीता विलोकिली मग अशोकवनिकांतरांत अकलंका. ॥ १५१

गेरुंडाल य गा नागी, तैशी सीता असे अशोकवनीं; ।

रावणवाक्शरभग्ना, मग्ना आहे अपारशोकवनीं. ॥ १५२

१

१. आपल्या पुत्राची इच्छा. २. सोबती, सखा. (वायु.) ३. सुवर्णाची. ४. अश्यादिदेव. ५. सीतेच्या निरोपाला, आज्ञेला. ६. समुद्राच्या आलीकडे. ७. शीघ्र. ८. अंगदादिवानरांस. ९. समुद्रलंघनादिलंकादहनान्त. १०. आनंदितमनें. ११. वानरसिंह. १२. रामशोकगजासि. १३. रामचरणकमलसंबंधी उत्तम रस. १४. वानरभ्रमरांनीं. १५. तोंडबुणें. १६. मधुवनांतील मधुपानींनीं. १७. मद्यस्थान जें मधुवन त्यातें. १८. रामाला. १९. वानरश्रेष्ठ. २०. माझ्या कार्नी. २१. ब्रह्मास्त्रतेजें नष्टनेत्रकाककथा. २२. अशोकवनांत. २३. गरुडगृहस्थिता. २४. अपारशोकोदकीं.

- त्वत्पदर **ज** मी देवा! देता झालों नमूनि तिस मुद्रा; ।
 झाली ते तरि तीच्या हृदयास तरावया मृत्तिसमुद्रा. ॥ १९३
- सीतेचें प्रि **य** हें कीं, त्वां स्वशराहीं दशाननासि रणीं ।
 मारुनियां, भरावी रात्रिचराहीं परैतराट्सरणी. ॥ १९४
- दशकंध **रा** सि सत्वर मारीं, किंवा मला तरीं स्वकरें; ।
 ऐसा निरोप तुजला सीतेनें धाडिला असे निकरें. ॥ १९५
- भैवदाग **म** नविलंबें दुर्वह अत्यंत देहभर तीतें; ।
 नाहीं उतार काहीं तीच्या चिंतासमुद्रभरतीतें. ॥ १९६

युद्धकांड.

- मुदितमना **श्री** राघव सीताकौशल्य ऐकता झाला; ।
 अर्पी दुर्लभ सुखकर आलिंगन गंधवाहतनुजाला. ॥ १
- उपकृतिपा **रा** वारीं नौका नाहीं, म्हणोनियां काय ।
 आलिंगिला नृपालें सिंधुतरणदक्ष कपि महाकाय ? ॥ २
- राम म्हणे, 'भै **म** दुःखधांतीं झालासि मारुते ! तरंणी; ।
 सीतेसि तारिलें त्वां, होउनियां शोकसागरीं तरंणी. ॥ ३
- सखीकाला **म** **ज** ला वांचविलें शत्रुकीर्तिविधुराहो ! ।
 तुझिया पराक्रमानें लंका रक्षोवियोगविधुरा हो. ॥ ४
- तैवबलप **य** खिनीच्या पूर्वे खललोक वृक्षविध वाहो; ।
 असुरेंद्रराजधानी, तुझ्या प्रतापेंकरुनि विधवा हो.' ॥ ५
- इत्यादि तो न **रा** धिप मारुतिचें स्वीननें करी स्तवन; ।
 मुदित कैपिकुलध्वानें गमलें तें सिंधुचें समस्त वर्न. ॥ ६
- 'कशि नगरी **म** द्विपुची ? मार्ग कसा ? वीर किति ? कशी सेना ? ।
 मजला नदीपतीतें उतरायालागि युक्ति गवसेना.' ॥ ७
- मारुति म्हणे, '**ज** नेंद्रा ! शतयोजन धौरिधी असे पहिला; ।
 ज्याला चुंबिति सरंसा स्वयंवरा गोत्रैकन्यका भैहिला. ॥ ८

१. नौका. २. मरणसमुद्रा. ३. यममार्ग. ४. तुमच्या येण्याच्या विलंबानें. ५. देहाचा भार. ६. वायुपुत्राला. (मारुतीला.) ७. उपकारसमुद्रा. ८. समुद्रोल्लंघनसमर्थ. ९. माझ्या दुःखाधिकारी. १०. सूर्य. ११. नौका. १२. हे शत्रुयशस्वद्राहो. १३. राक्षसवियोगें दुःखिता. १४. तुझ्या बलनदीच्या. १५. वृक्षांसारखा. १६. स्वमुखें. १७. वानरशब्दें. १८. उदक. १९. समुद्र. २०. जरू किंवा प्रीति इनें युक्त. २१. पर्वतकन्या. २२. स्त्रिया. (नद्या.)

ल्याहुनि पुढें **य** मालयतुल्या लंका, सुवर्णप्राकारा; ।

गंभीरनीरपरिखा, गुप्तद्वारा, सुरांगनाकारा. ॥

९

पूर्वद्वारीं वि **ज** यी रक्षक शस्त्रास्त्रवित् बली अयुत; ।

तितुकेच असुर पश्चिमदिग्द्वारीं वसति शौर्यशक्तियुत. ॥ १०

असिशूलसा **य** कासनशरकर संख्येकरुनियां नियुत; ।

यमयक्षपदिग्द्वारें रक्षिति निद्रेकरुनि जे विर्युत. ॥ ११

पौंदातकुंज **रा** श्वस्यंदनपूर्णा, प्रदोषचरसेना; ।

वीर्योदीर्णा, यमसमवर्णा, स्थल जीस तेथें गवसेना. ॥ १२

दुर्गम दुर्ग **म** हादृढतर परमक्रूर परि परीतमती ।

मज ते तवप्रतापज्वलनाची स्वर्णवेदिका गमती. ॥ १३

त्रिपुर जसें **श्री** कंठे स्वशरें केलें क्षणांत भस्म रणीं; ।

तशि तव दासें लंका जाळुनि केली क्षेमा पुर्णस्मरणी. ॥ १४

प्रभु! तव प **रा** क्रमाग्निस तृणसंहति इंद्रजिजनकलंका; ।

वधिशिल रणांगणीं त्या दशानना सर्वसज्जनकलंका.' ॥ १५

ऐसें ऐकुनि **म** ग तो राम म्हणे, 'मारुते! महाबाहो! ।

रावण मारिन ऐसा आहे तो सत्य कांम हा बा! हो. ॥ १६

कशि ते धनं **ज** यमुखीं वीरा! त्वां होमिली स्वयें लंका? ।

जैनकर्णामृतधारा राहो तव कीर्ति नित्य अकलंका. ॥ १७

हा मकराल **य** दुस्तर, याहुनिही जानकी. वियोग मते; ।

गमते संकट सारें; तुमचीं कैशीं अहो! प्लवंग! मते?' ॥ १८

वैनरकुल **रा** ज म्हणे, 'सिद्धि असे धैर्यवैलनयोत्साहें; ।

साहें वियोगदुःख, क्षैयिष्णु आहे जगन्निवासा! हें. ॥ १

तव सेवक **म** रयादा विलंघनीं मात्र हो न हे सकती; ।

प्लवंग, तैवांग्रिप्लवंगत, तरले भवसिंधु, हा समुद्र किती?' ॥ २०

१. सुवर्णाचा कोट जिला अशी. २. खोल पाणी आहे ज्यांत असे खंदक जीस. ३. रक्षित-द्वारा. ४. देवांगनाची बंदिशाळा. ५. दहाहजार. ६. खड्गशूलधनुर्वाणहस्त. ७. लक्ष. ८. दक्षिण आणि उत्तर दिशा यांचीं द्वारें. ९. हीन. १०. पायदळ हत्ती घोडे रथ यांहीं पूर्ण. ११. राक्षसेना. १२. लंकेत. १३. बुद्धिहीन. १४. सुवर्णकुंड. १५. पृथ्वी. १६. नगरांचें स्मरण जीच्या ठायीं अशी, किंवा त्रिपुराचें स्मरण जीच्या ठायीं अशी. १७. तृणसमूह. १८. रावणाची लंका. १९. इच्छा. २०. अभिमुखी. २१. लोकांच्या कानास अमृतधारारूप. २२. माते. २३. सुग्रीव. २४. धैर्य, बल, नीति, व उत्साह यांहींकरून. २५. नश्वर. २६. लपदनीकाश्रित.

राम म्हणे, 'वि' ज याभिध सुहूर्त आहे बरा प्लवंगपते ! ।

आज निघावें, जय मज घडतो, मरतील द्रुष्ट कोणैप ते. ॥ २१

जे गैज गव य गवाक्ष प्लवंग चालेत ते पुढें सबल; ।

उत्तरदक्षिणपार्श्वी ऋषभ, दुजा गंधमादन प्रबल. ॥ २२

कपिराया ! तूं ज घनीं राहुनियां सावधान संरक्षीं; ।

पाळूत वेगदर्शी सुषेणसह जांबुवंत हे कैक्षीं. ॥ २३

कपिकुलना य क नील खबलें रक्षू समस्तसेनेला; ।

सावध वर्ता, अतिबल रिपु, तो अंतासि पाहिजे नेला. ॥ २४

मी वायुकुमा रा च्या स्कंधीं बैसोनि चालतो कटकीं; ।

वालिमुतस्कंधीं तूं अनुजा ! चढ, जेंवि अद्रिच्या कैटकीं. २५

अल्पपराक्र म दुर्बल जर असतील प्लवंग, तर त्यांतें ।

किष्किधानगरीं तूं स्थापुनि, घे शत्रुसिधुंतरल्यांतें. ॥ २६

वचन असें श्री रघुकुलतिलकाचें ऐकतांचि, यूथवर. ।

जयशब्द करिति, तो ध्वनि जाता झाला, दिगंत जेथवर. ॥ २७

वंदुनि रघु रा यातें, उठती धरुनी करीं शिला विटपी; ।

शतबलि, शरभ, दरीमुख, पनस, गजार्क, प्रजंघ, दंभ, कपी. २८

गरुडस्कंधीं म धुरिपु, जेंवि मयूरद्विजावरि स्कंद, ।

तैसे अधिष्ठिती ते दाशरथी वायुजांगदस्कंध. ॥ २९

बहुकोटि ध्व ज तैसे, कपि करिती पुच्छसंघ ते वरते; ।

तेव्हां गमती जाणों जाती यमदंड राक्षसांवर ते. ॥ ३०

गोरे, नीळे तो य दवृंद तसे, रक्त किति कपी, बाळे, ।

पिवळे, प्रवालसंनिभ, किति धूमाक्ष, प्लवंग किति काळे. ॥ ३१

ते 'चलितध रा धरसे पीन', प्लवंगप्रवीर, बहुसंख्य. ।

गर्जति घनसे, म्हणती, 'शीघ्र घडो रावणासर्वे संख्ये.' ॥ ३२

'परिघप्रति म भुजांतें, ताडिति हसती कपी किती उडती; ।

धावति कांपविति क्षिति, पाडिति तरु पर्वतावरी चढती. ॥ ३३

१. विजयनामक. २. हे सुग्रीवा. ३. राक्षस. ४. गजादिनामक वानर. ५. उत्तरदक्षिणभागी. ६. सेनामध्यभागी. ७. मध्यभागी. ८. हे लक्ष्मणा. ९. कव्यावर. १०. शत्रुसमुद्रतरणाऱ्यांतें. ११. समूहपति. १२. वृक्ष. १३. विष्णु. १४. मयूरपक्ष्यावर. १५. कार्तिकस्वामी. १६. माहति व अंगद, यांचा खांद्या. १७. मेघसमूहसे. १८. पौत्रव्यासारखे. १९. चालणाऱ्या पर्वतासारखे. २०. पुष्ट. २१. युद्ध. २२. स्तंभतुल्य बाहूंतें.

जैसा प्रलयीं **ज** लनिधि, कपिवल तैसैं सुरासुरासह; ।

गेलें रामासह तें सागरतीरासि, उतरुनी सैव. ॥ ३४

तो उत्तरतो **य** निधि, प्लवगचमूचें करुनियां छव, ।

गेलो दक्षिणसागरविजिगीषु, क्रोधवन्हिचा सैव. ॥ ३५

रघुपति नि **ज** सेनेसह जाउनियां पावला समुद्रासी; ।

सुग्रीवातें सांगुनि, कपिवल उतरी सैदासमुद्रासी. ॥ ३६

कपि तेथें आ **य** कतां, दशरथनृपसूनूच्या विलापाला; ।

फलजलसेवन कैचें? एकानेही न चाविला पाला. ॥ ३७

'हा सीते! रुचिराक्षी, तुजविण झाली सदा तनू काँरा; ।

कां राक्षसें मलाही नेउनि, संपादिलें न उपकारा? ॥ ३८

तुजसह क **म** लाक्षी! मज झालें होतेंच कैलिगेह वन; ।

रैमर करितो मत्तनुचें तुझिया विश्वेषपावकीं हवन. ॥ ३९

विदुर्मबिब **श्री** हरतवाधरामृतरसैकतृप्तानें. ।

मधेदुग्धेक्षुरसादिक गणिलें नाहींच मी सुदृप्तानें.' ॥ ४०

जैलनिधिती **रा** वासी राघव राजा असे विलाप करी; ।

जैसा कैदमनिपतित, कुँलच्युत, ग्राम्यहृतकरेणु, कैरी. ॥ ४१

तेव्हां सुंगल **म** रुस्तुतलक्ष्मणतारासुतादि वीरमणी ।

म्हणति, 'विभो! भेटेल क्षितिजेसह कीर्तिही नवी रमणी.' ॥ ४२

ऐसे ते सांख **ज** लें शमविति तापासि वैरिवाह तसे; ।

त्यांच्याहि नयनरंध्रें प्रवृद्धदुःखाब्धिवारि वाहतसे. ॥ ४३

पापरत, प्रि **य** साहस, रावणही काळवन्हिचा कवळ, ।

नगरीं पुसे विचार प्रधानसुतबंधुसैनिकांजवळ. ॥ ४४

'सर्वांचाहि प **रा** जय करुनी, न धरुनि मृत्युभयशंका, ।

एकाच मर्कटानें, सागर लंघुनि, जाळिली लंका. ॥ ४५

१. देवदैत्यांस असह. २. सहायपर्वत. ३. उत्तरसमुद्र. ४. दक्षिणसमुद्राचा जयेच्छु. ५. स्थान. ६. आपल्या भक्तांस आनंदराशि. (राम.) ७. बंदिशाला. ८. क्रीडागृह. ९. मदन. १०. वियो-
गाग्नीत. ११. पोंवळें व तोंडलें यांची शोभा हारक जो तुझा ओष्ठ तत्संबंधी अमृतरसाच्या प्राशननेक-
रून तृप्त अशा म्यां. १२. मध, दूध, उंसाचा रस, इसादिक. १३. अतिगांवांशानें. १४. समुद्र-
तीरीं राहणारा. १५. चिखलांत पडलेला. १६. कळपांतून झट. १७. ग्रामवासी मनुष्यांनीं
हरिली हत्तीण ज्याची असा. १८. हत्ती. १९. सुग्रीव, मारुति, लक्ष्मण अंगादादि वीरश्रेष्ठ.
२०. सीतेसह. २१. स्त्री. २२. मेघसे. २३. वाढलेल्या दुःखसमुद्राचें उदक.

आतां निर्भय **म** नुज, प्लवंगबल घेउनि, प्रियेकरितां ।

येईल, सिंधु लंघुनि; कैसा याचा विचार हो करितां ? ॥ ४६

हैं ऐकुनि, **र** **ज** नीचर म्हणती, 'राया! सैलीलजितलेखा ! ।

लेखा न धरीं त्यांचा, ते मर्त्य मँहानसींच शिजले खा. ॥ ४७

मर्कटसहा **य**, दुर्बल, रक्षोभक्ष, स्वलोकसंयुक्त; ।

भक्तजनास अनुज्ञा दे, वधितों सबल मूढ तो व्यक्त.' ॥ ४८

रावणतनु **ज** महाबळ धँननादहि तो म्हणे, 'अहो तात ! ।

आज्ञा द्यावी, ते नर, कपिसह र्यमलोकपांथ होतात.' ॥ ४९

ऐके निद्राप्रि **य** तो, सचिवमुखें, कुंभकर्ण हे वार्ता; ।

येउनि निजाप्रजाला, म्हणे, 'धरीं धीर माँनसभवार्ता ! ॥ ५०

अनुचित हैं **रा** क्षसपति! केलें, जे आणिलीस परमहिला; ।

मंदोदरीस टाकुनि, बापा! भुललासि काय परम हिला ? ॥ ५१

नव्हे हैं उत्त **म** तुज लोकीं रघुवीरकामिनीहरण; ।

हरिन परंतु तयाचे प्राण रणीं, मी 'हैरीच, तो हरिण.' ॥ ५२

हैं ऐकुनियां **श्री** मान् बिभीषण प्राज्ञ मंद हास्य करी; ।

प्रोत्साहन करुनि म्हणे, 'नेतां हरिच्या पुढें दँशास्यकरी. ॥ ५३

ज्याच्या खँरना **रा** चज्वलनीं खँर करुनि संगरँर जळाला; ।

त्या बाँणानलशमनीं सामर्थ्य न सँससागरजळाला. ॥ ५४

जे दुःसह **य** **म** दंड प्रचंड शर वज्रगर्व हरणार; ।

कालाग्निज्वालसखे, व्याँलप्रभ त्यांत काय मरणार ? ॥ ५५

शाँखामृगरा **ज** महाप्रताप विख्यात जो अनेकबल; ।

त्या वालिचाहि केला क्षणमात्रें रँममार्गणें कवल. ॥ ५६

हा मकराल **य** दुस्तर शतयोजन गोष्पँद क्षणें केला; ।

एकाच वानरानें, वन्हिमुखीं होमिलेंचि लँकेला. ॥ ५७

१. मनुष्य. २. सहज जिकिले देव जेणें अशा हे रावणा. ३. गणना. ४. पाकशाबेंतच. ५. राक्षसांचा भक्ष. ६. स्वजनसक्त. ७. इंद्रजितहि. ८. यमपुरीस जाणारे वाटसरू. ९. निद्राळू. १०. कामपीडिता. ११. परली. १२. सिंहच. १३. रावणरूप हत्ती. १४. तीक्ष्ण बाणाघ्नीत. १५. राक्षसविशेष. १६. युद्ध. १७. बाणाग्निशान्तिविषयीं. १८. सप्तसमुद्रोदकाला. १९. सर्पतुल्य. २०. वानरराज. २१. रामबाणें. २२. गार्दच्या पावलासारखा.

ऐसेच वान रा धिप अगणित एकापरीस एक बळी; ।

येतिल उघडायाला बहुकालजिघत्सुमृत्युची कैवळी. ॥ १८

रधुनाथातें मै हिषी द्यावी, आतां करूं नको अनय; ।

धन यश जीवन रक्षीं, शरणागत जा, धरूनियां विनय. ॥ १९

गरुडस्त्री भुं ज गानें, तैशी हरिली बलें नैरेस्त्री; ।

दशवदना! तूं हृदयीं भरिशी मरणार्थ कांचनी शस्त्री. ॥ २०

दुस्तरनिर य प्रद हा कुलवृक्षकुठार, 'कीर्तिशशिराहू; ।

परिदारकाम सोडीं; पुलस्त्यमुनिचा सुवंश चिर राहू.' ॥ २१

एसें निर्जानु ज न्मा वदतां विहित, स्वलोककीर्तिहित; ।

अहित गणुनि, 'अहितैसा फिरला बंधूवरि क्षमारहित. ॥ २२

'अंगारसंच य प्रभटक् दशमुख तो शुभस्वभावास ।

भावास म्हणे, 'करिशी इतरांच्या आज अस्वभावास. ॥ २३

बहु बहु प रा सि वर्णिसि, मज निंदिसि, र्यातुधानजननीचा ! ।

कां तुज घडलें नाहीं गर्भापासूनि पतन जननीच्या ? ॥ २४

राक्षसभक्ष म नुष्य, स्वजनत्यक्त, पृथंगसख, यास ।

स्तविसी, निंदिसि बंधुस, राजास, प्रभुस, गुरुस, सखयास. ॥ २५

'हरिवरुण श्री दयमज्ज्वलनश्चसनग्रहेशसोमातें ।

मीं जिकिलें; अशातें उपदेष्टा काय तूं शिशो! मातें ? ॥ २६

मी त्रिभुवन रा जा, मी शास्ता, मी वंध्य, रत्नभोक्ता मी; ।

मी ज्ञानी, मी मानी, मी प्रभु, मी स्तुत्य, मी तुझा स्वामी. ॥ २७

तूं दुर्बल, पा म र, खल, पंडितमानी, भैयाज्ञतागार; ।

ह्रीवा! तेजस्विकुळीं अयोग्य, रत्नांकरीं जशी गार. ॥ २८

तूं रिपु अंजु ज च्छन्न, ज्ञातीचा कोण धरिल विश्वास ? ।

दोषाद व्यसनातें इच्छिति, हें ठावकेंचि विश्वास. ॥ २९

१. बहुत दिवस क्षुधित अशा मृत्युची. २. दंतपंक्ति. ३. स्त्री. ४. नम्रता. ५. सपें. ६. राणी. (सीता.) ७. कटार, सुरी. ८. दुस्तर नरक देणारा. ९. कुलवृक्षाचा कुठार. (कुन्हाड.) १०. कीर्ति-चंद्रमास करणारा. ११. परस्त्रीची इच्छा. १२. धाकटा भाऊ विभीषण. १३. सर्पसा. १४. इंग-ळासारखे डोळे ज्याचे असा. १५. शत्रुभावास. १६. राक्षसनीचा. १७. इंद्र, वरुण, कुबेर, यम, अग्नि, वायु, सूर्य, चंद्र, यक्षें. १८. हे बालका. १९. भय आणि मूर्खत्व यांचें घर. २०. समुद्री. २१. बंधुत्वाचें कपट करणारा. २२. बंधु. २३. जगास.

मच्छत्रुविजं **य** इच्छिसि, दुष्टा ! बंधुत्व हें तुझें जळलें; ।
 बहु सांवन केलें तरि, असती स्त्री टाकिती, मला कळलें. ७०
 त्या रामपाम **रा** ला तरवेल विशाल सिंधुपाल कसा ? ।
 दुसरा मद्दलसागर, मज हरिला तो कुरंगबालकसा. ॥ ७१
 ज्या मस्तकक **म** लातें धरिता झाला शिरीं स्वयें शिव, तें ।
 मनुजाधमचरणातें कैसें रे ! मृत्युच्या भयें शिवतें ? ॥ ७२
 जिंकुनियां भु **ज** वीर्यें सुर, त्रिलोकी क्षणांत वश केली; ।
 रौमा वनेचरी जरि हरिली, हे तो समस्त नृपकेली. ॥ ७३
 यापरि अन्या **य** प्रिय रावण कोपेस्सरज्वरें बरळे; ।
 सरळेचि वक्र दिसती, कालानें दृष्टि जेधवां तरळे. ॥ ७४
 केवल अग्र **ज** वाक्यें अवमान सभेंत जेधवां झालां; ।
 तो मानधन बिभीषण जाय शरण शीघ्र रामराजाला. ॥ ७५
 शिखिंदीप्ताल **य** जैसें त्यजिती प्राणार्थि लोक, हांही तसा; ।
 'संचिवचतुष्टय घेउनि, जाय पुरीतूनि 'वन्हिदाहितसा. ॥ ७६
 सिंधूत्तरती **रा** तें, जाउनियां तो नभीं उभा राहे; ।
 तो अवलोकुनि, वानर म्हणती, 'आले 'अमित्र, मारा हे. ॥ ७७
 तेव्हां महाद्रु **म**, शिला घेउनि, उडती अनेक 'हैरि वरते; ।
 क्षितिर्जोहरणकुपितहिमधरणीध्रतनूज काय गिरिवर ते ? ॥ ७८
 त्यांस म्हणे तो श्री **म** द्वास्करकुलदुग्धसिंधुचंद्रातें; ।
 'शरणार्थी मी, ऐसें सांगा जा शीघ्र रामचंद्रातें. ॥ ७९
 नैर्वरदा **रा** चोरत्यक्त, 'दुरितकृद्वियोगसंतुष्ट, ।
 दास, बिभीषण राघवपददेवांचाचि होय संतुष्ट. ॥ ८०
 दे रंधुपति **म** हिषी, हें हित कथितां, त्यास भासलें अहित; ।
 निंदुनि मज अनुजाला त्यजिलें, 'झाला नैयक्षमारहित. ॥ ८१

१. सिंहास. २. हरिणबालकासारखा. ३. स्त्री. ४. राजक्रीडा. ५. क्रोध व काम यांचे पीडेनें. ६. मान आहे धन ज्याचें असा. ७. अग्नीनें पेटलेलें गृह. ८. वांचण्यास इच्छिणारे. ९. बिभीषणहि. १०. चार प्रधान. ११. अग्निदग्धसा. १२. शत्रु. १३. वानर. १४. सीताहरणानें क्रुद्ध झालेले हिमाचलाचे पुत्र. १५. सूर्यकुलरूप क्षीरसमुद्रास चंद्र असा राम त्यातें. १६. राज-स्त्रीहारकरावणानें टाकिलेला. १७. पापिवियोगें संतुष्ट. १८. रामस्त्री सीता. १९. नो तिक्षमहीन.

हैं जाउनि अ **ज** पौत्र प्रभुला प्लवगप्रवीर जाणविती; ।

करुणाब्धी दाशरथी, सुग्रीवमतेकरुनि, आणविती. ॥ ८२

नय बल, ज **य** जीवन, यश, ते, कीं लंकादिदेवता प्राण, ।

आले शरण प्रभुला; सहाय कीं धाडिले यमें बाण. ॥ ८३

नेति मैज्जन **रा** मरुपाहृदि करुनि शिरींहि घेति पादरज; ।

सीताहरणदुरितशिखिकवलित लंकाटवी पैलाश गज. ॥ ८४

रंजनीचर **म** धुकर भवकाशकुसुमसंगवंचित भ्रमले, ।

भ्रमले, मग गुणगंधाकृष्ट प्रभुपादनीरजीं रमले. ॥ ८५

वंदुनि बद्धां **ज** लि तो बिभीषण क्षोर्णिजावरास वदे; ।

‘भक्तभ्रमरासि मला स्वपदाब्जपुगार्हणावरासव दे. ॥ ८६

सदयहृद **य** हो देवा! माझ्याठायीं धरूं नको शंका; ।

रंकास मला तूझे चरण अलंकार हेच ते लंका. ॥ ८७

शरणागत **ज** नपाला! पापहरा! दुःखनाशना! चतुरा! ।

धार्मिकसदययशस्विप्राज्ञकवींचा अर्थ तूंच तुरा. ॥ ८८

केवल विष **य** रसिक तो दशमुख झाला अमार्गवाटसुर; ।

केले फार उर्पेष्ट धरणीसुरसंघ, यज्ञवाट, सुर. ॥ ८९

तैर्वदन्तस्क **रा** ला केला मी बोध फार, आरडलों; ।

अंधमसितवधिरां तें दीपहवनगीत, कीं वनीं रडलों. ॥ ९०

हित कथितां, **म** ज त्यानें सभेंत अवमानिलें त्रैपारहितें; ।

मग तैर्वपदोडुपें हीं झालीं दुःखाब्धिपात्रपारहितें. ॥ ९१

इक्ष्वाकुकुल **श्री** च्या, करुणेच्या पूर्वकीर्तिच्या सद्मा! ।

रक्षावें मज' ऐसें प्रार्थुनि, वंदी नृपालपदपद्मा. ॥ ९२

लंकानगरी **रा** ज्यप्रदानसंकल्प जो तयास हित; ।

हृदयीं धरिला रामें बिभीषण प्राज्ञ मान्यतासहित. ॥ ९३

१. रामाला. २. नमस्कार. ३. स्नान. ४. रामकृपाडोही. ५. सीताहरणपापाग्निवेष्टित. ६. राक्षसरूपी. ७. भ्रमर. ८. संसारदर्भपुष्पसंगें फसले असे. ९. गुणसुगंधें ओढिले. १०. रा. मपदकमली. ११. सीतापतीस. १२. स्वपदकमलद्वयपूजारूप सुमकरंद. १३. अमोल. १४. उपद्रवयुक्त. (दुःखित.) १५. यज्ञमंडप. १६. तुझ्या सीतारूपरत्नाचा चोर जो रावण झाला. १७. आंधळा, भ्रम, बहिरा, यांच्या ठायीं. १८. निर्दोष. १९. तुझ्या पदनौका. २०. दुःख-समुद्रप्राप्त तरण्यास हितकर, २१. पवित्रयज्ञाच्या.

- सत्वर मग **म** करालयजल आणवुनि, स्वदासनंदिकरें, ।
 शरणागतासि केला लंकाराज्याभिषेक बंधुकरें. ॥ ९४
- निजपदभ **ज** नमुकृतफल दाखविलें भैक्तकामसंतानें, ।
 रेंविसंतानेंद्रानें, रामानें, सौधुवनवसंतानें. ॥ ९५
- पुसतां उपा **य** सागरतरणाचा, कैकसीतनूज म्हणे; ।
 'निजपूर्वजकृत सागर विनवीं, देईल मार्ग वीरमणे !' ॥ ९६
- कैसें काय क **रा** वें? चिंतित होता असें धरावर जें; ।
 तें संकट हरिलेंसें केलें त्या पंक्तिबंधरावरजें. ॥ ९७
- सुगला दिसे **म** तें तो त्यक्ताहार स्वयें कुंशास्तरणीं ।
 तरणीकुलमणि बैसे, संकल्प करुनि सिंधुसंतरणीं. ॥ ९८
- तो निशिचर **ज** नपतिला सांगे जाऊनि दूत शार्दूल; ।
 'कपिबल घेउनि आला सिंधुतटीं राम भूपशार्दूल. ॥ ९९
- काय शिलोच्चै **य** आले सहाय रामासि सागर भराया ? ।
 कीं जलधिशोषणक्षम घन ते झाले प्लवंगनिभ राया. ॥ १००
- बल दशयो **ज** नपरिमित सिंधुतटीं उतरलें असे बहुत; ।
 जाणों त्याच्या जठरज्वलनीं होतील सर्वलोक हुंते. ॥ १०१
- झाला कपिना **य** क तो सहाय पूर्णाभिमानसह यातें; ।
 गिरिशिखरतरुशिलायुध कपि नाचवित्री स्वैमानसहयातें ॥ १०२
- ऐसें ऐकुनि **रा** वण राघवसेनेत भेद योजाया, ।
 शुकराक्षसासि सांगे, सुग्रीवाच्या समीप तो जाया. ॥ १०३
- त्यास म्हणावें, **म** जशीं व्यर्थचि करिशी कशास कलहातें ? ।
 जा मागें, नाहीं तर, मरतां कां माझिया सकल हातें ? ॥ १०४
- खभुजबलें **श्री** हरिली देवांची, शत्रु जिंकिले सारे; ।
 त्यांचा यत्न न चाले प्लवगा ! करिशील युद्ध कैसा ? रे ! ॥ १०५
- मी रामाची दारा **ह** हरिली, तरि काय हे तुझी हानी ? ।
 हाँ ! निर्बल दुर्मति हो ! कव्यादे तर्पितां स्वदेहानीं. ॥ १०६

१. समुद्रोदक. २. भक्तानंदकरें. ३. भक्तेच्छाकल्पवृक्षें. ४. सूर्यकुलश्रेष्ठें. ५. साधुवनास वसंतऋतूनें. ६. विभीषण. ७. आपले पूर्वज जे सागरपुत्र व भगीरथ यांनीं केलेला. ८. रावणबंधु (विभीषण) त्याणें. ९. दर्भासनीं. १०. राजश्रेष्ठ. ११. पर्वत. १२. वानरतुल्य. १३. जठराग्नीत. १४. दग्ध, भस्मीभूत. १५. स्वमनोरूप घोड्यांतें. १६. हाय. १७. मांसभक्षकें.

निशिचर **म** गें ऐसा सुग्रीवातें निरोप सांगाया ।

पाठवितां, शुक गेला, तों ओळखिती कपी विहंगा या. ॥ १०७

शत्रु शुकद्वि **ज** रूपी धरुनि, म्हणती, 'खलासि या चिरडा; ।

सत्पीडक राक्षस हो! कृतापरार्थें मरा, असेचि रडा.' ॥ १०८

तो शुक सेंद **य** खातें रामानें, दूत म्हणुनि, वांचविला; ।

धेता झाला हाही रघुनाथगुणामृताचिया चविला. ॥ १०९

होतां विमुक्त, **रा** क्षस दशकंठाच्या कथी निरोपाला; ।

तें ऐकुनियां कपिवर सुग्रीव वदे धरुनि कोपाला. ॥ ११०

'मद्वयसनश **म** नपटुतें छळिलें दीनाचिया सहायातें; ।

त्या पापविपाकातें युद्धीं सारेचि या सहायातें.' ॥ १११

हें बोलुनि, **रंज** नीचर बांधविला, धाडिला न लंकेला; ।

रात्रित्रयोपवासिप्रभुकाम न मूढसागरें केला. ॥ ११२

मग रघुना **य** क सोडी प्रखरशरप्रकर सागरामाजी; ।

'शुष्क तुला करितों मी' म्हणे 'अनुज्ञा न मानिली माझी. ११३

त्या बाणगणें **ज** लचर झाले संतप्त ते महाकाय; ।

म्हणती, 'सर्वीडुधिला प्राशितसे वाडवाग्नि हा काय?' ॥ ११४

पुनरपि सी **य** क रामें चतुर्मुखास्त्राभिमंत्रित प्रखर ।

चापीं नियोजिला, तो वमे मुखें वन्हिचे कर्णप्रकर. ॥ ११५

ब्रह्मास्त्र साग **रा** च्या करील अर्धक्षणांत आचमना; ।

हें जाणुनि सुर म्हणती, 'रामा! येऊ दया तुझ्याच मना.' ११६

ते मुनिजना **म** खज रामातें वर्णिती, जसे बंदी; ।

तों यौदोवृंदासह सागर येऊनि नृपतिला वंदी. ॥ ११७

जलधि म्हणे, 'श्रीरामा ! मी ब्रह्मास्त्रापुढें जसा बिंदू; ।

बंधु तुझा सागर, हें जाणुनि, रक्षीं मला दयासिंधू ! ॥ ११८

१. रावणें. २. पक्ष्या. ३. पोपटपक्ष्याचें रूप धरणारा. ४. दयायुक्त मन ज्याचें अज्ञा (रामानें.)
५. गोडीला. ६. माझ्या दुःखनाशाविषयीं कुशल अज्ञा रामातें. ७. पापाच्या परिणामातें. ८. स-
हन करण्यास. ९. शुक राक्षस. १०. त्रिरात्रोपवासी राम त्याची इच्छा. ११. तीक्ष्णबाणसमूह.
१२. आज्ञा. १३. सर्वसमुद्राला. १४. वडवानल. १५. बाण. १६. ब्रह्मास्त्रमंत्रित. १७. तीक्ष्ण.
१८. ठिणग्यांचे समूह. १९. भाट. २०. जलचरसमूहासह.

त्वां मिथ्या न क **रा** वी मर्यादा जे विनिर्मिली विधिनें; ।

तरशील सैबल मातें हर्षानें, मी वदेन त्या विधिनें.' ॥ ११९
राम म्हणे, 'हा **मै** च्छरं अमोघ सोडावयासि दे जांगा; ।

जा गा ! शोषित नाहीं, समयीं झालासि तूं बरा जांगा.' ॥ १२०
सिंधु म्हणे, 'म **ज** शिवती द्रुमकुल्यस्थानवासि चोर सदा; ।

असदाचारकरातें, त्यातें, तूं मार साध्वसाध्वसदा !' ॥ १२१
रामानें, तो सा **य** क सोडुनि, वधिले सतस्कराभीर; ।

ब्रणकूप त्यास म्हणती, जें बाणें छिद्र होय गंभीर. ॥ १२२
तें मरुकांता **रा** ख्य, द्रुमकुल्यस्थान जाहलें अवन; ।

त्या देशाचें केलें परि, वर देऊनि, राघवें अवन. ॥ १२३
जलधि म्हणे, 'मै **नु**नाथा ! नलवानर ठावुका असे तूतें; ।

हा विश्वकर्मनंदन करील माझ्या जलांत सेतूतें. ॥ १२४
त्या नलकरें **ज** लांतीं पडेल वृक्षोपलादि जें काहीं; ।

तें म्यां धरिजेल शिरीं, त्वत्पदरज जेंवि भक्तलोकांहीं. ॥ १२५
निजशत्रुक्ष **य** करिशिल, मज तरशिल, तारिशील लोकास; ।

सज्जनसह मज्जन तुज होइल सुखसागरीं विशोर्कास.' ॥ १२६
रघुपतिला **ज** लधीनें सांगुनि उतरावया उपाय नैतें, ।

चरणीं समर्पिलें, जें होतें सद्रत्नमय, उपायन तें. ॥ १२७
रामपदद्व **य** वंदुनि, सिंधु म्हणे, 'तूं करून सेतु जला, ।

उतरुनि जा लंकेला, दुर्घट कांहींच हें नसे तुजला.' ॥ १२८
जलनिधिला **रा** घव तो आज्ञा देऊनियां, नलाकरवीं ।

करवी सेतु समुद्रीं भास्करसंतानपंकजैकरवी. ॥ १२९
सर्वनृपोत्त **म** वाक्यें, द्विनेव महापद्म कैक्ष वानर ते ।

सेतु कराया जाती, अंशनीं कोणीहि तेधवां न रते. ॥ १३०

१. ब्रह्मदेवानें. २. ससैन्य. ३. माझा वाण. ४. निष्फल न होणारा. ५. स्थान. ६. जागृत. ७. वृक्षयुक्त लहान जी नदी तेथें रहाणारे. ८. वाईट आचरण करणारे. ९. साधुस अभय देणारा. १०. चोरांसह कोळी. ११. निर्जल. १२. रक्षण. १३. रामा. १४. विश्वकर्माचा पुत्र. १५. पु. लातें. १६. वृक्षपाषाणादि. १७. स्नान. १८. शोकरहितास. १९. नम्रें. २०. नजराणा. २१. सूर्यकुलरूप कमलाचा सूर्य. २२. अठरा. २३. आस्वल. २४. भक्षणीं.

ताल, तमाल, श्री फल, वट, सरलाश्वत्थ, नारिकेर नैग; ।

वानरकरें समुद्रीं पडले, शिखरें, शिला, कितेक नैग. ॥ १३१

तृणतरुध रा धरातें वाहति पवननामजादि कपि सारे; ।

ते नलपाणिस्पर्शें तरति समुद्रोदकांत तैरिसा रे. ॥ १३२

तो सेतु प्रथ म दिनीं चवदा गावें, दिनांतरीं वीस; ।

मग एकवीस, वेविस, पंचम दिवशीं समाप्त तेवीस. ॥ १३३

एवं शतयो ज न तो आयत, विस्तीर्णही दहा गावें; ।

गावें चरित्र विभुचें, अद्भुत हें कर्म काय सांगावें? ॥ १३४

शंतयोजना य ताद्भुत सेतू दशयोजनेंहि विस्तीर्ण, ।

द्विनव महापद्म कपी झाले त्रिदिनें समुद्रनिस्तीर्ण. ॥ १३५

सेतुपथें पा रा ला उतरुनियां पावले सुवेला ते; ।

विभुनुतिपरसुरमुनिजनहृदयाला हर्षवी सुवेला ते. ॥ १३६

सर्वप्लवंग म बलें वेष्टुनि बसती सुवेलनगराजा; ।

रामनिदेशें सोडुनि सुग्रीव म्हणे शुकास, 'नगरा जा.' ॥ १३७

तो शुक, मनु ज पतीतें वंदुनि, गेला दशाननापाशीं; ।

नमुनि म्हणे, 'मी जाउनि सांपडलों वानरांचिया पर्षीं. ॥ १३८

हा वैरुणाल य दुस्तर, परि निर्मुनि सेतुला शिल्लतरुनीं, ।

अगणित कपिबल घेउनि, आला रघुवीर, सिंधुला तरुनी. ॥ १३९

कपि, रुक्ष ते, ज से गिरि तेंवि महाकाय, फार बळकट कीं; ।

भूरुहपर्वतशिखरें ऐशीं हीं आयुधें प्रवळ कटकीं. ॥ १४०

सकल प्रैल य ज्वलनप्रतिम प्लवंगप्रवीर बहुसंख्य; ।

त्या अंतकतुल्यांसह न घडे देवासुरांसही संख्ये. ॥ १४१

दाशरथी वीर धिप, त्यासम कोणी नसे तुलायाला; ।

यौलागि राक्षसेंद्रा ! युद्धेच्छा हे नसो तुला यौला. ॥ १४२

१. वृक्ष. २. पर्वत. ३. तृण, वृक्ष व पर्वत यातें. ४. मारुती आदिकरून. ५. नौकेसारखे. ६. योजनें. ७. लांब. ८. रुंद. ९. शंभर योजनें लांब व अद्भुत. १०. अठरा. ११. समुद्रपार. १२. पर्वतविशेष. १३. रामासह वानर. १४. रामस्तुतिपर जे देव व ऋषि खांच्या मनाला. १५. उत्तम वेला. १६. सुवेल पर्वतराजा. १७. रामाज्ञेनें. १८. पाशांत. १९. समुद्र. २०. पाषाण-वृक्षांहीं. २१. वृक्ष व पर्वतशिखरें. २२. सैन्यांत. २३. काळामितुल्य. २४. वानरश्रेष्ठ. २५. युद्ध. २६. वीरश्रेष्ठ. २७. यास्तव. २८. रामाळा.

रघुनाथाची **म** हिषी सोडावी, हेंच मूल कलहाला; ।
 हा लाभ मुख्य रामप्रीतिसुधा पी, त्यजीं विषयहाला.'॥ १४३
 वरसामर्थ्य **श्री** मदमत्त दशानन म्हणे, 'शुका ! मातें ।
 दे सीता हें कथितां त्रिदिवेश न पावतील कामातें.॥ १४४
 वानरसख **रा** घव नैरसगररचितनीरकुंड तरला हो ! ।
 अप्रतिम मद्बलार्णव जरि लंघिल तो, ज्यास तर लाहो. १४५
 मूर्ख सकळ **म** कट ते झाले बहुमत्त सेवितां पाला; ।
 आले मरावयाला, नेणुनि माझ्या महाप्रतापाला.' ॥ १४६
 यापरि तो **र** **ज** नीचर वदोनि, शुकसारणांसि लवलाहें ।
 आणुनि, म्हणे, 'पहा जा कपिवंश फलें करुनि लवला हें.'॥
 निजहस्तद्व **य** जोडुनि, शुकसारणनाम ते सचिव राया ।
 वंदुनि, वानररूपें गेले कीं बंधनासचि बराया. ॥ १४८
 वानररूपें **रा** क्षस शिरले कपिसैन्यसागरीं कपटी; ।
 श्रोत्रियसभेंत जैसे यवन, मुनिव्याज धरुनि, वल्कपटी.॥ १४९
 राक्षस कृत्रि **म** फिरती वानरकटकीं जसे प्लवंगपती; ।
 त्यांस विभीषण बांधी; श्वान कसे सिंहमंडळीं लपती ?॥ १५०
 दशकंठानु **ज** वाक्यें, बांधुनियां, ताडिती कपी सारे; ।
 म्हणती, 'तुम्हीं अमंगल 'हंरिवेष विटाळिलात कैसा? रे !' १५१
 त्याहीं स्वाभिप्राय **प्र**भुला कथितां, करुनि नमनातें; ।
 रक्षी त्यांसि दयार्णव राघव, ज्याच्या विकार न मनातें.॥ १५२
 तेव्हां रघुरा **ज** म्हणे, 'विभीषणा ! यांसि हिंडवा कटकीं; ।
 मग सोडा, दूतांला वधितां अत्यंत धर्मसंकट कीं.' ॥ १५३
 ग्रामांत लुंला **य** जसे, देखि पर्थ फिरविती लोक; ।
 सैन्यांत हिंडवुनि ते विसर्जिले दूर, ज्यापरी ओर्के. ॥ १५४
 कटकीं रघु **रा** ज सदा सुखी, यशस्वी असो महाकाय; ।
 ईर्ष्योप न हो, म्हणउनि, ओंवाळुनि सांडिले पशू काय ? १५५

१. विषयरूपी विष. २. देव. ३. इच्छेतें. ४. मनुष्य जे सगर त्यांनीं केलेल्या उदककुंडास (समुद्रास.) ५. पावो. ६. प्रधानविशेष त्यांतें. ७. ब्राह्मणसभेंत. ८. ऋषिवेष. ९. वल्कलवल्गवारी. १०. वानररूप. ११. स्वमत. १२. सैन्यांत. १३. रेडे. १४. वमन. १५. दृष्टिरूप दोष

शुकसारण म ग जाउनि, करिति स्वस्वामिला नमस्कार; ।

कथिती वानरकटकीं जो झाला आपणासि संस्कार. ॥ १५६
म्हणती, 'सिंधु श्री मदतस्कर कपिसैन्य तें असंख्यात; ।

ज्यांत रघूत्तमलक्ष्मणसुग्रीवबिभीषणादि विख्यात.' ॥ १५७
ऐसें ऐकुनि, रावण तो प्राकारीं चढोनियां पाहे; ।

तों दाविली तयानें वानरसेना समुद्ररूपा हे. ॥ १५८
आले रणार्थ म जशीं, सिंहाशीं आज वौजिचे रिपुसे; ।

त्यांचीं नांवें संख्या, सांगा हें त्यांसि तो सुरारि पुसे. १५९
तेव्हां सचिव ज से जे विलोकिले आणि ऐकिले होते; ।

जवळ उभे ठाकुनियां, दशवदनाला निवेदिती हो! ते. ॥ १६०
'कपिकोटित्र य नायक गजनामा पातला असे वीर; ।

दुसरा शतबल वानर आलासे अयुतकोटिबल धीर. ॥ १६१
आलाआहेता राजनक सुषेणाख्य वालिचा श्वशुर; ।

बल तीन कोटि ज्याचें, निर्बल ज्याच्या पुढें रणांत सुर. १६२
जो दुर्मुखना म कपी, त्याचीही दोन कोटि कीं सेना; ।

दधिमूख दशकोटिपती, दुःसह कांहीं तयास भासेना. ॥ १६३
पवनतनु ज तो आला सहस्रकोटिप्लवंगबलपाल; ।

अकरासहस्र सेना रंभाची, जो समस्तरिपुकाल, ॥ १६४
देवासुरभ य दायक नल कपि, बलही सहस्रशतकोटी; ।

जेणें सेतु विनिर्मुनि, सेना संतारिली अशी मोटी. ॥ १६५
शंखाभृगकुं जर तो नीलहि शतकोटिसंख्यसैन्यपती; ।

चाळीस लक्ष सेना शरभाची, जीपुढें गिरी लपती. ॥ १६६
कुमुद गव य वह्नि असे, तीन असंख्यातसैन्यपति वीर; ।

दशकोटिभक्षनायक, आला जांबवान् महाधीर. ॥ १६७
कपिवर तों रा भिधही आलासे पंचकोटिबलशाली; ।

अंगदसेना दशशत पद्म, आणीक शंकुशत आली. ॥ १६८

१. आपला यजमान रावण याला. २. बंधनताडनादि. ३. समुद्राचा गर्व हरण करणारें. ४. को-
टावर. ५. घोड्याचे शत्रु जे रेडे त्यांसारखे. ६. देवशत्रु. (रावण). ७. तीन कोटी वानरांचा स्वामी.
८. दहाहजार कोटि सैन्य ज्याचें असा. ९. तारेचा पिता. १०. सासरा. ११. वायुपुत्र. (मारुति).
१२. सहस्रकोटिवानरसेनेचा पति. १३. वानरश्रेष्ठ. १४. दहाकोटि आस्वलांचा पति. १५. वा-
नरविशेष. १६. पांच कोटि सैन्यें करून शोभणारा. १७. शंभरशंकु.

जो पनसाख्य म हाबल, त्याचेंही तीनकोटि कपिसैन्य; ।

कैक्षसहस्रयुगाधिप धूम्र, सुरांलाहि ज्यापुढें दैन्य. ॥ १६९

कोटिसहस्रें श्री मान् वीर हनूमत्पिता स्वयें आला; ।

कैपिकेसरी महात्मा, नाम असे केसरी असें ज्याला. ॥ १७०

बहुबल ता रा भिध तो, सुग्रीवश्वशुरही रमातात; ।

त्याचे कोटित्रयमित कपि गमनें भूमिकंप करितात. ॥ १७१

शौर्यबलोदा म महा धीर गवाक्ष प्रतापमय शूर; ।

कोटिसहस्र तयाचे आले आहेत इंद्रसम शूर. ॥ १७२

कोटिसहस्र ज याची सेना, नामें दरीमुख ख्यात; ।

मैद द्विविदहि बंधू आले, ज्यांची चमू असंख्यात. ॥ १७३

राघवसहा य आला, घेउनियां प्लवगसैन्य शत कोटी; ।

वीर मरुणवान बली, जयापुढें ईक्षुतुल्य शंतकोटी. ॥ १७४

जो वीर वान रा धिप नामानें गंधमादन प्रबल, ।

द्वादशसहस्रकोटी त्याचें आलें असे प्लवंगबल. ॥ १७५

शैखामृगर म ण बली, नामें जो इंद्रभानु तो राया ! ।

एकादशकोटीपति आलासे राक्षसांसि माराया. ॥ १७६

श्वेत महाभु ज आला, सहस्रकोटि प्लवंगबल याचें; ।

कपि आठलक्ष आणिक, मर्दन करितील भूमिवलयाचें. ॥ १७७

क्रोधन नामा य तें आला, नृपकार्यसिद्धिचा धैटक; ।

त्याचें पर्वतशिखरप्रहरणधरसाठलक्ष कीं कटक. ॥ १७८

रघुपतिवि ज यासाठीं, सहस्रलक्षप्लवंगबल राजा ! ।

आला असे प्रमाथी रामाची सोडवावया भोजा. ॥ १७९

विक्रमनिल य महात्मा सनादन आणि दूसरा चंड; ।

या दोघांचें आलें, प्रचंड सैन्य प्रसिद्ध ऊदंड. ॥ १८०

विंध्यगिरिव रा वासी यूथपती फार वीर आहेत; ।

हे तरुनि सिंधु आले, युद्धाचा धरुनि मानसीं हेत. ॥ १८१

१. पनसनामक. २. दोन हजार आस्त्रलांचा पति. ३. दीनता. ४. वानरश्रेष्ठ. ५. सुग्रीववृत्ती रुमा इचा पिता. ६. तीनकोटिपरिमित. ७. शूरत्वबलेंकरून उन्मत्त. ८. नामविशेष. ९. उंसा-सारखें. १०. इंद्रवज्र. ११. वानरपति. १२. घडविणारा. १३. पर्वतशिखररूप आयुधधारी. १४. स्त्री.

सुग्रीवाचा सु म ति प्रधान संख्ये कळुनि शतवृंदें; ।

शंकुसहस्र अणीकहि, सहस्रकोटिप्लवंगजनवृंदें. ॥ १८२

बेलनिलय, श्री मंत, प्रवीर सारे सहाय रामाचे; ।

राया ! हे देवांश, प्लवंग मात्र प्रसिद्ध नामाचे. ॥ १८३

राक्षससेना रा जा ! सैहस्रशत लक्ष, तेहि शत कोटी; ।

दशशतकोटिशतातें संज्ञा शंकू अशी असे मोठी. ॥ १८४

गणकजन म तें ऐसें पैरिगणितां उत्तरोत्तर प्राज्ञा ! ।

संज्ञा होती नैव, त्या कथितों स्वामी ! असेल जरि आज्ञा. ॥ १८५

रंजनीचर ज ननाथा ! एक महाशंकु बोलती सर्व; ।

वृंदं, महावृंद, तसे पद्म, महापद्म, खर्व, अतिखर्व. ॥ १८६

पहिलाच नि य म धरुनी, समुद्र, अणखी महौघ हीं नामें; ।

कोटीपासुनि सारीं अकरा होताति गणकविश्रामें. ॥ १८७

मंदोदरीव रा ! तूं यावरुनि प्लवगवाहिनीसंख्या ।

ध्यानामध्ये धरणें, मग करणें तरि सुखें करीं संख्या. ॥ १८८

आले असती म कट सहस्रकोटी सहस्रशंकु तसे; ।

पंक्तिशत महाशंकू, शतवृंदेही महागिरींद्र जसे. ॥ १८९

१. संख्या. २. बलस्थान. ३. संख्येविषयीं मूल वाल्मीकिरामायणांत असे श्लोक आहेत—
‘शतं शतसहस्राणां कोटिमाहुर्मनीषिणः । शतं कोटिसहस्राणां शंकुरित्यभिधीयते ॥ शतं शंकु-
सहस्राणां महाशंकुरिति स्मृतः । महाशंकुसहस्राणां शतं वृंदमिहोच्यते ॥ शतं वृंदसहस्राणां महा-
वृंदमिति स्मृतम् । महावृंदसहस्राणां शतं पद्ममिहोच्यते ॥ शतं पद्मसहस्राणां महापद्ममिति स्मृ-
तम् । महापद्मसहस्राणां शतं खर्वमिहोच्यते ॥ शतं खर्वसहस्राणां अतिखर्वमिति स्मृतम् । अतिखर्व-
सहस्राणां शतं समुद्रमुच्यते ॥ शतं समुद्रसाहस्रं महौघमिति विश्रुतम् ॥’ (सं० २८ श्लो० ३३-३७).
रामायणाच्या छापी पुस्तकांत अतिखर्व संज्ञा नाही. परंतु मोरोपंतांचे वेळीं ती त्या पोर्थांत असली
असें दिसतें. कारण ती सोडली तर कोटीपासून महौघपर्यंत अकरा संज्ञा होत नाहीत. एकापासून
महौघ हें अष्टावन्नावें स्थान येतें. ४. एकलक्ष कोटि म्ह० शंकु. ५. ज्योतिष्यांचे मतें. ६. गणने-
करितां. ७. नऊ स्थानें. ८. राक्षसांच्या राजा रावणा. ९. एकलक्ष शंकु म्ह० महाशंकु. १०. एक-
लक्ष महाशंकु म्ह० वृंद. ११. एकलक्ष वृंद म्ह० महावृंद. १२. एकलक्ष महावृंद म्ह० पद्म.
१३. एकलक्ष पद्म म्ह० महापद्म. १४. एकलक्ष महापद्म म्ह० खर्व. १५. एकलक्ष खर्व म्ह०
अतिखर्व. १६. एकलक्ष अतिखर्व म्ह० समुद्र. १७. एकलक्ष समुद्र म्ह० महौघ. १८. कोटि,
शंकु, महाशंकु, वृंद, महावृंद, पद्म, महापद्म, खर्व, अतिखर्व, समुद्र, व महौघ हीं अकरा स्थानें.
१९. ज्योतिष्यांच्या विश्रांतीचीं स्थानें. २०. युद्धा. २१. दहा.

आणिकही तु **ज** कथितों, सहस्र आलीं प्रभो महावृंदें; ।

शतपद्मेही दिक्कशत, गणित महापद्मसंख्य कपिवृंदें. ॥ १९०

शतखर्वे **ज य** शाली सहस्र तैशींच कीं महाखर्वे; ।

कोटि, समुद्र, महौघहि, कोटि अशीं पातलीं बलें गर्वे. ॥ १९१

रेवितनया **ज** न्हुसुतासिंधुविपाशादिफल्गुपर्णाशा; ।

ऐशा सरिता त्यजिल्या कर्पिनीं, जैशी फैलांबुपर्णाशा. ॥ १९२

सह्याहिमाल **य** मंदरकनकाचलपारियात्रकैलास; ।

इत्यादि गिरिस्थानें सोडुनि, आले त्रिकूटशैलास. ॥ १९३

दृढतरश **रा** सनासिप्रखरेषुधरप्रचंडदोर्दंड; ।

कोदंडवेदपंडित, ते दाशरथी प्रतापमार्तंड. ॥ १९४

तूझा अनुज **म** हात्मा, शरणागत, सुज्ञ, म्हणुनि रामानें, ।

लक्ष्मण सुग्रीवासम मानुनि, सत्कारिला वरा मानें. ॥ १९५

क्षीरसमुद्रे **श्री** तें अर्पुनि केला मुकुंद जैमाता; ।

भूमिपते ! रामाला सीता दे हेहि भूमिजा माता. ॥ १९६

हा कलह ब **रा** नाहीं, ज्याची स्त्री, त्यास दे समाधानें; ।

निर्भय राज्य करावें लंकेचें राघवानुसंधानें. ॥ १९७

हें ऐकुनी, **अ** म पै तो रावण पातकी दुरभिमानी ।

मानी सचिवासि रिपू, स्वहितकरालाहि फार अवमानी. ॥ १९८

‘दाखवितां **म ज** ला भय, नरवानर वीनितां, जसे बंदी; ।

घालीन मी, न धरितां परवा, परवाहिनीस त्या ‘बंदी.’ ॥ १९९

ऐसा रक्षोना **य** क वदोनि, वर्जी निजप्रधानातें; ।

कपिसेना शोधाया, धाडी शार्दूलयातुधानातें. ॥ २००

शार्दूल नाम **रा** क्षस रावणवाक्यैकरुनियां, चार ।

चार सवें घेउनियां, करी कपींच्या बलांत संचार. ॥ २०१

१. दहा. २. यमुना, भागीरथी, सिंधु, विपाशा, फल्गु, पर्णाशा, इत्यादि. ३. फल, उदक व पाल यांची आशा. ४. सह्याद्रिपर्वत. ५. त्रिकूटपर्वतास. ६. बळकट धनुष्य, खड्ग, व तीक्ष्ण वाण यांस धारण करणारे भयंकर आहेत भुजदंड ज्यांचे असे. ७. धनुर्वेदज्ञ. ८. प्रतापसूर्य. ९. जांबई. १०. हे. राजा रावणा. ११. पृथ्विकन्या. १२. रामानुमते. १३. क्रोधें. १४. वर्णितां. १५. बंधांत. १६. राक्षसराजा, (रावण). १७. शार्दूलनामक राक्षसातें. १८. दूत.

सैन्यसमुद्रा **म** ध्ये शिरला शार्दूल तो विशंक बली; ।

तें जाणुनियां त्यांतें बिभीषणप्राह तेधवां कवळी. ॥ २०२

सोडवितां **अ ज** पौत्रें, सांगे दशकंधरासि बोभाट; ।

वानरऋक्षपतीतें, वर्णी शार्दूल, जेंवि तो भाट. ॥ २०३

तैरणितन **य** सुग्रीव पृवंगराजा स्वयें प्रतापरवी; ।

पैरवीर्यनाशनक्षम, सैन्योद्योग स्वयेंचि जो करवी. ॥ २०४

अनलतनु **ज** नीलाभिध, गीष्पतिसुत तार वीर मतिमंत; ।

पर्जन्यपुत्र शरभ, प्रभंजनाचा तैन्नूज हनुमंत. ॥ २०५

कपि आश्विने **य** नंदन मैदाभिध एक, दूसरा द्विविद; ।

नल विश्वकर्मसुत तो, जाणतसे शिल्पकौशलें विविध. ॥ २०६

ज्योतिर्मुख **सू** रा चा सुत, दुसरा श्वेतनाम रणदक्ष; ।

वैवस्वतज गवय, गज, गवाक्ष, यांचीं बलें बहुतलक्ष. ॥ २०७

दधिमुख **सो म** स्वात्मज, सुषेण अणि हेमकूट वरुणाचे; ।

विधिपुत्रे जांबवंत प्रवया, परि संघ वधिल तरुणांचे. ॥ २०८

पृवगवर **श्री** दात्मज, बलशाली गंधमादन ख्यात; ।

अंगद महेन्द्रनत्ता, आणिक यूथेंद्र कपि असंख्यात. ॥ २०९

आले, युद्ध क **रा** या राया ! ऐसे कितेक कपिवीर; ।

नीरधिला गोर्तेर्णकपद गणिलें; उतरले महाधीर. ॥ २१०

यमसम **स म** रसमर्थ, पृवंगबल उतरलें, असे निकट; ।

प्रकट विकेट कैटक गमे, प्राशिल सिंधूसि या पुरीसकट. ॥ २११

ऐसें शार्दूल **ज** सा वदला तें ऐकतांचि दैशतुंड, ।

कुंडैप्रतिमाक्ष धरी मति सीतावंचनार्थ ऊंदंड ॥ २१२

तो दशमुख **य** तानें विर्युजिह्वासि शिकउनी माया, ।

आज्ञा करी त्वरेनें राघवकोदंडतुंड निर्माया. ॥ २१३

१. बिभीषणनक्र. २. अजराजाचा नातु राम यानें. ३. वानर व आस्वल यांच्या पत्नीला. ४. सूर्यपुत्र. ५. शत्रुप्रतापनाशास समर्थ. ६. अग्निपुत्र. ७. नीलनामा. ८. बृहस्पतिपुत्र. ९. वायूचा. १०. पुत्र. ११. अश्विनीकुमारांचा पुत्र. १२. सूर्याचा. १३. यमपुत्र. १४. चंद्रपुत्र. १५. ब्रह्मपुत्र. १६. स्थविर, वृद्ध. १७. कुबेरपुत्र. १८. इंद्राचा नातु. १९. कळपाचे स्वामी. २०. समुद्राला. २१. गोवत्सपद. २२. वानरसैन्य. २३. समीप. २४. भयंकर. २५. सैन्य. २६. रावण. २७. अग्निकुंडतुल्यनेत्र. २८. बहु. २९. रावणाचा प्रधान लाला. ३०. रामाचें धनु आणि मुख.

विद्युजिह्वक रा नें करउनि विभुचापवदन मीयावी ।

गेला सीतेपाशीं, कीं स्ववशाला बंधूत्तमा यावी. ॥ २१४

सीतेसिम्हणे, 'म जला आतां तरि जानकी ! स्वयें वर हो^३! ; ।

वैर होता, तो वधिला. मत्सर्गें धन्य तूं महीवर हो. ॥ २१५

माझ्या सचिवें ज लनिधितीरीं वधुनी प्लवंगसेनेला, ।

मारुतिसुग्रीवासह, राघव तूझा यैमक्षया नेला. ॥ २१६

बहु कीशक्ष य केला, रात्रीं जाऊनियां ग्रहस्तानें; ।

लक्ष्मण पळोनि गेला; राम तुझा मारिला स्वहस्तानें. ॥ २१७

यक्षवरानु ज ऐसें सांगुनि, विकला करी धैरा, बा ! हे; ।

बाहेर असुर होता, त्याला धाडूनि राक्षसी बांहे. ॥ २१८

विद्युजिह्व शं य पुटीं घेउनि ये रामवदनचापाशीं. ।

दशकंठारुज्जेनें स्थापी रघुवीर युवैतिच्या पाशीं. ॥ २१९

सीतेसिम्हणे रा वण, 'पहा पुढें तेंनि ! सुंभु ! मृगनयने ! ।

नय नेणसि आतां तरि, नाशाला आपुलाचि अविनय ने. ॥

सीते ! त्वत्पति म स्तक हें, कार्मुक हें; पहा खरें लटकें; ।

हठ केंवि करिशि मुंघे ! मज मज, मदींन पंचशरकटकें. ॥

ऐसें ऐकोनि, श्री सीता पाहे स्वैकांततुंडातें; ।

तों उद्दीपन झालें, बहु तीच्या शोकेवन्हिकुंडातें. ॥ २२२

'हा ! रघुवर ! रा जमणे ! हा ! प्रिय ! हा ! प्राणनाथ ! हा ! कांत ! ।

कैकेइ ! हो सकामा,' ऐसा करि भूम्यपत्य आकांत. ॥ २२३

तों विपरीत म ती खल, मंत्रार्थ निमंत्रिलें प्रधानाहीं; ।

'हित अमृत पाजितां', निज सचिवांस म्हणे, 'तृषा क्षुधा नाहीं.'

दशकंधर ज ननी जे, नामानें कैकेसी तिणेंहि तदा; ।

केला बोध सुताला; परि त्याला भासली न ते हितेदा. ॥ २२५

१. कपटी. (रावण.) २. स्त्रियांत उत्तम सीता. ३. अहो. ४. पति. ५. यमसदनाला. ६. वान-
रनाश. ७. रावणाचा मुख्य प्रधान. ८. कुवेरबंधु. (रावण.) ९. पृथ्वी. १०. बोलावी. ११. हस्त-
तलीं. १२. रावणाज्जेनें. १३. रामस्त्रीच्या. १४. हे सुकुमारी. १५. सुंदर भुकुटी जीच्या असी.
१६. नीति. १७. उद्धतपणा. १८. हे सुंदरि. १९. मदनसैन्यें. २०. स्वपतिमुखातें. २१. शो-
काभ्रिकुंडातें. २२. भूमिकन्या. २३. मसलतीकरितां. २४. बोलाविला. २५. विश्रवामुनीची स्त्री.
२६. हित करणारी.

वृद्धामात्य न य ज्ञ प्राज्ञ यशस्वी अविद्ध जें बोधी; ।

तो धीमंदें दशानन, तें मानीनाचि सैज्जनविरोधी. ॥ २२६

हितकर व रा प्रहस्तप्रधान कल्याणहेतु जें बोले; ।

तो लेशही न मानी; नीरनिमग्नोपलासवें तोले. ॥ २२७

रावणर्माता म ह बहु हितकारी माल्यवंत उपदेशी; ।

‘दे सीतेशि’ म्हणे, परि, न गणी तो मूढ मृत्युविपदेशी. ॥

रावण जातां जं गतीसुतेजवळि ये निशाचरी सरमा; ।

सरं मार्गीं तृषिताला, तशि झाली कीं अकिंचनास रंभा. २२९

‘रंभांगने! प्रि य सखि! स्वस्था हो, शोक हा विसर, माते! ।

आहे सुखी रघूत्तम,’ ऐसें सांगे यथार्थ सरमा ते. ॥ २३०

‘रामशिरोर्ध्वं’ ज आहे, सौमित्र्युत्संगपीठतलनिष्ट; ।

यमुनानदीप्रवाहीं इंदीवरसें तयासि न अनिष्ट. ॥ २३१

कोदंड^१हि अ य धार्थचि गेलें, सखि! तेधवांच विलयातें; ।

ऐशीच रावणाची गति होत्ये; कोण वांचविल यातें? ॥ २३२

सौमित्रि^२सर्प रा जत्रातदयानंदबलनिधानातें, ।

नैज्ञातांजनमंत्रक पावेल कसाचि सैन्निधानातें ? ॥ २३३

रघुकुलर म णभुजगभुजवेष्टितकोदंडचंदनास कसा ? ।

क्षुद्र अमंत्रज्ञ करें शिवतां न मरेल अंसुर वेडुकसा. ॥ २३४

सुदित असे श्री रघुपति; चिंता काहीं करूं नको, पांहीं; ।

दशकंठ भस्म होतो, तुमच्या या अश्विनूनकोपांहीं. ॥ २३५

आज्ञा मला करा वी, रामाच्या आणितें समाचारा; ।

अप्रतिहतगति आहे तूझ्या ठायीं सखीसमाचारा. ॥ २३६

१. वृद्धप्रधान. २. प्रधानविशेष. ३. उपदेशी. ४. बुद्धिमंद. ५. साधुशत्रु. ६. उदकांत बुड-
लेल्या दगडाशीं. ७. साम्यता पावे. ८. आईचा बाप. ९. मृत्युविपत्तीस. १०. सीतेजवळ.
११. विभीषणस्त्री. १२. सरोवर. १३. दरिद्र्यास. १४. लक्ष्मी. १५. सीते. १६. शिरकमल.
१७. लक्ष्मणाच्या मांडीरूप आसनावर बसलेलें. १८. कमलसं. १९. धनुष्यहि. २०. नाशातें.
२१. लक्ष्मणशेषरक्षित जो दया आनंद व बल यांचा ठेवा (राम) त्यातें. २२. न जाणिला आहे अंजन-
मंत्र जेणें असा. २३. उत्तम ठेव्यातें. २४. रामाचे सर्पतुल्य भुजें वेष्टित धनुचंदनास. २५. मंत्र न
जाणणारा. २६. राक्षस. २७. अग्निपेक्षां उणें नव्हे जे कोप त्यांनीं. २८. अकुंठगति. २९. सखी-
सारखा आचार जीचा अशी.

ऐसें ऐकोनि **म** हीसुता, म्हणे धरुनि धीर सरमेला; ।

जा शोधीं, काय बरें करित असे ? तो खेलाप्रसर मेला.' ॥

ते सरमा रौ **ज** सुतावाक्यें जाऊनि, सचिव लोकांनीं ।

बोध विफळ केला तो, येउनि सांगे सखीचिया कानीं. २३८

'सॅरसिजन **य** ने! तुजला, अर्पायालागि रामचंद्रकरीं, ।

सचिवाहीं कथिलें; परि, राक्षस म्हणतो, 'कदापि हें न करीं.'

समर चि क **रा** वयाला, दुर्गबलासहित जाहला सज्ज; ।

सज्जनपीडक परि, तो 'मरेल' हा शब्द सुज्ञपरिषज्ज. ॥ २४०

इच्छितसे सँ **म** रगरल, हितवागमृतींहि न रुचि, राक्षस हा; ।

रुचिराक्ष सहाय तुझा, भय न धरीं, विरह मासपक्ष सँहा. ॥

जीवनेदात्री **ज** लघरघटा, जसी भौनुतापितक्षितिला; ।

सरमा परमात्मा ते निवारुनी ताप तूणें, रक्षि तिला. ॥ २४२

रघुकुलना **य** क रामहि अर्पाया दशमुखासि संत्रास, ।

दुर्गैर्गर्क्षयूथपांसह, करिता झाला जयार्थ मंत्रास. ॥ २४३

दशकंठानु **ज** तेव्हां रामातें वैन्यविप्रवृत्तीतें, ।

सचिवांपासुनि ऐकुनि, लंकेच्या जाणवी प्रवृत्तीतें. ॥ २४४

'माझे अमात्य **य** तें लंकेमध्ये प्रवेशले होते; ।

खैंगरूप धरुनि, सारे अवलोकुनि कुशल, पातले, हो! ते. ॥

युद्ध कराया **रा** वण झालासे सज्ज सँज्जनाराती; ।

सर्वत्र हुँसि केली लंकेची, रक्षितो दिसोराती. ॥ २४६

पूर्वद्वारीं स **म** रप्रवीण सचिव प्रहस्त वर्ततसे; ।

दुर्लभ्यवीर्य त्यांचें, वैहुंतुणपिहितास्य वैन्यगर्त तसे. ॥ २४७

वसत असे श्री ददिशा द्वारीं शुंक्सारणासवें राजा; ।

पश्चिमदिग्द्वारीं तो प्रैबल भ्रौतृव्य जागतो माजा. ॥ २४८

१. सीता. २. खलश्रेष्ठ. ३. सीतावचनं. ४. हे कमलनयने. ५. कोट व सैन्य यांसह. ६. सु-
ज्ञसभेमधें झालेला. ७. युद्धविष. ८. हितवचनामृतींहि. ९. राम. १०. सहन कर. ११. उदक
देणारी. १२. मेघसमूह. १३. सूर्यतपप्रध्वीला. १४. शीघ्र. १५. वानर आणि आस्वल यांच्या
यूथपतीसह. १६. विभीषण. १७. तापसब्राह्मणवत् वर्तणारा. १८. वृत्तांततें. १९. पक्षिरूप.
२०. साधूंचा शत्रु. २१. रक्षण. २२. रात्रंदिवस. २३. अलंघ्यसामर्थ्य. २४. बहुत तृणेंकरून आच्छा-
दित आहेत मुखें ज्यांचीं असे. २५. अरण्यांतील खळगे. २६. उत्तरदिशेचे द्वारीं. २७. शुंक्सारण
राक्षसांसह. २८. अतिबलाढ्य. २९. भावाचा पुत्र इंद्रजित्.

यमदिग्वहारीं रा वणसचिव महापार्श्व दुसराहि तसा; ।

हित साधिता महोदर, अमात्य आहे, बली महाहितसा. ॥ २४५

वसतो मध्य म गुल्मीं वीर विरूपाक्ष बहुबलासहित; ।

महितपराक्रम याचे, भेट जे गमताति रावणास हित. ॥ २५०

दशशतग ज योधी ते, स्थीहि आहेत अयुतसंख्यात; ।

अयुतयुग हयारोहहि, संपाद कोटी पर्दातिही ख्यात. ॥ २५१

निशिचरना य कबल हें, चतुरंग सुरासुरांसि अनिवार; ।

यांत सहस्र सहस्रहि एकैकाचा स्वकीय परिवार. ॥ २५२

कैपूरतूल रा शि ज्वलनातें, असुर हे तसे तूतें; ।

रिपुबलसिधु विलघूं धरुनि तूझ्याचि बाहुसेतूतें. ॥ २५३

राम म्हणे, 'अ म राधिपदिग्वहारीं नील यूथवर जावा; ।

मारुतिनें पश्चिमदिग्वहारीं वधितां न शत्रु वैरजावा. ॥ २५४

वालीचा तनु ज बली अंगद रोधील दक्षिणद्वार; ।

उत्तरदिग्वहारीं मी, साजुज मदींन ते द्विपद्वार. ॥ २५५

मध्यमगुल्मी य तें सुग्रीवासहित जांबुवतातें ।

घेउनि विभीषणा! तूं कर जाउनियां क्षेपाचरांतातें. ॥ २५६

प्रातःकाळीं निज मुजबल खललोकासि वीर हो! दैवा; ।

दावाग्निसे रिपुवनीं शिरा, खरा हा करा बरा दैवा. ॥ २५७

कौसल्यातन य असें सांगुनि, लंकापुरी पहायास, ।

या सकलबलासह तो सुवेलशिखरीं चढे रहायास. ॥ २५८

दशवदन रा जधानी, प्रांशुमणीसौधमंडिता लंका ।

मुकुट त्रिकूटगिरिचा, ऐसी धरिती कपी मनीं शंका. ॥ २५९

१. दक्षिणदिग्वहारीं. २. हा रावणाचा सापण भ्राता असून अमात्य होता. ३. हा रावणाचा सापण भ्राता आणि सचिव. ४. मोठा सर्पसा. ५. मध्यसैन्यांत. ६. रावणाचा सेनापति. ७. सैन्य. ८. ख्यातपराक्रम. ९. वीर. १०. कल्याणकर. ११. सहस्रगजांहीं युद्ध करणारे. १२. दहाहजार. १३. वीसहजार. १४. स्वार. १५. सवादोन कोटी. १६. पायदळहि. १७. रावणसैन्य. १८. हत्ती, घोडे, रथ आणि पायदळ असें चार प्रकारचें सैन्य. १९. देवदेखांसि. २०. लवाजमा. २१. कापूर आणि कापूस यांच्या राशी (पुंज) ते. २२. अग्नीतें. २३. पूर्वद्वारी. २४. सोडावा. २५. शत्रु-समूह. २६. राक्षसनाशातें. २७. स्वबाहुपराक्रम. २८. दाखवा. २९. वैर. ३०. उंच रत्नखचित राजवाडे इत्यादिकेंकरून शोभित.

लेखेशेवन मे हित, परि, लंकोपवनासर्वे न ते लेखे; ।

दे खेद काम रामखांताते, त्यासि जेधवां देखे. ॥ २६०

‘जयतितरां श्री रामः सुग्रीवो जयति लक्ष्मणो जयति’, ।

ऐसें कपि गर्जति, तों लंका कांपे धरुनियां भय ती. ॥ २६१

रात्रि सुवेलीं रा हुनि, योजनयुगलोच्चशंगप्रासादीं, ।

संसादि अंश्व तैसे, चढले मारुति सुकंठ पनसादी. ॥ २६२

तेथें ^१पुंगव म र्षम, गर्जति ^२संवर्तनिर्मिते धनसे; ।

धनसेना दुस्तर ते तैसा कल्यांतासागरीध नसे. ॥ २६३

दशकंठ स्वं ज नासह चढे कनकगोपुराचिया शृंगी; ।

भासे हे ^३मांजुज ते, अधिष्टिलें काय मीतल्या शृंगीं. ॥ २६४

^४हरिनीलका य शोणितचंदनलितांग तो दशग्रीव, ।

संस्थाभ्रसा दिसे, तें कोपे पाहूनि फार सुग्रीव. ॥ २६५

खंगकुलव रा समान क्षिप्र उडे तो कपी महेप्राण; ।

रावण वधावयाला, रामानें काय सोडिला बाण. ॥ २६६

तो कपिनाथ म हाभुज गेला सक्रोध रावणाजवळ; ।

कैवळ कराया आला, यमसें मानी पैलाशलोकवळ. ॥ २६७

सुंगल म्हणे, ‘ज नकसुता दे दुष्टा ! पामरा ! मरायास ।

कां इच्छितोसि ? आणुनि कोप प्रबलास रामरायास. ॥ २६८

मी कीशांचा नाय क, ^{२५}रामाचा दास, वालिचा बंधू, ।

तूझ्या कालबलाचा सिंधु, द्विट्सिंधुरास अनबंधू.’ ॥ २६९

ऐसा वाल्यनु ज वचनवज्राहत पंक्तिंकंठें पापनग ।

वनगज तसा उसळला, सुगलावरि मोडुनि क्षमाख्यनग. ॥ २७०

१. इंद्राची बाग. २. पूज्य. ३. लंकेच्या बागेशी. ४. साम्य पावे. ५. रामचिंतातें. ६. अतिशय जय पावतो. ७. दोन योजनें उंच शिखररूप राजवाड्यावर. ८. उत्तम आहेत स्वार ज्यांचे. ९. घोडे. १०. वानरश्रेष्ठ. ११. जगव्यलय करणारे. १२. दाट. १३. कल्यांताचा समुद्रसमूह. १४. सुवर्णनगर-द्वाराच्या. १५. सुवर्णकमल. १६. उन्नत भ्रमरांनीं. १७. पाचूसारिखा नीलदेह ज्याचा असा. १८. रक्तचंदनलिप्त अंग ज्याचें असा. १९. सायंकालच्या मेघासारिखा. २०. गरुडासमान. २१. महाबल. २२. मास. २३. राक्षससैन्य. २४. सुग्रीव. २५. वानरांचा. २६. शत्रुरूप गजास. २७. अनघ अंधु, निरुदक विहीर. २८. सुग्रीववचनरूप वज्रानें ताडित. २९. रावण. ३०. पाप-पर्वत, ३१. दयारूप वृक्ष.

‘आः पाप! विन यहीना! बनेचरा! होय दूर, मर्कटका! ।

कटकासह भक्षिन तुज, मरावया धांवतोसिं एकट का?’ २७१

ऐसें वदोनि रा वण, धिक्कारी जों पैवंगराजाला, ।

तों सुग्रीवें केला प्रहार, रण तेधवां बरा जाला. ॥ २७२

दोधेही विक्त्र म पटुकटु वैचनकुद्ध युद्धवद्धरस, ।

धैरसम संमर करिति तों, तनुपासुनि वाहती अंशुद्धरस. २७३

कैपिरमण श्री दानुज सुकंठदशकंठ शिष्टदुष्टपती, ।

विष्टपतिलकछयथें अन्योन्यातें वधावया टपती. ॥ २७४

निजवाहुप रा क्रम, तो वानरवर दाखवी मंहाभाग; ।

भीं गर्व हरुनि रिपुचा म्हणे मनीं, ‘स्वामिचाचि हा भांग.’ ॥

सांडुनियां स म रोत्तर असुरास, धरी नरेंद्रपादास; ।

स्वादास पैममधुच्या घेतो अलि, कीं दिसे तसा दास. २७६

‘साहस हें तु ज अनुचित, एकाकी कां रणास गेलास?’ ।

ऐसें वदोनि रामें हृदयीं आलिंगिला सखा दास. ॥ २७७

‘जरि तूझा लेंय होता, तरि मर्दुनियां दशाननास रणीं, ।

सर्वहि टाकुनि, सख्या! धरितों मी सर्वथा तुझी संरणी. २७८

ऐसें त्वां न क रा वें, यावरि तरि, घेउनि स्वयें कटका, ।

युद्धीं शुद्धयशातें सार्धीं, जाऊं नकोचि ऐकटका.’ ॥ २७९

ऐसें वदोनि म ग, तो राघव लंकेसि जाउनी वेडी; ।

ते ढीगें वानरांचे अवलोकुनि, जाहली पुरी वेडी. ॥ २८०

ल्या सेनेचें र ज तें दिवसासि करी निशां असें वेहुल; ।

सिंधुंचि या काय कैथा? स्वर्गगानीर जाहलें डेहुळ. ॥ २८१

१. क्रोधार्थी अव्यय. २. कां. ३. सुग्रीवाला. ४. ताडण. ५. झाला. ‘रण’शब्द पुल्लिङ्गी ही सं-
स्कृतांत आहे म्हणून ‘जाला’ असें पुल्लिङ्गी क्रियापद योजिलें आहे. ६. पराक्रमकुशल. ७. तीक्ष्णवाक्य-
कुपित. ८. युद्धीं धृतप्रीति. ९. पर्वततुल्य. १०. युद्ध. ११. रक्तरूप रस. १२. वानरेश व कुबेरबंधु.
१३. सुग्रीव रावण. १४. रामस्त्रीकरितां. १५. भाग्यवान्. १६. तेज. १७. अंश. १८. युद्धानंतर.
१९. रावणास. २०. रामचरणास. २१. गोडीस. २२. कमलमकरंदाच्या. २३. भ्रमर. २४. नाश.
२५. मार्ग. २६. एकद्व. २७. समूह. २८. रात्रि. २९. पुष्कळ. ३०. समुद्राची. ३१. गोष्ट,
गणना. ३२. स्वर्गगोदक. ३३. गंढळ, खडूळ.

गाढे ते निर्भय कपि, असुरांचे भंगिती बळें बांडे; ।

झालें तें लंकेचें कटक कटक, कटकट क्षणें वाढे. ॥ २८२

रघुवीर राज नीतिप्रवीण तो अंगदासि दूतवें, ।

सत्वेकरुनि धाडी, निज रिपुपाशीं, कथूनियां तेंवें. ॥ २८३

तो अंगद नय निपुण प्रभुला वंदूनि जाय लंकेला; ।

केला प्रवेश रावणसभेंत, सोडूनि भीतिशंकेला. ॥ २८४

सारे मदांध राक्षस कुंजर, शिरला अशांत हरितोकर; ।

'हरितो कवण तयाला ? झाला तो चित्रतुल्य रिपुलोक. ॥ २

अंगद म्हणे मनी, 'जरि न वदावें न पुसतां असें आहे; ।

बाहेर तें असो मत, कार्यार्थ अधिष्ठिली खलसभा हे. ॥ २८६

हा दशकंठ श्रीमदमत्त, न मद यासमान आसव दे; ।

कार्यार्थ मी वदावें करुनि ऐसा विचार यास वदे. ॥ २८७

'हे रात्रिचर राजा ! रामाचा दूत अंगदाभिध मी; ।

कोणी मला पुसाना, कोण असें, काय बैसलों अधर्मी. ॥ २८८

वैदेहीच्या रीम गें वीरें करुणाकरें जगद्रीतें, ।

पाठविलें मज, त्याच्या ऐकें कैल्याणहेतु सैद्रीतें. ॥ २८९

चतुरानन जगदीश्वर, त्याचा तूं पौत्र भूतपतिदास, ।

श्रुतेंसंपन्न, नयज्ञ, ब्राह्मणसुत, पावलासि सुपदास. ॥ २९०

सुरभूसुर यत्नानें पूजावे, धर्मसेतु रक्षावे; ।

निर्मल यश जोडावें, व्यसनानाचार ते उपेक्षावे. ॥ २९१

या विहिताचा राजा तें, सोडूनि धरिलीस वृत्ति जैननीचा; ।

अनुसरलासि दशास्या ! पक्षाला तूं सैकीयजननीच्या. ॥ २९२

१. मजबूद, बलाढ्य. २. मंदिरें. ३. तें कटक (सैन्य) लंकेचें कटक (बलय) झालें. ४. सैन्य. ५. बलय (वेढा). ६. कलह. ७. सार, मुख्यांश. ८. हत्ती. ९. सिंहबालक. १०. निवारितो. ११. स्वकार्यासाठी. १२. आश्रयिली. १३. लक्ष्मीच्या मदनें माजलेला. १४. मद्य. १५. राक्षसाधिपा. १६. अंगदनामक. १७. नीचांत. १८. सीतेच्या. १९. पतीनें. २०. हितकारक. २१. उत्तम वाणीतें. २२. ब्रह्मा. २३. नातू. पुलस्त्यकृपीचा पौत्र आणि विश्रवाकृपीचा पुत्र. २४. शिवभक्त. २५. शास्त्रसंपन्न. २६. देव ब्राह्मण. २७. धर्ममर्यादा. २८. जनांत निश्र्व असी. २९. स्वमातेच्या. याची माता कैकसी ही सुमाली नामक राक्षसाची कन्या.

विधिवरसा **म** ध्यानिं, होउनि मदमत्त वन्यकुंजरसा, ।
 धर्मदु मोडिले हे, केली ध्वस्ताचि वेदैकुंज रसा. ॥ २९३
 विप्रामरभं **ज** नीय स्तुत्य, तयांशींच लाविलें वैर; ।
 कैरैवपतिनिभ पूँवैजयश मळवायासि वर्तसी खैर. ॥ २९४
 शम दम न **य** भय लज्जा सोडुनि, हरिशी परांगनावित्त; ।
 विर्त्तम होउनि निरैयप्रद मार्गी काय ठेविलें चित्त ? ॥ २९५
 स्वकुलाला अं **ज** न जो लावी, तो पुत्र न, प्रसूविष्टा; ।
 शिष्टाचरणीं यास्तव नित्य असावी यशःप्रदा निष्टा. ॥ २९६
 करिशी अन्या **य** बळें, हितोपदेष्टा तुला गमे द्वेष्टा; ।
 स्वैष्टींसि मंतुंशुचुनि धिक्कारिशि, हे बरी नव्हे चेष्टी. ॥ २९७
 जनकमहा **रा** जसुता ^१रैविकुलतिलकाजसूनुची सून, ।
 तूं न कळत नेली, तरि दे, हो सद्धित आजपासून. ॥ २९८
 अपराध हा **म** हाजननिद्य तशी हे जनाधमा ! ^{१९}केली; ।
 अद्यापि मी पुँलस्यद्विजाकडे पाहुनि क्षमा केली. ॥ २९९
 रघुकुलज **श्री** मंत प्राज्ञ प्रबल क्षेमादयानिलय, ।
 शरणागतवत्सल हे, ख्यात जनीं, शत्रुचा करुनि लय. ॥ ३००
 रविवंशज **रा** जांची बहुसरला भ्रूलताहि चौपलता; ।
 ते वक्रा झाल्यावर, चालेना जिण्णुचीहि चौपलता. ॥ ३०१
 नाहीं तुजसीं **म** जसीं वैर, तथापि प्रियौवियोग मला, ।
 दिधला, यावरुनि तुझा स्वभाव विपरीत सर्वथा गमला. ॥ ३०२
 वैदेहीर्ले तूं **ज** रि आणुनि देशील आश्रुनी मजला; ।
 मीही लंका जीवन अभय, समर्पान तत्क्षणीं तुजला. ॥ ३०३
 नाहीं तरि सौं **य** क हे, हे भुज, हा खड्ग, हें धनुर्बल, ।
 मी सज्ज जयधनातें, तूं निर्धनातें, स्वयें करीं यत्न. ॥ ३०४

१. वनांतील हत्तीसा. २. धर्मवृक्ष. ३. वेदरूप झाडी आहे जीचे ठायीं असी. ४. पृथ्वी.
 ५. सेवनीय. ६. चंद्रतुल्य. ७. पूर्वजांचें यश. ८. यथेच्छ. ९. दुसऱ्याचें स्त्रीरूप धन. १०. ज्ञान-
 निष्ठेष्ट. ११. नरकप्रद. १२. कळजल. १३. मानेची विष्टा. १४. स्वकीय आपास्त. १५. अपरा-
 धावांचून. १६. क्रिया. १७. सूर्यकुलभूषण दशरथ त्याची. १८. सदाचारसंपन्न. १९. क्रीडा.
 २०. रावण हा पुलस्त्याचा पौत्र. २१. राम इत्यादि. २२. क्षमादयारथान. २३. भुकुटीरूप लता-
 हि. २४. धनुष्यरूप लता. २५. इंद्राची. २६. चपलत्व. २७. सीतावियोग. २८. सीतेला.
 २९. बाण. ३०. नाशांत.

यापरि तुज **रा** जेंद्रें कथिलें, आतां करूं नको उशिर; ।
 सीतोपायन घेउनि, ठेवीं, ये तैत्पदांबुजीं स्वशिर. ॥ ३०९
 तूं करुनि स **म** र, न मर; भ्रमरसम रैघूत्तमांघ्रिनवपद्मीं, ।
 रम, रस घे, अमरचि हो, भ्रमरहित स्वस्थ नांद निजसद्मीं. ॥
 दे उत्तर, नि **ज** लासा, बहिरासा, मूकसा, नको राहूं; ।
 याहुनि हित काय वदों? न वदसि कां आझुनीहि चोरा ! हूं. ॥
 अनल अनिल **य** म यक्षप वरुण विधु ब्रह्म सर्प गंधर्व; ।
 सर्व पराजित केले, परि रामाशीं करूं नको गर्व. ॥ ३०८
 राम प्रणत **ज** नांचा त्राता, रिपुलोककाल यापाशीं, ।
 चेष्टा करितां दुष्टा ! भ्रष्टा ! पडशील मृत्युच्या पाशीं. ॥ ३०९
 राम धनंज **य**, तूं ही कापुर तृण तूल काष्ठ घृत तैल; ।
 शैलहि पिचविल, हें तुज सुमजे, तूं मातला जसा बैल. ॥ ३१०
 यतिवेषें चो **रा** नें, वाटवुनी रामचंद्रदलकुटिला, ।
 कुटिलानें रत्नातें नेलें, तो शत्रु पाहिजे कुटिला. ॥ ३११
 गिरिदलें **म** स्तकानें, स्वशिरोभंगार्थ दुर्मते ! करिशी; ।
 करिशील तूं मदांधा ! नरकपुरी इच्छितोशि लौकरिशी. ॥ ३१२
 तूं सुकलासि श्री स्त्रीसौख्ययशःप्राणपुत्रमित्रातें; ।
 आत्मैर्ध्वदेहिकातें तरि करिं, तुज कोण या जनीं त्रातें ? ॥
 ऐसें ऐकुनि **रा** गें, दशकंठ म्हणे, 'धरा धरा धांवा; ।
 हा धृष्ट पुष्ट मर्कट मारुनि हिरवाचि खा, न रांधांवा.' ॥ ३१४
 ते सचिवाध **म** चौघे धरिती तौरातनूजदोर्दंड; ।
 ते दंडिती गिरीतें, प्रहार करितात काय वेतंडें ? ॥ ३१५
 अंगद अंडें **ज** वरसा, वरसामध्ये उडोनि भुज झाडी; ।
 पाडी प्रोसादासह सचिवातें, मृत्युच्या घरा धाडी. ॥ ३१६

१. सीतारूप नजराणा. २. रामचरणकमलीं. ३. रामपदरूप नवीन कमलीं. ४. स्वगृहीं.
 ५. अग्नि, वायु, यम, कुबेर, वरुण, चंद्र, सूर्य, सर्प, गंधर्व. ६. शरणागताचा. ७. अग्नि.
 ८. कापूस. ९. पर्वतही. १०. जाळून रक्षा करील. ११. रामपर्णशालेला. १२. दुष्टें. १३. सीतारूप
 रत्नातें. १४. मारिला. १५. पर्वत फोडणें. १६. स्वमस्तकभंगार्थ. १७. हत्तीसारखा स्वभाव
 ज्याचा असा. १८. सत्वर. १९. स्वकीय उत्तरकायांतें. २०. दांडगा. २१. शिजवावा. २२. अं-
 गदबाहु. २३. गज. २४. गरुडासारखा. २५. वाज्यासहवर्तमान.

जाउनियां पा **य** नमी स्वामीचे, सर्व वर्तमान वदे ।

मानवदेवा, रिपुचा आग्रह तिलमात्रही न तानव दे. ॥ ३१७

मग तो **रघु रा** ज म्हणे, 'कथिले सामाद्युपाय जे कांहीं; ।

तत्कममार्गातिक्रम न करावा, नीतिनिष्ठ लोकांहीं. ॥ ३१८

यास्तव नीति **म** तानें नियोजिलें पंडितास तुज सौमी; ।

कैसा वर्तों गाधिजवसिष्ठमुनिराजशिष्य सहसा मी. ॥ ३१९

सामर्थ्यें दंडा, **ज** रि मानीना रक्षसापसद साम; ।

ग्राम विर्मर्दा सारा, मारा रिपुला, करुनि संग्राम.' ॥ ३२०

आज्ञा होतां, 'ज **य** ति श्रीराम' असें म्हणुनि ग्रंथपती, ।

स्वस्वबलें घेउनियां निघती, तेव्हां रविप्रभा लपती. ॥ ३२१

म्हणती, 'हा **र ज** नीचर आचारभ्रष्ट दुष्ट पापिष्ठ, ।

विष्टैर्पकंटककष्टद शिष्टद्वेष्टा, धरा करा पिष्ट'. ॥ ३२२

ते एकदांचि **य** मसे, प्रीकारिं वेधले, तदा लंका ।

सालंकारा गिळितिल, अशि रान्त्रिचरांसि जाहली शंका. ॥ ३२३

कल्पांतीं मर्क **रा** लयनीर जसें एकदांचि खळबळतें, ।

भूमि ग्रासायास्तव तैसें मानी दशस्य खळ बळ तें. ॥ ३२४

दशमुखही **मै** तद्विपरथाश्वपादातबहुल सेनेला ।

धाडी रणास, तेव्हां कपिनीं बहु रक्षस क्षया नेला. ॥ ३२५

त्रिपुर जसें श्री^१ कंठध्वजिनीनें वेष्टिलें, तशी लंका ।

रंणपटुमर्कटकटकें निरोधितां, होय फार सौतंका. ॥ ३२६

वानरवर **रा** क्षसवरसेना एकत्र जाहल्या भारी; ।

अद्भुत रण होय, तसा करिते झाले न वृत्रजंभारी. ॥ ३२७

१. सूक्ष्मत्व. २. साम आहे आदि (प्रथम) ज्यांत असे उपाय. (साम, दान, दंड आणि भेद हे उपायचतुष्टय आहे.) ३. नयवर्ता. ४. साम करण्यास. ५. विश्वामित्रवसिष्ठकृष्णिश्रेष्ठांचा शिष्य. ६. दंड करा. ७. राक्षसाधम. ८. मोडून टाका. ९. युद्ध. १०. वानरसैन्याचे नायक. ११. देवांस कंटक व दुःखदायक. १२. चूर्ण. १३. तट, शहरपन्हा. १४. चढले. १५. राक्षसांसि. १६. समुद्रजल. १७. उन्मत्त गज, रथ, घोडे, पायदळ, बहुत जीत अशी सेना तिला. १८. एथें अनेक व्यक्तींचा बोध होतो म्हणून 'राक्षस' हे जालैकवचन होय. १९. शिवमेनेनें. २०. युद्ध-कुशल वानरसैन्यें. २१. सभया. २२. वृत्रासुर व इंद्र.

झाला निरुप **म** समर, प्लवगगणीं आणि यातुधानगणीं; ।

कोणी कायक्षयभय पैरप्रहार श्रम क्षुधा न गणी. ॥ ३२८

क्षुरनाराचां **ज** लिक प्रास गदा कुंत शूल तरवारी ।

वर्षति निशिचर कपिवर; जैलधर जैसे प्रभूततर वारी. ३२९

रक्षःसमुदा **य** शिरीं कपि वर्षति भूरुहाद्रिशिखरांहीं; ।

मारिति चंपेट लत्ता, मुष्टि च्छेदूनि दंतनखरांहीं. ॥ ३३०

अंगद कपि **रा** वणसुत, नील निकुंभ प्रजंघ संपाती, ।

प्रतपन नल सुग्रीव प्रघस, असे युद्ध करिति अतिपाती. ३३१

सौमित्रिनीं स **म** रीं वधिला एका शरें विरूपाक्ष; ।

सुसप्ताला राघव, जलधाराला जसा विरूपाक्ष. ॥ ३३२

पवनतनू **ज** हनुमान मारी युद्धांत जंबुमालीला; ।

शैशनिप्रभप्रमथनीं द्विविदहि दावी अहत्तमा लीला. ॥ ३३३

मैदानें प्रल **य** पळें केला त्या वैज्रमुष्टिचा समरी; ।

अन्यनिशाचरजीवनरस नेला राममार्गणभ्रमरी. ॥ ३३४

नीलानें स्वभु **ज** बलें निकुंभ दमिला, कपीश्वरें प्रघस; ।

नलशमित प्रतपन रणयज्ञीं झाला शिवोर्गणीं विघ्नस. ॥ ३३५

अंगद विज **य** श्लाघी इंद्रजिताशीं करूनियां समर; ।

गुरुतरतरुप्रहारें विरथ करी, फार हर्षवी अमर. ॥ ३३६

मग रात्रिच **रा** धिपसुत, मोंयावी गुप्त होय तत्काल; ।

व्यालमयाशुगपाशीं बद्ध करी रौघवेद्र निजकाल. ॥ ३३७

राघव नांग **म** याशुगनिबद्ध केले विरिंचिर्वरदानें; ।

मर्मी खरशर निकरें खिळिले अत्यंत मेघनादानें. ॥ ३३८

१. राक्षससमूही. २. देहनाशभय. ३. शत्रुकृत ताडन. ४. तीक्ष्णबाणअंजलिकादि आयुधें.
५. मेघ. ६. अत्यंत पुष्कळ. ७. उदक. ८. राक्षससमूहमस्तकीं. ९. वृक्ष, पर्वतशिखरें यांहीं.
१०. चापट. ११. दंतनखांनीं. १२. अडथळा करणारे. १३. रावणपक्षीय राक्षस. १४. शिव.
१५. प्रहस्तराक्षसाचा पुत्र. १६. सुषेण वानराचा कनिष्ठ मुलगा. (वा० रा० यु० कां० स० ४३)
१७. सुषेणाचा ज्येष्ठ पुत्र. १८. नाश. १९. अन्यराक्षसप्राणरूप रस. २०. रामबाणरूप भ्रमरी.
२१. मारिला. २२. कोल्ह्यांच्या समूही. २३. भक्ष्य. २४. इंद्रजालिक, गारुडी. २५. सर्पमय
बाणपाशीं. २६. राम लक्ष्मण. २७. सर्पमय बाणबद्ध. २८. ब्रह्मवराचें दान ज्यास मिळालें त्यानें.
२९. इंद्रजितानें.

पुष्पितपर्ण श्री धर, ते दोषे रक्तसिक्ततनु झाले; ।

आलेख्यचित्र तैसे निष्क्रिय होतां, समस्त कपि आले. ॥३३९

अवलोकुनि रा घव ते, निश्चेष्टित बाणतल्पतलसुप्त, ।

रिपुमथनातें धांवति, परि तो रात्रीस जाहला गुप्त. ॥ ३४०

सारे प्लवंग म रणीं रामावस्थेसि पाहतां रडती, ।

पडती कितेक भूवरि, 'हा ! राम !' असें म्हणोनि आरडती. ॥

तों तो रिपु अं ज लिकधुरप्रनिकरेंकरूनियां ताडी; ।

पाडी विविधायुधगण, धैनकदमलही कपिव्रजीं धाडी. ॥३४२

रावणतन य म्हणे; 'रे ! अशीच गति मी करीन सर्वांची; ।

नरमर्कटकटकाहीं कथा वदावी न वीर्यगर्वाची. ॥ ३४३

केला शंकप रा भव, सेवक झाले सदेवगंधर्व; ।

गर्व धरुनि मर्कट हो ! निष्कारण मृत्यु पावतां सर्व.' ॥३४४

ऐसें वदोनि म ग तो जाउनि सैदनासि 'वर्धमानयशा ।

जयशाली तातातें कथि, तो मानी दिशा सुनिर्भयशा. ॥३४५

रावण तो त्रि ज टेला म्हणे, 'तिलें शीघ्र पुष्पकामाजी ।

घालुनि मृतपति दावीं, म्हणजे होईल कामना मांजी.' ॥३४६

'आज्ञा' म्हणोनि य क्षपयानीं सीतेसि वैसवुनि तूर्ण, ।

त्रिजटा रणांगणातें नेउनि, दावी क्षणांत संपूर्ण. ॥ ३४७

खंरतरभु ज गशराचितसर्वतनू पंजरांतरीं शुंकेसे, ।

रक्ताद्रिदेह सैद्येदिच्छन्न वसंतीं सपुष्प किंशुकसे. ॥ ३४८

अथवा, प्रैल य ज्वलनज्वालाकवलीकृतेंदुभास्करसे, ।

वैज्रच्छिन्नकनकनगशृंग तसे, सिंहींनिहतकुंजरसे. ॥ ३४९

१. पुष्पयुक्त पळसाची शोभाधारक. २. रक्तानें भिजली आहे तनु (देह) ज्यांची ते. ३. लिखितचित्र. ४. निश्चेष्ट. ५. बाणशय्यातलीं निद्रित. ६. अंजलिक, क्षुरप्र, इत्यादिबाणांच्या निकरेंकरून. ७. असंतमूर्च्छा. ८. वानरसमूहीं. ९. इंद्रपराभव. १०. गृहासि. ११. वृद्धिंगत आहे यश ज्याचें असा. १२. सीतेला. १३. विमानांत. १४. इच्छा. १५. माझी. १६. आज्ञा मान्य आहे, हा भावार्थ. १७. पुष्पकविमानीं. १८. शीघ्र. १९. तीक्ष्णसर्परूप बाणवेष्टित सर्व देह. २०. पिंजऱ्यांत. २१. पोपटसे. २२. तत्काळ तोडलेले. २३. पळसासारखे. २४. प्रलयाभिज्वालाप्रस्त चंद्रसूर्यसे. २५. वज्रानें तोडलेल्या मेरुशिखरासारखे. २६. सिंहांनीं मारिलेले हत्तीसे.

अवलोकुनि **रा** घववर देवर, भूमीवरी रजोध्वस्त, ।

अस्तधृति त्रैस्तमना **सी**ता ठेवी स्वमस्तकीं हस्त. ॥ ३९०

‘हा! नाथ! हा! **रम**ण! हा! **लक्ष्मण**! हा! तात! हां! हा! दिष्ट! ।

विष्टपनायक **का**लें गिळिला, केलें मलाचि अवशिष्ट. ॥ ३९१

निजला काय **श्री**मान् वसिष्ठ भगवान् भवत्कुलाचार्य? ।

आर्यमुता! स्वर्गातिं गेलाशि, कसा न होनि कृतकार्य. ३९२

हा! दशरथ **रा**जमहिषि! कैशी तूं साहशील सुतशोक? ।

कैकेयि! तोकां गिळिला, म्हणेल तुज काय हा वरें लोक? ॥

‘कौशिकगौतम कश्यपवसिष्ठ **आ**बाल्यगस्त्यविप्राशी ।

ज्ञाल्या विफला कैशा? मजीवन **का**ल केंवि न प्राशी? ३९४

हा! देवरे! तु **ज**ला मी पंचवटीमाजि गांजिलें, बापा! ।

न वदावें तें वदल्यें, म्हणवुनि रुसलासि काय निष्पापा! ३९५

त्रिभुवनभ **य**हि न हरिलें, स्वर्गहरदस्यु मारिला नाहीं; ।

मज टाकुनियां स्वर्गा, गेलां कार्य न करोनियां कांहीं. ॥ ३९६

तातासि विचा **रा**या गेलां, दोघेहि धर्मसंकट कीं; ।

सत्वर पुनरपि येतो, ऐसें कथिलें नसे कसें कैटेकीं? ॥ ३९७

त्यजिलें जरि **म**ज, तरि हें राहो, तुज विषयरुचि नसे, शांता! ।

त्यजिली कशि धर्मज्ञा! वृद्धा विधवैकनंदना माता? ॥ ३९८

यापरि बांण **ज**लाविलनेत्री धांत्रीसुता विलाप करी; ।

त्रिजटा तेव्हां तीतें समजावी, लोचनें पुसूनि करीं. ॥ ३९९

‘निजशत्रुक्ष **य**करुनि, त्वहुःखातें हरील हा राम; ।

हारामध्ये मणिशी तुजला हृदयीं धरील, सुखधाम. ॥ ४००

राघव सानु **ज**सावध होउनि देईल शर्मसंदोह; ।

जो हें, तन्मुख विद्युति, हा न तसा पावला असे मोहें. ३६१

१. रामलक्ष्मण. २. धैर्यहीन. ३. भीतमना. ४. हा अं. (‘हा’ हें स्वेदार्थक अव्यय, अं. म्ह. ० आई.) ५. दैवा. ६. राम. ७. वाकी. ८. हे रामा. ९. होउनि. १०. हे कौसल्ये. ११. पुत्र. १२. विश्वामित्रादिब्राह्मणाशीर्वाद. १३. हे लक्ष्मणा. १४. स्वस्तीरूप रत्नहारक चोर. १५. सैन्यांत. १६. हे शांता. १७. पतिहीना एकपुत्रा. १८. कौसल्या. १९. बाणोदकें व्याप्त नेत्र जीचे अमी. २०. सीता. २१. मणिसारखी. २२. सुखसदन. २३. सुखसमूह. २४. मृत. २५. निम्ने-ज. २६. मूर्च्छा.

शत्रुपराज य करितां, पडती ऐसेचि आयुधाघातें; ।

पुनरपि सावध होउनि, संहारिति वीर दुष्टसंघातें.' ॥ ३६२

सर्वज्ञा चतु रा ते त्रिजटा बोधी यथार्थ वचनाहीं; ।

दुःखापासुनि देहत्राणीं, धृतिवांचुनी कवच नाहीं. ॥ ३६३

भूमिसुता प्रे म दवनीं, नेबुनियां ठेविली तिणें मग ती; ।

जग तीस शून्य भासे, खैरखदिरांगारपूरिता जैगती. ॥ ३६४

कपिवरही श्री रामव्यामोहें करुनि पावला ताप; ।

आपद्रस्त व्याकुल, झाला अत्यंत जेंवि कृतपाप. ॥ ३६५

वानरवर रा जातें विभीषणें नीति शिकविली ह्दया; ।

विद्याभिर्मंत्रितांभें, दष्टिहि केली क्षणांत अनवद्या. ॥ ३६६

सैद्विद्यापूता म ल जल राघव लोचनासही लावी; ।

मग विभु नेत्रें उघडुनि, विभीषणाला समीप बोलावी. ॥ ३६७

मारुनियां र ज नीचर, करुन तुझिया अधीन लंकेला; ।

तव मस्तकीं स्वहस्तें, नाहीं राज्याभिषेक मीं केला. ॥ ३६८

सुग्रीवें बहु य लहि केला, साधावयासि मत्कार्य; ।

आर्यमणे! तूं मजहुनि, रविवंशाला सदैव संत्कार्य. ॥ ३६९

मत्संकट वा रा या, सहाय झालासि तूं जरीं आर्य; ।

दुर्दैवमित्र कोणी होत नसे या जनांत कर्तकार्य. ॥ ३७०

सारीं ह्रुंग म बलें घेउनि जा स्वस्थलासि वेगानें; ।

माझ्या परि तूंही निजलोक नको तापवूं वियोगानें. ॥ ३७१

मी रविवंशीं ज न्मुनि, निजपूर्वजयश समस्त हारविलें; ।

सौमित्रे! बंधुपणें व्यर्थ तुला या रणांत मारविलें. ॥ ३७२

गुरुभक्ता ! न य निपुणा ! तुजसम कोणी नसे विशुद्ध मनीं; ।

धैर्यनी दिसती तूझ्या, या माझ्या शोकवन्हिच्या धैर्यनीं.' ॥ ३७३

१. शस्त्रताडनें. २. धैर्यावांचुनि. ३. सीता. ४. राजस्त्रियांचें क्रीडावन. (अशोकवनिका.)
५. तीक्ष्णखैराचे इंगळांहीं पूर्ण. ६. पृथ्वी. ७. राममूर्च्छेंकरुन. ८. विपत्तिमग्न. ९. केलें पाप
ज्याणें तो. १०. सुग्रीवातें. ११. गुह्य. १२. विद्येनें अभिमंत्रित अशा उदकें. १३. अनिदिता.
१४. चांगल्या विद्येनें पवित्र आणि स्वच्छ झालेलें. १५. स्वाधीन. १६. हे महत् श्रेष्ठा.
१७. सत्कारास योग्य. १८. सफलकाम. १९. वानरसैन्यें. २०. हे लक्ष्मणा. २१. बंधुत्वें.
२२. शिरा. २३. फुंकण्यांत.

तेव्हां कपिरा ज म्हणे, श्वशुराला या सुषेणनामाला; ।

किष्किधेला नेउन, रक्षीं सौमित्रियुक्त रामाला. ॥ ३७४

दशकंठक्ष य करणें, किंवा मरणें वरूनि शैरतल्प; ।

कल्पक्षय होवू परि, माझा मिथ्या नसोचि संकल्प.' ॥ ३७५

तेव्हां रुमाव रा तें म्हणे सुषेण, 'प्रभो! धरीं धीर; ।

क्षीरसमुद्रतटातें धाडीं पवननात्मजादि कपिवीर. ॥ ३७६

केलें अमृत म धन ज्या स्थानीं, तेथेंचि दोन गिरिवर्य; ।

अर्यमसम निशि दिसती औषधितेजें, असे महाश्वर्य. ॥ ३७७

विधुंतरणि श्री तस्कर, 'चंद्रद्रोण प्रसिद्ध ते शिखरी; ।

त्यांपासुनियां औषधि, आणुनि द्यावी रघूत्तमाशि खरी. ३७८

हरितिल सा रा ताप प्रभुचा, संरक्षितील कीं प्राणा; ।

'संजीवनी विशल्या, ऐशा त्या दोन औषधी आणा. ३७९

दैत्यांसह स म र करुनि झाले होते अमर्य निर्जाव; ।

'जीवन देता झाला, त्या औषधिच्या वलें तदा 'जीव.' ३८०

ऐसें वदतां, ज वन श्वसनाहुनि वैनतेय तो आला; ।

व्यालारिदर्शनानें नागाहीं सोडिलेंचि रामाला. ॥ ३८१

अहिमयसा य क पळती, गरुडागमनेंचि भीर्यधीनमनें; ।

जैशीं भक्तजनाचीं पापें रघुनायकांघ्रिच्या नमनें. ॥ ३८२

झाले विमुक्त रा घव अहिपाशांतूनि अर्धपलमात्रें; ।

गोत्रें स्पर्शोनि करें, केलीं बलसौख्यकांतिचीं पात्रें. ॥ ३८३

ज्याचें निजना म हरी, वैज्राच्छेद्यादिसिद्ध भैरवबंध; ।

'तो, 'प्रैत्युपकार मला न दसे, झालों' म्हणे 'जसा अंध.' ॥

'तूं गमसी म ज दशरथवसिष्ठमुनिकौशिकासमान मनीं; ।

श्रमनिर्दलन! भ्रमहर! हे स्तुति करितों असें कदां न मनीं. ॥

१. सासऱ्याला. २. बाणांची शय्या. ३. सुग्रीवातें. (रुमा ही सुग्रीवाची भार्या.) ४. हनुमं-
तादि. ५. पर्वतश्रेष्ठ मंदर आणि द्रोणागिरी. ६. सूर्यासारखे. ७. चंद्रसूर्यशोभाहर. ८. चंद्रद्रो-
णनामक. ९. पर्वत. १०. मृतास जिवंत करणारी. ११. बाणशल्यांची (अमांची) पोडा निवारण
करणारी. १२. देव. १३. प्राण. १४. बृहस्पति. १५. अतिवेगवान्. १६. वायूपैक्षां. १७. गरुड.
१८. गरुडदर्शनें. १९. सर्पमय बाण. २०. भयाधीनचित्तें. २१. सर्पपाशांतून. २२. शरीरें.
२३. वज्रानें नुटावयाचा नाही असा आदिसिद्ध. २४. संसाररूप पाश. २५. राम. २६. गरुडाचा
प्रत्युपकार. २७. भ्रमहारक. २८. मानं नको.

सदयहृद य तूं कोण ? स्वाख्या वद.' या परी पुसे राम; ।

हा मग म्हणे, 'तुझा मी सखा, गरुड हें प्रसिद्ध मनाम.' ॥

आलिंगुनि भुं ज युगुलें, दोघांशि म्हणे, 'स्वशत्रु माराल; ।

कारालयगत 'निर्जर सोडवुनि स्वासलोक ताराल.' ॥ ३८७

ऐसें खगना य क तो वदोनि घेऊनि राघवाज्ञेला, ।

गेला; जैयशब्द तदा हर्षे कपिसैन्यसागरें केला. ॥ ३८८

पुनरपि ते रा गानें जाउनि, गुंडराशिला 'पिपीलिकसे; ।

लंका व्यापुनि म्हणती, 'खल हो ! अद्यापि वांचलेत कसे !' ॥

पांपाणतृण म हीरुहधूलीनं भरुनियां म्हापरिखा; ।

'हरि खाणिती पुरीतें नखदंतांहीं धरोनियां 'हरिखा. ॥ ३९०

'कपिनिनर्दे' श्री दानुज पावे तात्काल मृत्युची शंका; ।

आंतकाकुल झाला, 'हरिसैन्यें वेष्टिली जशी लंका. ॥ ३९१

अतुलबली रा घव तो आला सेनेकरुनि संयुक्त; ।

'अहिपाशांपामुनियां सौमित्रीसहित जाहला मुक्त. ॥ ३९२

दशमुख हें म हृदप्रिय, ऐकुनियां, फार जाहला खिन्न; ।

खिन्नतनू नैतकांधर संस्रोत जसा म्हाध्र 'पैविभिन्न. ॥ ३९३

राघवपरा ज यास्तव धाडी धूम्राक्षनाम रणदक्ष; ।

दैक्षघ्नावरि अंधेक, तेंवि जयाचे प्रवीर बहुलक्ष. ॥ ३९४

जेंवि धनंज य विपिनीं^{१९}, कपिसैन्यामाजि तो तसा गमला; ।

गिरिशिखरकरकमारुतिघनावनेंकरुनियां रणीं शैमला. ॥ ३९५

तदनंतर रा क्षसवरवचनानें वज्रदंष्ट्रनाम रण ।

प्लवगासह करुनि बळें, अंगदहस्तेचि पावला मरण. ॥ ३९६

१. स्वनाम. २. बाहुद्वयें. ३. बंदिशालेंतील. ४. देव. ५. स्वजन. ६. गरुड. ७. जयध्वनि. ८. गुळाच्या राशीला. ९. मुंग्यांसारखे. १०. दगड, गवत, वृक्ष, धूल, यांनीं. ११. मोठे खंदक. १२. वानर. १३. हर्षा. १४. वानरशब्दें. १५. रावण. १६. भयपीडित. १७. वानरसैन्यें. १८. सर्पपाशांपासून. १९. धर्मयुक्त देह. २०. अधोमुख. २१. प्रवाहयुक्त. २२. पर्वत. २३. वज्रभिन्न. २४. शिवावर. आपली बायको सती हिचा निच्या बापायनें (दक्षांनं) अपमान केला म्हणून शिवानें त्याचें शिर वीरभद्राकरवीं तोडविलें, यास्तव शिवास 'दक्षघ्न' म्हटलें आहे. २५. दैत्यविशेष. याच्या रक्तापासून दुसरे अंधक उत्पन्न होत. या अंधकाचें महादेवाशीं अवैति देशांत मोठें घोर युद्ध झालें. २६. अग्नि. २७. वर्णा. २८. पर्वतांशिखरें, गारा, मारुति, वृष्टि करणारा मेघ, यांच्या योगें. २९. विज्ञया. (मेला.)

तदुपरि स म र कराया अकंपनाला दशानन प्रेक्षी^१; ।

मारुतिरुप्रहारें पावे मरणासि तो सुँरद्वेषी. ॥ ३९७

दशमुख नि ज प्रधान प्रहस्त जो, त्यासही रणा धाडी; ।

त्याचें जीर्वेनधन, तो नील हॅरी, घालुनि स्वयें धाडी. ॥ ३९८

सचिवाचा क्ष य होतां, झाला दशकंठ शोकभयमग्न; ।

भग्नमनोरथ ज्याचे, मानस चिंताख्यपीठसंलग्न. ॥ ३९९

मग रक्षःकुं ज र तो, घेउनि सेनेसह स्वपुत्रास; ।

वानरबलासि येउनि, देता झाला जैगद्रिपु त्रास. ॥ ४००

तेदुंदुभितो^१ य दरव, दैर्वर वीणा मृदंग वाजविती; ।

गैजहयरथचक्रध्वनि भेटिसिंहध्वान भुवन गाजविती. ॥ ४०१

कापे धैरो थ रा रा, गिरि चळती, अँव्धि होय संक्षुब्ध; ।

पांसु प्रांशूष्णांशुद्युति चोरुनि, होय सुँरनदीलुब्ध. ॥ ४०२

प्रांशु ध्वज हे म मय, द्विपं गिरिसे, रथ विमौनसंकाश; ।

खैगपतिगति हेंय ऐसें, सैन्य करी निरवकाश आकाश. ॥ ४०३

वैसवनील श्री तो, कवैची खैझी गेंदी शरी चापी; ।

प्रांसी शूली कुंती, सुसली दशकंठ पातला पापी. ॥ ४०४

कैपिबलपा रा वारीं दशमुख शिरला जसा महामकर; ।

मौमकरक्षोवृंदीं, म्हणे 'कसा शर धरील रामकर.' ॥ ४०५

तो समर लो^२ म हर्षण केला, त्याला तुला नसे कांहीं; ।

केशीकेशि नैखानखि, मुँष्टामुष्टि प्लवंगलोकांहीं. ॥ ४०६

१. नंतर. २. पाठवी. ३. राक्षस. ४. प्राणद्रव्य. ५. हरण करी. ६. घाला. ७. चिंता-
नामक आसनावर स्थित. ८. राक्षसांमधील गज, राक्षसवर. ९. जगाचा शत्रु. १०. मेघवत् शब्द
करणारे नगारे. ११. उत्तम शंख. १२. हत्ती, घोडे, रथचक्र, यांचे शब्द. १३. वीरसिंहनाद.
१४. पृथ्वी. १५. समुद्र हालून गेला. १६. धूळ. १७. अतितीक्ष्ण सूर्यतेज. १८. गंगालुब्ध.
१९. उंच. २०. हत्ती. २१. विमानतुल्य. २२. गरुडतुल्यगती. २३. घोडे. २४. पाचूसारिखी
नील कांति ज्याची असा. २५. कवचधारी. २६. खड्गधारी. २७. गदाधारी. २८. प्रास (भाल्या-
सारखें शस्त्र) धरणारा. याला 'मांग' म्हणतात. २९. वानरसैन्यसमुद्रीं. ३०. मोठा मत्स्य.
३१. माझ्या राक्षससमूहीं. ३२. अंगावर कांटा उत्पन्न करणारा. ३३. परस्पर केश धरून युद्ध
करणे. ३४. परस्पर नखप्रहार. ३५. परस्पर मुष्टिप्रहार.

नानायुधत्र **ज** क्षत कपि कोपे पौदपाद्रिशिखराहीं; ।
 रौत्रिचरसेनेला मर्दिति पैदमुष्टिदंतनखराहीं. ॥ ४०७

मृतगजह **य** देहातें हातें उचलोनि मारिती रिपुला; ।
 क्षंतरक्षःक्षतजांच्या क्षितिपृष्ठीं वाहती नदी विपुला. ॥ ४०८

दुर्बुद्धिमंदि **रा** तें दशकंठाच्या कठोर हृदयातें; ।
 मुष्टिद्रुमोपलांहीं मारुति ताडी रणांत अंदयातें. ॥ ४०९

मग निरुप **म** रणं केला नीलानें राक्षसेश्वरासहित; ।
 अहितनय तसा दर्शहि, करिता झाला वधावया अहित. ॥

देशमुख **ज** भुजगाशुगदंष्ट्राविद्वांग नील मोहातें ।
 पावे, तों करि लक्ष्मण शैललासम पंक्तितुंडदेहातें. ॥ ४११

दशवदनं **य** मनियमें विधिच्या चरणीं धरुनि आसक्ती; ।
 भक्तीनें मेळविली, ते सौमित्रीसि अपिली शक्ती. ॥ ४१२

यमदंष्ट्रा **भु** **ज** गी कीं, ते शक्ति प्रलयवन्दिची ज्वाला; ।
 मूर्च्छेसह येउनियां सेवी सौमित्रिवीरहृच्छाला. ॥ ४१३

बंधुपराज **य** होतां, रामहि चित्तांत पावला कोप; ।
 तो पवनसुतस्कंधीं वैसे, उदयाचलीं जसा गोपे^१. ॥ ४१४

तेव्हां तो असु **रा** वर राव रघूंचा शैरैव्रजें वपें; ।
 स्पर्श जो शर रिपुला, तो त्याच्या रक्तसेवनें हर्षे. ॥ ४१५

राम गमे **प्रै** **म** थपती, रावण भासे रणांत अंधेकसा; ।
 रघुवर म्हणे, 'दशास्या ! स्वार्थे झालासि मूढ अंध कसा ? ४१६

पापें विगैते **श्री** तूं झालाशि, सदा जैगद्विनाशरत; ।
 शैरैतल्पीं तुज निजविन, परत खला ! त्वरित हो रैणापरत.' ॥

१. अनेक शस्त्रसमूहक्षतें ज्यांस असे. २. वृक्ष व पर्वतशिखरें यांनीं. ३. राक्षससैन्याचा. ४. पायांनीं, मुठींनीं, दातांनीं आणि नखांनीं. ५. तोडलेल्या राक्षसांच्या रक्ताच्या. ६. पुष्कळ. ७. दुर्बुद्धीचें ग्रह असें. ('हृदय' शब्दाचे विशेषण.) ८. मुष्टि, वृक्ष, दगड यांनीं. ९. निर्दयास. १०. 'समर' आणि 'रण' हे शब्द पुळिगी आहेत. ११. सर्प. १२. चावणें. १३. शत्रु. १४. रावणमुजसर्पाच्या बाणरूप दाढांनीं भिज्जांग. १५. साळिंदर नावाच्या पक्ष्यासारखें. (यांच्या आंगावर कांटे असतात, त्यांचा 'सालपीस' म्हणतात. त्या कांठांप्रमाणें रावणाचें अंग कांठांनीं भरून टाकिलें असा भाव.) १६. दशमुखदेहातें. १७. यमादिसाधनांनीं. १८. शस्त्रविशेष. १९. हृदयशाला. २०. मारुतीच्या खांद्यावर. २१. सूर्य. २२. बाणसमूह. २३. प्रमथांचा शिवगणाचा स्वामी. (शिव.) २४. दैत्यविशेष त्यासारखा. २५. निस्तेज. २६. जगन्नाशतत्पर. २७. बाणशय्येच्या टाचीं. २८. युद्धनिवृत्त, रणाधिपयीं अपरत म्ह० विश्रांत हो.

ऐसे वदतां **रा** गें रावण धांवे प्रेमत्तकासरसा; ।

गिरिविपिनासह कापे, भिवूनि लंकाविनायकासरसा ॥ ४१८

रावण पर **म** क्रोधें विशिखें वर्षे जसा मेंहांबुधर; ।

धरसा निश्चल भासे, राघवराजा मेंहेषुचापधर. ॥ ४१९

रामशत्रु **ज** विद्ध, क्षणदाचर तो दिसे जसा शैल्य; ।

शैल्यव्याकुळ होउनि, विसरे संपूर्ण युद्धकौशल्य. ॥ ४२०

रामहरिद्व **य** मार्गणकिरणाहीं अमुरघूक तो त्रास ।

पावे, कीं रावणगज साहेना राघवेषुतोत्रास. ॥ ४२१

घेउनि धिःका **रा** तें, जय देउनि रामबाहुदंडांतें; ।

र्यांतु गृहीं जाय, गंणी कोदंडांतेंचि कौलदंडांतें. ॥ ४२२

हृदयीं म्हणे, 'म' हेंद्र प्रतापसूर्येकरुनि तापविला; ।

'प'विला गणिलें नाहीं, 'शीतादितसा' मुरीष कांपविला. ४२३

पूर्वी मी स्वभु **ज** वलें कैलासाख्य क्षेमाध्र हालविला; ।

निर्दोषसमारुतानें मुरप्रतापप्रदीप मालविला. ॥ ४२४

नर कपि, **भ** य सोडुनियां, करिती सर्वत्र पोरणा, मोजी; ।

सेना मारुनि, यास्तव मातें झाली त्रैपा रणामाजी. ॥ ४२५

विधिर्पोसुनी **ज** धीं मी, दुर्लभवर पावलों तैथीं चुकलों; ।

नर कपि गणिले नाहीं, 'सर्वस्वाला' म्हणोनियां मुकलों. ॥ ४२६

केला 'अविन' **य** पूर्वी, कपिमुखनंदीश्वरास मी हसलों; ।

कपिकृत कुललय ऐसा, शौपहि पावोनियां उगा वसलों. ४२७

रविवंशज **रा** जर्पी अनरण्य प्राज्ञ बोलिला, 'तुजला; ।

मत्कुलज वीर मारिल' तें हें संप्राप्त जाहलें मजला. ॥ ४२८

१. उन्मनरेझ्यासमान. २. पर्वतवनामह. ३. पृथ्वी. ४. वाणें. ५. मोठा मेघ. ६. पर्वतसा. ७. महाबाण धनुर्धारी. ८. राक्षस. ९. साळपक्षी. १०. बाणामग्नयित. ११. राम हाच हरिद्वय म्ह० सूर्य व्याच्या वाणरूप किरणांनीं. १२. रावणघुवड. १३. रामबाणरूप चाबुकास. १४. राक्षस. (रावण.) १५. मानी. १६. धनुऱ्यांतेंचि. १७. यमदंडांतें. १८. श्रेष्ठ, इंद्र. १९. वज्राला. २०. थंडीनें पीडितसा. २१. देवसमूह. २२. पर्वत. २३. श्वासवायूनें. २४. देवांचा पराक्रमरूप दिवा. २५. नृप्ति. २६. माझी. २७. लज्जा. २८. ब्रह्मदेवापासून. २९. जेव्हां. ३०. तेव्हां. ३१. स्वाधीन. ३२. अन्याय. ३३. कुलनाश. ३४. रावण नंदीला पाहून उपहासपूर्वक हंसला, कारण नंदीचें मुख वानरासारखें होतें. तेव्हां राग येउन नंदीनें 'तुझा कुलक्षय वानरच करतील' असा रावणाला शाप दिला, या कथेचा अर्थ संबंध आहे. ३५. अनरण्य राजाशीं रावणाचें युद्ध झालें, तेव्हां त्यानें रावणाला शाप दिला कीं, 'राम तुझा सकुल नाश करील' (वा० रा० उ० कां० स० १९ श्लो० ३०).

रिपुपासूनि **म** हृदय आलें, आतां सहाय धैर्य मर्ते; ।

अर्यमतेज विपैत्तमशमनीं चित्तस्थिरत्व आर्यमते.' ॥ ४२९

ऐसें तो नष्ट श्री चित्तीं चितूनि, रात्रिचर अयुत; ।

आणुनि म्हणे, 'करा जा मंदनुज निद्रेकरुनियां विर्युत.' ॥ ४३०

मग सत्वर **रा** त्रिचर गेले तों कुंभकर्ण उठवाया; ।

पाठविले दशवदनं, जे तन्निद्राधनासि लुटवाया. ॥ ४३१

ल्याच्या निकट **म** धुरधिरघट शतसंख्याक ठेविती पूर्ण; ।

मत्स्यवराहमहिषमृगमांसांचे राशि निर्मिती तूर्ण. ॥ ४३२

विंध्य तसा, नि **ज** ला तो; वैदनदरीमाजि निबिड^१ आधार ।

फार भयंकर भासे, पातालाचेंचि काय तें दार. ॥ ४३३

श्र्वासानिलर **य** पतित क्षणदाचर तूळतुल्य ते भ्रमती; ।

नांसाप्रवेशनिर्गमगतागते मशकसे किती श्रमती. ॥ ४३४

'हे कुंभकर्ण! **रा** जा बलावितो' मारिती अशा हाका; ।

हा कांहींच वदेना, निद्राप्रिय इंद्रशत्रुचा काका. ॥ ४३५

एकसहस्र **म** हारवदुंदुभिसहि ताडिलें कितेकांहीं; ।

सुदूरमुसलें करिती ताडन, परि लागती न ते कांहीं. ॥ ४३६

शतसंख्याक **ज** लाचे कुंभहि आणूनि रिचविले कानीं; ।

^२केशोन्मूलन केलें, झाले निजकंठ शुष्क हाकांनीं. ॥ ४३७

चाउनियां कीं **य** बलें धांवति, अंगावरुनियां हसती; ।

^३मृतवन्मगजास जसे, वीर्यसगण वेष्टिती तसे दिसती. ॥ ४३८

दशशत **ग** **ज** देहावर चालविले, ताडिलीं शिलाशिखरें; ।

निद्रांपराजयास्तव केलें त्यांहीं प्रसिद्ध युद्ध खरें. ॥ ४३९

१. माते. २. सूर्यतेज. ३. संकटांधकारनाशनां. ४. श्रेष्ठमतेकरून. ५. राक्षस. ६. दहाहजार. ७. माझा बंधु. ८. रहित. ९. जवळ. १०. शीघ्र. ११. मुखगुहेत. १२. अतिशय. १३. था-
माच्या वायुवेगें पडलेले. १४. कापसासारखे. १५. नाकांत जाण्यायेण्याच्या आयामानें. १६. इंद्र-
जिनाचा. १७. एकहजार महाशब्द करणारे नगारें. १८. शंभर. १९. रिक्त केले, ओतले.
२०. केश उपटणें. २१. देह. २२. भेलेल्या रानटीं हत्तीं. २३. कावळ्याचे समूह. २४. हत्तार.
२५. निद्रेचा पराभव करण्यासाठीं.

ऐसा बहुतां **य** तें जागा केला, जसा महाकाल. ।

मंथुलोहितघट घटघट सेवी मांसासमेत तत्काल. ॥ ४४०

क्षुत्तृप्परिहा **रा** तें, करुनि निद्रालसस्वभावानें; ।

क्रेव्यादांसि म्हणे, 'मज ऊठविलें किंनिमित्त भावानें.' ४४१

ते म्हणती, 'स **म** रीं बहु रामानें मारिलें पैलाशबल; ।

शैबलक्षें धरणीतल केलें शाखामृगत्रजें शैबल. ॥ ४४२

यास्तव राजा **श्री** मान् वांछितसे आज तूज देखाया; ।

वीरमणे ! रिपु मारुनि, मांस शिर्वावायसांसि दे खाया.' ४४३

तो कुंभकर्ण **रा** क्षस ऐसें ऐकोनि करुनियां स्नान; ।

ध्यान धरुनि, शीघ्र करी विशतिशतकुंभमित सुंरापान. ४४४

कैलशश्रुति **मै** दिरामदमत्त मैहाकाय वैश्यकुंजरसा; ।

दशकंठाप्रति जातां, पैदिन्यासें करी सकंप रंसा. ॥ ४४५

हासति केश **ज** याचे, जैलदव्यासाप्रपारियात्रास; ।

यौत्रा सदैव ज्याची देवांसह दे शैचिप्रिया त्रास. ॥ ४४६

कपिसेनेला **य** मसा गमला, मग लागले पळायाला; ।

कारण झाले यैथैप रामाला वृत्त हें कळायाला. ॥ ४४७

रघुपति शै **रा** सनातें घेउनि, घुद्वांगणीं उभा ठाके; ।

या केवळ विकंठाला अवलोकुनि, तक्षणीं मनीं धाके. ४४८

'प्रैचलितहि **म** गिरिसम हा कोण ?' असें तो विभीषणास पुसे; ।

रिपुसेनेवांचुनि कां हे कपि पळती भैर्यश्लथद्रपुसे ? ॥ ४४९

दशकंठानु **ज** तेव्हां म्हणे, 'विभो ! हा अर्नंतबलसिंधू; ।

सिंधुरंगति सुंसोत्थित निद्रालस कुंभकर्ण मद्धू. ॥ ४५०

१. मयाच्या आणि रक्ताच्या घागरी. २. मांसासहित. ३. क्षुधा आणि तृप्ता यांच्या शमनातें.
४. निद्रेनें आळशी ज्याचा स्वभाव त्यानें. ५. राक्षसांस. ६. कोणत्या कारणास्तव. ७. राक्षससैन्य.
८. प्रेतांच्या लक्षानें. ९. वानरसमूहें. १०. चित्रवर्ण असें. ११. कोल्हे कावळे यांसि. १२. दो-
नहजार घागरी भरून. १३. मय. १४. कुंभकर्ण. १५. मयमदोन्मत्त. १६. बृहत्काय, शूलदेह.
१७. वनगजासारखा. १८. पाय जमिनीवर ठेविल्यानें. १९. पृथ्वी. २०. मेघवेष्टितशिखर अशा
पारियात्रपर्वतास. २१. गमन. २२. इंद्रास. २३. सेनामुख्य. (सरदार.) २४. धनुष्यानें.
२५. भयंकराच्या. २६. चालणाऱ्या हिमाचलातुल्य. २७. भयंकरून विकलदेहमे. २८. अमितव-
याचा सागर. २९. गजगती. ३०. निज्जन उठलेल्या.

बहुलोकक्ष **य** याणें उपजत केला, तधीं शतक्रतुला ।
 मुनिजन कथिती, तेव्हां क्रोध धरी कीं नसे जयास तुला. ॥
 अमरपति **ज** यंतपिता यातें वज्रेंकरूनियां ताडी; ।
 हा ही शतकोटिकठिणमुष्ट्याघातेंचि जिण्युला पाडी. ४९२
 आत्मपराज **य** इंद्रें कथितां, ब्रह्मा म्हणे, 'असा पापी; ।
 हा पीडाकर राक्षस मृतकल्प सदा निजो असें शापी.' ॥४९३
 त्या समयीं तो **रा** वणधृतपद विधि, 'हा निजोनि सा मास, ।
 जागो एकदिवस' हें बोले, पुरवी प्रपौत्रकामास. ॥ ४९४
 हा तोचि पिता **म** हमुखलब्धमहाशापदग्ध घटकर्ण; ।
 अर्णव महाबलाचा, येतो पानीयमृद्घटावर्ण. ॥ ४९५
 हा घटकर्ण **श्री** मान् बलवान् रणदक्ष युद्धकामानें; ।
 रामा ! नेणुनि तुजला, उठवीला पंक्तिकंठनामानें. ॥ ४९६
 विविशाप **रा** जित हा येईल, बळें करावयास रण; ।
 यास रणत्पत्र तुझे शर नेतिल ज्ञानकीप्रिया ! सरण.' ॥४९७
 अग्रजपादीं **म** स्तक ठेवी, जावूनि तूर्ण घटकर्ण; ।
 पुसतां जागरकारण, त्यास म्हणे 'पंक्तितुंड आकर्ण. ॥४९८
 'राघव सानु **ज** आला, समुद्र तरला करुनि सेतूतें; ।
 रक्षःप्रवीर वधिले, हें काहीं ठाउकें नसे तूतें. ॥ ४९९
 तुजवांचूनि **य** शस्त्री त्याला वारी असा नसे कोणी; ।
 शोणित पी, जा, नरकपि मारुनि, कर शत्रुवर्जित 'क्षोणी.' ॥
 तों कुंभकर्ण **रा** गें म्हणे, 'तुला बोध जाहला पहिला; ।
 अहिलालनलीलासी, सोडावी शीघ्र शत्रुची 'महिला. ॥ ४६१
 बोध असा स्व **म** नीं तूं न धरुनि, धरिले सदा स्मैक्रोध; ।
 जो धर्म तो त्यजुनियां, केला सैसेव्यमार्गसंरोध. ॥ ४६२

१. शत क्रतु म्ह० शंभर यज्ञ ज्यानें केले त्याला इंद्रपद मिळून 'शतक्रतु' हें नांव मिळतें, याजवरून शतक्रतु म्ह० इंद्र. २. उपमा, तुलना. ३. जयंताचा वाप. (इंद्र.) ४. वज्रासारख्या कठिण मुष्टिप्रहरानेंचि. ५. मृततुल्य. ६. ज्याचे पाय रावणानें धरले आहेत असा (विधि). ७. पणतुल्या इच्छेस. ८. ब्रह्ममुखलब्धशापं दग्ध. ९. कुंभकर्ण. १०. मेघपंक्तितुल्यकांति. ११. युद्धेच्छेनें. १२. रावणें. १३. शब्द करणारे पंग्व ज्यांचे असे (वाण). १४. हे रामा. १५. चिता. १६. शीघ्र. १७. रावण. १८. ऐक. १९. राक्षसश्रेष्ठ. २०. निवारी. २१. रक्त. २२. पृथ्वी. २३. सर्पपालनक्रोडानुल्य. २४. स्त्री. २५. कामक्रोध. २६. साधुसेव्य मार्गाचा रोध.

हरुनि बळें **ज** नकसुता, रामाशीं लाविला वृथा दावा; ।
 दावानें गृह गिळिलें, मग म्हणशी कूपयोग्य भू दावा.' ४६३
 जीवितेंसंश **य** झाला, हित कथिलें तें न मानिलें कानें; ।
 आतां काय करावें ? भावानें कीं स्वकीयलेंकानें. ॥ ४६४
 रामापासुनि **ज** य तो दुर्लभ, परि मी करुनियां युद्ध; ।
 कुंदक्षितिजेशशरज्वलनीं होईन जाउनी शुद्ध.' ॥ ४६५
 ऐसा तो अन्याय **य** स्थापुनि निजबंधुच्या शिरीं सत्य; ।
 अत्यद्भुतवल रावण पाद स्वशिरीं धरी जसा भृत्य. ॥ ४६६
 लंकेश स्वक **रा** नें अर्पी अनुजासि 'कुंडलें कटकें; ।
 कटकें देऊनि म्हणे, 'जा विजयी हो वधूनि मॅकटकें.' ४६७
 तों कुंभकर्ण **म** ग बहु कटकें घेऊनि जाय समरातें; ।
 तेव्हां अति भय झालें, कपिवीरातें तसेंचि अमरातें. ॥ ४६८
 कल्पांतशिखि**श्री** तो घटकर्ण निघे धरुनियां शूल; ।
 गर्जे बलवत्तर तो, वानरकटकीं उठे शिरें शूल. ॥ ४६९
 नॅगरीप्राका **रा** तें लंघुनि आला असा मॅहाशूल; ।
 नॅसाश्वासें त्याच्या उडती कपिवीर ते, जसा तूल. ॥ ४७०
 हरिल प्राण **म** हारिणु, म्हणूनी पळती भैरवार्तचित्त 'हॅरी; ।
 हरिणासम कपि गमती त्यामध्ये एक कुंभकर्ण 'हॅरी. ४७१
 तो दुर्धर **र** **ज** नीचर शतशः प्लवगांसि आननीं वैरी; ।
 करपदशूलाघातें मदीं रेंवुवीरवाहिनी वैरी. ॥ ४७२
 अँगदगव **य** गवाक्षप्रजंघनलीलमारुतिप्रमुख ।
 समजाउनि सैन्यातें, फिरविति जीं जाहलीं भयें विमुख. ४७३
 घटकर्णशि **रा** वर ते मारुतिनें टाकिले बलें शिखॅरी; ।
 शूलाघातें त्यांचें रजें कलशश्रोत्र भूतलीं विखॅरी. ॥ ४७४

१. वैर. २. वणव्यानें. ३. विहिर खणण्यास योग्य असी. ४. प्राण राहण्याचा संशय. ५. कु-
 पित रामबाणाघ्नीत. ६. कर्णभूषणें. ७. हस्तभूषणें. (कडीं.) ८. सैन्यें. ९. माकडें. १०. प्रल्या-
 घ्नीची शोभा व्यास असा. ११. कुंभकर्ण. १२. आयुधविशेष. १३. कपाळशूल. १४. लंकेच्या
 कोटातें. १५. महान् शूल व्याचा असा. १६. नाकाच्या श्वासानें. १७. कापूस. १८. भयत्रस्त
 मानस. १९. वानर. २०. सिंह. २१. दुर्निवार. २२. भरी. २३. रामसेना. २४. वानरविशेष.
 २५. कुंभकर्णाच्या मस्तकावर. २६. पर्वत. २७. धूळ. २८. पसरी.

- भारसहस्र **म** य मेहाशूल क्षेपी मरुसुतावरतें; ।
वरचेवर तें झेलुनि, मारुतिनें भंगिलें निष्ठुद्धरतें. ॥ ४७९
- खेदिरकुट **ज** धवसरलस्यंदनतरुबिल्वतालसालवट ।
वर्षति घटकर्णावर कपिवर होऊनि सर्व एकवट. ॥ ४७६
- उच्चशिलोच्च **य** शिखरें घटकर्णाच्या शिरावरी पडती; ।
कंदुकसम इंदुकमलबांधवपर्यंत ते रणीं उडती. ॥ ४७७
- बहुलक्षत **ज** समुक्षित कपिबलगत कुल्लुपर्णवनवर्ण; ।
अर्णवकुक्षिगवाडव, तैसा भासे प्रचंड घटकर्ण. ॥ ४७८
- वृक्षशिलोच्च **य** सहित प्लवगवलातें गिळी महाकाय; ।
नासाकर्णद्वारें असतां, त्या वानरांसि भय काय ? ॥ ४७९
- गंधानें रुधि **रा** च्या प्रमत्त होऊनि आत्मपरि सेना ।
मदीं, कमलवनाला वारणासा, वारणासि परिसेना. ॥ ४८०
- केला प्लवंग **म** क्षय, अंगदनलीलमारुतिप्रमुख; ।
स्वमुखज्वलनपदकरदुमगिरिशिखरादिकां करी विमुख. ॥ ४८१
- तदुपरि तो **श्री** लक्ष्मण त्यास म्हणे, 'रे ! निवार बाणातें; ।
हा खंडितो तुझ्या मी हृदयासह हेमवारबाणातें.' ॥ ४८२
- तों कुंभकर्ण **रा** क्षस धावे सौमित्रिला वधायाला; ।
वसुधा यालागिं भयें कापे, दे शाप अंबिवुधा याला. ॥ ४८३
- संग्राम पर **म** तुमुल क्षेणदाचरलक्ष्मणासवें झाला; ।
ज्याला तुलाचि नाही, कोप तदा ये प्लवंगराजाला. ॥ ४८४
- उचलुनियां **जें** गतीधर घटकर्णाच्या शिरावरि क्षेपी; ।
ते पिष्ट सर्व झाले, तें रज खेंसरिजलार्करुचितें पी. ॥ ४८५

१. हजारभार वजन. (एक भार=३४ $\frac{१}{२}$ मण, ८ शेर, २ तोळे, ४ मासे.) २. मोठें आयुध. ३. टाकी. ४. अतियुद्धतपरें किंवा वाहुयुद्धरतें. ५. खैर, कुड्याचें झाड, धावड्याचें झाड, देवदारु वृक्ष, तिवसाचें झाड, बेल, ताड, सागाचें झाड, आणि वड. ६. उंचपर्वतशिखरें. ७. चेंडूसारखे. ८. चंद्रसूर्यपर्यंत. ९. बहुरक्तानें भरलेला. १०. वानरसैन्यांत शिरलेला. ११. पुष्पितपल्लसयुक्त वनतुल्य. १२. समुद्रमध्यस्थ वडवानळ. १३. वृक्षपर्वतसहित. १४. गजसा. १५. निवारणासी. १६. आपल्या मुखांतील अग्नि, पाय, हात, वृक्ष आणि पर्वताचीं शिखरें यांनीं. १७ पराङ्मुख, ज्यानें तोंड फिरविलें आहे असा. १८. सुवर्णकवचातें. १९. पृथ्वी. २०. मूढा. २१. राक्षसलक्ष्मणाशीं. २२. तुलनाचि. २३. सुग्रीवाला. २४. पर्वत. २५. गंगाजल, सूर्यकांति यातें. २६. प्राणी.

दोघेहि विज **य** कामुक निर्युद्ध करिती जसे प्रमत्त कैरी; ।

विंध्य स्वर्णाद्री कीं, ऐशी शंका मनीं निवास करी. ॥४८६

ते दोघे रुंधि **रा** र्द्र प्रोचमहादेह भासती समरीं; ।

पुंषितपर्णवनावृत पर्वत, कीं दाववन्हिदीप्त गिरी. ॥ ४८७

करितां संग्रा **म** असा, अशनिकठिनमुष्टिताडणें 'हरिला ।

मूर्छित भूवरि पाडुनि, निर्युताधिकवीरसंघ संहरिला. ॥ ४८८

त्या अंसुरकुं **ज** रानें सैन्यसमुद्रीं करुनियां क्रीडा ।

कैपियादोगण मथिले, तें दिङ्मातंग पावले क्रीडा. ॥ ४८९

'कपिसमुदा **य** स्वामी सुग्रीव करीतसे बलत्राण; ।

त्याला न्यावें म्हणजे, होइल हें सैन्य निर्गर्तप्राण.' ॥ ४९०

कुंभश्रुति नि **ज** चित्तीं ऐसें चितूनि वानरेशाला ।

घेउनि नगरामध्ये जातां दावी मृंगांरिवेशाला. ॥ ४९१

तों वानरना **य** क तो सावध होऊनियां मेहाप्राण; ।

घ्राणश्रुतिपुगुलातें घेऊनि उडे, करी यैशस्त्राण. ॥ ४९२

कोपें असा प **रा** भव घटकर्णाचा करोनियां सहसा, ।

कंदुकसा जाय नमीं, सांगे देवासि काय, 'यास हसा.' ॥४९३

तेव्हां निश्चित **म** रण क्रोधें घेऊनि परिघ तो परते; ।

भक्षी रगडी ताडी हरिला, युद्धासि न टळती पैर ते. ॥४९४

त्या समयीतो **श्री** मान् सीतापति कौमुकासि धरुनि करें ।

निकरें घटकर्णातें ताडी शैतकोटितीव्रशरनिकरें. ॥ ४९५

१. जयेच्छु. २. बाहुयुद्ध. ३. गज. ४. मेरुपर्वत. (यालाच हेमाद्रि, रत्नसानु, सुरालय, अशीं नांवें आहेत.) ५. रत्नानें मिजलेले. ६. अतिउंच मोठे देह ज्यांचे असे. ७. फुललेल्या पळसवनानें वेष्टित. ८. वणव्यानें पेटलेले. ९. वज्रासारख्या कठिनमुष्टिताडनें. १०. वानरा. ११. दहालक्षां-पेक्षां ज्यास्त वीरांचा समूह. १२. राक्षसश्रेष्ठें. १३. वानररूप जलचरें. १४. दिक् म्ह० दिशा आणि त्याच्या ठायीं ठेविलेले मातंग म्ह० हत्ती असा शब्दार्थ. पृथ्वीला सांभाळून धरण्यासाठीं तिच्या आठ बाजूला एक एक मोठा हत्ती ठेविला आहे, त्यास दिग्गज अथवा दिङ्मातंग म्हणतात. हे आठ आहेत. यांचीं नांवें:-'ऐरावतः पुंडरीको वामनः कुमुदोऽजनः । पुष्पदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥' १५. लड्जा. १६. सैन्यरक्षण. १७. हीनबल, मेल्यासारखें. १८. कुंभकर्ण. १९. सुग्रीवा. २०. सिंहवेवा. २१. महाबल. २२. नासिकाकर्णद्वयातें. २३. कीर्तिरक्षण. २४. कुंभकर्ण. २५. गदा. २६. परंतु. २७. धनुष्यासी. २८. नेटानें. २९. वज्रसम तीक्ष्णशरांच्या समहानें.

कोपांधनेत्र **रा**क्षस निजपरसेना रणांगणीं रगडी; ।

कालानें पाठविला तो बहुधा आपुलाच वीर गडी. ॥ ४९६

तो समर लो **म** हर्षण झाला, जेथें असंख्य रक्तनदी ।

वाहति, ज्यांत धैरारुहकपिरथैरक्षःक्रमेलकाश्वरदी. ॥ ४९७

वानरकर **ज** रदद्रुमगिरिशिखराघातविक्षितांग रिपू ।

करि पुष्कळ हॅरिपुंगवमर्दन, भरि पूर्ण तक्षणीं हॅरिपू. ॥ ४९८

जाणों रघुना **य** क हॅरि कैलशश्रुति तो मदांध वन्यकरी; ।

कीं रामवासवाशीं तो कैलशश्रोत्र 'जंभ युद्ध करी. ॥ ४९९

त्याच्या दक्षक **रा** तें पॅरिघासह राम मूर्ध्नि छेदी; ।

भेदी वॉमभुजातें, अभय तयाच्या पदासही 'नेदी. ॥ ५००

रौमप्रहित **म** हे पुच्छिनकलशकर्णपाददोर्दंड ।

चंड महा जंगतीं ते हरिति 'हरिप्राण जेंवि यमदंड. ॥ ५०१

अर्धद्विजरा **ज** निभ क्षुरप्र सोडूनि मस्तकासि हरी; ।

'हॅरि तेव्हां आनंदें गर्जति, जैसे 'हॅतेभराज हॅरी. ॥ ५०२

'रघुराजो 'जै **य** तितरां' ऐसं कपिसंघ गर्जती समरीं; ।

अमरीं जयध्वनीनें नभ भरिलें तैपदांबुजभ्रमरीं. ॥ ५०३

रौवणअनु **ज** विनाश स्वभुजच्छेदासमान तो भौवी, ।

'हौ ! वीर ! शक्रदुःसह मर्य्यकरें हे तुझी दशा व्हावी ! ॥ ५०४

ज्याला हॅरिह **य** मुख हे, सुर चळचळ कांपले सुंवितांत; ।

'श्रांत कसा तो झाला नरकपियुद्धीं ? न लावितां 'प्रांत. ॥ ५०५

१. हर्षशोकादिकांनीं अंगावरील केश उभे करणारा, रोमहर्षण. २. वृक्ष, वानर, रथ, राक्षस, उंट, घोडे, व हत्ती. ३. वानर, नाव, दंत, वृक्ष, पर्वत, शिखर, यांच्या ताडनानें भिन्न अंगें ज्याचीं असा. ४. वानरश्रेष्ठनाश. (व्याघ्र, पुंगव, ऋषभ, कुंजर, सिंह, शार्दूल, नाग, इत्यादि शब्द समासांत उत्तरपदीं असतां श्रेष्ठार्थवाचक असतात, म्हणून 'पुंगव' याचा असा अर्थ एथें केला आहे:—'स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः। सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः॥') ५. इंद्रपुरी. ६. सिंह ७. कुंभकर्ण. ८. अरण्यगज. ९. रामरूप इंद्रासी. १०. दैत्यविशेष. ११. उजव्या हातातें. १२. गदेसह. १३. बाणांनीं. १४. डाव्या बाहुतें. १५. न देई. १६. रामानें मारलेल्या महाबाणांहीं छिन्न कुंभकर्णाचे पाय व बाहु. १७. जगतामध्ये. १८. वानरजीवित. १९. अर्धचंद्राकार. २०. बाणविशेष. २१. वानर. २२. मारिले गजेंद्र व्याघ्रही असे. २३. अतिशय जय पावतो. २४. त्याच्या (रामाच्या) चरणकमळीं जे भ्रमरासारखे त्यांनीं (अमरीं.) २५. कुंभकर्णघात. २६. मानी. २७. हाय हाय. २८. मनु-आच्या हातांनीं. २९. इंद्रादिक. ३०. उत्तम झार. ३१. नष्टचेतन. (मेल.) ३२. शेवट.

भयशोकप रा धीनखांत पैलाशेंद्र तप्ततडु झाला, ।
 तैनुजांला चौघांला धाडी, तो कोप ये अंतनु ज्याला. ॥१०६॥
 अद्भुतविक्र म चौघे, देवांतक एक, रावणप्रकृती; ।
 अतिकाय दुजा, त्रिशिरा तिसरा, चवथा नरांतकाख्य कृती.
 दोघे भ्राते सु श्री, जे युद्धोन्मत्तमत्तनामधर; ।
 ते प्रेषिले रणाला, सर्व मंहाकाय, काय भूमिधर? ॥ १०८॥
 युद्धीं महोद रा ला, गिरिप्रहारें स्वयें वधी नील; ।
 होय मंहापाश्चाभिघतूलीं तो ऋषभवन्हिची 'कील. ॥ १०९॥
 मारुतिहस्तें म रण त्रिशिरा देवांतकासवें पावे; ।
 यावेगळा नरांतक वधितां, तौरासुतासि जय पावे. ॥११०॥
 वचनें प्रभं ज नाच्या, जाणुनियां शत्रुजीवनावधिला; ।
 विर्यस्त्रें रामाच्या अनुजें अतिकाय 'संगरीं वधिला. ॥ १११॥
 पुत्रभ्रातृक्ष य हा ऐकुनि, दशकंठ जाहला विकल. ।
 'कळवचि रिपुवन्हिमुखीं स्वकरें मीं होमिलें' म्हणे 'सकल.' ॥
 पौलस्त्य घाव रा हा बराचि झाला स्वपुत्रशोकानें, ।
 लोकानें कथिल्यावर अप्रिय हें ऐकतांचि तो कानें. ॥ ११३॥
 जे दुर्जय अ म रांला, ते केले वानरें नरें भग्न; ।
 विघ्न न होतां सागर लंगुनि झालेत गोर्षपदीं भग्न. ॥ ११४॥
 इंद्रजितानें जं नकखांताला तेधवां दिला धीर; ।
 वीर प्रतापशाली, बोले तो योर्धमंडलीं हीर. ॥ ११५॥
 'हा शरसंच य माझा, हे भेंदोर्दंड, हें महाचाप; ।
 तोंता! पेंढेभवाचा वर असतां, पावलासि कां ताप? ॥११६॥
 विजय परा ज य दोन्हीं पैर्यायें भेटताति सकळांला; ।
 यालागि धीर टाकुनि, तूं ध्यावा व्यर्थ शोक न जेळांला.' ॥

१. यशाको धीनचित्त. २. राक्षसेंद्र. ३. पुत्रांस. ४. मोठा. ५. रावणाचा प्रधान. ६. कुशल. ७. तेजस्वी. ८. हा रावणाचा सापत्न भ्राता आणि सचिव; यासच महोदर असें दुसरें नांव आहे. ९. स्थूलदेह. १०. पर्वत. ११. महापार्थ राक्षस हाच कापूस त्याचे ठायीं. १२. ज्वाला. १३. अंगदासी. १४. वायूच्या. 'याला ब्रह्मदेवानें वर देऊन अवध्य कवच दिलें आहे, यास्तव याचा छेद ब्रह्मालानें कर; अन्यथा हा अवध्य आहे' असें वचन. (युद्धकांड, म० ७१ श्लो० ९६-९७). १५. शत्रूच्या आयुष्याच्या सीमेला. १६. ब्रह्मालें. १७. युद्धी. १८. रावण. १९. गाईच्या पांढलाएवढ्या जागेंत. २०. रावणचिन्हा. २१. वीरसमूहांत हिरा म्ह० श्रेष्ठ. २२. माझे बाहुदंड. २३. हे रावणा. २४. ब्रह्मदेवाचा. २५. अनुक्रमानें. २६. जळायला.

पौलस्यतन य ऐसें बंदोनि बंदी स्वतातचरणातें. ।

दशकंठ म्हणे, 'पुत्रा ! तूं हो जा हेतु शत्रुमरणातें.' ॥ ११८

तो पंक्तिकंध रा तमज शैरकिरण प्रकट करुनियां त्वरित; ।

हैरितहयरथाच्यापरि, जाय द्विट्टेजीवनासि संहैरित. ॥ ११९

समरीं पिता म हाखें इंद्रजितें त्या हुंतानलप्रबलें ।

कपि सैसषष्टिकोटि प्रसिद्ध वधिले, दुर्जी असंख्य बलें. ॥ १२०

इंद्रजितानें श्रीमत् दाशरथी तेहि विधिवरें खिळिले; ।

मारुतिबिभीषणातें सोडुनि, मोहें प्लवंगपति गेले. ॥ १२१

वानरजन रा जसुगलनलजांवदंगदादि यूथपती; ।

सुपतीवर निजलेसे दिसती, देहीं शैराननं खुपती. ॥ १२२

रक्षसपति म जास्थिक्षतजपललपूर्णमेदिनीशयनीं ।

शैरवस्त्रावृत पडले; उर्मिलन ज्यांचिया नसे नयनीं. ॥ १२३

ऐसा सुंरा ज रिपु ब्रह्माखें करुनियां रणीं क्रीडा ।

रामादिकांसि जिंकुनि गेला, देऊनि सौध्वसत्रीडा. ॥ १२४

पर्वततन य त्या काळीं बिभीषणासहित भूतमुखदात्री ।

धोत्री शोधुनि, पाहे मूर्छितसुगलादिकांसि तो रात्री. ॥ १२५

तों जांववंत रा त्रीं पडला होता धैराधरावाणी; ।

रक्षसपतिप्रयत्नं सावध होतां, अशी वदे वाणी. ॥ १२६

'कुशल असे म रुदात्मज बिभीषणा ! तूं विलोकिला आजी ? ।

माझी कठिणावस्था ! सैलते देहीं 'महेपुची रंजी.' ॥ १२७

दशकंठानु ज तेव्हां स्वयें पुसे तेथ जांववंतातें ।

'सुग्रीव राम टाकुनि, हनुमंत कसा विचारिला तातें.' ॥ १२८

१. रावणपुत्र. २. बाणरूप किरण. ३. सूर्यरथतुल्य. ४. शत्रुरूप उदकासि; (पक्षीं) शत्रुजी-
वितास. ५. आकर्षण करीत. (सूर्य आपल्या किरणांनीं उदक आकर्षून घेतो या तत्त्वास अनुलक्षून
हें वर्णन आहे.) ६. अग्निसारख्या अतितेजस्व्यानें. ७. सदुसष्टकोटि. ८. सैन्यें. ९. ब्रह्मवरें.
१०. सेनापति. ११. गादीवर. १२. बाणाग्रें. १३. राक्षसश्रेष्ठ. १४. मज्जा, हाडें, रक्त, मांस, याहीं
पूर्ण अशा पृथ्वीरूप शय्येवर. १५. बाणरूप वस्त्रवेष्टित. १६. उघडणें (नेत्रांचें.) १७. इंद्रजित्.
१८. भयलज्जा. १९. मारुति. २०. प्राण्यास सुख देणारी. २१. पृथ्वी. २२. पर्वततुल्य.
२३. बिभीषणप्रयत्नं. २४. खुपते. २५. मोठ्या बाणाची. २६. पंक्ति. २७. बिभीषण. २८. जां-
ववान. २९. जांववान् हा ब्रह्मदेवाचा पुत्र आणि बिभीषण हा प्रपौत्र म्हणून 'तातें' असें बिभीषण
म्हणतो.

यापरि संश य याला झाला, त्याला करावया दूर ।

विधिमुत म्हणे, 'नसे भय, कल्याण जरी असेल तो शूर. ॥

जरि एक अं ज नीसुत जीवंत असेल, तरि समस्तातें ।

शत्रुसमुद्रीं बुडतां, देइल तो जीवदानहस्तातें. ॥ १३०

बल अप्रमे य ज्याचें, शौर्योत्साहाद्यनंतगुणशाली, ।

त्या लीलाकपितनुची स्मृति म्हणउनि येधवां मला झाली.' ॥

तो वायुकुमा रा नें क्षतविक्षतजांबवत्स्वदेहातें ।

हातें केला स्पर्श, प्रभूतमूर्च्छाविलासगेहातें. ॥ १३२

नर्दन पिता म हाचा वायुसुताला म्हणे, 'महाबाहो ! ।

सर्वासि बांचवाया, याकालीं सानुकंप तूं बा ! हो. ॥ १३३

पवनसुता ! श्री^{१२} कंठश्वशुराच्या निकट शीघ्र सुमते ! जा; ।

ओषधिपर्वत तेथें असे, दिसे रात्रि सूर्यसमतेजा. ॥ १३४

त्याच्याठायींवीरा ! ओषधि आहेत याचि अभिधानीं; ।

संजीवनी, विशल्या, सुवर्णकरणी, तसीच संधानी. ॥ १३५

या चार पर म यत्ने आणाव्या ओषधी सुदुष्प्रापा. ।

बापा ! तुजला कांहीं दुष्कर नाहीच कार्य, निष्पापा ! ॥ १३६

एथें औषधि ज रि तूं घेउनि येशील शीघ्र तरि आज; ।

हा जैनमान्यबलासह विज्वर होईल तैरिणिकुलराज.' ॥ १३७

हें परिसुनी य शस्वी मारुति घे जांबवन्निदेशातें; ।

रामासि नमुनि गेला, उडोनि तुहिनाचलप्रदेशातें. ॥ १३८

१. ब्रह्मदेवाचा पुत्र जांबवान्. हा ब्रह्मदेवाच्या जंभेपासून (जांभयीपासून) झालेला ऋक्षपुंगव. (बालकांड, स० १७ श्लो० ७.) २. हनुमंत. ३. जीवदानरूप. हरतात. ४. निरुपम. ५. पराक्रमज्ञासाहादि अनेक गुणांनीं शोभणारा. ६. लीलेनें वानरदेह धरणाच्या मारुतीची. ७. (रामायण, युद्धकांड, स० ४ श्लो० १८-२४ पहा.) ८. छिन्नभिन्न जांबवेतदेहातें. ९. अतिमूर्च्छेच्या केलस्थानातें. (देहाचें विशेषण.) १०. पुत्र. ११. सद्य. १२. शिवाचा सासरा (हिमालय) त्याच्या. १३. जवळ. १४. हे सुबुद्धे. १५. हिमालयाच्या ऋषभ आणि कैलास या दोन शिखरांमधील पर्वत. १६. सूर्यतुल्य तेज ज्याचें असा. १७. नामांनीं. १८. मृतास जीवंत करणारी. १९. शल्याची पीडा दूर करणारी. (म्हणून हिला 'विशल्यकरणी' म्हणतात.) २०. देहादिकांचा वर्ण सुवर्णासारखा करणारी. २१. छिन्न झालेल्या मस्तकाच्या आणि कवचाच्या नाडीचें पूर्ववत् संधान करणारी, वृद्धित नाडीस सांधणारी. २२. अतिदुर्लभा. २३. लोकमान्य सैन्यासह. २४. सूर्यकुलराजा. (राम.) २५. जांबवदाज्ञेतें. २६. हिमालयप्रदेशातें.

त्या वायुकुमा रा नें करितां उड्डाण तें त्रिकूटशिर ।

शिरलें महींत भोरें झाला तो काल भूमिला शिशिर॥ १३९

वातखगेंद्र म नोगति मारुति उसळे करुनि भुमुःकार; ।

आग्नेयौषधतेजें यंत्रोत्थितलोहगोळकाकार. ॥ १४०

पावे ओषंधि ज गतीधरास, तों आपणासि नेयाला ।

आला, म्हणुनि ओषधि अदर्शनें कोप आणित्ती याला. ॥

दीप्तस्वाहाप्रि य निजशिखा तशा नूतंपल्लवें लवल्या ।

तिमिरतमालकुठारा, त्या औषधि तत्क्षणींच मालवल्या॥१४२

म्हणुनि अं ज नीसुत कोपोनि म्हणे गिरीस, 'रे! मूढा ! ।

मूढा केल्या औषधि, नेणसि रामासि दुर्नयारूढा !?॥ १४३

तुज रघुना य कभजनीं, मूढा ! नाहीच भक्ति तिलमात्रा; ।

पात्रापात्रविचारयुक्ता ! करितोसि विफल मयात्रा ? ॥ १४४

तरि तुज पै रा वारीं, पिष्ट करुनि टाकितों क्षणामाजी; ।

परि कार्यगौरवास्तव रक्षितसें, शक्ति हे पहा मांजी.'॥१४५

बोलोनि असें म ग तो औषधगिरि कंदुकासमान करें; ।

उचलीला मारुतिनं, रघुपतिमुग्धवीरजीवदानकरें. ॥ १४६

अतुलबल श्री मारुति घेउनि औषधगामि येकैटका; ।

शंभुप्रहितौषधिकरनंदीश्वरसाचि शीघ्र ये कैटका. ॥ १४७

पीर्यौषाच्या धारा तैसा तो होय अद्रिचा वारा; ।

औषधिगंधमराचा, निर्झरंजलविंदुचाहि जो थारा. ॥ १४८

औषधिगंध म यमरुत्पशें रामासवें प्रवंगबलें, ।

सुप्तोत्थितापरी तीं उठलीं, पहिल्यापरीसही प्रबलें. ॥ १४९

१. त्रिकूटपर्वतशिखर. २. वानरभारानं. ३. हिवाळा. (कंपदायक) ४. वायु, गरुड, चित्र, यांसारखी गति ज्याची. ५. मोरारंगधकादिनेत्रे. ६. तोफेंतून निघालेल्या लोखंडाच्या गोळ्यासारखा. ७. औषधिपर्वतास ८. दर्शन न देऊन. ९. पेटलेल्या अग्नीच्या ज्वाला. (स्वाहा ही अग्नीची स्त्री आणि दक्षप्रजापतीची चौदावी कन्या. स्वाहाप्रिय म्ह० अग्नि.) १०. नवीन पल्लवें. ११. अंधकार वृक्षांच्या कुन्हाडी. १२. गुप्त. १३. अनीतिस्था. १४. पात्रापात्रविचारहीना. १५. माझें येणें. १६. सागरांत. १७. माझी. १८. चेंडुसारखा. १९. रामादिवोरांस जीवदान करणारा. २०. औषधिपर्वतास. २१. एकटा. २२. शिवप्रेरित औषधि ज्याच्या हातांत आहेत असा नंदिकेश्वरच. (नंदीश्वर हा शिवांस असून शिवाचा द्वारपाल आणि शालंकायन मुनीचा पुत्र.) २३. सैन्यास. २४. अमृताच्या. २५. पर्वताचा. २६. झऱ्याच्या उदकविंदूचाही. २७. आश्रय. २८. औषधिगंधयुक्त वायस्पशें. २९. निजून उठल्यासारखीं.

पवनसुतें **ज** गती धर नेला असता तसाचि जरि ठाया ।
 तरि कार्या येतें, परि उतरी रामादिकांसि भेटाया ॥ ११०
 राम म्हणे, 'का **य** तुला होऊं, बा ! मी जनांत उतराई; ।
 प्राणप्रदानही तव उपकारगिरीपुढें गमे राई.' ॥ १११
 ऐसे श्रीरघु **रा** जा वदोनि भेटे स्वभक्तरत्नातें; ।
 यत्नातें वाखाणी, गणी मनीं 'जिकिलें संपत्तातें.' ॥ ११२
 यांतायातश्च **म** तो रामें आळिगुनी क्षणें हरिला; ।
 'गिरिला स्वस्थानीं ने,' ऐसा केला निदर्श त्या हरिला ॥ ११३
 पवनमनो **ज** व मारुति ठेवी त्या अद्रिला निजस्थानीं, ।
 प्रस्थानीं संस्तविला देवांनीं वातपुत्र सःस्थानीं ॥ ११४
 बहुयोजना **य** ताध्वक्रमण श्रम न प्रकंपनभवातें ।
 हे शक्ति व्यक्त करी, क्षितिर्जोपतिपादभक्तिविभवातें ॥ ११५
 पुनरपि **र** **ज** नी असतां, फिरोनि आला रघूत्तमाजवळ; ।
 जंव लक्षणाप्रजासह देखत होते 'पूवंगराज बळ ॥ ११६
 सुग्रीव म्हणे, 'य' तें लंकेचें भस्म जा करा रांती.' ।
 तों उल्लुकासि घेउनि, जाळी नगरी क्षपाचराराती ॥ ११७
 तेव्हां राक्षस **रा** जें कुंभनिकुंभाख्य कुंभकर्णसुत ।
 पाठविले समराला, देउनि चैतुरंगिणी चमू बहुत ॥ ११८
 वाल्यलुजानें **म** थिला कुंभ, निकुंभ प्रभंजनात्मभवे; ।
 नैमुचि जसा सुरनाथें वधिला, कीं अंधकासुराख्य भैवें ॥ ११९

१. औषधिपर्वत. २. मोहरी. ३. स्वकीयभक्तशिरोमणीतें (मारुतीतें.) ४. शत्रूतें. ५. जाण्यायेण्याचा श्रम. ६. आज्ञा. ७. मारुतीला. ८. वायुतुल्य आणि मनतुल्य वेग ज्याचा. ९. निघताना. १०. स्वर्गस्थानीं. ११. बहु योजनें लांब मार्ग चालण्याचा श्रम. १२. वायूपासून ज्याचा भव म्हणजे जन्म असा मारुति त्यातें. १३. स्पष्ट. १४. रामचरणभक्तिसामर्थ्यातें. १५. वानरश्रेष्ठ. १६. रात्रीच्या ठायीं. १७. कोलितसि. १८. राक्षसशत्रु. १९. चार अंगें म्हणजे गज, अश्व, रथ, आणि पदाति यांनीं युक्त. २०. सुग्रीवानें. २१. कश्यपकन्या सिंहिका (हिरण्यकशिपुभगिनी) हिला विप्रचिचि नामक दानवापासून झालेल्या तेरा पुत्रांपैकीं एक. याचा वध इंद्रानें केला. २२. अंधक नामक असुर. यानें पार्वतीला हरण्याचा यत्न केला. लावळून त्याचें आणि शिवाचें मोठें घोर युद्ध झालें. त्यांत त्याच्या रक्तापासून अनेक अंधक उत्पन्न होऊं लागले म्हणून त्याचें रक्त शुष्करेवती नामक देवतेकरवीं नाहींसें करविलें. तेव्हां तो एकटाच अंधक अवशिष्ट राहिला. त्यानें महादेवाचें स्तवन केलें. नंतर शिवानें प्रसन्न होऊन त्यास आपलें गणव्यवहार सेवकत्व दिलें. २३. शिवें.

ऐसा विजय श्री मद्रामाला प्राप्त होय त्या काळीं; ।

काळिंदीदीवरसम झालीं देशकंधराननें काळीं. ॥ १६०

रक्षोनाथ ख रा त्मजमकराक्षातें रणार्थ आज्ञापी; ।

पापी तों रामातें सोमैतें दुष्टराहुसा व्यापी. ॥ १६१

आग्नेयास्त्रें तो म ग मकराक्ष जळे सहायुधग्राम; ।

रामज्वलनीं राक्षस पंतंग झाले करुनि संग्राम. ॥ १६२

पौलस्त्यदेह ज न्मा इंद्रजिताख्य प्रतापमार्तंड; ।

खंरतरशरकिरणगणें 'शोषी' कैपिजीवनासि उदंड. ॥ १६३

प्रलयसम य तो भासे, सर्वतीभोदतुल्य शरधारा ।

हा राक्षस वर्षे, तों 'हा ! राम !' म्हणे चम्र निराधारा. ॥ १६४

तों वानराधि रा जद्धि^{१७} विदांगदर्वीतपोतनीलनल ।

जन लक्षावधि वधिते, ग्रीष्मीं विपिनांतीं जसा अर्नल. ॥

रक्षःप्लवंग म क्षंतविक्षत फुलले वनीं जणो पळस; ।

पळ सभयांला सुटला; पळसह भू पाहतांचि ये चिळेंस. ॥ १६६

शतशः क्षेत् ज नदी त्या मिळती, तों होय सिंधुपति शोणें; ।

कोण प्राज्ञ म्हणेना, 'कालचा रक्तपूर्ण तो द्रोण.' ॥ १६७

मग मौयाम य सीता आणुनियां रावणात्मजें कपटें, ।

मारुतिसमक्ष वधितां, झांकिति नेत्रासि देवलोक^{१८} पटें. ॥ १६८

'जी वैराचें बी ज प्रैज्ञ पिता मोहिला जिणें, असिला ।

मारुनि कैलहप्रशमप्रसिद्धयश आज मी दिलें असिला.' ॥ १६९

पौलस्त्यतन य ऐसा मोहुनि गेला प्लवंगसेनेला; ।

तें ऐकुनि राम म्हणे, 'हा माझा प्राण शत्रुनें नेला.' ॥ १७०

सीताशोकप रा ला रामाला आणि सर्वसेनेला; ।

पौलस्त्य म्हणे, 'क्षितिजाजीव लयाला खळें नसे नेला. ॥ १७१

१. यमुनानीलकमलतुल्य. २. रावणमुखें. ३. रावण. ४. चंद्रातें. ५. शस्त्रसमूहासह. ६. राम-रूप अग्नि. ७. शलभ, टोळ. ८. रावणपुत्र. ९. प्रतापसूर्य. १०. तीक्ष्णबाणकिरणसमूहें. ११. मागच्या ५१९ व्या गीतीवरील टीपा पहा. १२. वानर हेंच उदक त्याला. १३. प्रलयमेघतुल्य. १४. सुग्रीव. १५. द्विविध हा अंगदाचा मातुल आणि सुग्रीवाचा सचिव. १६. मारुति. १७. वनांत. १८. अग्नि. १९. राक्षस आणि वानर. २०. छिन्नभिन्न. २१. मांसयुक्त. २२. कंटाळा. २३. रक्तनदी. २४. समुद्र. २५. लाल. २६. कपटरूपिणी, कपटानें निर्मिलेली. २७. वलें. २८. सुन्न. २९. कलहशांतीनें ख्यातयश. ३०. खट्टा. ३१. विभीषण.

हैं सारें माया **म** य, याचें कापव्य जाणतों हो ! मी; ।

मोहुनि नि^१कुंभिलेला जाउनि, बसला असेल तो होमीं. ॥ १७२

होमांतीं दिव्य श्री स्यंदन जन्मेल भव्य कामगम; ।

मग मर्यामर्याला दुर्जय होईल, तो महानिगम. ॥ १७३

हैं पूर्वी चतु रा नन वदला, 'हवनीं करील जो विघ्न ।

रावणपुत्रा! तूझे होतील प्राण जाण तन्निघ्न.' ॥ १७४

यास्तव पर **म** त्वरित प्रेत्यूह करा, तयासि उठवा हो ! ।

वाहोत रक्ततटिनी, सौमित्रे! चाल तूं महाबाहो! ॥ १७५

वाक्य असें निज कणीं पडतां, वर्णी तयासि रघुराजा; ।

'सौमित्रिप्रभृतीं शीघ्र म्हणे, 'त्या खळासि वारा जा.' ॥ १७६

तेव्हां कौसल्ये य प्रहितप्रबलपुंगव गिरिकल्पे, ।

कल्पक्षय करितिलसे गमती, करितांचि युद्धसंकल्प. ॥ १७७

पौलस्त्यकुमा रा ध्वररक्षकरक्षःक्षयस्पृहावंत, ।

'अंतकनिभ प्लवंगम गेले रिपुहस्तिचे म्हावंत. ॥ १७८

ते गंगनग **म** ग अंगनगधर खरतर वीर नीरंदासारे; ।

वर्षति अध्वररक्षणदक्षासुरसंघमस्तकीं सारे. ॥ १७९

शौखामृग रज नीचर करिती संग्राम देवदानवसे; ।

नैवेसेवकसम दुःखीं, स्वस्वामिसमीप एकही न वसे. ॥ १८०

मांसाचे संच य किति, रक्ताचे वाहती महापूर; ।

शूरजनक्षय झाला, भू रंजहीना, द्रुमाद्रिही चूर. ॥ १८१

विघ्न^१ असा ये^२ ज नाला होतांचि, उठे सचापशरधारी; ।

संनै^३द्र युद्धवद्ध श्रद्ध कुद्ध प्रसिद्ध विबुधारी. ॥ १८२

१. निकुंभिला ही लंकेच्या पश्चिमवर्ती नगरी. ही इंद्रजिताची अभिचारकर्मभूमि. एथें त्यानें अनेक यज्ञ केले. २. यज्ञांत. ३. रथ. ४. इच्छितस्थलीं जाणारा. ५. मनुष्यदेवांला. ६. जिकण्यास कठीण असा. ७. ब्रह्मा. ८. त्याच्या स्वाधीन. ९. विघ्न. १०. रक्तनदी. ११. लक्ष्मणादिकांतें. १२. निवारा. १३. रामानें पाठविले. १४. वानर. १५. पर्वततुल्य. १६. रणास जाण्याचा विचार. १७. इंद्रजितयज्ञरक्षकराक्षसनाशेच्छु. १८. यमसम. १९. महात. २०. आकाशगामी. २१. वृक्षपर्वतधारी. २२. मेघतुल्य. २३. यज्ञरक्षणाविषयीं दक्ष जे राक्षससमूह त्यांच्या मस्तकीं. २४. नवे चाकरसे. २५. समूह. २६. धूलिहीना. २७. वृक्षपर्वतहि. २८. चूणे. २९. विघ्न, स्वप्न, हे शब्द संस्कृतांत पुष्किणी आहेत. ३०. यज्ञाला. ३१. सज्ज. ३२. युद्धी धृतप्रीति. ३३. देवशत्रु.

पूर्ण न होतां य ज्ञ क्रोधे धावे रथी धनुर्बाणी; ।

शैर्वाणीशवर गैजदैत्य तसा ये रणासि निर्वाणीं. ॥ १८३

चात्री निजाध रा तें दातें, हातें स्वहस्त तो चोळी; ।

पोळी अस्त्राग्नीनें, शर सोडी, ज्यांस तुच्छ दंभोली. ॥ १७४

हरिजिनिःसी म बलें ध्रुवगांत, जसा मृगांत शार्दूल; ।

शूलें पाशगदाशरसुसलें करि पर्वतासि निर्मूल. ॥ १८१

वटसरल श्री फलधवतालतमालाभ्रनालिकेराहीं ।

कांहीं पर्वतशिखरें, ताडुनि म्हणती कपी, 'उभा राहीं.' ॥ १८६

झाले वानर रा क्षस हरिजित्सौमित्रिमार्गणाभिद्रुत; ।

क्षोणीवर कोणी भट, शोणिततटिनींत वाहती बहुत. ॥ १८७

समरीं मत्त म तंगज, कीं दोघे व्याघ्र, कीं मृगाधिपती, ।

कीं वृष, कीं घन, कीं ग्रह, कीं नर्ग, कीं अंधक स्मराराती. ॥

श्रीमद्दामानु ज निजभुजभुजगशिलीमुखैकरदविद्ध ।

घननाद मोह पावे; पुनरपि युद्धार्थ होय तो सिद्ध. ॥ १८९

मारुततन य बिभीषण, ताडिति बहु पंक्तिं कंठतोकाळ; ।

तो कौलाकुलमति खल होउनियां विरथे जाय ओकौला. ॥ १९०

पुनरपि तो रा गानें आला होऊनियां रथारूढ; ।

खंरंतरशरवरतिमिरीं करि हरिबल दीर्घकाल दिखूढ. ॥ १९१

ऐसें झालें स म र त्रिदंशजनालाहि जें गमे भीम^१; ।

श्रीमत्सौमित्रिशीं इंद्रजिताशीं त्रिरात्र निःसीम. ॥ १९२

मग रामानु ज वेगें, मीहेंद्रास्त्राभिमंत्रिताभिशिखें ।

इंद्रजिताचें छेदी मस्तक, पातें न हालतां, विशिखें^{३३}. ॥ १९३

१. धनुर्बाणधर. २. शर्वणीचा, पार्वतीचा ईश स्वामी शंकर त्याजवर. ३. एक असुर. हा रुद्राच्या हातून मरण पावला. ४. परिणामी. ५. स्वओषातें. ६. जाळी. ७. वज्र. ८. इंद्रजित्. ९. वानरांत. १०. व्याघ्र. ११. वट, देवदारुवृक्ष, पोफळीचें झाड, धावड्याचें झाड, ताड, खैर, आंबा, माड, इत्यादिकांनीं. १२. इंद्रजित् व लक्ष्मण यांच्या बाणाभिनें दग्ध. १३. पृथ्वीवर. १४. रक्तनदीत. १५. उन्मत्त हत्ती. १६. सिंह. १७. बैल. १८. पर्वत. १९. दैत्यविशेष. (मागे ५५९व्या गीतीवरील टीपा पहा.) २०. शिव. (स्मराचा म्हण कामाचा अराति. शिवानें कामाला दग्ध केलें ही कथा पुराणप्रसिद्ध आहे.) २१. लक्ष्मणबाहूरूप सर्पाच्या बाणरूप एकदंतें विद्ध. २२. इंद्रजित्. याचें पहिलें नांव 'मेघनाद.' २३. रावणपुत्रा. २४. कालव्याघ्रवृद्धि. २५. रथहीन. २६. गृहाला. २७. तीक्ष्णबाणाधिकारी. २८. वानरसैन्य. २९. भ्रमयुक्त, दिशा न जाणणारें असें. ३०. देवालाहि. ३१. भयंकर. ३२. इंद्रास्त्रमंत्रित आहेत अग्निज्वाला ज्याच्या ठायीं असा. ३३. बाणें.

- तेव्हां जयज **य** शब्दे गर्जति मुनि सिद्ध देव गंधर्व; ।
 पर्व अपूर्व तयांला झालें; आनंद पावले सर्व. ॥ १९४
- ते दुंदुभि वा **ज** विती, धिमिधिमिधिमि देवलोक आनंदें; ।
 गंधर्व करिति तननन; तत्थैथैथय्य अप्सरोवृंदें. ॥ १९५
- तो प्रौढसम **य** गमे, पुष्पांची वृष्टि, वाजती भेरी; ।
 चैपला सुरांगना त्या तन्वंगीनाचती नभीं गौरी^१. ॥ १९६
- जाउनि रघु **रा** याच्या चरणीं सौमित्रि जाहला लीन; ।
 पीनैमुज प्रभु हृदयीं आलिंगी बंधुला दयाधीन. ॥ १९७
- रामम्हणे, 'श्र **म** झाला वत्सा ! तुज नाहलासि रुधिराहीं; ।
 द्वयंगुलही स्थळ देहीं रिपुबाणाहीं न चुंबिलें नाहीं. ॥ १९८
- तुजविण जे **श्री** स्त्री तउ, हें सारें सर्वथा मला वमन; ।
 सांगुनियां कुंशलाला, चिंतांतटिनीतटास लाव मन.' ॥ १९९
- तेव्हां रघुवी **रा** ला नमुनि म्हणे तो दर्शाननानुजनी, ।
 'तुज नीरर्दाभदेहा जय झाला, धर्मशर्महेतु जनीं. ॥ ६००
- रावणपुत्र **म** हेन्द्रद्रेष्टा दृष्टाग्रणी रणीं सैबल ।
 सौमित्रिनें, त्रिनेत्रे अंधकसा मदिला प्रभो ! सैबल. ॥ ६०१
- याच्या निर्जमु **ज** भुजगें शैरदंष्ट्रे कर्मुकाननें सकळ ।
 दंश करुनियां शत्रु क्षितिपृष्ठीं आज पाडिले विकळ.' ॥ ६०२
- ऐसी स्वविज **य** वार्ता, ऐकुनि राजा म्हणे, 'अहो ! मातें ।
 सर्वाहीं तोपविलें, करुनि शरार्णीत शत्रुहोमातें. ॥ ६०३
- चिंतांबुधिती **रा** ला पावायाला मला तुम्हीं सेतू; ।
 हे तुमचे बलशाली भुज भेद्र असोत नित्य जयहेतू.' ॥ ६०४
- रामें असे स **म** स्तहि सत्कारुनियां, सुषेणकौशल्यें ।
 सौमित्रिप्रमुखांचीं काढविलीं मर्मपीडकें शैल्यें. ॥ ६०५
- रावण तें **ज** विनाशें भिजवी बौध्पोदकें सुहृद्वस्त; ।
 ध्वस्तप्रभ तो झाला गर्भस्तिमाली जसा तैमोग्रस्त. ॥ ६०६

१. अप्सरांचे समूह. २. वर्षाकाळ. ३. नौवद. ४. विद्युलता. ५. देवांगना. ६. स्त्रिया. ७. पु. एवाहु. ८. दोन बोटेही. ९. कल्याण, क्षेम. १०. चिंतानदीतीरास. ११. विभीषण. १२. मेघतुल्यदेहा. १३. धर्मसुखहेतु. १४. बलवान्. १५. ससैन्य. १६. स्वबाहुसौ. १७. बाणदंष्ट्रा ज्याची. १८. धनु मुख ज्याचें. १९. पृथ्वीवर. २०. अरिगणाच्या यज्ञातें. २१. चिंतासमुद्रतीराला. २२. सुखी. २३. बाणाग्रें. २४. इंद्रजिजाशें. २५. नेत्रोदकें. २६. आघातें म्हण मित्रांचे हात. २७. निस्तेज. २८. सूर्य. २९. राहून मासिलेला.

‘वत्सा! हरिह य शत्रो ! महाभुजा ! इंद्रेनीलसंकाशा ! ।

काशास तूं अकाळीं बापा ! धरिलीस अन्यलोकाशा ? ॥ ६०७

शस्त्रास्त्रं कंजं ज वर बलरिपुकीर्तिदुराहुबाहुबल ।

झालें कैसें, स्वप्नप्राप्तार्थ तसेंचि हें वृथा सकल. ॥ ६०८

तुमचा संक्षं य जीस्तव, तीच्या रक्तें तुम्हांसि तपीन; ।

तन्मांसाचे पिंड श्राद्धीं सकलांसि आज अपीन.’ ॥ ६०९

ऐसें वदोनि रा वण धावे घेऊनि तीव्र तरवारी. ।

सीतावधोद्यताला त्यालागि सुपार्श्व तीव्रतर वारी. ॥ ६१०

मग अप्रति म बलातें प्रेणी^१, त्याशीं करुनि राम रण, ।

अपीं हर्ष सुरांला, जय चापाला, निशंचरां मरण. ॥ ६११

रथ मथिले श्री रामें, एकुणतिसलक्ष कोटिही सात; ।

तेराकोटी विशंतिसहस्र दशलक्ष गजहि विल्यात. ॥ ६१२

जे तुरंगव रा रोहध्वजिनी वधिली रघूत्तमें मोठी; ।

ते^२ पट्टिसहस्राधिक विशंतिलक्षोत्तर त्रिदशकोटी. ॥ ६१३

रजनीचर म थिले जे, त्यांची संख्याहि वर्णिली ऐशी^३; ।

ते एकशतक पंचेचाळिसही कोटि लक्षही ऐशी^४. ॥ ६१४

आणिकही रं^५ज नीचर वीर जगच्छत्रु धीर जयवंत; ।

प्रभुशरवानरगिरिवरतरुनिकरें फार पावले अंत. ॥ ६१५

एवं रघुना य क तो युं^६ममुहूर्तांत संहरी कटकें; ।

लटकें कसें म्हणावें? ‘काय न कीजेल त्या जेंगदटकें?’ ॥ ६१६

ऐसें ऐकुनि रा वण शोकें झाला विसंज्ञ^७ एकवडी; ।

मग दीर्घवह्निकुंडप्रभं विंशतिसंख्य लोचनें उघडी. ॥ ६१७

त्यावरि शीघ्र म होदर वीर महापार्श्व आणि विरूपाक्ष ।

राक्षस हे पाचारुनि, करवी बळ सर्व सज्ज नें^८वराक्ष. ॥ ६१८

१. इंद्रशत्रो. २. पाचूपमा. ३. परलोकेच्छा. ४. ब्रह्मवर. ५. इंद्रकीर्तिकंद्रास राहुरूप बल ज्याचें असा. ६. स्वप्नी प्राप्त द्रव्य. ७. नाश. ८. रावणाचा सचिव. ९. अतिशीघ्र. १०. निवारी. ११. निरुपमसैन्यातें. १२. पाठवी. १३. राक्षसांला. १४. वीसहजार. १५. घोडेस्वारांची सेना. १६. साठहजारांहून अधिक. १७. वीसलक्षाधिक. १८. तीसकोटी. १९. याप्रकारची. २०. ऐशी-संख्या. २१. राक्षस. २२. रामबाण, वानर, पर्वत, वृक्ष यांच्या समूहें. २३. दोन मुहूर्तांत. २४. विश्वोत्पादकें. २५. बेशुद्ध. २६. प्रदीपअग्निकुंडतुल्य. २७. रावण.

साग्रनियुत **ज** वनाश्व स्यंदन निर्युतत्रय द्विपे प्रबल; ।
 ह्यैष षष्टिकोटि, अगणित पत्ति, असें शीघ्र सज्ज होय बल. ६१९
 मणिहेमम **य** स्यंदन, अष्टाश्व विमानतुल्य विस्तीर्ण; ।
 आणविला दिक्पालकमृगसिंहें नैकशस्त्रसंकीर्ण. ॥ ६२०
 रथचक्रें ग **ज** हय भट कौहल वीणा मृदंग वरभेरी ।
 वाजति, तेव्हां झाली केवळ ते राक्षसी चैभू भेरी^१. ॥ ६२१
 रावण विज **य** श्लाघी कनकरथी बैसला महाकाय; ।
 तो भासे कर्तस्वरगिरिशृंगाखूड मेघ कीं काय. ॥ ६२२
 त्या पत्तिकंधरा **ला** जातां झाले अनेक अपशकुन; ।
 बसले ध्वजशिखरावरि येउनितत्काळ गृध्रबकशकुन. ॥ ६२३
 तों रुधिर धू **म** योनी वर्षे, भू कांपली, रडे भाळ; ।
 हा लुब्ध दुष्ट लुमजे, काळप्रस्तायु मूढ पतंयाळ. ॥ ६२४
 सैलिलधर श्री **सो**दरकांतिध्वजिनीसमेत जों चाले; ।
 झाले उल्लेकापात, श्वसन पुढें, काक मागुनी आले. ॥ ६२५
 धूलीच्या निकर **ने** पडला सर्वत्र निबिडें आधार; ।
 काय रजःपटलानें भूमि करी निर्जरांसि^२ आधार? ॥ ६२६
 कीं गैर्गनस्था **म** रजनकांतांची धूलिमय तिरस्करिणी; ।
 संमर्द सोसवेना, म्हणुनि पळे कीं रजोमिषें धैरणी. ॥ ६२७
 त्यातें रघुरा **ज** तदा अवलोकुनियां करीं धरी चाप; ।
 तों पर्वतशिखरशिलातरुकर ते धांवती कैपिक्षमाप. ॥ ६२८
 बहुतरतो **य** दपटलें, तैशीं दिसती बलें पैलाशांचीं; ।
 गमती प्रेकंपनासम समरीं वृद्धें प्रचंड कीशांचीं. ॥ ६२९

१. पूर्णलक्ष. २. वेगवान् घोडे. ३. रथ. ४. तीनलक्ष. ५. हत्ती. ६. घोडे. ७. साठकोटि.
 ८. पायदळ. ९. रत्नयुक्त सुवर्णरथ. १०. आठ घोडे ज्यास असा. ११. देवमृगास सिंहरूप (रावण)
 त्यानें. १२. अनेकशस्त्रयुक्त. १३. वाद्यविशेष. १४. सेना. १५. बहिरी. १६. कर्तस्वर म्ह० सोनें
 त्याचा पर्वत म्ह० हेमाद्रि, त्याच्या शिखरावर चढलेला. १७. गीध, बगळे, पक्षी. १८. मेघ.
 १९. कालानें ग्रस्त केलें आहे आयुष्य ज्याचें असा. २०. पतनेच्छु असा. २१. मेघशोभातुल्य
 कांतिसेनेसहित. २२. आकाशमध्यें जे अग्निरूप तारे त्यांचें पडणें. २३. वायु. २४. समूह.
 २५. दाट. २६. धूलिसमूह. २७. देवांसि. २८. आकाशस्थ देवांगनांची. २९. पडदा. ३०. युद्ध,
 नाश. ३१. पृथ्वी. ३२. पर्वतशिखर, दगड, वृक्ष, हस्ती ज्यांच्या असे. ३३. वानरश्रेष्ठ. ३४. बहुत-
 प्रकारांनीं मेघसमूह. ३५. मांसभक्षक राक्षसांचीं. ३६. महावायुतुल्य. ३७. समूह, कुळें. ३८. वानरांचीं.

झाले मिश्रित **रा**क्षस वानर जैसे करींद्र पंचास्य; ।

हास्य करी हर्षानें लैस्यप्रिय काल पसरुनी आस्य. ॥ ६३०

एकैकातें स **म** रीं शत्रूतें शतशत प्लवंगपती; ।

अंगनगरदपदमुष्टिप्रहार करुनी वधावया जपती. ॥ ६३१

शैरनाराचां **ज** लिकप्रासगदाखड्गशूलपरिघातें ।

हातें धरुनि राक्षस ताडिति कीशांसि निष्ठुराघातें. ॥ ६३२

कपि पादद्व **य** धरुनि क्षितिर्वर रजनीचरांसि आपटिति; ।

उठती तों तों दुसरे ताडिति गिरिपौदपादिकें 'क्षितिती. ६३३

उचलुनि ग **ज** हयरथवर, गरगर फिरवूनि उडविती गगनीं; ।

अंगनिष्पिष्ट कितिकही कैदेन असें करिति कपि पल्लेशगणीं.

निशिचर सौं **य** कशक्तिप्रासगदाशूलखड्गनिकरानें ।

ताडुनि किति कपि गिरि तरु, वारुनि संचूर्ण करिति निकैरानें.

शूर प्लवंग **रा** गिट विकीट कैठोरप्रचंडभुज धीट; ।

नीट प्रहार करुनी, शत्रूतें रगडिती, जणों कीट. ॥ ६३६

तो अतुल लो' **म** हर्षण रण जेथें शोणितौपगापूर; ।

राक्षस कपीस तैसे, जैसा दीर्सानलास कापूर. ॥ ६३७

यापरि तेव्हां **श्री**मैद्रामवलें राक्षसी चमू वधिली. ।

विजयें सुरांसि मांसक्षेतजें क्लैव्यादकांसि तुष्टि दिली. ॥ ६३८

युद्धीं मैहोद **रा** भिध आणि विरूपाक्षनाम हे दोघे; ।

मोघेस्सितें कैरुनि वलें, यांच्या प्राणांसि कीर्षपति तो घे. ॥

वांयुसुतानें **म** थिला वीर मैहापार्ष्व^{३१}संयुगीं^{३२}गोत्रें; ।

स्तोत्रें करिति सुर, तदा कोपे दशकंठ, गज जसा^{३३}तोत्रें. ॥

१. हत्ती. २. सिंह. ३. नृस्यप्रिय. ४. मुख. ५. वृक्ष, पर्वत, दंत, पद, मुष्टि, यांनीं ताडण. ६. शस्त्रविशेष खातें. ७. निर्दय प्रहारानें. ८. जमिनीवर. ९. पर्वतवृक्षादिकें. १०. शीघ्र. ११. पर्वतें चूर्ण. १२. रण. १३. राक्षसांच्या समूहांत. १४. बाणादिशस्त्रसमूहें. १५. पराकाष्ठेनें, नेटानें. १६. भयंकर. १७. कठीण आणि भयंकर आहेत भुज (बाहु) ज्यांचे असे (प्लवंग). १८. रोमांच उत्पन्न करणारा, हर्षविषादानें अंगावरील केंस उमे करणारा (रण.) १९. रक्तनदीपूर. २०. प्रदीप्ताग्नीस. २१. श्रीरामसैन्यें. २२. मांसरक्तें. २३. मांसभक्षकांसि. २४. महोदर नांवाचा राक्षस. हा रावणाचा सापन्नभ्राता व सचिव. २५. सुमाली राक्षसाचा अमात्य. २६. निष्फलेच्छ. २७. (रामायण, युद्धकांड, स० ९६-९७ पहा.) २८. सुग्रीव. २९. मारुतीनें. रामायणांत (युद्धकांड, स० ९८ श्लो० १९-२३) अंगदानें महापार्थास मारिलें असें वर्णन आहे, तेव्हां पंतांचा पाठ 'वालिमुतानें' असा असून लेखकप्रमादानें 'लि स्थाना 'यु' आला असावा असें दिसतें. ३०. रावणाचा सापन्नभ्राता आणि अमात्य. ३१. युद्धीं. ३२. पर्वतें. ३३. अंकुशें.

- क्षणदाचर **ज** ननाशें रावण नानाविधायुधस्तोमीं, ।
वर्षे कपिसेनेवर, उद्गार तधीं दिला यमें व्योमीं. ॥ ६४१
- रघुकुलना **य** क सौयकनिकरें रिपुशस्त्रवृष्टिला वारी, ।
वारिदैसम बाणगणें तों तों वर्षे समस्तदेवारी. ॥ ६४२
- तों तामसास्त्र **रा** गें केलें मंदोदरीधवें प्रकट; ।
सिंहव्याघ्रवृक्षादिश्वापदमुख बाण जन्मले विकट. ॥ ६४३
- रघुवंशोत्त **म** त्यातें औग्नेयास्त्रें क्षणांत निर्दाळी; ।
बालिप्राणारि रिपुध्वजिनीला प्रलयवन्हिसा जाळी. ॥ ६४४
- वैश्रवणानु **ज** तेव्हां मय्यरचितास्त्रासि योजिता होय; ।
शरशक्तिशूलमुसलप्रासगदा वर्षती जसें तोय. ॥ ६४५
- गंधर्वास्त्रें सा **य** क अभिमंत्रुनि सोडिले र्यशोधामें; ।
इंद्रें पविप्रहारें पर्वतसा, शत्रु ताडिला रामें. ॥ ६४६
- शस्त्रास्त्राचा **त्रै** **ज** मग सोडुनि दशकंधरें मेहापतितें ।
आच्छादिलें रवीतें, विधुंतुंदाचे परी धरोपतितें. ॥ ६४७
- सौमित्रिनें **प्र** **य** तें छेदुनि दैशकंठचापलतिकेला ।
अंशनिप्रभबाणानें सारथिभूर्धापहारही केला. ॥ ६४८
- मंदोदरीव **रा** च्या स्यंदनैसंबद्धवाजिसंघातें ।
मारी स्वयें विभीषण धांडनियां तेधवां गंदाघातें. ॥ ६४९
- कौलभुजंग **म** वज्रज्वलनज्वालांतकोपमा शक्ती ।
बंधुवधास्तव हस्तीं धरिली दशकंधरें मेहाशक्ती. ॥ ६५०

१. राक्षसनाशें. २. अनेकविधशस्त्रसमूहेंकरून. ३. टेंकर. ४. आकाशीं. ५. बाणसमूहें. ६. निवारी. ७. मेघतुल्य. ८. रावण. (सकल देवांचा वैरी.) ९. तमोग्रह (राहु) आहे देवता ज्याची असें अस्त्र. १०. सिंह, वाघ, लांडगा इत्यादिक श्वापदांचीं मुखें ज्यांस असे. ११. भयंकर. १२. ज्याची अग्नि देवता आहे असें अस्त्र. १३. राम. १४. रावणसेनेला. १५. वैश्रवणाचा (कुबेराचा) अनुज. (रावण.) १६. मयासुरानें निर्माण केलेलें भयंकर अस्त्र. (युद्धकांड, स० १०० श्लो० २५.) १७. उदक. १८. यशस्थान असा. ('रामें' या शब्दाचें विशेषण.) १९. वज्रप्रहारें. २०. समूह. २१. उर्ध्वगतीस कारणीभूत जें पुण्य तें ज्याच्या पदरीं नाहीं असा मोठा पापी. २२. राहुचे परी. २३. रावणाच्या धनुष्याला. २४. वज्रतुल्य बाणें. २५. सारथिशिरच्छेदहि. २६. रथास योजिलेल्या घोड्यांच्या समूहातें. २७. गदाप्रहारें. २८. काल, सर्प, वज्र, अग्निज्वाला, यम, यांची उपमा जिला आहे अशी (शक्ति). २९. मोठें बल आहे जिचें अशी.

तेव्हां त्वरित श्री मान् लक्ष्मण निःसीमवीर्यचुंचुक^३ वी ।

रिपुला मोहुनि बाणें, मित्राला शक्तिपासुनी चुकवी. ॥ ६९१

जैनरावण रा वण तो सौमित्रिस त्याच शक्तिनें ताडी; ।

दुःखार्तदेवलोचनजलवृष्टिसह क्षैमातलीं पाडी. ॥ ६९२

अशनिच्छिन्न म हीधरशिखरासम रामचंद्रबंधु पडे; ।

वेगें प्रभंजनाच्या स्रंमूल जैसा महातरू उपडे. ॥ ६९३

राम जैघन्य ज पातें, 'हा ! वत्स !' म्हणोनि पावला शोक; ।

याचेंहि हृदय झालें भिन्न असें मानिती तदा लोक. ॥ ६९४

बंधुहृदाल य वासी रामहि शक्तीस काय सांपडला ? ।

लक्ष्मणहृदयच्छेदें, नातरि मोहनेनांत कां पडला ? ॥ ६९५

शक्तीतें स्वक रा नें उद्धरितां, राववासि बाणगणीं ।

मर्मस्थानीं रावण ताडी, परि रामदुःख तें न गणी. ॥ ६९६

जैसी मुजंग म स्त्री वल्मीकविलांतुनी अहिप्राही ।

काढी, तैसी रामें उद्धरिली शक्ति ते समप्रा ही. ॥ ६९७

सुगलप्रभं ज नात्मज सौमित्रीचें करावया त्राण ।

ठेउनि, रामें रिपुवर आंशीविषतीत्र सोडिले बाण. ॥ ६९८

जीवितेंसंश य होतां, विरथ दशग्रीव रामशरभ्र ।

गेला पळोनि मागें, चिंताभयशोकमोहसंग्र. ॥ ६९९

मग रघुरा ज फिरोनि त्वरितचि येऊनि बंधुदेहेंतें ।

हातें शिवोनि पावे 'हा ! वत्स ! असें म्हणोनि मोहेंतें. ॥ ६९०

अनुजविल य भीतातें रामातें तो सुषेण समजावी; ।

'सौमित्रिर्मृत्युशंका हृदयापासूनियां' म्हणे 'जावी.' ॥ ६९१

१. शोभायमान. २. अमितबल (भारी बळकट) आहे चोंच ड्याची. ३. पक्षी. ४. विभीष-
णाला. ५. लोकपीडक. ६. दुःखपीडित देवांच्या नेत्रोद्गत अश्रुवृष्टिसहित. ७. पृथ्वीतलीं. ८. वज्र-
च्छिन्नपर्वतशिखरतुल्य. ९. वायूच्या. १०. मूळासकट. ११. कनिष्ठ भावाच्या (लक्ष्मणाच्या) पातें.
१२. लक्ष्मणहृदयीं राहणारा. १३. मोहाच्या (मूर्च्छेच्या) तोंडांत. १४. ओढून काढतां. १५. स-
पिणी. १६. वारूळविळांतून. १७. गारुडी. १८. सुग्रीव मासुती. १९. आशी म्ह० दाढ तिच्या-
मध्ये विष आहे ड्याच्या अशा सर्पीप्रमाणें उग्र. २०. प्राणभय उत्पन्न होतां. २१. चिंता, भय,
शोक, मोह, यांत बुडालेला असा. २२. भावाच्या (लक्ष्मणाच्या) शरीराला. २३. मूर्च्छेंतें.
२४. लक्ष्मणनाशभीतातें. २५. रामाच्या वैद्याचे नांव. (वानरविशेष.) २६. लक्ष्मणाच्या मरणाची
भीति.

‘या वायुकुमा रा चा दोर्विक्रम सुखद काय वानावा ? ।

संकटसिंधु तराया आम्हाला याचिया भुजा नौवा. ॥ ६६२

मारुति यास म यीं त्या जाउनि दिव्यौषधीस आणील; ।

मोहंतरूतें चिंतालतिकेसहवर्तमान खाणील.’ ॥ ६६३

ऐसें वदतां, श्री मद्रामानें लक्ष्मणात्मशयनानें; ।

अवलोकिलें मुखांबुज मारुतिचें अश्रुपूर्णनयनानें. ॥ ६६४

तेव्हां रघुवी रा ला बंदूनि, उडे तनूज पर्वनाचा; ।

झाला अतिथि मुहूर्तें महौषधीच्या विलोसभवनाचा. ॥ ६६५

ल्यास विश्लेया म ग ते, न कळे म्हणवूनि न करितां उशिर; ।

औषधिगिरिसचि नेउनि ठेवी रामाचिया पदीं स्वशिर. ६६६

तंव तो भेषे^१ ज वेत्ता सुषेणनामा विश्लेयकरणीला ।

शोधी, मग तीणें त्या वैरुणसुताचा स्वहस्त^२ परिणीला. ६६७

तीच्या अनाम य प्रदग्ंधाचें करवितांची आंघ्राण, ।

श्लेयक्षतरहिततनू लक्ष्मण झाला क्षणांत संप्राण. ॥ ६६८

हषें रघुवी रा नें लक्ष्मण आलिंगिला भुजायुगुलें; ।

केला ज्येशब्द सुखें मारुतिनें अंगदें नलें सुंगलें. ॥ ६६९

औषधिवास म^३ हीध्र स्वस्थानीं स्थापुनी प्रभंजनजें; ।

केलें कर्म सुदुष्कर बलैवज्जनसर्वगर्वभंजन जें. ॥ ६७०

पुनरपि रां ज मणी तो युद्धाला सिद्ध होय ते कार्ळी; ।

अन्यरथावरि बैसुनि दशकंठें दाविलीं सुखें कार्ळी. ॥ ६७१

तेव्हां हरिह य निजरथ देउनि धाडी सवेग मौतलिला; ।

विमुहूर्तें वधवाया दुष्टचमूला उदंड^४ मौतलिला. ॥ ६७२

१. मारुतीचा. २. बाहुपराक्रम. ३. वर्णावा. ४. नौका. ५. मूर्छावृक्षातें. ६. चिंत्तरूप वक्त्री-सहित. ७. लक्ष्मण आहे शय्या ज्याची असा. ८. मुखकमल. ९. बाष्पाकुल्लोचनानें. १०. पुत्र. ११. वायूचा. १२. अतिथि झाला=प्राहुणा झाला, औषधिपर्वतावर आला. १३. दोन घटिकात्मक कालानें. १४. क्रीडास्थान (औषधिपर्वत) त्याचा. १५. वनस्पतिविशेष. (हिच्या योगें शल्यपीडा नष्ट होते, यास्तव हिला ‘विश्लेयकरणी’ असें म्हणतात.) १६. औषधजाणता, वैद्य. १७. लक्ष्मणाचा. १८. स्पर्शाला. १९. आरोग्यप्रद वासाचें. २०. हुंगणें. २१. बाणामक्षतहीन देह. २२. सारथ. २३. बाहुद्वये. २४. जयजयकार. २५. सुग्रीवें. २६. औषधि राहण्याचें स्थान. २७. पर्वत. २८. वायुपुत्रें. २९. बलाढ्यलोक गर्वनाशक. ३०. राम. ३१. इंद्र. ३२. इंद्राचा सारथी, यातें. ३३. प्रभूच्या (रामाच्या) हातानें. ३४. पुष्कळ. (उदंड’ हा ‘उदण्ड’ याचा अपभ्रंश. उंच आहे दांडा ज्याचा तें उदंड, यावरून उदंड म्ह० ‘पुष्कळ’ असा अर्थ कालांतरानें निष्पन्न झाला. ३५. माजलेलीला.

मातलि म॑रु ज वरातें भेटे तत्काल उतरुनी म॑हितें; ।

शैरशक्तिकवचयुत रथ रामें स्त्रीकारिला ज॑गन्महितें. ॥ ६७३

सु॑रजन ज य दरथावरि बैसे भु॑वनैकवीर राजमणी; ।

त्रिपु॑रांतक शिव, किंवा तिमि॑रस्तोमापहारक द्यु॑मणी. ॥ ६७४

मग समरीं रा क्षस तो सोडी सर्पा॑न्त्र राघवावरतें; ।

रामें सौ॑र्पा॑न्त्रे निर्वा॑रिलें, अन्यथा न आवरतें. ॥ ६७५

काय भु॑जंग म रौ॑घवकृष्णागरुगंधलुब्ध ते आले; ।

व्या॑लेश्वरासि परि त्या सु॑र्पण मध्ये॑चि भक्षिते झाले. ॥ ६७६

कै॑नकमय श्री^{१०} मद्भुज तोडुनियां जि॑र्णुच्या तुरंगा॑तें ।

पीडी ख॑रविशिखांहीं; सिंह नखांहीं जसा कु॑रंगातें. ॥ ६७७

मातलि र॑धि रा द्र तनू भौ॑से, रविच्या रथीं जसा अरुण; ।

कै॑नकविकृतशरनिकरें राम गमे अ॑र्यमा जणों तरुण. ॥ ६७८

राम अ॑रिंद म बाणें छेदी रिपुचा क्षणांत रथ॑केतु; ।

ते त॑र्मुल युद्ध करिती राक्षसमनुजे॑द्र नौ॑शजयहेतु. ॥ ६७९

रावण म्हणे, 'ज याची वा॑च्छा धरितोसि वा॑नराधारें; ।

उ॑डुपें सागर तरणें, त्याहुनिही कर्म हें नरा! धो॑रें. ॥ ६८०

तूज य॑मक्ष य वा॑च्छा झाली, म्हणवूनि धा॑वलास रणा; ।

सै॑रणावर निज निज॑जनसहजासह, जा, नयें शि॑र्वा शै॑रणा. ॥

१. नरवरातें (रामातें). २. पृथ्वीवर. ३. बाणादियुक्त. ४. जगत्पुण्यें. ५. देवांचा जय देणाऱ्या रथावर. ६. पृथ्वीवरील श्रेष्ठवीर. ७. मयामुरानें ब्रह्मदेवाचा वर संपादन लोह, रजत आणि सुवर्ण यांचीं तीन अमेय अशीं पुरें निर्माण केलीं; आणि त्यांचें आधिपत्य तारकासुर, कमलाक्ष आणि विद्युन्माली या तिघां असुरांस दिलें. हे तिघेहि देवांस उपद्रव देऊं लागले तेव्हां महादेवानें देवांच्या प्रार्थनेस अनुसरून त्या त्रिपुरांचा नाश केला, अशी कथा आहे. तिचा संबंध येथें दाखविला आहे. ८. अंधकारसमूहनाशक. ९. सूर्य. १०. सर्पांन्त्र सोडिल्यानें साप उत्पन्न होतात. ११. गरुडाखें. १२. प्रतीकार केला. गारुध्मत अन्न सोडिल्यानें गरुड उत्पन्न झाले आणि त्यांनीं सर्पांचें निर्दोळण केलें. १३. सर्प. १४. रामचंद्रनगंधलुब्ध. १५. गरुड. १६. सुवर्णमय. १७. देदीप्यमान. १८. इंद्राच्या. १९. घोषातें. २०. तोक्ष्णबाणांहीं. २१. हरिणांतें. २२. रक्ताद्रिदेह. २३. शोभे. २४. सुवर्णमूषित बाणसमूहें. २५. सूर्य. २६. शत्रुनाशक. २७. रथश्वज. २८. ज्यांत गर्दा उडाली आहे असें. २९. शत्रुनाश आणि स्वजय यांचा कारण असें. ३०. वानरांच्या बळावर. ३१. लहान नौकेनें. ३२. धाकटें. ३३. यमगृहेच्छा. ३४. चितेवर. ३५. वानरलक्ष्मणासह. ३६. महादेवा. ३७. आश्रयार्थ.

आतां तुला पं **रा** सु क्षणांत करितों.' असें वदोनि खळ ।

सोडी शूल, तदा प्रभु खंडी हेरिशक्तिनेंचि तें निखळ.६८२

बाणें छेदुनि **म** मीं केला सिंदूरपर्वतावाणी; ।

तेव्हां 'जयति श्रीमान् राम' अशी जन्मली नभीं वाणी.६८३

दशवदनें **ज** यकामें सोडुनि शरपंकिला अहीनेला ।

शोणितवर्षिघनाच्या तुळेशि खरवायुचा अही नेला.॥६८४

झाले सुर भं **य** परवश, उपातहि फार पावले जैनन; ।

जन न करिति जयनिश्चय, म्हणती, 'भासे भविष्य आज नन.'॥

राम म्हणे, 'तु **ज** असतें बळ, जरि मजंसीं करावयास रण; ।

तरि जैनकसुताहरणीं धरिलेंशि किमर्थ तैस्कराचरण ?॥६८६

तुज निःसंश **य** काळें विलोकिलें, म्हणुनि मूढ झालास; ।

ज्याच्या समीप यम ये, तो मानी सत्य इंद्रजालास.' ॥६८७

ऐसें वदोनि **रा** घव तीव्रशैराचा क्षणें करुनि पेट; ।

पौपादर्शनकामें झांकी जाणों स्वशत्रुला निपट. ॥ ६८८

वानरही दु **म** शिखरें आच्छादिति यक्षपत्यवरजाला; ।

जौलावृत मत्स्य जसा, तैसा दशकंठ भासता झाला.॥६८९

मूर्छित नैष्ट **श्री** तो सारथिनें राक्षसेंद्र पळवीला; ।

पुंवंगबलें सिंहरवें जय कैलासीं शिवासि कळवीला. ॥६९०

संज्ञा पावुनि **रा** गें रावण निंदी स्वकीयसारथिला; ।

ल्याणें 'मूर्छितरथिला रक्षावें' हा स्वधर्म संकथिला. ॥६९१

पुनरपि सै **म** राकांक्षी रावण येतां, अगस्त्यमुनि सदय ।

रघुनाथाला शिकवी येउनि, जयकारि भानुचें हृदय. ॥६९२

१. गतप्राण. २. इंद्रशक्तिनेंचि. ३. निमेल, निखालस. ४. शेंदूराच्या पर्वतासारखा. ५. जये-
च्छु. ६. श्रेष्ठेला. ७. रक्तवर्षां मेघाच्या. ८. समतेला. ९. खरराक्षसवायूचा. १०. सर्प. (राम.)
११. भयाक्रांत. १२. धरणीकंप, उल्कापात, इत्यादि अशुभसूचक अद्भुत प्रकार. १३. जन्म.
१४. सीतेला नेण्याच्या कामीं. १५. कशास्तव. १६. चोराचें आचरण. १७. मृत्यु. १८. आहे
तें न दिसावें आणि नाही तें दिसावें ज्याणें अशी विद्या, माया, दृष्टिमोह. १९. तीक्ष्ण बाणांचा.
२०. पडदा. २१. दुष्टाचें दर्शन होऊं नये या बुद्धीनें. २२. रावणाला. (यक्षपतीचा म्ह० कुबेराचा
अवरज म्ह० कनिष्ठ बंधु, रावण.) २३. जाळ्यांत सांपडलेला. २४. गतलक्ष्मीक. २५. वानरसैन्यानें.
२६. सिंहनादें. २७. सावधपणा, चेतना. २८. सांगितला. २९. युद्धेच्छु. ३०. 'आदिसहृदय' या
नांवाचें स्तोत्र. (रामायण, युद्धकांड, स० १०५ श्लो० ३-२७ पहा.)

रविहृदय **ज** प नृपालें त्रिवार केला धरुनि विश्वास; ।
 'शत्रुं जेहि राम !' असें वदोनि दे हर्ष सूर्य विश्वास. ॥६९३॥
 मग रघुना **य** करावण हे द्वैतयुद्ध तेधवां करिती; ।
 शस्त्रास्त्राच्या निंकरें धावाभूम्यंतरासिही भरिती. ॥ ६९४॥
 केलीं राक्षस **रा** जें, परि रामाशीं न चाललीं कपटें; ।
 होइल निबद्ध कैसा प्रज्वलितज्वाल वन्हि नैकपटें ? ॥ ६९५॥
 रामपराक्र **म** पावकदग्धाखिलराक्षसाटवीमाजी; ।
 उठतांक्षणीं कंबधें, गमती तीं स्थाणुंची जणों राजी. ॥ ६९६॥
 युद्धीं रघुरा **ज** करें सौर्थक झालें म्हणोनि काय सुखें ? ।
 नाचति रणीं कंबधें, हांसति विच्छिन्नकंठनालमुखें. ॥ ६९७॥
 रथसूतह **य** विवर्जित विरथ पंदाती क्षीपाचराधिपती; ।
 द्विपं तीव्रहरिणखक्षत, कीं प्रभुसूर्यें तदीक्षणें दिपती. ॥ ६९८॥
 खरेविशिखें **जें** गदीशें रामें जें छेदिलें देशास्यशिर, ।
 तें तें झालें प्रकट ब्रह्मवरानें न लावितां उशिर. ॥ ६९९॥
 देशमूर्धतो **य** जें तीं, शतवार छेदितां नृपें निकरें; ।
 दशमुख पद नमुनि जणों 'पुरे' असा प्रार्थिला शिरोनिंकरें. ॥
 मग तो रघु **रा** ज बळी संहारायासि 'निर्जरद्वेषी; ।
 ब्रह्मास्त्रें अभिमंत्रुनि अंगस्तिदत्ताशुगाप्रति प्रेपी. ॥ ७०१॥
 तो शर पर **म** प्रखर उर्वलनाशनिदीसि काय यैमदंड ? ।
 अंडजपतिपवनगती धावें रिपुला करावया दंड. ॥ ७०२॥

१. शत्रूप्रत. २. जिंक, मार. ३. हे रामा. ४. जगास. ५. दोन रथांनीं प्रवर्तित अथवा दोन रथांचें युद्ध. ६. समूह. ७. स्वर्गपृथ्वीचे अंतरासिहि. ८. जळणाऱ्या ज्वाला आहेत ज्याला असा (वह्नि). ९. अनेकवखें. १०. रामपराक्रामाभिदग्धसर्वराक्षसवनांत. ११. धडें. १२. जळलेल्या वृक्षाचे खांब खांची. १३. पंक्ति. १४. मरण आलें. १५. तुटलीं आहेत कंठनालमुखें ज्यांचीं अशीं. १६. रथ, सारथी, घोडे, यांनीं रहित. १७. पादचारी. १८. रावण. (राक्षसांचा स्वामी.) १९. गज. द्विप म्ह० दोन साधनांनीं (मुखानें आणि करानें) उदक पिणारा. याच कारणास्तव हत्तीला 'अनेपक' असें दुसरें अन्वर्थक नांव आहे. २०. तीव्रसिंहनखभिन्न. २१. खाचीं (रावणाचीं) नेत्रें. २२. तीक्ष्णबाणें. २३. विश्वनायकें. २४. रावणशिर. २५. ब्रह्मदेवाच्या वरानें. २६. दहा मस्तकरूप कमलें. २७. मस्तकसमूह. २८. राक्षस. (देवांचा शत्रु.) २९. पैतामहअस्त्र. ३०. अगस्त्यदत्तबाणाप्रति. (हाच बाण ब्रह्मदेवानें इंद्रास दिला असून इंद्रानें अगस्त्यमुनिद्वारा रामास दिला.) ३१. अभिवज्रकांति. ३२. शिक्षा करण्याचें साधन. (काठी.) ३३. गरुडवायुगती. ३४. शिक्षा. ('दंड'शब्दाचा 'शिक्षा करणें' हाच मूळचा अर्थ असून पुढे अर्थांतरें झालीं; जसें यमदंड.)

तो सुविचित्र श्री शर झाला देशकंठहृच्छलैकधन; ।

रामयशःक्षीरधिविधु सूरसंघमनोमयूरहर्षधन. ॥ ७०३

रघुवीरश रा घातें भिन्नहृदय तो पडे गैतप्राण; ।

रिपुजीवनधन घेउनि, पुनरपि तूणीं प्रवेशला बीण. ॥ ७०४

विगैतप्राण म हासुर पडतां सैवनाकरा धेरा सौरी ।

कापि चळचळ, नसतां नाविक अनिलें जलीं तैरीसारी. ७०५

रावणतनु ज गतीवर, रामावर देवपुष्पवृष्टि गळे; ।

बाँष्ये निशाचरांचे अमरांचे जाहले निरुद्ध गळे. ॥ ७०६

रघुनाथो ज य ति' असें गर्जति सुरसिद्ध, हर्षले सर्व; ।

दुंदुभि वाजति, नाचति वीरप्सरा, कीर्ति गाति गंधर्व. ॥ ७०७

रक्षसतिमि रा पहरघुराजयशश्चंद्रचंद्रिकाजालें ।

तांपविवर्जित भुवन, प्रकटसुधापूर्णकुंभसें झालें. ॥ ७०८

सुप्रभ दिनें म णि झाला, अतिशीतल मंद गंधर्वह वाहे; ।

त्यां पर्वी ब्रह्मांड प्रभुकीर्तिक्षीरसागरीं नैहे. ॥ ७०९

सर्व कापि प्रां जे लि ते स्तविती रामास शर्मधामास; ।

गाती नाचति भेटति शत्रुविरामास पूर्णकामास. ॥ ७१०

तेव्हां सैविन य वंदी बिभीषण प्रेमपूर्ण देवास; ।

उठवुनि निजभक्तातें मुंजातरीं रामचंद्र दे वैसे. ॥ ७११

त्याला रघुरा ज म्हणे, 'स्वबंधुच्या पौरलौकिकासि करीं; ।

क्षाळीं विवेकनीरें, स्वांतांचा शोकैकदम स्वकरीं. ॥ ७१२

१. विलक्षण तेजस्वी. २. रावणहृदयशिलेस धन. ३. रामकीर्तिसमुद्रास चंद्ररूप. ४. देव-समूहमनोमयूरास हर्षकारी मेघच. ५. मृत. ६. शत्रुजीवितरूप धन. ७. भावांत. ८. आपलें इष्ट कार्य करून नंतर स्वस्थळीं पुनः गेला, असा भाव. ९. अरण्यें आणि खाणी यांसहित. १०. पृथ्वी. ११. सगळी. १२. नावाडी. १३. वायूनें. १४. नविसारखी. १५. आनंदवाण्यांनीं अमरांचे आणि दुःखवाण्यांनीं निशाचरांचे गळे बंद झाले. १६. कंठ. १७. राम जय पावतो. १८. स्वर्गातील श्रेष्ठ वेष्ट्या. १९. राक्षसांधकारनाशकरामकीर्तिरूप चंद्राच्या चांदण्याच्या जालनें. २०. दुःखहीन. २१. स्पष्टअमृतपूर्णकलशतुल्य. २२. तेजस्वी. २३. सूर्य. २४. वायु. २५. त्या प्रसंगीं. २६. ब्रह्मगोल, चतुर्दशभुवनात्मक प्रदेश. २७. रामकीर्तिरूप क्षीरसागरीं. २८. स्नान करी. २९. हात जोडलेले. ३०. सुखस्थानास. ३१. शत्रुनाशकास. ३२. ज्याचा मनोरथ पूर्ण झाला आहे अशा (रामास). ३३. नम्रतेनें युक्त असा. ३४. दोहों बाहुंमध्ये. ३५. स्थान. (आलिंगन.) ३६. उत्तरकार्यातें, आर्ध्वदेहिक कार्यातें. ३७. विचाररूप उदकानें. ३८. स्वकीयजनांचा. ३९. शोकरूप चिखल.

करणे क्रिया य धोक्त, त्वद्वंधु जसा तसाच हा माझा; ।

मरणान्त मात्र वैर, क्षिप्र ज्वलनीं तयासि होमा जा. ॥ ७१३

दशमुखदा रा सकला झाल्या वैधव्यपौवकें विकळा; ।

कर त्यांचें सांत्वन हो, आली त्यालागि आज ही अकळा.' ॥

रैविवंशोत्त म वाक्यें जाउनि तो बंधुतें परेतातें ।

आलिंगुनी म्हणे, 'हा ! केलें सुरकाम त्वां पुरें तातें. ॥ ७१५

तव हृदय श्री कंठीं, 'शिवशिव' म्हणशी सदैव तूं वदनें; ।

म्हणुनि जणो तुज वधिलें, शिवदग्धे अन्यदुःसहें मदनें. ७१६

कीं राज्यमदें रा जा ! शिवासि विसरुनि सेविला काम; ।

या अन्यायें क्षोभें स्मररिपुचा जाहला महोदाम. ॥ ७१७

वैसुधासुरा म राशीं केला तूं द्रोह, पीडिला धर्म; ।

कर्म अमंगळ करितां भूतरिपू कोण पावला शर्म ? ॥ ७१८

पैपाचारें नि ज जन नरवानरहस्तकेंचि मारविला; ।

मारविलासतमानें गिळिलें तुज राक्षसोत्तमा ! रविला.' ॥ ७१९

यापरि सदै य स्वातें विलाप केला बिभीषणें, तंव ती ।

युवती दशाननाची धांवत आली वियोगशोकवती. ॥ ७२०

देशमुखदा रा पतिला आलिगिति शोकेतापधृतकंपा; ।

प्रावृट्काळीं गगनीं जैयापरी धूमयोनिला शंपां. ॥ ७२१

शोकग्रस्त प्रै म दा, 'हा नाथ !' असें म्हणोनियां रडती, ।

उरैरीकृतशोकभरा कुरैरीसम एकदांचि आरडती. ॥ ७२२

१. मरणपर्यंत, पुढें नाहीं. २. अग्नीत. ३. स्त्रिया. ४. अग्निनं. ५. व्याकुळ. ६. अवनति, दुर्दशा. ७. रामवाक्यें. ८. मृतातें. ९. शिवीं. १०. शिवनें जाळिलेला अशा. ११. अन्यास सहन करण्यास अशक्य. १२. कामानें. शिवाचा भक्त रावण आणि शिवाचा शत्रु मदन, तेव्हां मदनानें आपल्या शत्रूच्या भक्तास वधिलें. रावण काममोहित होऊन मरण पावला, असा भावार्थ. १३. उग्र कोप. १४. मदनशत्रु (शिव) त्याचा. १५. मोठा प्रवळ, दुर्दान्त, दांडगा. १६. ब्राह्मण-देवांशीं. १७. अशुभ. १८. प्राणिद्रोही. १९. सुख. २०. दुष्ट आचरणानें. २१. कामक्रीडाराहूनं. २२. सद्यचित्तें. २३. स्त्री. २४. वियोगशोकयुक्त. २५. रावणस्त्रिया. २६. शोकतापें धरिला कंप ज्याणीं अशा. २७. पावसाळ्यांत. २८. व्याप्रमाणें. २९. मेघा. धूम (धूर) आहे योनि (उत्पत्तिस्थान) ज्याची तो, असा शब्दार्थ. मेघ तीन प्रकारचे मानिले आहेत:-वन्दिज, निःश्रसज आणि यज्ञज. धूमयोनि वन्दिज, जीमूत निःश्रसज, आणि पुष्करावर्तकादि घन यज्ञज. ३०. विद्युक्ता. ३१. अंगीकृत शोकभर ज्याणीं अशा. ३२. पक्षीविशेष, त्याच्या स्त्रियांसारख्या.

म्हणती, 'कां निजलासि क्षितिवरि? उठ ये स्वकेलिशयनातें; ।

सप्रेम एकदां तरि पाहें, उघडोनि रम्यनयनातें.' ॥ ७२३

हे मैहिषी मे य कन्या राज्ञी मंदोदरी स्वयें आली; ।

आलिंगुनि तुज देवा ! समजावितसे तुझी प्रिया आली. ७२४

तव पदभ ज नावांचुनि, नेणों आणीक हे तुझी आण; ।

प्राणपते ! हें वदतों, मिथ्या कीं सत्य तें मनीं आण. ॥ ७२५

अपराध का य झाला ? रुसवा केला दयानिधे ! कां जी ? ।

अमृतप्राशन करवुनि पाजावें काय शेवटीं कांजी ? ॥ ७२६

सेवक अम रा दि तुझे, कांचनमय दुर्ग मुंदितजनवर्ग; ।

भर्ग प्रसन्न झाला, अधिक तुला काय भासलो स्वर्ग ? ॥ ७२७

त्याच्या करीं स म र्पण करणें, जो पुत्रतुल्य रक्षील; ।

आम्हांशि शोकहस्तीं दिधलें, हा याक्षणींच भक्षील.' ॥ ७२८

ऐशा विर्गंत श्री त्या विकलखांता द्विपर्णिहंतकांता ।

कांता दशाननाच्या करिती तेव्हां अनेक आकांता. ॥ ७२९

ल्यापंक्तिकंधे रा ला संस्कार विभीषणें स्वयें केला; ।

समजावुनि पाठविले, ते सारे बंधुदार लंकेला. ॥ ७३०

भक्तसुरदु म राघव अवेरमणिवंशपुंडरीकरवी ।

लंकास्थ पौरितोषिक दे पालेस्त्यासि लक्ष्मणाकरवी. ॥ ७३१

जैनकसुता ज गतीवर मनुजेंद्राज्ञस वायुपुत्रघन ।

उठवी रोमांचांकुरें जयवागमृतें हरुनि ताप घेन. ॥ ७३२

दंशकंठक्ष य वार्ता ऐकुनि सीता, 'म्हणे मरुतोता ! ।

दावीं आतां राजा मजला, चिंतामहासरिपोता !' ॥ ७३३

१. स्वक्रीडाशयनेतें. २. पद्मभिषिक्त स्त्री. ३. मयासुराची (दुसरी) कन्या. ४. सखी. ५. शपथ. ६. पेज. ७. सुवर्णमय. ८. किल्ले. ९. आनंदित आहेत लोक ज्याच्या ठायीं असे. १०. शिव. ११. तेजोहीन. १२. विकलचित्ता. १३. शत्रूंनीं मारला पती ज्यांचा अज्ञा. १४. स्त्रिया. १५. रावणाला. (पंक्ति=दहा, कंधर=कंठ, दशकंठ.) १६. अंशविधि. १७. 'दार'शब्द पुलिगी आणि बहुवचनी म्हणून 'पाठविले' असें पुलिगी रूप योजिलें आहे. १८. रावणस्त्रिया. १९. भक्तकल्पवृक्ष. २०. सूर्य-वंशकमलविकासक सूर्य. २१. लंकानामक. २२. बक्षीस. २३. विभीषणास. २४. सीतारूप पृथ्वीवर. २५. रामानें आज्ञापिलेला. २६. मारुतिरूप मेघ. २७. हर्षानें अंगावरील केशांचीं अग्नें उभीं राहणें ही रोमांचविकारक्रिया. २८. जयवाणीरूप अमृतें. २९. मोठा. ३०. रावणवधाची बातमी. ३१. हे वायुपुत्रा. (मारुते.) ३२. हे चिंतानर्दींतील नौकारूपा.

हा काम सैमी रा लज सांगे, तेव्हां दयाळू दाशरथी ।

‘जा आण जानकीला’ ऐसें स्वमुखें बिभीषणासि कथी. ॥ ७३४

प्रभुवचनें म ग त्याणें स्नाता धृतभूषणा जेगन्महिता ।

बैसबुनी नैरयानीं अतिहर्षें आणिली धैरादुहिता. ॥ ७३५

कौसल्यातनु ज म्हणे, ‘सीते ! दशकंठ पावला निधन; ।

जो तैस्कर लंकेला आला माझे बळें हरुनि धन. ॥ ७३६

अपवादाल य जो जन, त्याला लोकांत भेटती न शिवें; ।

वसलीस परगृहीं तूं म्हणउनि तुज सर्वथैव मी न शिवें. ॥ ७३७

निदेस तूं, तु ज ला मी वरितां दोघांस ही नसे शर्म; ।

‘मर्मच्छेदक जनवाग्वाण निवारावया नसे ‘वर्म.’ ॥ ७३८

यापरि अप्रि य वदतां, आलें दुःखाब्धिनीर नेत्रांस; ।

गात्रांस कंप सुटला, सीता बहु पावली मनें त्रास. ॥ ७३९

अंधशंका वा रा या प्रैत्यय उपजावया, विशुद्ध सती ।

शपथपुरःसर दीप्त ज्वलनज्वालांत जाहली धैर्येसती. ॥ ७४०

जाणों विरहे म याग्री क्षितितैनेयेला असह्य तो जाळी; ।

तापें ताप हरावा, म्हणउनि अनेलीं प्रवेशती ज्ञाली. ॥ ७४१

हेमांबुजिनी श्री मत्सरस्वतीच्या ह्रूदीं तसी साजे; ।

ज्वलनाधिदेवता कीं, त्रिलोकपूज्या जगन्निवासा जे. ॥ ७४२

कीं स्वच्छपद्म रा गग्रावविरचितालवाल हेमैलता ।

मौणिक्यदर्पणांतसःस्त्रीप्रतिबिंब हें म्हणो भलता. ॥ ७४३

१. इच्छा. २. वायुपुत्र. (मारुति.) ३. स्नान केलेली. ४. भूषणालंकृत. ५. जगत्पूज्या. ६. पाल-
खीत. ७. सीता. ८. राम. ९. मरण. १०. चोर. ११. सीतारूप धन. १२. निंदास्थान.
१३. कल्याणें. १४. निदेस तूं वरितां, (आणि) तुजला मी (वरितां), दोघांसही शर्म नसे—असा
अन्वय. १५. मुख. १६. मर्मभेदी लोकवाग्वाण. १७. कवच. १८. दुःखसमुद्रोदक. १९. पापाचा
संशय. २०. विश्वास, प्रतीति. २१. पेटलेल्या अग्नीच्या ज्वालांमध्ये. २२. निर्भय प्रवेश करणारी.
२३. वियोगजात अग्नि. २४. सीतेला. २५. अग्नींत. २६. सुवर्णकमलिनी. २७. डोही.
२८. अग्निदेवता. २९. त्रैलोक्यानें पूज्य अशी. ३०. जगताचें आश्रयस्थान अशी. ३१. शुद्धमा-
णिकरूप दगडांचें केले आहे आळें (आलवाल) जीस अशी. ३२. सुवर्णवेल. ३३. माणकाच्या
आरशांतील देवलीप्रतिबिंब.

धृतमूर्ति तो म रुसख सीता आण्णि राघवासि म्हणे; ।

‘क्षितिजास्पशें शालें विशुद्ध मी, हीस घे नृपालमणे !’ ॥७४४

हंरशक्रांड ज जन्मप्रभृतित्रिदशर्षिदेवगंधर्व ।

म्हणती, ‘रामा ! सीता निर्दोषा सत्य बोलतों सर्व. ॥७४५

तुजला प्रैत्य य दिधला, स्त्रीचा स्त्रीकार निर्विशंक करी; ।

हे ‘श्री, तूं पुरुषोत्तम, धर आतां जानकी विपंकी करीं.’ ॥

देवर्षिप्रव रा ज्ञा रामें स्वीकारिली वधूसहित; ।

तों दशरथही आला, खेहें सांगावया सुतास हित. ॥७४७

उतरोनियां म हीवर दशरथ धरि नर्दनाशि हृदसंगी; ।

हुंगोनि उत्तमांगीं, स्थापी प्रेमाश्रुमार्जितोत्संगीं. ॥ ७४८

श्वशुरपदीं ज नकसुता नमन करी, जेंवि कश्यपास रमा; ।

आशीर्वादे तीतें नृपनाथें तुष्टि आर्पिली परमा. ॥ ७४९

दुसरा तें य सुविनयें, प्रेणमन करि तौतपादजलजातें; ।

माथा क्षाळुनि जटा, आर्द्र करी दिप्रैथाश्रुजल ज्यातें. ॥७५०

नृपति म्हणे, ‘जें लजाक्षा ! वत्सा ! सीता सती मुनिपंका ।

लंकीनाथाराते ! पापाची तूं धरूं नको शंकीं. ॥ ७५१

जैनकनृप य जनजनना जननाथा ! हे पतिव्रता धन्या ।

झाली प्राप्त तुला, जशि हरिला पूर्वी पयोधिची कन्या. ७५२

हे मानसचा रा ची वैष्णुक्तांची सदैव रसिका कीं ।

नृपहंसा ! तव हंसी, न धरी मन पंकेभक्षित्या काकीं. ॥७५३

१. मूर्तिमान्. २. वायूचा मित्र. (अग्नि.) ३. सीतास्पशें. ४. राजश्रेष्ठा. ५. शिव, इंद्र, ब्रह्मदेवादि, देवर्षि, देव आणि गंधर्व. ६. दोषरहिता. ७. प्रमाण, विश्वास. ८. निःसंशय. ९. कर. १०. लक्ष्मी. ११. विष्णु. १२. निर्दोष. (पंक, चिखल म्ह० पाप त्यानें रहित.) १३. हातीं. १४. देवर्षिजनांतील श्रेष्ठांचें वचन. १५. आनंद देणाऱ्या पुत्रास. १६. हृदयजवळ. १७. मस्तकीं. १८. प्रेमाश्रुनीं आर्द्र जी मांडी तिच्या ठायीं. १९. सीतेतें. २०. दशरथानें. २१. लक्ष्मी. २२. नमस्कार. २३. दशरथपादकमलातें. २४. दशरथनेत्रजल. २५. कमलनेत्रा. २६. रावणशत्रो. २७. संशय. २८. जनकयज्ञोत्पन्ना. २९. समुद्राची कन्या. (लक्ष्मी.) ३०. मानससरोवरीं फिरणाऱ्याची. ३१. वाणीरूप मोल्यांची. ३२. अनुरागिणी, प्रीति करणारी, रससेवन करणारी. ३३. चिखल खाणाऱ्या कावळ्याच्या ठायीं.

क्षितिकन्येस, म हीस, श्रीमद्योध्येस, कुलगुरुक्तीस, ।

पाळीं जातिस सर्व, प्रजेस निजधर्मविप्रभक्तीस. ॥ ७९४

अस्थिरता जे श्री ची, ती तूझ्या शत्रुजीवनीं राहो; ।

संतत कल्याण असो, विपैक्षलोकप्रतापरविराहो! ॥ ७९५

जे सोदैरपौ रा सप्रधानजननीवसिष्ठमुख रामा ! ।

यांला प्राणासम तूं मानावें, सद्गुणद्रुमारामा !' ॥ ७९६

ऐसें^१ स्वहित म नःप्रिय ऐकुनि, सीतापती करी मान्य; ।

मग सकळांसि विचारुनि, गेला स्वर्गासि तो^२ जगन्मान्य. ॥

ॐ क्षपूवंग ज न जो, मृत तो रामप्रियार्थ देवेशे^३ ।

उठवीतां, पूर्वस्थिति नेणुनि, गर्जे रंगस्पृहावेशे. ॥ ७९८

सुरजन ज य जयशब्दे गर्जति, वाद्ये अनेक वाजवित्ती; ।

पुष्पाहीं वर्षेसि, चंपेलांसि वर्षाप्सराहि लाजवित्ती. ॥ ७९९

सांद्रानंदभ रा नें तेव्हां पूर्वगेंद्रसंघ ते लैवले; ।

लैव लैवैषिस्वांतीं दुःख नसे, तोंपदीप मालवले. ॥ ७६०

भैर्गादिक अ म र सुखें स्वर्गा गेले पुसोनि रामाला; ।

रेंपुपतिगुणमुक्तांची शोभे सर्वांचिया गळीं माला. ॥ ७६१

१. अस्थिरत्व. २. शत्रूच्या जीवितांमध्ये. ३. हे शत्रुप्रतापसूर्यमासक. ४. बंधु, पुरवासी लोक, आप, प्रधान, माता, वसिष्ठप्रमुख जे त्यांला. ५. सुगुणवृक्षाच्या वागा. ६. असें दशरथाचें वचन. (रामायण, युद्धकांड, स० ११९ श्लो० १३-२३ हे पंतांच्या प्रस्तुत वर्णनाशीं ताडून पाहण्यालायक आहेत.) ७. मनाला आवडणारें. ८. दशरथ. ९. जगत्पूज्य. १०. आस्वलावनर. ११. रामाला वरें वाटावें यास्तव त्याच्या प्रार्थनेवरून इंद्रानें मृतवानरादि जनास सप्राण केलें. १२. इंद्रें. १३. युद्धच्छेद्या आवेशानें. १४. पर्जन्यकालासी. १५. विजांसी. १६. श्रेष्ठ देवदेवताही. (अप्सरा ह्या समुद्रमंथनकाळीं अप् म्ह० उदक यापासून उत्पन्न झाल्याः—‘अप्सु निर्मेथनादेव रसात्तस्माद्भरत्रियः । उपेतुर्मनुजश्रेष्ठ तस्मादप्सरसोऽभवन् ॥’ ह्या गंधर्वांगना असून स्वर्गेश्या आहेत. ह्या इंद्राच्या दासी असून त्याला कोणाच्या तपाचें भय वाटलें म्हणजे तपोभंग करण्याच्या कामीं मोठ्या कुशल, म्हणून त्याच्या आज्ञेनें ह्याच जावयाच्या आणि कार्यसिद्धि करून परत यावयाच्या. उर्वशी, मेनका, रंभा, घृताची, तिलोत्तमा, सुकेशी, मंजुषोषा इत्यादि प्रमुख सुरवेश्या होत. बाणकवीनें यांचीं चवदा कुळें असल्याविषयींचा उल्लेख कादंबरीमंथांत केला आहे. अप्सरा आपल्या नृत्यविलसितानें विजांस लाज आणतात.) १७. अतिहर्षाच्या भारानें. १८. वानरसमूह. १९. दडपून गेले. २०. किंचित्. २१. देवर्षिचिंत्ती. २२. संतापरूप दीप. २३. शिवादिक. २४. रामाच्या गुणरूप मोखांची. २५. रामाची सर्व स्तुति करूं लागले, असा भावार्थ.

मातलिला वि० ज योत्तर पूछुनि नौकासि पाठवी राम; ।

तामरसप्रभवाला जैसा हर तो पुरत्रयविराम. ॥ ७६२

तो दैशकंठ य वीयान् प्रार्थी पूजावयास रामातें; ।

त्यास म्हणे प्रभु, 'पूजन भरताविण नेष्टी वासरा! मातें. ७६३

कपिसैन्यपू ज नानें पूजित मी, यांत अन्यथा नाही; ।

तूं जयघन बहु दिधलें, आतां इच्छा मनीं नसे कांहीं. ॥७६४

कैकेयीर्तन य मला चिंतितसे जीवनाहुदासीन; ।

वल्की जटी फलाशी भूशायी दर्भसंस्तरासीन. ॥ ७६५

मंचितैकप रा तें जातों भेटावयासि भरतातें; ।

आज्ञा केली त्याचा, उतराया भूरि शोकभर तातें. ॥७६६

हें रघुसत्त म वदतां, बिभीषणें सर्व पूजिलीं कैटके; ।

दिधलीं हाटकमणिमयसत्पदकें हेंरकुंडलें कैटके. ॥ ७६७

तेंदुपरि तो श्री^{२३} दाचें पुष्पकयान क्षमासुतेशाला; ।

अर्पुनि म्हणे बिभीषण, 'याणें जावें स्वर्गीयदेशाला.' ॥७६८

तेव्हां यान्व रा वर सौनुज सखीक रामभद्र चढे; ।

सर्तडिन्मेघाधिष्ठितरत्नाचलमौलिशींच साम्य घडे. ॥ ७६९

राज्याभिषेक म हसुखकाम पुंवेंद्रराक्षसाधिप ते ।

म्हणती, 'आम्हांसहि ने सांकेताला, सैमस्तलोकपते !' ॥७७०

१. इंद्रसारथि त्याला. २. जयानंतर. ३. स्वर्गासि. ४. ब्रह्मदेवाला. (तामरस म्ह० कमल सापासून प्रभव म्ह० उत्पत्ति आहे ज्याची तो.) त्रिपुरनाशाच्या समर्थी हराचा (महादेवाचा) ब्रह्मदेव सारथी झाला होता, या कथेचा येथें संबंध दाखविला आहे. ५. त्रिपुरनाशक. ६. बिभीषण. ७. इष्ट नाही. ८. हे वत्सा. ९. भरत. १०. प्राणादिकीं उदासीन. ११. वल्कलधारी. १२. जटाधारी. १३. फलभोजी. १४. भूमीवर निजणारा. १५. दर्भासनस्थ. १६. माझ्याकडे ज्याचें सर्वस्वी मन गुंतलें आहे अशा (भरतातें). १७. बहुत. १८. सैन्यें. १९. सुवर्णखचित रत्नांचीं उत्तम पदकें. २०. कंठभूषणें आणि कर्णभूषणें. २१. कडीं. २२. त्यानंतर. (पूजनानंतर.) २३. कुबेराचें. २४. पुष्पकविमान हें कुबेराचें होतें. रावणानें तें त्यापासून जिंकून लंकेंत आणिलें. तें आतां बिभीषणानें रावणमरणोत्तर रामास दिलें. राम यांतच बसून परत अयोध्येस आला. नंतर त्यानें तें कुबेराकडे परत पाठविलें. यांत बसून जिकडे जाण्याची इच्छा करावी तिकडे तें जाई. २५. जानकीपति रामाला. २६. अयोध्येला. २७. पुष्पकावर. २८. धाकट्या भावासह. २९. विजेसहित मेघानें अधिष्ठितल्या मेरुशिखराशींच. ३०. राज्याभिषेको-त्सवसुखेच्छु. ३१. सुमीबिभीषण. ३२. अयोध्येला. ३३. सकलजनाधिपा हे रामा.

मग **राजरा ज** यानीं, त्यांसहि कटकासमेत पृच्छनि घे; ।

परमोत्सर्वे सवेग, श्रीमत्सीतेसर्वे नरेंद्र निवे. ॥ ७७१

वीर्ये देवांल **य** जो हरिला होता दशाननें पहिला; ।

मैहिला सोडुनि जातो, तो म्हणती प्राकृताचिया मैहिला. ७७२

सीतेसि म्हणे **रा** घव, 'रिपुकटके या रणांगणीं शैमलीं; ।

सुमुखि ! मदीयशरानलवदनीं सारीं पैतंगशीं गमलीं. ॥ ७७३

शतयोजन **मं** करालय मारुति तुज शोधितां स्वयें तरला; ।

तर लाघलों तुला मी, होती मद्बुद्धि जीवनीं तरला. ॥ ७७४

बाष्पजलें भि **ज** ली क्षिति, येथें माझ्या सरोजपत्राक्षी ! ।

'सौमित्रि कीं मदींआत्मा, याहुनि दुःखासि त्या नसे साक्षी. ७७५

सांपडला तो **य** धिच्या तीरीं मजला बिभीषणाख्य मणी; ।

मैर्पूर्वजकृत सागर या स्थानीं भेटला मला रमणी ! ॥ ७७६

हे **सुगलरा ज** धानी किर्किंधा, यास्थळीं असे तारा; ।

वांलिवियुक्ता सुभगा, चंद्रवियोगाकुला जसी तारा.' ॥ ७७७

तेव्हां सुहृद **य** पतिला स्वानंदें जानकी म्हणे वाटे; ।

'न्याव्या ताराप्रमुखा, वानरकांता पुरीस हें वाटे.' ॥ ७७८

रामें पुंवंग **रा** जा धाडुनियां सर्वे वैनरप्रमदा; ।

आणविल्या तारेसह यानीं सीतांस्वचित्चिबिभ्रमदा. ॥ ७७९

त्या स्त्रींसकुं सु **म** यानीं, स्थापुनि जातां नैऋतपथें सर्वळ ।

योजनसमुच्च पर्वत, केवळ दूरुनि भासती सकळ. ॥ ७८०

१. राजांचा (यक्षांचा) राजा (प्रभु) कुबेर त्याच्या विमानांनी. २. स्वर्ग. ३. पृथ्वीला. ४. क्षिया. ५. अरिसैन्यें. ६. निमालीं, मरण पावलीं. ७. हे सीते. ८. मद्बुद्धिप्राप्तिमुलीं. ९. शलभा-सारिलीं. १०. समुद्र. ११. चंचला. १२. हे कमलनयने. १३. सुमित्रेचा मुलगा लक्ष्मण. १४. माझे मन किंवा जीव. १५. समुद्राच्या. १६. माझे पूर्वज जे सगर त्यांनीं केलेला. १७. हे रमणीय क्षिये. १८. सुग्रीवाची मुख्य नगरी किर्किंधा. येथेंच रामानें वालिला मारिलें. किर्किंधा जेथें होती तेथें हल्लीं अनागोंदी शहर आहे. हें तुंगभट्टेच्या कांठीं आहे. १९. सुषेण वानराची कन्या आणि वालीची बायको. वालीच्या मरणानंतर ही सुग्रीवाची भार्या झाली. २०. वालि, सुग्रीवाचा बडोला भाऊ, त्याच्या मरणानें वियुक्त. २१. नक्षत्र. २२. वाटेस. २३. सुग्रीव. २४. वानरक्षिया. २५. सीता-चित्तास व आपल्या चित्तास आश्चर्य देणाऱ्या. २६. पुष्पकविमानांत. २७. आकाशमार्गे. २८. ससैन्य.

त्वरिततर श्री^१ दाचें विमान जेव्हां नभःपथें चाले; ।

तेव्हां दिसती प्रभुला सामोरे वृक्ष भूध्र कीं आले. ॥ ७८१

कौंतेसि म्हणे रा घव, 'हा दिसतो ऋष्यमूकनाम नैग; ।

तेथें मजला तूझे सुग्रीवें, अपिले स्वकीय नैग. ॥ ७८२

वाल्यानुजाचें म स्तक, येथें राज्याभिषेकनीरानें; ।

मेघें गिरिशिखर तसें, भिजवीलें या तुझ्याचि दीरीनें. ॥ ७८३

हे पर्पा पुण्य ज ला, येथें तुजला स्मरोनि मी रडलों; ।

सौमित्र्यंकावरता, सुहूर्तपर्यंत कर्मलें पडलों. ॥ ७८४

निशिचरना य क येथें आला होऊनि दर्मसंन्यासी; ।

तुज नेउनि मज दिधलें दुःख, जनीं जें असह्य अन्यासी. ॥

ज्यास्थानीं रेंचिराक्षी ! तूंचि उभी हें मनांत मीं जा ये; ।

आलिंगिले लैताद्रुम, विद्रुमबिंबप्रभाधरे ! जाये ! ॥ ७८६

दिसतो आश्र म तो हा, जेथें तुज शोधितां सये ! जाये ! ।

शतवार सौंजुजें म्यां, केलें गोदावरीस ये जा ये. ॥ ७८७

वाढविले नि ज हस्ते, जे तूं सुतनिर्विशेष भूपुत्री ! ।

ते हे उडैजस्थानीं, मृग शुक्र शिखि^३ हंस सारिका पेंत्री. ॥

पंकजदला य ताक्षि ! स्वकरें तूं शिपिलीस जी लवली; ।

तीही फलभारानें, भाग्यानें सज्जनापरी लवली. ॥ ७८९

जे त्वां द्विजैरा ज सुखि ! स्वकरें पूजार्थ लाविली तुळशी; ।

तत्सेवनें भेदकीं सांबुदंविद्युल्लतेसवें तुळशी. ॥ ७९०

आंवाळवल य निर्मुनि जे चूतजवळ लाविली जौंती; ।

पुष्पवती ते त्यातें, आलिंगाया स्वयें पहा ! जाती. ॥ ७९१

१. कुबेराचें. २. पर्वत. ३. सीतेसि. ४. दागिने. ५. सुग्रीवाचें. ६. राज्याभिषेकोदकें. ७. देवरानें. (लक्ष्मणानें.) वालीचा धाकटा बंधु सुग्रीव हा या ऋष्यमूकपर्वताचा राजा झाला. ८. ऋष्य-मूक पर्वताजवळचें प्रसिद्ध सरोवर. ९. पवित्र उदक जीचें अशी. १०. लक्ष्मणाच्या मांडीवर. ११. मूच्छेंनं. १२. रावण. १३. रावणानें पर्णकुटीत येउन जानकीला तापसवेधानें लंकेस नेलें हा कथासंबंध. १४. सुंदरनयने. १५. माझ्या. १६. वेली आणि वृक्ष. १७. पांढळें, तोंडलें, यांच्या तुल्य अधरकांति जीची अशी. १८. पंचवटींतील आश्रमस्थान. १९. लक्ष्मणासह. २०. पुत्रतुल्य. २१. हे सीते. २२. पर्णशाळेंत. २३. मोर. २४. पक्षी. २५. कमलनेत्रे. २६. लताविशेष. २७. हे चंद्रमुखी. २८. वृक्षविशेष. २९. माझ्या मांडीवर. ३०. समेष विजेशीं. ३१. तुलना पावसि. ३२. अळें. ३३. आंब्याजवळ. ३४. जाई. ३५. पुष्पिता.

निर्भीति हे धं रा सुर करिती विविधक्रिया अनादि सती ! ; ।

मुदितस्वांतें शांतें, कांतें ! हीं श्वापदादिकें दिसती. ॥ ७९२
वंदावें गौत म मुनिकीर्तिस गोदावरीस भावानें ; ।

तरलों विपत्समुद्रां, जीच्या तैटसेवनप्रभावानें. ॥ ७९३
शैशिलज श्री जितमुखि ! तो हा नग चित्रकूट, जेथ मला ।

येउनि अर्पित होता भरत प्रार्थूनि मेदिनी कर्मला. ॥ ७९४
हीरकशिख रा भदति ! त्विस्मितरुचिपुंजशुद्धतोयवहा ।

त्वंदलकनिभयमुनेशीं संयुक्ता जौन्हवी पहा भवहा. ॥ ७९५
या क्षितिवरि म तूवें, भगीरथें आणिली महानाव ।

यास्तव हीचें लोकीं, प्रसिद्ध भागीरथी असें नांव. ॥ ७९६
हे मम पूर्व ज दत्ता, मौक्तिकमालाचि होय पृथ्वीची ; ।

हीच्या अघगिर्यशनीं शोभति कुंदेदुकांति पृष्ठे वीची. ॥ ७९७
सुंदरि ! गंगा य मुनासंगें हा हर्ष देतसे थोर ; ।

मिश्रितमुक्तामरकतमणिमयहारद्वयप्रभाचोर. ॥ ७९८
कर जोडुनि रा जि ! करी प्रैणति, त्रिर्जगद्द्रवाब्धिनौकेला ; ।

जीणें कैपिलहताखिलसंगरसुतोद्वार तत्क्षणीं केला. ॥ ७९९

१. ब्राह्मण. २. आनंदितचिनें. ३. हे सुंदरी. ४. भक्तिनें. ५. संकटसमुद्रां. ६. तीरीं राहिल्याच्या योगानें. ७. चंद्र, कमल, यांची शोभा जिकिली मुखें जीच्या अशी. ८. पर्वतविशेष. हा प्रयागाजवळ आहे. येथें राम वनवासास जाण्यापूर्वी राहिला होता. ९. पृथ्वी. १०. संपत्ति. ११. हिरकणीतुल्य दंत जीचे अशी. १२. तुझ्या हास्यकांतितुल्य स्वच्छउदकें वाहणारी अशी. १३. तुझ्या केशतुल्य यमुनेशीं. १४. मिळाली. १५. गंगा. १६. संसारनाशिनी. १७. भगीरथराजाचे पूर्वज कपिलमुनीच्या कोपानें दग्ध झाले, तेव्हां त्यांस (सगराच्या साठहजार पुत्रांस) उद्धरण्यासाठीं भगीरथानें महाप्रयत्नानें शिवाला प्रसन्न करून त्याच्या मस्तकीची गंगा भूलोकीं आणिली, म्हणून तिला येथें 'महानाव' म्हणजे तारण करणारी मोठी नौका असें म्हटलें आहे. १८. मोठी नौका. १९. पूर्वजानें (भगीरथानें) दिलेली. २०. मोत्यांची माळ. 'मुक्तावली कंठगतैव भूमेः' असें रघुवंशांत आहे (स० १३ श्लो० ४८). २१. पापपर्वतभक्षणीं. २२. कुंद, चंद्रवत् कांति ज्याची असा. २३. मोठ्या. २४. लाटा. २५. या संगमाचें वर्णन काप्लिदासानें रघुवंशाच्या तेराव्या सर्गांत (श्लो० ५४-५७) केलें आहे, तें ताडून पाहण्यालायक आहे. २६. मिश्रित मोत्यें व पाचू यांच्या दोन हारांची शोभाहारक. २७. नमन. २८. त्रैलोक्यास संसारांतून तारणारी जी भागीरथी तिला. २९. कपिलानें मारले जे सर्व सगरराजाचे पुत्र त्यांचा उद्धार. ३०. सगर नामक राजानें अश्वमेध केला. तेव्हां त्यानें साठ हजार पुत्र बरोबर देउन यज्ञसंबंधी अश्व सोडिला. तो इंद्रानें चोरून कपिलाच्या आश्रमांत नेउन ठेविला. सगरपुत्र अश्वचा

भारद्वाजाश्च म हा, जाऊं त्याच्या नमूचि पायास; ।

आम्हां तिघांसि पाहुनि पूर्वी आली महाकृपा यास.' ॥ ८००

ऐसें वदतां, ज गती पावे संयोग पुष्पयानाशीं; ।

मग रामशिरोंबुजही मुद्दिपादाशीं दैयानिधानाशीं. ॥ ८०१

पवनतन य मग रामें भरतातें खागमास कळवाया ।

पाठविला दूत पुढें, लोकांचा सर्व शोक पळवाया. ॥ ८०२

तो पवनात्म ज मार्गी सांगोनि गुहासि राम आला हें; ।

नंदिग्रामीं गेला, मनुजाकृतिला धरुनि लवलाहें. ॥ ८०३

मैणिहेमम य श्रीमद्रघुनंदनपादुकार्चनाधीन ।

मीन जलाविण जैसा, मारुतिनें भरत देखिला दीन. ॥ ८०४

‘आला राघव रा जा, तांपापह मेघ तो जसा मोरा; ।

तैसेवालाभरता भरता ! ये त्यास आज सामोरा’. ॥ ८०५

ऐसें अमृत म योक्त श्रवणीं पडतां, प्रभंजनात्मजनी ।

भरतासि भासला तो विप्रहैधारी महोप्रमोद जनीं. ॥ ८०६

आलिगुनियां श्री मन्मारुतिला कौंचनासनीं अर्ची; ।

प्रार्थुनि म्हणे, ‘कृपाळा ! मारुविली शोकवन्हिची अर्ची. ८०७

मर्दुःखसाग रा चा अगस्त्य तूं; काय वा तुझें नांव ? ।

चितानदीत बुडतां, दैवें कोठोनि धाडिली नांव ? ॥ ८०८

रामचरित्र म यामृत पाजावें त्वां महातृषाक्रांता; ।

वाळाला स्तैन्य जसें देत्ये माता कृपाकुलस्वांता.’ ॥ ८०९

शोध करीत करीत पाताळीं आले; तेथें त्यांस तो अश्व कपिलाच्या आश्रमांत आढळला. तेन्हां ते त्या मुनीस ताडन करूं लागले. रागानें त्यांजकडे पाहतांच ते सर्व जळून भस्मीभूत झाले. त्यांचा उद्धार करण्यासाठीं भगीरथानें गंगेला पाताळांत कपिलाश्रमीं नेऊन त्यांस पापमुक्त केलें, असा येथें कथासंबंध आहे. १. पृथ्वी. २. पुष्पकविमानाशीं. ३. रामशिरकमल. ४. दयाभांडार असा. ५. आपलें आगमन. ६. गुह हा किरात रामाचा मित्र होता. राम वनवासास जाऊं लागला, तेन्हां यानें त्याला नावेंतून भागीरथीचे पार करून दिलें. ७. रत्नखचित रामपादुकापूजातत्पर. ८. मासा. ९. तापनाशक. १०. रामसेवातत्परा. ११. अमृततुल्य मधुर भाषण. १२. मारुति. १३. शरीरधारी. १४. मोठा आनंद. १५. सुवर्णाच्या आसनावर. १६. पूजी. १७. बवाला. १८. माझ्या दुःखसमुद्राचा तूं अगस्त्यमुनिसारखा नाशक. (अगस्त्यमुनीनें कालेयक नामक दैत्यांचा नाश करण्यासाठीं सागरजलाचें शोषण केलें, अशी पुराणप्रसिद्ध कथा आहे.) १९. नौका. २०. दुग्ध. २१. कृपाव्याप्त आहे चित्त जीचें अज्ञी.

मारुति म्हणे, 'ज सा तूं घेवुनियां पादुकांसि आलास; ।

तैसाचि विरह रामें समर्पिला चित्रकूटशैलास. ॥ ८१०

मग रघुना य कवासें शोभे गोदावरी संपंचवटी; ।

चवदासहस्र राक्षस, तेथ मुहूर्तातीरीं प्रभू निवैटी. ॥ ८११

तो रावणचो रा नें, नेली सीता हरुनि लंकेला; ।

तच्छोकाकुलरामें विलापसह शोध काननीं केला. ॥ ८१२

पंपेसेमीप म जला केलें निजपादपंकर्जां भुंग; ।

मग ऋष्यमूकगोत्रीं सुग्रीवें राम पावला संग. ॥ ८१३

शाखामृगरा ज बली वाली मारुनि सर्व तद्राज्य; ।

सुग्रीवाला देवुनि कपिसैन्यें तेथ आणिलीं प्राज्य. ॥ ८१४

शोधावयास य तें कपि पाठविले सतीस लामाजी; ।

यांत्रा सफला झाली, प्रभुप्रसादें करुनिया मांजी. ॥ ८१५

मग शैतयो ज न जलनिधि दुस्तर म्हणवोनि निर्मिला सेतू; ।

प्रैस्तर तरले उदकीं, तेथें रामप्रताप तो हेतू. ॥ ८१६

रक्षससंक्ष य केला, विभीषणाला समर्पिली लंका; ।

विजयी राघव आला, घेवुनि सीतासती गैतकलंका. ॥ ८१७

सुग्रीव वान रा धिप राक्षसराजा विभीषण ख्यात; ।

आले पूर्वंग निशाचर तुजला भेटावया असंख्यात. ॥ ८१८

मी रघुसत्त म पदरज आज्ञेसह मस्तकीं धरायाचा; ।

नामेंकरुनि हनुमान् मारुतमुत दूत रामरायाचा.' ॥ ८१९

हें ऐकुनियां श्री मद्भरत त्वरित प्रमोदपूर्णमना; ।

पौरप्रधान माता घेवुनि करि राघवाकडे गमना. ॥ ८२०

विश्वभैरामु रा ची आज्ञा घेवूनि रामही वांटे, ।

भेटुनि गुहासि येतां अमृतस्नाता तसी मही वाटे. ॥ ८२१

१. पंचवटीसहित. (पंचवटी हें स्थल नाशिकानजिक गोदावरीच्या उत्तरतीरीं आहे.) २. नाश करी. ३. वनांत. ४. ऋष्यमूक पर्वताच्या समीपचें सरोवर. ५. स्वचरणकमलीं. ६. भ्रमर. ७. ऋष्यमूक नामक पर्वती. ८. वानरराज. ९. बहुत. १०. गमन. ११. माझी. (येथें प्रासाकरितां 'झ'च्या स्थानीं एकांशीं सवर्ण जो 'ज' लाचा आदेश केला आहे. कविनिरंकुशख जाणून हें रूप दोषार्ह मानण्याची प्रवृत्ति नाहीं.) १२. शंभर योजनें. १३. पाषाण. १४. राक्षसनाश. १५. निर्दोष. १६. वानर, राक्षस. १७. रामपदधूनी. १८. वायुपुत्र. १९. हर्षपूर्णचिन्त. २०. ब्राह्मणाची. २१. मार्गी. २२. अमृतानें भिजलेली.

रामसमाग म समयीं भरत प्रेमैकरूनियां नाचे; ।

त्वरितहि येतां भावी, मंदचि ते वेग पुंष्ययानाचे. ॥ ८२२

शिखिंचातक ज लदातें विलोकिते ते तसेचि रामातें; ।

ठाकति बाहु उभारुनि आलिंगायासि शर्मधामातें. ॥ ८२३

‘आबालप्रव य स्कप्रजाप्रमोदाश्रुसिक्तभूवरता ।

जैलसेक करा’ ऐसें सांगावें लागलें नसे भरता. ॥ ८२४

वाद्यांच्या प्रक रा नें मागधबंदिस्तुतिस्वनें कांहीं ।

ब्रह्मांड रिक्त होतें, तें भरिलें सर्व देवलोकांहीं. ॥ ८२५

अमर कुंसु म गण वर्षति, तननन करिती समस्त गंधर्व; ।

सर्वत्रांला झालें आनंदाचेंचि तें महापर्व. ॥ ८२६

उतरुनियां ज गतीवर पुष्पक, रामें सैबाष्प भरतातें ।

आप्राण करुनि माथा, हृदयीं धरिलें सुतासि कीं तातें. ॥ ८२७

रघुरमण य थायोग्य, प्रधानगुरुमातृपौरसद्विप्र ।

सप्रेम तोषवुनियां नंदिप्रोभासि जाय तो क्षिप्र. ॥ ८२८

मग राजरा ज संनिध पुष्पक धाडूनियां, अनंतर तें ।

भरतादिजटाधारण दुःखासह वारिलें अनंतरतें. ॥ ८२९

ज्ञानाउपरि य थारुचि सर्वांला अर्पिले अलंकार; ।

आपणही स्वीकारें केला त्या भूषणासि सत्कार. ॥ ८३०

कौसल्येनें सा रा वानरकांताजन प्रेमोदानें ।

स्वातोत्तर भूषविला नानालंकारसक्रियादानें. ॥ ८३१

१. मानी, गणी. २. पुष्पकविमानाचे. ३. मोर. ४. मेघातें. ५. सुवस्थान असा. ६. वा-
लादि वृद्धपर्यंत प्रजांच्या आनंदाश्रूनीं भिजलेल्या भूमीवर. ७. उदक क्षिपणें. ८. समूहें. ९. माया-
दिकांच्या स्तुतिशब्दें. (मागध म्हणजे राजाचा स्तुतिपाठक. वेणुराजाच्या दक्षिणबाहुमंथनापासून
पृथुराजा झाला. त्याचे सूत आणि मागध या नांवाचे दोन स्तुतिपाठक होते. तेव्हांपासून राजाच्या
स्तुतिपाठांस ‘सूत’ अथवा ‘मागध’ असें म्हणतात, म्हणजे हीं प्रथमतः विशेषनामें होतीं व कालां-
तरानें सामान्यनामें झालीं.) १०. पुष्पसमूह. ११. पृथ्वीवर. १२. नेत्रोदकयुक्त. १३. वास घेणें. (हें
प्रेमातिशयाचें सूचक आहे.) १४. सचिव, कुलगुरु, जननी, नागरिक जन, आणि उत्तम ब्राह्मण
यांना. १५. अयोध्येनजिकचा गांव. १६. शीघ्र. १७. कुबेरराजवळ. (राजांचा म्ह० यक्षांचा राजा—
कुबेर.) १८. शोषरतें. १९. आवडीप्रमाणें. २०. वानरस्त्रिया. २१. हवें. २२. अनेक अलंकार
देवून आणि सत्कार करून.

मग साकेता म ध्यं प्रवेशला जेंवि हर्ष लोकमनीं; ।

कैमनीयरूपपानें, कोणीही पौर तृसिला न मैनी. ॥ ८३२

शुभसदनीं श्री रामें सुग्रीव बिभीषण प्रेमोदानें ।

संस्थापिले रथोचितदानधुरीणें दयापयोदानें. ॥ ८३३

आपण मग रा जगृहीं शिरला देहांत जेंवि चैतन्य; ।

धन्य जनाला केलें, साकेत दिसे क्षणांतरीं अन्य. ॥ ८३४

त्यावरि उत्त म समयीं, भरत वसिष्ठ प्रधान संप्रकृती; ।

राज्याभिषेककामें, प्रार्थिति रामासि पौरें विप्र कृती. ॥ ८३५

कपिजन रा ज निदेशें, शैतपंचक सिंधुनीरसंपूर्ण; ।

ऋक्षेश वेगदर्शी, पर्वनात्मज कुंभ आणिती तूर्ण. ॥ ८३६

वांसवदिकतो य धिचें जल हेमघटें सुषेण तो आणी; ।

नल शैतकुंभकुंभें, घेवुनि ये उत्तराव्यिचें पाणी. ॥ ८३७

यैमदिग्जल रा शिजलें ऋषभानें आणिलीं प्रमोदानें; ।

पश्चिमसमुद्रनीरें गैवयानेंही जशीं पयोदानें. ॥ ८३८

रघुसत्तम म स्तक मग, पुण्य मुहूर्ती स्वयें वसिष्ठानें ।

अभिषेकिलें विधीनें, हरिशिर जैसें जगद्वरिष्ठानें. ॥ ८३९

मग युर्वरा ज पर्दी ही भरताला स्थापिलें मैहोदारें; ।

तेव्हां संपन्मोदक्षेमांहीं शीघ्र उघडिलीं दारें. ॥ ८४०

हेमांबुजम य माला, मुक्तामणिहार वायुच्या हातें ।

इंद्रें समर्पितां घे, गुणभूषित पूर्णकामही हा तें. ॥ ८४१

१. अयोध्यंत. (अयोध्येलाच साकेत, शची आणि विशाल अशीं नांवें होतीं, असें प्राचीन ग्रंथांवरून दिसतें.) २. सुरुपदर्शनं. ३. मानी. ४. सुगृहीं. ५. आनंदानें. ६. योग्यदानसमर्थ. ७. कृपामेघें. ८. अयोध्या. ९. प्रजासह. १०. नगरस्थलोक. ११. कुशल. १२. सुग्रीवाज्ञेन. १३. पांचशें. १४. समुद्रोदकपूर्ण. १५. जांबवान्. १६. वेगवान्. १७. मारुति. १८. शीघ्र. १९. इंद्राच्या दिशेच्या (पूर्वेच्या) सागराचें. २०. शतकुंभ नामक पर्वतावर झालेल्या सुवर्णाचे कुंभानें. २१. यमाच्या दिशेच्या (दक्षिणदिशेच्या) सागराचीं उदकें. २२. वानरविशेष. २३. मेघें. २४. यथाशास्त्र. २५. इंद्राचें शिर. २६. राजा राज्यपर्दी असतांच राज्यकारभार पाहण्यासाठीं यथाविधि नेमिलेला जो अधिकारी त्याच्या स्थानीं. २७. अतिउदार (राम) त्याणें. २८. संपत्ति, हर्ष, आणि कल्याण यांनीं. २९. स्वर्णकमलमय. ३०. इंद्रानें वायुद्वारा कांचनमाला आणि मुक्ताहार असे अलंकार रामास दिले. (रामायण, युद्धकांड, स० १२८ श्लो० ७०-७१.) ३१. पूर्णमनोरथहि.

रघुनाथाच्या ज नपदजन पैदपक्षीं उपायनें वित्तें ।

आधीं अर्पुनि भावें, मग करिती लोकरीतिही, चित्तें॥ ८४२

जन समुदा य प्रभुनें, मूषणदानें करोनि गौरविला; ।

लाजवि नानामणिगणहेमपिनद्धांग लोक तो रविला. ॥ ८४३

मुक्तामणिहा रा तें सीता घेवोनि हस्तकीं होती; ।

तों सर्वज्ञवराला कळली तच्चित्तकामना हो ! ती. ॥ ८४४

राम म्हणे, 'प्रम दे ! या लोकीं जो योग्य हार हा देया ।

ल्याला देतां राज्य, प्राणहि नाहींत सर्वथा प्राज्य. ॥ ८४५

जैसीतूं तैसी श्री, भरत जसा हा तसेचि हे प्राण; ।

ज्याणें मातें दिधले सीते ! तो पूज्य सर्वथा जाण.' ॥ ८४६

एवं रघुवी रा च्या वाक्यें झाली प्रहृष्टरूपा हे; ।

माता जसी मुतातें, तैसी ते मारुतीकडे पाहे. ॥ ८४७

शिर करक म लें चरणीं समर्पितां, मारुतीस ती सीता ।

देवी मणिहारासह, दे हृदयाभीष्ट भक्ति सुप्रीता. ॥ ८४८

'तूं निर्मलनि ज गुणमणिभूषित वत्सा ! सदैव परि हार ।

कंठी' म्हणे 'असों दे, 'मद्विस्मृतिचा करील 'परिहार. ॥ ८४९

तुझिया हृद य सरोजीं स्मरण असो आणि हार हा कंठी; ।

मुदितमनें कालातें आत्मज्ञानें पहा रहा 'कंठी. ॥ ८५०

आम्हां उपकारा चा सागर लंघावया नसे नांव; ।

धन्य वेदान्यांमध्ये ध्यावें पहिलें सदा तुझें नांव.' ॥ ८५१

सकलजनीं म रुदात्मज पावे ब्रह्माद्यलभ्यसत्कार; ।

फार प्रेमाश्रुपुतलोचन भावें करी नमस्कार. ॥ ८५२

पवनतनु ज हेमप्रेम सितमुक्ताहार घालितां कंठी ।

भासे कैनकाद्रीच्या बैलाकमालाचि काय उरपकंठी. ॥ ८५३

१. देशांतील लोक. २. चरणकमली. ३. नजरणे. ४. भक्तिपूर्वक. ५. चित्तेंकरून. ६. अने-
करत्नसुवर्णाहीं भूषितांग असा. ७. रामाला. ८. तिच्या मनाची इच्छा. ९. बहुत. १०. अशा.
११. सानंदचिन्ता. १२. मनाला प्रिय. १३. निर्दोषस्वरूपगुणरूप मण्यांहीं अलंकृत. १४. माझ्या
विस्मरणाचा. १५. निवारण. १६. हृदयकमळी. १७. आत्मस्वरूपाची ओळख करून. १८. घालीव.
१९. नौका. २०. उदार जनांमध्ये. २१. मारुति. २२. ब्रह्मादिक देवांना दुर्लभ असा सत्कार.
२३. प्रेमाश्रुपूर्णनेत्र. २४. सुवर्णतुल्यकांति. २५. पांढरे मोत्यांचा हार. २६. मेरुपर्वताच्या.
(हा पर्वत सुवर्णाचा आहे.) २७. बगळ्यांची पंक्तीच. २८. समीपभागी.

पवनतन य त्या हारें म्हणतो तो शोभला तसा शूर; ।

जरि रत्नसानुगोत्रीं होते दोन स्वैरापगावूर. ॥ ८५४

तेव्हां नृपति ज नाला आज्ञा दे जावयास गेहातें; ।

विरहासहिष्णु रडती, म्हणुनि म्हणे त्यांस तो 'उगे'हातें. ॥ ८५५

'वसतों हृद य गृहीं मी तुमच्याहि, तुम्हीहि माझिया सकळ; ।

कां बंधुहो! वृथा मग, मानूनि वियोग होतसां विकैळ?' ॥ ८५६

ऐसें वदोनि रा क्षसवानरराजे ससैन्य पाठविले; ।

मैणिपदकप्रतिविब्रछद्वे हृदयांत काय सांठविले. ॥ ८५७

रघुवर हे म नगावर रीतडिद्वनसा नृपासनीं साजे; ।

सेवकमैयूर नाचति, चातकसे सर्व भासती राजे. ॥ ८५८

उत्तरकांड.

रामप्रेक्षाकामें श्री मर्दंगस्यादि पुण्यकीर्ति मुनी, ।

येती त्यांला पूजी राजा, निजमस्तकीं पदे नमुनी. ॥ १

१. मी (मोरोपंत) म्हणतो. २. रत्नसानु(मेरु)नामक गोत्रीं (पर्वती). रत्नसानु म्ह० ज्याच्या शिखरार रत्ने आहेत असा पर्वत. ३. गंगापूर. ४. विरह न सहन करणारे. ५. व्याकुळ. ६. रत्नखचित पदकीं प्रतिविब्रमिपं. ७. मेरुपर्वतावर. ८. विजेसहित मेघसा. ९. मोर (विजेसह मेघ पाहून). मेघास पाहून मोर आनंदानें नाचतात असा कविसंकेत आहे. या कविसंकेतांविषयी विश्वनाथकविराजकृत 'साहित्यदर्पणां'तील तीन पद्यें (सप्तमपरिच्छेद) उपयुक्त आहेत म्हणून येथें दिली आहेत. यांत बऱ्याच कविसमयांचा समावेश केला आहे:—'मालिन्यं व्योम्नि पापे यशसि धवलता वर्ण्यते हासकीत्यां रक्तौ च क्रोधरागौ सरिदुदधिगतं पंकजंदीवरादि । तोयाधारेऽखिलेऽपि प्रसरति च मरालादिकः पक्षिसंघो ज्योत्स्ना पेया चकोरैर्जलधरसमये मानसं याति हंसाः ॥,' 'पादाघातादशोकं विकसति वकुलं योषितामास्यमद्वैतनामगेणु हाराः स्फुटति च हृदयं विप्रयोगस्य तापैः । मौर्वी रोलम्बमाला धनुरथ विशिखाः कौसुमाः पुष्पकेतोर्मैत्रं स्यादस्य बाणैर्युवजनहृदयं श्रीकटाक्षेण तद्वत् ॥,' 'अद्भुतमोजं निशायां विकसति कुमुदं चंद्रिका शुक्लपक्षे मेघवानेणु नृत्यं भवति च शिखिनां नाप्यशोके फलं स्यात् । न स्याज्जाती वसन्ते न च कुसुमफले गंधसारद्रुमाणामित्याशुज्ञेयमन्यत्कविसमयगतं सत्कवीनां प्रबंधे ॥.' १०. पंतांनीं या मंत्ररामायणाच्या उपोद्धातांत म्हटलें आहे कीं, 'उत्तरकांडिच केवळ श्रीरघुपतिमंत्ररत्नमंज्वा' (गी० १०); तसेंच पुढें म्हटलें आहे कीं, 'देहीं आत्मा, तैसा आर्यातीं मंत्रवर्ण सांग वसे; । सूक्ष्मदशावांचुनिर्या कथापराळाचि तो कसा गवसे ? ॥' (गी० ११). हे मंत्र कोणते हें समजणें फार कठीण आहे. आम्हांस ५० गीतांपर्यंत समजले आहेत त्यांवर आम्ही पुष्पाकार चिन्ह घातलें आहे; पुढील मंत्र कोणांस माहित असल्यास त्यांहीं ते आम्हांस दाखविल्यास मोठे उपकार होतील. गीति १ पासून १० पर्यंत मंत्र साधिल्या आहे तो:—'रामो दाशरथिः शूरो लक्ष्मणानुचरो बली । काकुत्स्थः पुरुषः पूर्णः कौसल्येयो रघूत्तमः ॥' ११. रामदर्शनेच्छेनं. १२. अगस्त्य, कण्व, गालव, मेधातिथि, धौम्य, इत्यादि. १३. पवित्र आहे कीर्ति ज्यांची असे.

म्हणती, 'त्वद्विध रा जा पूर्वीं आम्ही न देखिला कोणी; ।

दोरुण शत्रु निशाचर मथिला, केली सुखाकरा क्षोणी. ॥ २

क्षाळायाला जैन मळ भगीरथें आणिलीचि देवधुनी; ।

चंद्रांशूपरि कीर्ती विनिर्मिली त्वांहि सुररिपू वधुनी. ॥ ३

विमलगुणा ! तु ज वांचुनि सूक्ष्मदशांला न देखणां ठाव; ।

अनुदिनि तव चरणाब्जीं, म्हणवुनि त्यांचा द्विरेफासा भाव. ॥ ४

हें ऐकुनि विन यज्ञ प्रभु वंदुनियां म्हणे, 'अहो ! स्वामी ! ।

बहुमानकीर्तिशाली भवत्प्रसादेकरूनियां आम्ही. ॥ ५

लंकेश निशिर्च राधिप मेला तुमच्या तपःप्रभावानें; ।

कारुण्याकुलद्वस्थल मजला स्तवितां स्वपुत्रभावानें. ॥ ६

हा दशमुख अ मरांचा रिपु दारुण जन्मला कसा दुष्ट ? ।

दोषनिधीला याला, वैरदाता कोण जाहला तुष्ट ? ॥ ७

हें पूर्ववृत्त म जला सांगा, अर्कणनस्पृहा आहे. ॥

ऐसें पुसतां हर्षे अगस्त्य सांगे कथा तयाला हे. ॥ ८

चतुरास्यतन य रामा ! पुलस्त्यनामा अखंडितज्ञान ।

वेदांविध पवित्रीजा, सत्कैवल्येक्ष गेयविज्ञान. ॥ ९

संसारांसिधुचें जल केलें लघूनि जेंवि तृणबिंदु ।

त्या सैत्तमासि मंग दे कन्या राजर्षिनाथ तृणबिंदु. ॥ १०

१. तुझ्यासारखा. २. भयंकर. ३. रावण. ४. सुखाचा आकर (खाण.) ५. पृथ्वी. ६. जनांचा मळ (पातक.) ७. गंगा. (देवांची नदी.) ८. चंद्रकिरणतुल्य. ९. देवांचा शत्रु. (रावण.) १०. बारीक दृष्टीनें पाहणारांला. ११. सुंदर. १२. स्थान. १३. प्रत्येक दिवशीं. १४. तुझ्या चरणकमलीं. १५. भ्रमरसा. (ज्याच्या नांवामध्ये दोन रेफ म्ह० रकार आहेत तो.) १६. अतिमान व कीर्ति यांनीं शोभणारे. १७. तुमच्या प्रसादेकरून. १८. राक्षसपति. १९. तपाच्या सामर्थ्यानें. २०. दयायुक्त हृदय ज्याचें असा. २१. शत्रु. २२. पापी. २३. वर देणारा. २४. ऐकण्याची इच्छा. २५. ब्रह्मपुत्र, प्रजापतिमुत, रावणपितामह. २६. पुलस्त्यनामक ब्रह्मर्षि. २७. वेदसमुद्र (सर्ववेदज्ञ.) २८. अग्नितुल्यकांति. २९. ब्रह्मद्रष्टा. ३०. प्रशंसापात्र ज्याचें विज्ञान असा. ३१. प्रपंचरूप सागराचें. ३२. गवताच्या अग्नीं राहणारा उदकबिंदु. ३३. त्या उत्तम साधूला. (पुलस्त्यऋषीला.) ३४. हिचें नांव 'गौ' होतें. ३५. राजविशेष.

त्याला झाला तेन य, ख्यात मुनी विश्रवा गुणें हेंच; ।

वेदांतसौरवेत्ता, सर्वजनामाजि मान्य सद्बिद्य. ॥ ११

तद्वनिता रघु रा या ! सती भरद्वाजकन्यका झाली; ।

यक्षप मुञ्जेश्वरसख, शर्मधन वैश्रवणनाम सुत व्याली. ॥ १२

त्याप्रति लंकाना म क पुरातन स्थान अपिलें तीतें; ।

द्रविणस्वामित्वासह, पुष्पक विधि दे स्वभक्तिमंतातें. ॥ १३

भव पुराकाल श्री गंग गौरीगुरु भक्तकामनाकर्ता ।

झाला शैलविषोरगधर वित्तपमित्र कामसंहर्ता. ॥ १४

त्यावरि सुमालि रा क्षस, जाणुनि जैनगीतकीर्ति विश्रवस, ।

कन्येसि म्हणे, 'कैकसि ! सैलक्ष्ण विप्र हा मज्जोनि वस.' ॥ १५

गेली प्रदोषस म यां दैवानें विप्रसत्तमाजवळी; ।

अकेश्रीस शिखीपरि, तत्सेवा प्रीतिमान् मुनी कैवळी. ॥ १६

अतिबल तेनु ज प्रथमचि झाला तीतें, उमेशि गुह काय ? ।

नीलपयोधरसप्रभ शक्र तसा वीर तो महीकाय. ॥ १७

१. गीति ११ पासून १७ पर्यंत पुढील मंत्र साधिला आहे:—'वेदांतवेत्ता यज्ञेशः पुराणपुरुषोत्तमः । जानकीवल्लभः श्रीमानप्रमेयपराक्रमः ॥.' २. पुत्र. ३. नामविशेष. याच्या मातेनें हा उदरांत असतां वेदाचें विशेष श्रवण केलें म्हणून याला 'विश्रवा' हें नांव पडलें. (उत्तरकांड, स० २ श्लो० ३१ पहा.) ४. सुंदर, प्रिय. ५. सांगवेदाध्ययनसंपन्न. ६. उत्तम. विशालकृत. ७. त्याची स्त्री. ८. भरद्वाजमुनीची देववर्णिनी नामक कन्या. ही विश्रव्याची पहिली भार्या; दुसरीचें नांव कैकसी. पहिलीचें अपत्य वैश्रवण (कुबेर), आणि दुसरीचीं अपत्यें रावण, कुंभकर्ण, शूर्पणखा आणि बिभीषण. ९. कुबेर. १०. शिवमित्र. ११. शांत. (शम हेंच धन व्याचें असा.) १२. प्रसवली. १३. पौलस्त्यानें, विश्रव्यानें. १४. धनाधिपत्वासह. १५. पुष्पक नामक विमान. १६. ब्रह्मा. १७. निधीशख आणि पुष्पक असे दोन वर दिले. १८. शिव. १९. त्रिपुरसूदन. २०. विषकंठ. २१. पार्वतीचा गुरु (पति). २२. भक्तांची इच्छा परिपूर्ण करणारा. २३. शूल, विष आणि सर्प यांतें धारण करणारा. २४. कुबेरमित्र. २५. मदनातें माळगारा, कामारी. २६. लोकांनीं ज्याची कीर्ति स्तविली आहे असा (विश्रवस.) २७. पुलस्त्यपुत्र. २८. सुमालि राक्षसाच्या कन्येचें नांव. २९. उत्तमलक्षण. ३०. विश्रवस. ३१. रहा. ३२. संध्यासमयी. ३३. सूर्यकांति. ३४. अग्नि. ३५. घेई. ३६. पुत्र. ३७. रावण. ३८. षडानन, स्कंद. ३९. नीलमेघनुत्यकांति. ४०. इंद्र. ४१. स्थूलदेह.

दुसराही तेन य बली कैकसिका प्रसवली विशालशिरः ।

तो लोकप्राणतिं तत्काळ हरी, कैरीच ना उशिरं. ॥ १८

तिसरी कृत्रिमै रा शिच शूर्पणखी योग्य ठेविलें नाम, ।

जीचें सैतुण्णं मानस, मेनुष्यमांसाशनीं महोदाम. ॥ १९

ध्रुवं जापरि वि म लचरित, मेधावी सुकृतपुंजसा चरम ।

अविलंबित धर्मी रत, सदेभीष्ट अदोपवृत्ति गुणपरम. ॥ २०

जो सुरैजेन पू ज नरत, सामग्री शांतिभक्ति हे ज्याची; ।

वांहे न नंदनेच्छा, कैरील वार्ता किमर्थ राज्याची ? ॥ २१

जो प्रथमतन य त्याला दशमुख हें विश्रवां करी नाम; ।

तो कुंभकर्ण बलिवर विप्रहर्ता दुजा महोदाम. ॥ २२

तिसरा जो आत्म ज तो विभीषणाख्ये करुनि गौरविला; ।

तो परम पुण्यकर्मी, मतिमान् धीर प्रसिद्धकीर्ति भला. ॥ २३

जैनकपद्व य नमना समस्तयक्षेद्र एकदां आला; ।

गुर्वाज्ञेला घेवुनि जाय महात्मा स्वकीयवासांला. ॥ २४

त्यास विलोकुनि रौ क्षसकन्या चित्तीं अखर्व खेद धरी; ।

सांपन्नभाव लक्ष्मी; वैभवंकामें सुतासि बोध करी. ॥ २५

मगविश्वसृट् स म चुनि, तुष्टि कराया मेहाहटस्थितिनें; ।

अत्यंतनुश्रमकृत तप करि दशकंठ भूतिच्या रतिनें. ॥ २६

१. गीति १८ पासून २३ पर्यंत हा श्लोक साधिला आहे:—‘रावणांतकरः कृष्णो ध्रुवी-
कृतविभीषणः । सुग्रीवानंदकर्ता यो वालिहर्तातिपुण्यमान् ॥’ २. कुंभकर्ण.

३. कपटराशी. ४. इच्छायुक्त. ५. मनुष्यांच्या मांसाच्या भक्षणां. ६. अत्यंत उद्धट. ७. उत्तान-
पादपुत्र. (यानें सापन्न माता सुरुचि हिच्या त्रासानें राजगृह सोडून परमेश्वरास शरण जावून, त्याची
आराधना निर्मलांतःकरणानें करून, अचल पद मिळविलें.) ८. शुद्धाचरण. ९. बुद्धिमान्.

१०. पुण्यराशितुल्य. ११. शेवटला. १२. निरलस. १३. साधुप्रिय. १४. गुणोत्तम. (विभीषण.)

१५. देवपूजासक्त. १६. पुत्रेच्छा. १७. बळकटांमध्ये श्रेष्ठ. १८. वैरकर्ता. १९. मोठा दांडगा.

२०. गीति २४ पासून ३० पर्यंत पुढील मंत्र साधिला आहे:—‘सर्वात्मा सर्वसाक्षी

वै सृष्टिस्थित्यंतरुद्धिभुः । सर्वाश्चर्यमयो वीरः सच्चिदानंदविग्रहः ॥’

२१. विश्रवस. २२. वैश्रवण. २३. स्वस्थानाला. २४. कैकसी. २५. मोठा. २६. संपत्तीच्छेनें.

२७. ब्रह्मदेव. २८. पूजा करून. २९. हठयोगादिसाधनांनीं. ३०. देहाला अत्यंत श्रम देणारें

असें तप. ३१. संपत्तीच्या. ३२. प्रीतीनें.

गोर्कणीं ते सारे, श्री विधिला तोषवावया तेंपती; ।

केवळ निरंशन होवुनि, सुवनपतीतें स्वमानसीं जपती ॥ २७

दिक्शतसमा निरा कुल निर्वाह करुनि निश्चयें धीर, ।

कार्यज्ञ एक मस्तकतोयंज होमी दशास्य तो वीर ॥ २८

वर्षे अयुत स म र्थे, धैर्याच्या पर्वतें अशीं नेलीं; ।

पंचाग्निसाधनस्थें आतपहिमवृष्टि तुच्छसी केली ॥ २९

दशमशिरोंबु ज हवनीं, समजुनियां तच्चिकीर्षितासि तदां; ।

हरिन्दन विधि आग्रह, वारुनि म्हणे, 'स्वयोग्य माग पदा ॥

ओजःसंपन्न प्रिय परमोदार त्वदीय बल राहो; ।

आकृति असो यथास्थित, वर मागायासि सिद्ध वीरा! हो.' ॥

शुभं वचनें तो रा क्षस, अनतिक्रमितांचि बोलिल्या विधिलीं; ।

सांग सैमर्ची वन्ये. तेव्हां 'अमरत्व दे' म्हणे विधिला. ३२

दुहिण म्हणे, 'अ म राच्या भोंवाला पात्र अन्य जन नाहीं; ।

सुखकर वर देतो घे, वाचे वद होय योग्य जें काहीं.' ३३

यक्षसुपर्णभु ज गसुरादितिदनुसुतराक्षसादि जे काहीं ।

यांपासुनि मरण नसो. नरादिकीं भीति' तो म्हणे 'नाहीं.' ॥

ऐसें ऐकुनि तो य जभव त्यासि म्हणे, 'दिलें प्रपौत्राला; ।

अन्यदुरासदता घे. समर्पिली कामरूपता बीला!' ॥ ३५

१. गोर्कण नामक क्षेत्री. २. सर्वे वंधु. ३. ब्रह्मदेवाला. ४. तप करिती. ५. उपवासी. ६. हजार वर्षे. ७. स्वस्थ. ८. शिरकमल. ९. अर्पण करी. १०. रावण. ११. दहा हजार. १२. चार दिशांस चार अग्नि व मस्तकावर मध्याह्नाचा सूर्य असे तपश्चरणासाठीं केलेले पांच अग्नि. हे पांच अग्नि प्रखर प्रज्वलित असतां मध्ये बसून तपश्चर्या करणें याचें नांव 'पंचाग्निसाधन'. (१) गार्हपत्य, (२) आहवनीय, (३) दक्षिण, (४) आवसथ्य, आणि (५) सभ्य अशीं ही पंचाग्न्यांचीं नांवें आढळतात. १३. उष्णशीतपर्जन्यवृष्टि. १४. दहाव्या मस्तकाच्या होमीं. १५. रावणेच्छितासि. १६. विष्णुपुत्र. १७. गीति ३१ पासून ३३ पर्यंत हा मंत्र साधिला आहे:—'ॐ नमो भगवते वासुदेवाय.' १८. तेजोयुक्त. १९. तुझें. २०. न उलंघितां. २१. प्रकाराला. २२. पूजी. २३. पुष्पादिकानें. २४. ब्रह्मदेव. २५. देवत्वाला. २६. बाणोनें. २७. गीति ३४ पासून ५० पर्यंत हा श्लोक साधिला आहे:—'राम राम हरे राम हरे राम हरे हरे । हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे ॥.' २८. पौत्राच्या (विश्ववसाच्या) मुलाला. २९. दुसऱ्यानें अजिकपणा अन्यानें जिकण्यास अशक्य अशी स्थिति, अजग्यत्व. ३०. यथेच्छरूप घेणें. ३१. हे मुला.

मग जलरुहं ज न्मा तो बिभीषणाला म्हणे, 'पुरे शांता ।
 पंचसहस्रसमा तप केलें सैत्यव्रतस्थिता ! दांता ! ॥ ३६
 सूर्यालोकननि य में केलें संपूर्ण हो नयप्राज्ञा ! ।
 माग वरांतें सुमते ! वत्सा ! मी देतसें स्वयें आज्ञा.' ॥ ३७
 विनवुनि चतु रा स्यातें म्हणे, 'असो हर्ष साधुच्या भजनीं ; ।
 दे ब्रह्मास्त्र अशिक्षित सुरेश्वरा ! हाचि मुख्य लाभ जनीं.'
 त्याला म्हणे पिताम ह, फार बरा काम हा तुझा सौधो ।
 राक्षस असोनि शुभमति, यास्तव अमरत्वही दिलें सौधो ! ॥ ३९
 तदुपरि गेला श्री विधि घेंटकर्णाला वरासि देयातें ; ।
 'दुष्टासि वरसमर्पण, अर्पुचित' म्हणती अर्मर्य तो यातें. ४०
 मग मुखविव रा मध्ये घेंटकर्णाच्या सुरार्थ ते वाणी ।
 शीघ्र पितृमहवाक्यें शिरें गुहेमाजि चंचलेवाणी. ॥ ४१
 घेंटकर्णाला कै म लज, 'माग' म्हणे 'जें अभीष्ट तें सारें ; ।
 अयुताब्दकाल दुःसह नियम बरे पाळिले निरोहारें.' ॥ ४२
 दशवदनातु ज तेव्हां व्योमोहदभारतीहृतखांत ।
 सर्व सुरेशासि म्हणे, 'निद्रा दे जाहलों तपःश्रांत.' ॥ ४३
 वर देवुनि तो य जभव जातां संध्यापयोदसमवर्ण ।
 सुरैकृतवचन जौणुनि सोडी निश्वास उणें घेंटकर्ण. ॥ ४४

१. ब्रह्मदेव. २. पांचहजार वर्षे. ३. सत्यव्रतीं रहाणाऱ्या. ४. हे जितेंद्रिया. ५. सूर्यालोकन-
 नियमानें. ६. हे नीतिज्ञा. ७. हे बुद्धिमंता. ८. हें मोठें भयंकर अस्त्र असून मोठमोठ्या पराक्रमशाली
 वीरांसच माहीत असे. ९. सदुपदेशाशिवाय अवगत व्हावें असें. १०. इच्छा. ११. सिद्ध होवो. १२. हे
 साधो. १३. ब्रह्मा. १४. कुंभकर्णाला. १५. अयोग्य. १६. देव. १७. देवकार्यार्थ. १८. ब्रह्मवचनें.
 १९. विजेतुल्य. २०. वांछित. २१. दशहजार वर्षे. २२. भोजनाशिवाय राहून. २३. मोह उत्पन्न करणाऱ्या
 वाणीनें ज्याचें चित्त हरिलें असा. २४. सायंकाळमेघतुल्यकांति. २५. देवकृत मोह. २६. कुंभकर्णानें
 गोकर्णक्षेत्रीं उग्र तप केलें म्हणून पितामह त्यास वर देण्यास सिद्ध झाला. तेव्हां यास 'वर
 माग' असें म्हणावयाचें तें याला आर्थां मोहित करून नंतर म्हणावें, अशी देवांनीं प्रार्थना
 केली. मग पितामहानें देवांच्या विनंतीप्रमाणें याच्या जिह्वाप्रीं सरस्वतीची स्थापना करून यास
 वर मागण्याची आज्ञा केली. तेव्हां यानें 'निद्रा दे' असा वर मागितला. नंतर सरस्वती निघून
 गेल्यावर हा शुद्धीवर आला, आणि माझ्या मुखांतून असें वचन कसें निघालें असें म्हणून खिन्न
 झाला. हा काहीं भलतेंच मागावयास चुकावयाचा नाही अश्या भीतीनें देवांनीं हें कपट केलें.
 (रामायण, उत्तरकांड, स० १० श्लो० ३५-४९)

मग मातामह^१ रा क्षस सुमालिनामा दर्शाननास म्हणे, ।

‘वर साधिले बरे तरि, वे, लंकास्थान शीघ्र वीरमणे!’ ॥४५

तेव्हां प्रहस्तना म क दूत द्रैविणाधिपाकडे प्रेषी; ।

प्राकृत पैरस्वहरणीं सैतृष्णं दिक्कुंड तो जगद्वेषी. ॥ ४६

त्या घटकर्णाग्रि ज निजदूतोक्ताचें करुनियां श्रवण ।

विकृति न धरितां बोले, सौभ्रात्री जो सैतृष्णं वैश्रवण. ४७

‘मी अंग्रज तें य तसा, तूं मज एका स्थळीं कृतस्नेह ।

पैवमानकृष्णवर्मा तसे वसों ये, तुझेचि हें गेह^२.’ ॥ ४८

हें दूतमुखें नि ज मत, कळवी अंगुजासि, तों हटप्रकृती ।

त्या उत्तरेश्वराशीं, इच्छीना स्नेह निर्दयोपकृती. ॥ ४९

तातास यक्षना य क एकांतीं हें समस्त आयकवी; ।

सस्नेह भूसुरेश्वर, तें ऐकुनि सैतुला असें शिकवी. ॥ ५०

‘हा दुष्ट परम रा क्षस निवारितांही करीतसे दावा; ।

दे लंका सोडुनियां, त्वां तरि माझा, निदेश^३ वंदावा.’ ॥५१

तातनिदेशें तो म ग, कुबेर गेला हिमाख्यशैलास ।

वसवी दुर्गाशंकरचरणाब्जस्पर्शभूत कैलास. ॥ ५२

तो दशवदन श्री दयक्तपुरीमाजि जेधवां बैसला; ।

त्रिभुवनलोक मनीही, तेव्हां भययुक्त तापही बसला. ॥५३

विष्णुभयद्रुत रा क्षस पातालाहूनि याकडे आले; ।

राज्याभिषेक होतां दशकंठाला, महासुखी झाले. ॥ ५४

१. आज्ञा. आईचा (कैकसीच) पिता. २. रावणास. ३. कुबेराकडे. ४. क्षुद्र, नीच. ५. परधनहरणीं. ६. इच्छायुक्त. ७. रावण. ८. रावणदूतवाक्याचें. ९. येथें ‘निज’ या शब्दाचें स्वारस्य दिसत नाही. १०. कोप. ११. उत्तमबन्धुत्वाविषयीं १२. बडील बंधु. १३. पुत्र. १४. स्नेहवद्. १५. वायु व अग्नि. कृष्णवर्मा म्ह० अग्नि. अग्नीचा मार्ग (वर्मा) दहनक्रियेनें काळा (कृष्ण) होतो, म्हणून हें नांव त्याला पडलें आहे. १६. गृह. १७. दुरामहस्वभावी. १८. दयाउपकारहीन. १९. पिता (विश्रवाक्ष) त्यास. २०. ब्राह्मणश्रेष्ठ. २१. कलह. ‘दावा’ हा शब्द आरबी आहे. २२. आज्ञा. २३. हिमाचलास. २४. पार्वतीशिवपदकमलस्पर्शें पवित्र असा. २५. कुबेरानें टाकिलेल्या नगरींत. २६. वसला. येथें ‘बवयोः सावर्ण्यम्’ या नियमास अनुसरून ‘ब’-च्या स्थानीं ‘व’ योजिला असतां प्राप्त साधून वर्णव्यत्ययरूप दोषही येत नाही. वर्णाच्या सजातीयत्वाविषयीं नियम आहे तो:—‘रलयोर्द्वयोश्चैव शपयोर्बवयोस्तथा । वदलेषां च सावर्ण्यमलंकारविदो जनाः ॥.’ २७. तीन जगतांतील जनांच्या मनांत. २८. विष्णुभयें पळालेले.

शूर्पणखीला दे म ग विद्युज्जिह्वाख्यकालकेयातें; ।

मंदोदरी स्वकन्या, दिधली भावें मयासुरें यातें. ॥ ११

दैशवदनानु ज नीनें घटकर्णानें मनःप्रिया शांता ।

वैरोचैनद्रौहित्री वैज्रज्वालाहि साधिली कांता. ॥ १६

गंधर्वलोकना य क शैलूष स्वात्मजा सती सरमा ।

अर्पी विभीषणाला, तो पावे प्रीति तदुणें परमा. ॥ १७

निद्रा सतत क रा या अनुजाला एकगांव विस्तीर्ण ।

योजनयुग्मायतगृह करुनि दे हेमरत्नसंकीर्ण. ॥ १८

दशकंठें वर म तें क्रीडा आरंभिली अपार जनीं; ।

ते सुखयशःसितांबुजवृंदाची होय वार्षिकी रजनी. ॥ १९

हें सर्व रौजरा ज श्रवण करुनियां स्वबंधुला वारी; ।

हित कथिलें परि तो खळ, अहितचि मानी मनांत देवारी. ॥

मग तो दिग्विजं य स्पृह आधीं जिकी धनेश्वरास रणीं; ।

पुष्पक हरुनि भिजवी, त्याची पळतां तर्दश्रुनें सरणी. ॥ ६१

पळवुनि अंग्रे ज राजा दर्शमुख तो 'धन्य मी' म्हणे 'आजी; ।

माजी शक्ति न जाणुन, दुर्बल आला करावया आजी.' ॥ ६२

सैकळ धनेद्र य शःशशिराहु दर्शग्रीव पुष्पकीं वेवे; ।

विधिवैरसामर्थ्यानि, अनन्यलभ्यप्रमोद दैवें घे. ॥ ६३

दुर्गेसहित ह रा ची वर्तत होती जया स्थळीं केली; ।

त्या शैरवणांत पुष्पक जातां गति कुंठित क्षणें केली. ॥ ६४

१. विद्युज्जिह्व नामक कालकेय वंशांतील दैत्य त्यातें. २. रावणबंधूनें. ३. विरोचनपुत्र (बलि) याची दौहित्री (कन्येची कन्या.) ४. नामविशेष. ५. गंधर्वपती शैलूष. ६. कन्या. ७. शैलूष नामक गंधर्वाची कन्या. हिची आई मानससरोवरासमीप प्रसूत झाली असतां, जलदागमामुळें पाणी वाढून तें ह्या मुलीपर्यंत आलें. तेव्हां मूल भय पावून रडूं लागली; तें ऐकून आई कन्यास्नेहानें म्हणाली, 'सरो मा वर्धत' (सरोवरा! वाढून नको). मग पाणी कमी झालें. 'सरो मा' या शब्दावरून सरमा असें हिचें नांव पडलें (उत्तरकांड, स० ७ श्लो० २४-२६) ८. चार कोस रुंद. ९. आठ कोस लांब. १०. सुवर्णरत्नखचित. ११. सुखकारक कीर्ति तोच स्वच्छ कमलसमूह त्याची. १२. पर्जन्यकालची. १३. रात्री. १४. कुबेर. १५. निवारी. १६. रावण. १७. दिग्विजयेच्छ. १८. कुबेरनेत्रोदकें. १९. मार्ग. २०. युद्ध. २१. सर्व कुबेरकीर्तिचंद्राचा राहु. २२. चंद्र. २३. ब्रह्मवरसामर्थ्य. २४. अन्यास अलभ्य. २५. हर्ष. २६. क्रीडा. २७. स्थानविशेष त्यांत. श्रवण हें हिमालयावरील शिवपार्वतीचें क्रीडावन, येथें जो कोणी जाईल त्याला स्त्रीव प्राप्त होईल असा त्या स्थळास पार्वतीचा शाप होता, येथेंच स्कंददाचा जन्म झाला.

चालवितां पर **म** बळें निष्कलयत्त क्षपाचर श्रमले; ।

शिवपदरतजनपीडक, दृष्टांतीं यास्थळीं मैला गमले. ॥६९

तेव्हां तेथें आला, **श्री** कंठध्यानसक्त आनंदी; ।

वानरतुल्यानन जो, सर्वगुणाध्यक्ष सन्मती नंदी. ॥ ६६

दशसंख्यकंध **रा** ला नंदी आज्ञा करी फिरायाला; ।

‘शिरतां विपिनीं येइल कोप’ म्हणे ‘सर्वलोकरायाला.’ ॥६७

हासे वरवीर्य **म** दें कपिमुखनंदीस रत्निचरपाल; ।

तेव्हां शिवदास म्हणे, ‘कपीच होतील रे! तुझे काल.’ ६८

हें परिसुनि र **ज** नीचर, समूळ उपडावयासि कैलास ।

विंशति भुजपरिघ तळीं, घालुनि उचली क्षणांत शैलास. ६९

गैण सर्व सभ **य** झाले, गिरिकंपें पार्वती धरी कंपा; ।

आळिगी पतिला ती, भासे शरैदंबुदीं जणो शर्पा. ॥ ७०

गिरिमस्तकीं **ह रा** नें, चरणांगुष्ठेंचि घालितां भार; ।

नैगमूलबद्धभुज खल, निर्बल दशकंठ तो रडे फार. ॥ ७१

दिक्दशतवर्षे श्र **म** ला, अद्यापि म्हणे नयेचि मृत्यु कसा; ।

बाँष्पांबुपलवलांतीं, रडतां भासे दशस्य बेडुकसा. ॥ ७२

सदय अमर **ज** न म्हणती, ‘गौरीपतिचे मनीं धरीं पाय; ।

दशकंठा ! हा केवळ तुज कथिला मुक्तिचा महोपाय.’ ॥७३

शंकरपदतो **य** ज तो, यजिता झाला धरुनि विश्वास; ।

त्या देवें सोडविला, जो पाळी आशुतोष विश्वास. ॥ ७४

त्यावरि मँनसि **ज** रिपु तो देवुनियां चंद्रहासनामासी; ।

रावण हें अभिधान, स्थापुनि पुरवी स्वभक्तकामासी. ॥७५

१. राक्षस. २. शिवभक्तपीडक. ३. मोरोपंताला. ४. शिवध्यानसक्त. ५. वानरसममुख. ६. सर्वगुणयुक्त. ७. हा कामधेनुचा पुत्र आणि शिवाच्या गणांतील एक, याची आकृति मनुष्यासारखी असून, मुख मात्र वानरासारखें होतें. ८. रावणाला. ९. वर्नी. १०. शिवाला. ११. वराच्या सामर्थ्यानें आणि मदानें. १२. वीस. १३. बाहुस्तंभ. १४. शिवाचे गण. १५. शरदृतूतील मेष. १६. बीज. १७. पर्वतमूलीं सांपडले बाहु ज्याचे असा. १८. सहस्रवर्षे. १९. नेत्रोदकाल्पसरोवराच्या नाशीं. २०. शिवाचे. २१. शिवपदकमल. २२. निश्चय. २३. शीघ्र संतुष्ट होणारा असा शिव. २४. जगास. २५. कामशत्रु. (शिव.) २६. चंद्रहासनामक खड्ग. २७. शिवानें दशाननाला चंद्रहास नामक खड्ग देवून ‘रावण’ असें नांव ठेविलें. (उत्तरकांड, स० १६ श्लो० ४३-४५). २८. नांव.

शिवचरण द्वय वंदुनि तुंहिननगीं जाय पुष्पकारुढ; ।
 तेथें तैपस्विनीतें, पाहुनि झाला स्मरार्त तो मूढ. ॥ ७६
 वृत्त तिचें असु रा धिप, पुसतां मग त्यास ते म्हणे युंवती, ।
 'मी गुरुपुत्रकुशध्वजकन्या नामें करुनि वेदवती. ॥ ७७
 वेदोच्चारणस म यीं झाल्यें मी वाङ्मयी प्रभावानें; ।
 विष्णुप्राप्त्यर्थ वनीं, तप करित्यें नित्य शुद्ध भावानें. ॥ ७८
 मंजनकमनीं श्री पतिहस्तीं घावी सुता असें होतें; ।
 दैत्येंद्रें शंभूनें वधितां तांतासि, राहिलें हो तें. ॥ ७९
 हरिहुनि दुस रा वर मज न रुचे, म्हणवूनि हें सदाचरण; ।
 निर्जजनकल्पतरूचे चित्तीं मी पूजिलें सदा चरण.' ॥ ८०
 श्रवण करुनि म दनातुर रावण तीतें म्हणे, 'अहो! जाये! ।
 मजहुनि काय अधिक हरि? होवुनि पत्नी गृहासि माजा ये.' ॥
 यापरि खल रै ज नीचर वदतां, पावे अँनल्प धिक्कार; ।
 वेदवतीकेशातें धरुनि करी दुष्ट तो बलात्कार. ॥ ८२
 अँलकांचा संर्च य ती कैरकरवालेचि तत्क्षणीं छेदी; ।
 सुकृतक्षयभय झालें, म्हणवुनियां शापदानही नेदी. ॥ ८३
 मग ते निशांच रा ला 'वधीन जन्मांतरीं तुला ! हो मी;' ।
 ऐसें वदोनि तँतुला त्यासमयीं दीतेंपैवकीं होमी. ॥ ८४
 वेदवैती ते क म लीं जन्मे तों तीस दुष्ट तो पाहे; ।
 मग दशवदनें नेली लंकेला वेदगैर्भरूपा हे. ॥ ८५
 रावणमंत्री ति ज ला अवलोकुनियां म्हणे, 'अहो स्वामी ! ।
 टाकावी हे कन्या, न वसावी सर्वथा तुझ्या धैर्मी.' ॥ ८६

१. हिमाचळी. २. तप करणारी स्त्री तीतें. ३. कामपीडित. ४. स्त्री. ५. बृहस्पतीचा पुत्र जो कुशध्वज नांवाचा ऋषि त्याची कन्या. ६. वाणीरूप. ७. माझ्या बापाच्या मनीं. ८. विष्णुहस्ती. ९. दैत्येश्वर शंभुनामा त्याणें. १०. बापाला, कुशध्वजाला. शंभु नामक असुरानें हिला तिच्या बापाजबळ मागितलें तेंव्हां त्यानें तिला दिली नाही, म्हणून असुरानें तिच्या बापास रात्रीं निजलेला असतां मारून पलायन केलें. (उत्तरकांड, स० १७ श्लो० ११-१३.) ११. स्वभक्तकल्पवृक्षाचे. १२. कामातुर. १३. रावण. १४. बहु. १५. केशांचा. १६. समूह. १७. हस्तरूप तलवारीनें. १८. शाप दिला असतां पुण्याचा नाश होईल असें भय. १९. न देई. २०. राक्षसाला. २१. देहाला. २२. पेटलेल्या अग्नींत. २३. गीति ८५-८७ यांस वाल्मीकिकृत रामायणांत आधार दिसत नाही. २४. वेदोत्पन्न. २५. गृही.

संचिवोक्तीनें तो ^१य धिजठरीं नेवूनि टाकिली कन्या; ।

ते जनकसवायतनक्षमोदरीं लोंगलें निघे धन्या. ॥ ८७

हैलपद्धतींत **ज** न्मे यास्तव ^२सीता असें तिचें नाम; ।

ते रामा ! तव रौमा, क्षमादयास्त्वकीर्तिचें धाम. ॥ ८८

उपजे दिग्विज ^३य कर प्रथम जसा काम यास उंढाम; ।

तैसाचि पुत्र ज्ञाला, अन्वर्थचि मेघनाद तेंनाम. ॥ ८९

त्यावरि मरुत्त **रा** जा करीत होता तेंया स्थलीं यज्ञ; ।

रौकाम धरुनि तेथें गेला तो पंक्तिंकंठ अनयज्ञ. ॥ ९०

मग रणसज्ज **म** रुत्त क्रोधावेशें करील संवर्त ^४ ।

यास्तव सवांसमासिछ्मं वारी तेंयासि संवर्त. ॥ ९१

देवेंद्रैसमान **श्री** मरुत्त परते गुंळ्ळितला नमुनी; ।

भ्याला म्हणून फिरला, हें भावी मूढ तो महामानी. ॥ ९२

समयज्ञ अन्य **रा** जे देती देशकंधरासि एक कैर; ।

समरीं कितेक अर्पिति तेंनुधनगृहकामिनीयशःप्रकर. ॥ ९३

अनरण्यनाम **म** नुकुलकमलार्क महर्षिमान्य राजर्षी ।

होता सांकेतीं तो, त्यातेंहि बळें रणार्थ औकर्षी. ॥ ९४

कपट करुनि **ज** नपतिला अनरण्याला वधी मंहापापी; ।

‘मकुलजरामहस्तें मरशिल’ ऐसें खलासि तो शापी. ॥ ९५

नारद मुनिना **य** क तो त्या दशकंठासि भेटला वांटे; ।

त्याला म्हणे दशानन, ‘बलिष्ठ तुज कोण या जनीं वाटे.’ ॥ ९६

१. मंत्रिवाक्यें. २. समुद्रांत. ३. जनकराजाच्या सवाच्या (यज्ञाच्या) आयतनक्षमेच्या (गृह-भूमीच्या) पोटांत. ४. नांगरें. ५. नांगरमार्गी. ६. नांगराची रेषा. (हिला ‘तास’ असें म्हणतात.) ७. स्त्री. ८. दिग्विजय करण्याचा. ९. इच्छा. १०. मोठा. ११. अर्थयुक्त. १२. त्या इंद्रजिताचें नांव. १३. नामविशेष. १४. उशीरवीज नामक देशांत यमुनानदीतीरस्थ प्रक्षावतरणतीर्थी मरुत्त नामक राजानें यज्ञ केला. मरुत्त हा दिष्टकुलोत्पन्न अवोक्षितराजाचा पुत्र. १५. युद्धेच्छा. १६. प्रलय. १७. यज्ञाच्या असमाप्तिमिधें. १८. ज्यानें यज्ञदीक्षा घेतली आहे त्यानें युद्ध करणें अनुचित इत्यादि सांगून निवारण केलें. १९. मरुत्तराजाला. २०. ऋषिविशेष. (हा बृहस्पतीचा भ्राता.) २१. इंद्र-समसंपत्ती. २२. गुरुवचनाला. २३. रावणासि. २४. करभार, खंडणी. २५. देह. धन, गृह, स्त्री, यज्ञःसमूह. २६. अयोध्याधिपति. २७. मनुवंशकमलास सूर्य असा. २८. अयोध्येत. २९. ओढी. ३०. देवार्थिश्रेष्ठ. हा स्वेच्छाचारी असून कलहप्रिय अशी याची ख्याति पुराणांत वर्णिली आहे. हा परमभागवत होता. ३१. मार्गी.

तोमुनिम्हणे, 'धरा पति दुर्बल, हे काय जिंकिशी धीरा! ? ।

यमपरिभवे जंगत्रय निर्जित होईल सर्वथा वीरा !' ॥ ९७

मुनिवचने य म लोकीं गेला दशकंठ पुष्पकावरणें ; ।

तों नारकिजन म्हणती, 'सोडुनि आम्हांसि कीर्तिला वरणें. ९८

निरंयमुखीं नि ज पापें पचलों संताप पावलों राया ! ।

करितों बहु परिदेवन, परि देव न येचि दीन ताराया. ९९

तूं तरि हा निरं य श्रम वारुनियां हो शिरण्य बा ! आजी ; ।

अस्मत्राण न होतां, घडेल कैसी यमासवें आजी ?' ॥ १००

एवं त्या नारकि ज नवचनाहीं राक्षसाचिया हृदया ।

वज्रीं मृदुता तैसी, आली आश्चर्यहेतु फार दया. ॥ १०१

पैपिविमोक्षें तों य म, युद्ध करी सत्तरात्र कोपानें ; ।

अन्योन्यबळें करिती परस्परांच्याचि शोणितें पानें. ॥ १०२

मग काळदंड रा गें दशमुखमरणार्थ घेतला स्वकरीं ; ।

तों विधि म्हणे, 'यमा ! मज वर्ददासि जगत्रयीं मृषा न करीं.' ॥

विधिवचने य म समर त्यागुनियां गुप्त होय तत्काल ; ।

बौलमती क्षणदाचर म्हणे, 'पळाला भयामुळें काळ.' १०४

लंकेच्या नाथें जो श्री कंठाचा स्वकंठिचा हार ।

तो वासुकि जिंकुनियां, युद्धीं केला भुजंगसंहार. ॥ १०५

वासुकि जिंकुनि रा वण वेढी जावूनि मणिमयाख्यपुरी, ।

संपूर्ण वर्ष तेथें निवोतकवचांसवें रणाशिं करी. ॥ १०६

अमितपराक्र म सारे, सर्वांचीही जनीं पैरा भूती ; ।

वर्षसहस्रें न घडे, अन्योन्यातें रणीं पैराभूती. ॥ १०७

१. राजे. २. यमपराभवें. ३. स्वर्गलोक, भूलोक आणि पाताळलोक. ४. जिंकिलेंस. ५. पुष्पक-विमानावरून. ६. नरकलोकसंबंधी. ७. नरकांत. ८. शोक. ९. नरकदुःख. १०. राक्षस, शरणागतांस तारणारा. ११. आमचें राक्षण. १२. युद्ध. १३. पापी पुरुषांची सुटका व्हावी म्हणून. १४. सात दिवस. १५. रक्तें. १६. यमदंड. १७. ब्रह्मदेव. १८. वर देणाऱ्यास. (रावणाला ब्रह्मदेवाचा देवगणावध्यत्वरूप वर होता.) १९. खोटा. २०. मूढ. २१. यम. २२. सर्पविशेष. २३. सर्पनाश. २४. मणिमय नामक नगर. २५. दैत्यविशेष त्यांच्याशीं. २६. अतुलपराक्रमी. २७. उत्तम. २८. संपत्ति. २९. पराभव.

यास्तव पंकज ज न्मा संधि करी त्या परस्परसंहित; ।

सौमैकरुनि सांगे निवातकवचक्षपाचरास हित. ॥ १०८

तेथें वसोनि हों य न दशकंधर जाय अश्मनगराला; ।

शूर्पणखीपतिसह तो संहारी कालकेयनिकराला. ॥ १०९

वरुणालयास रा वण जातां वंदी जगन्मुता सुरभी, ।

जीच्या दुग्धें झाला क्षीरधि, हरिनाभिपंकजें सुरभी. ॥ ११०

दशकंठानें स म रीं वरुणाचे पुत्र जिंकिले सर्व; ।

तेव्हां ऐकत होता पांशी विधिच्या सभेंत गांधर्व. ॥ १११

वैरोचनि दिति ज वळी जिंकावा हा धरोनि संकल्प ।

गेला, ज्वलनपराजयकामें खंदोत काय अत्यल्प? ॥ ११२

वैरोचनि विस्म य सह दशकंठाला धरोनियां हांसे; ।

कैशूरमूर्तिसम तो स्मितभापूरांत रात्रिचर भासे. ॥ ११३

नौमान्वय प्रयो ज न आगमनाचें, बली तयाशि पुंसे; ।

तों निशिचर तिलकदशक धर्मजलाच्या भरेंकरोनि पुसे. ॥

दशमुख अर्न्व य नाम प्रमौण सांगोनियां म्हणे, 'राया ! ।

आलों हरिला जिंकुनि, तुझ्या भयबंधनासि वाराया.' ॥ ११५

हें ऐकुनि असु रा धिप, हांसोनि म्हणे, 'भला भला मित्रा ! ।

मी त्रीण इच्छितों तूं आलासि सुहृद्विपत्तमोमित्रा ! ॥ ११६

आतां या चक्रानें म दीं मंद्वधदुःखहेतूतें; ।

मग पूजितील हर्षें सारेही दैत्यलोक हे तूतें.' ॥ ११७

१. ब्रह्मा. २. मित्रता, मत्स्य. ३. शत्रूला वश करण्याचें उपायचतुष्टय (साम, दान, दंड आणि भेद), त्यांतील पहिला उपाय. ४. कल्याण. ५. वर्ष. ६. रावण. ७. मणिमय नामक नगर. ८. विश्वजिन्ह्यासहित. ९. कालकेयनामक दैत्यसमूह. (हे दैत्य अश्मनगरांत राहत होते.) १०. वरुणगृहासि. ११. जनानें स्तविली असी. १२. कामधेनु. १३. सुरभीच्या दुग्धापासून क्षीरसागर उत्पन्न झाला. १४. क्षीरसमुद्र. १५. हरिनाभिकमलें. १६. सुगंधी. १७. वरुण. १८. गायन. (उत्तरकांड स० २३ श्लो० ५० पहा.) १९. विरोचनपुत्र. (बलि.) २०. अग्निपराजयेच्छेनं. २१. काजवा. २२. कापुराच्या मूर्तीसारखा शुभ. २३. हास्यकांतिपूरी. २४. नाम, वंश. २५. विचारी. २६. दहा टिळें. २७. घामाच्या पाण्यानें. २८. वंश. २९. प्रयोजन. ३०. बली. ३१. रक्षण. ३२. स्वजनदुःखांधकारार्थी. ३३. चक्राकृतिकुंडलानें. ३४. माझ्या बंधनरूप दुःखाच्या कारणांत. (विष्णू.)

बलितेजोभ्रम श्री रावण चक्रासि ऊचलायाला ।

बळ करितां पडिला तो, पाहुनि दैत्येंद्र हांसला याला. ॥

‘त्रिजगन्नाथप रा जय कर्तव्याच्या धरुनि कामातें ।

याच बळें दैशवदना ! करणार विमुक्त काय तूं मातें ? ॥

जिकित होते स म रीं अमरपतीतें करोनियां पण जे ।

ते ज्या हरिनें वधिले लीलालेशेंचि आमचे पणजे. ॥ १२०

होता जो मत्पूर्व ज हिरण्यकशिपु प्रसिद्ध नामानें ।

त्याचें हें कुंडल, जें झालें गुरू तूज मेरुच्या मानें. ॥ १२१

नुचले कुंडल य तें ज्याचें, तेंकाल मारिशील कसा ? ।

गैगनस्थविद्युग्रहणीं इच्छा धरितोशि काय बालकसा ? ॥ १२२

बलियाक्यानेंसारा रावणगर्व क्षणांतरें शमला ; ।

लंकेसि जावयाला प्रार्थुनियां ‘दे’ म्हणे ‘निदेश’ मला. ॥

दैत्याधीश महा म ति आज्ञा दे रावणासि जायाला ; ।

वैरमहिमा रक्षाया द्वारीं न मुरारि भेटला याला. ॥ १२४

दिनमणिपरा ज यातें मग जाय दैशास्य चंडकोदंडी ; ।

क्षुद्रमतीप्रति रविनें ‘जितोऽस्मि’ म्हणवोनि धाडिला दंडी. ॥

पर्वत मुनिना य क जो, ज्ञानाचें पीठें ज्यापरी धौता ।

ल्याणें दैशकंठाला कथिला राजा समर्थ मोंधाता. ॥ १२६

मुनिवचनें र ज नीचर युवनाश्वसुतासवें करी समर ; ।

तेव्हां जय कोणातें घडेल हें नेणती स्वयें अमर. ॥ १२७

गौलव पुलस्त्य य तें वारिति येवूनि शीघ्र दोघांस ; ।

म्हणती, ‘तुमच्या मरणें निजजन शोकाग्निचा न हो घास.’ ॥

१. बलितेजें निस्तेज असा. २. बली. ३. विष्णुपराजय करण्याच्या. ४. इच्छेतें. ५. हे रावणा. ६. इंद्रातें. ७. प्रतिज्ञा. ८. विष्णूनें. ९. सहजचि. १०. हिरण्याक्ष व हिरण्यकशिपु. ११. जड. १२. विष्णु. १३. आकाशांतील चंद्रग्रहणीं. १४. आज्ञा. १५. वरसामर्थ्य. ब्रह्मादेवानें दिलेला वर मंडित न व्हावा म्हणून विष्णु अंतर्धान पावला. बलीच्या द्वारीं मुसळधारी विष्णुरूपी पुरुष द्वारपालक होता अशी कथा आहे. १६. विष्णु. रावण बलिराजाला सोडविण्यासाठीं गेला होता. ही कथा उत्तरकांडाच्या प्रक्षिप्त सर्गांत आहे. १७. सत्यपराभवानें. १८. भयंकर धनु ड्याचें असा. १९. जिकिला आहे (मी). २०. नामविशेष. सूर्याचा द्वारपालक. २१. ऋषिश्रेष्ठ. २२. स्थान. २३. ब्रह्मा. २४. इक्ष्वाकुकुलोत्पन्न युवनाश्वराजाचा पुत्र, अयोध्याधिपति. २५. युवनाश्वनामक राजाचा पुत्र जो मांधाता सासवें. २६. ऋषिविशेष. २७. आहुति.

मग अमृतक रा संगें रण करितां, येवुनी सुरांसहित ।

विधि दशकंठासि म्हणे, 'विद्यु रक्षीं हा, असे जनास हित.'

तदुपरि पश्चि म सिंधुद्वीपीं कैपिलासमीप तो गेला; ।

श्वानें अंगारचयीं मांसोच्चयनिश्चय भ्रमें केला. ॥ १३०

अवलोकुनियां श्री तें हरावयाचा मनीं धरी लोभ; ।

तों भग्नदर्प रावण पडला, झाला मंहर्षिचा क्षोभ. ॥ १३१

कौशिक दिवांक रा च्या तेजें जैसा, तसाचि तो भ्रमला; ।

अमलात्मा प्रभु उठवी, तदा पुनर्जातसा क्षणें गमला. ॥ १३२

दशकंठ म्हणे, 'म जला तूं मृत्यु श्लोध्य या जनामाजी; ।

वांचविलें तरि देवा, स्मृति तव पांदांबुर्जी असो मर्जी.' ॥ १३३

स्तवुनि नमुनि ज गदीश्वरचरणातें सर्वलोकशरणातें, ।

आज्ञा घेवुनि गेला दशमुख गंधर्वदेवशरणातें. ॥ १३४

तो निर्भय दुर्न य खल सुरगंधर्वांगना बळेंचि हरी; ।

हरिणीसम त्या गमती, हरि ! हरि ! दशकंठही तयांत हरी. ॥

त्या मग निर्शांच रा ला देती कोपें पतिव्रता शाप; ।

म्हणती, 'सत्वर पावो स्त्रीकृतमरणासि हा महापाप.' ॥ १३६

लंकाप्रवेशास म यीं ऐकुनि निजकांतमृत्युची वार्ता, ।

शूर्पणखी बहु निंदी बंधुसि, वैधव्यदुःखदावार्ता. ॥ १३७

समजावुनि नि ज भगिनी, खरनामकराक्षसास ते निरवी; ।

पाहे निकुंभिलांतीं सुत जो भासे प्रमेकरुनि रवी. ॥ १३८

कारकमलद्र य जोडुनि नमन करी मेघनाद तों यातें; ।

तांत मुखें आशीतें, वर्षे नेत्रें प्रेमोदतोयातें. ॥ १३९

१. चंद्रार्शी. २. चंद्र. ३. मुनिवर्ष. ४. इंगलसमूही. ५. मांसममहनिश्चय. ६. नष्टगर्व. ७. कैपिलाचा. ८. कोप. ९. पुत्रड. १०. सूर्याच्या. ११. निर्मळचिन्त. १२. पुनः झाल्यासारखा. १३. रावण. १४. योग्य, स्तुत्य. १५. चरणकमली. १६. गीति ११२-१३३ यांत वर्णिलेला कथाभाग उत्तरकांडाच्या २३ व्या सर्गापुढच्या पांच प्रक्षिप्त सर्गांत आहे. १७. सर्वलोकांचे आश्रयस्थानातें. १८. गंधर्व, देव, इत्यादिकांच्या गृहीं. १९. देवगंधर्वस्त्रिया. २०. खेदार्थी अव्यय. २१. सिंह. २२. स्त्रीनिमित्तमरणासि. (सं २४ ओ० २१ पहा.) २३. स्वपतिमृत्युची, विद्युज्जिह्वाच्या मरणाची. २४. वैधव्यदुःखरूप वगण्यानें पीडित असी. २५. स्वाधीन करी. (सं २४ ओ० ३६ पहा.) २६. लंकेच्या पश्चिमद्वारदेशीं असणारे उपवन. येथें इंद्रजितानें यज्ञ केले. २७. इंद्रजित. २८. आशीर्वादातें. २९. आनंदश्रुतें.

‘प्रथमाश्रमी द्वि ज षम तत्समवेषैकरुनियां काय, ।

केलें कर्म ? सुता ! तूं तेजस्वी क्षीणही दिसे काय.’ ॥ १४०

उंशना म्हणे, ‘न य ज्ञे त्वत्पुत्रे सिद्धि साधिली अतुला; ।

अग्निष्टोमानंतर केलें विध्युक्त वैष्णवक्रतुला. ॥ १४१

केला हेंयमख रा या, यजिलें गोमेधरांजसूयाही; ।

मांहेश्वरयज्ञातें; झाला प्रीत त्रिनेत्रही पाहीं. ॥ १४२

रथ दिधल्य कां म गम त्र्यक्षे आणीक तौमसी माया; ।

तुर्जय अस्त्र शैरासन अक्षयशर तूर्णयुग्मही राया ! ॥ १४३

ऐसे त्वत्पुत्रातें श्री कठें अपिले अलभ्य वर; ।

यासम कोणी नाही, स्वर्गांत रसातलांत भूमिवर. ॥ १४४

खभुजबळें वी रा धिप हा जिंकिल संगरी शंतक्रतुला; ।

याच्या यशोमृताची पावेना देवकीतीतक्र तुला.’ ॥ १४५

हें परिसुनि अं म रारि स्वैतनय आलिंगुनि प्रहृष्ट करी; ।

जैलवासि जैलद भेटे, किंवा कैलभास मत्त वैन्यकारी. १४६

सुरगंधर्वस्त्री ज न घेवुन लंकेशि जाय तुष्टमनं; ।

तेथें बिभीषणादिक करिती दैशकंधरांग्रिला नमनं. ॥ १४७

अमरपराज य केला, स्त्री हरिल्या, हें दशाननं कथिलें; ।

तेव्हां म्हणे बिभीषण, ‘मधुनेही वैद्यशोब्धिबला मथिलें. १४८

हरिल्या सुरेंद्रा रा तूं, यास्तव कुंभीनेंसी वळें हरिली; ।

करुनि पराजय माझा, मधुनं तूझी सैसा स्वयें वरिली. १४९

१. ब्रह्मचर्यवान्. आश्रम चार आहेत:—ब्रह्मचर्य, गार्हस्थ्य, वानप्रस्थ आणि संन्यास. प्रत्येक आश्रमास अनुरूप अर्शा कर्मे धर्मशास्त्रांत सांगितल्या आहेत. २. ब्राह्मणश्रेष्ठ. ३. देह. ४. शुक्र. ५. यज्ञविशेष, त्यानंतर. ६. वैष्णवसत्ताला. ७. अश्वमेध. ८. गोयज्ञ. ९. सर्वभौमराजानें करावयाचा यज्ञ. १०. शैवसत्तातें. मेघनादानें अग्निष्टोम, अश्वमेध, बहुमुवर्णक, राजसूय, वैष्णव, गोमेध आणि माहेश्वर असे सात प्रसिद्ध यज्ञ केले. ११. महादेवही. १२. यथेच्छगामी. १३. तम (अंधकार) उत्पन्न करणारी माया. १४. धनु. १५. ज्याचे बाण कधीही सगळ्याचे नाहीत असें (शरासन.) १६. दोन भातेहि. १७. इंद्रजितातें. १८. शिवें. १९. युद्धी. २०. इंद्रा. २१. देवकीतिरूप ताक. २२. तुलना. २३. रावण. २४. स्वपुत्र. २५. हर्षित. २६. मेघाला. २७. मेघ. २८. हत्तीच्या छात्र्यासि. २९. वनगज. ३०. रावणचरणा. ३१. दैत्यविशेष, त्याणें. ३२. तुझ्या यशःसमुद्रा. ३३. देवस्त्रिया. ३४. नामविशेष (बह्नि.) ३५. बह्नि. कुंभीनसी ही रावणाच्या चुलत मातृभगिनीची कन्या म्हणून त्याची चुलत माऊम बहीण.

प्रभु! तव, माता **म** ह जो सुमालिनामा प्रसिद्ध नामानें; ।

तज्ज्येष्ठ माल्यवंत भ्राता, सर्वासि वंद्य जो मानें. ॥ १९०

याची कैन्या जे तुज जैननीतुल्या सदैव पूजाया, ।

पुष्पोत्कटाभिधाना मधुनें नेली तिची मुंता राया ! ॥ १९१

ऐसें परिसुनि **य** मसा दशकंठ धरी मनांत रागास; ।

‘घास’ म्हणे ‘मधु माझा होइल अनलास जापरी घास.’ १९२

मधुमथनार्थ **ज** वानें मधुनगराच्या समीप जों गेला; ।

कुंभीनसीस कळतां सत्कार तिणें स्वयंयुला केला. ॥ १९३

‘मत्कांतप्राणव्य **य** न करीं, दे मौर्त्तिकीं काशि गेलकाला ! ।

द्यावें अभय दयाळा ! कुंकुमतिलकाशि आणि अलंकाला.’ ॥

भगिनीवचनें **रा** वण मधुशीं मैत्री करोनि दे रत्नें; ।

गेला त्रिविष्ट्रपाला पुनरपि जिंकावयासि सुर रत्नें. ॥ १९५

नलकूबरना **म** क जो धनपतिसुत तन्मनःप्रिया रंभा ।

अवलोकिली दशास्यें, कैनकाची काय चालती रंभा. ॥ १९६

दंशवदनाला **श्री** शी गमली, मग वृत्त तो पुसे सारें; ।

तीणें ‘सुंषा तुझी मी,’ हें कथिलें भाषणें मुंघासारें. १९७

मैर्दनातुर तो **रा** क्षस रंभेला वारितां, बळें भोगी; ।

नैवेकेतकीमुमातें वेष्टुनि काळा जसा मैर्हाभोगी. ॥ १९८

दशकंठें मद **म** तें वर्नी यथाकाम मर्दिली रंभा; ।

जैशी निरंकुशानें वन्यगजानें फलानता रंभा. ॥ १९९

१. आज्ञा. (मातेचा जनक.) २. हिचें नांव अनला, हिची कन्या कुंभीनसी. ३. कैकसी-
मारुती. ४. पुष्पोत्कटानामक. येथें पुष्पोत्कटा हें नांव चुकून पडलें असें दिसतें. ‘अनला अभि-
धान जिवें’ असें अथवा अशा अर्थाचें वाक्य पाहिजे होतें. याचें कारण पुष्पोत्कटा ही सुमाली
राक्षसाची कन्या, माल्यवंताची नव्हे. (म० २५. श्लो० २४ पहा.) ५. कन्या. ६. अग्नीस.
७. तृण. ८. वेगें. ९. मत्पतिनाश. १०. नथीस. ११. हे दुष्टनाशका. १२. केशाला. १३. स्वर्गा-
१४. गीति १३८-१५५ यांतील कथाभाग २५ व्या सर्गांत आहे. १५. कुबेरपुत्र. १६. त्याची
आवडती स्त्री. १७. कैलासपर्वतावर पाहिली. १८. सुवर्णाची. १९. केळ. २०. रावणाला.
२१. लक्ष्मीतुल्य. २२. सून. कुबेर हा रावणाचा मापव भ्राता द्वाणून कुबेरपुत्राची (नलकूबराची)
भार्या ही रावणाची सून होते. २३. अमृततुल्यें. २४. कामातुर. २५. नव्या केतकीपुष्पातें. २६. मोठा
सर्प. २७. यथेच्छ. २८. उन्मत्त, अंकुशरहितानें, स्वच्छंदचागी. २९. फलांहीं नम्र असी. ३०. केळ.

मग ते रंभा नि **ज** पतिजवळ करी फारफार आकांत; ।

तेव्हां रोदनकारण पुसता झाला स्वयें तिचा धात. ॥ १६०

तों स्वपितृव्यान्या **य** स्त्रीनें कथितां मनीं धरी ताप; ।

पौपप्रियास ऐसा धनंदाचा पुत्र दे महाशाप. ॥ १६१

‘यापरि पेंरदा **रा** जरि भोगील बळें दशास्य पापिष्ठ; ।

तरि तच्छिर मच्छापें होवू शतधा फुटोनियां पिष्ट.’ ॥ १६२

दशकंठें जशि **म** थिली रंभा, तैसीच मेघनादानें ।

सुरपतिसेना दैमिली; तें राक्षस नाचनी प्रेमोदानें. ॥ १६३

बांधुनि सुरा **ज** निजस्थाना नेला; तदा सरोजभवे; ।

स्त्वने संतोषविला तो रावणपुत्र दिव्यवाग्निभवे. ॥ १६४

‘वर हृदयप्रि **य** वत्सा ! मजपाशीं माग, शक्र हा सोड; ।

कोडें स्वपूर्वजाचें पुरवीं’ ऐसें ‘विधी वदे गोड. ॥ १६५

‘देशी अमरत्व **ज** री, तरि हा मानीन बोल देवाचा; ।

दे वांचाया वर मज’ ऐसी घननाद तो वदे वाचा. ॥ १६६

‘हें अमरत्व न **य** ज्ञा ! दुर्लभ, आणीक माग एक वर.’ ।

ऐसें वदता झाला अमृताहुनि गोड ‘सर्वलोकवर. ॥ १६७

‘रथवर सैम **रा** रंभीं प्रकटावा दिव्य कामगम होमी; ।

त्या यांनीं चढल्यावर अमर असावें रणांगणीं हो ! मी. ॥ १६८

यापरि करितां **मं** ख जरि, होइल मध्येचि विघ्न कार्याला; ।

तरि मग असो विपर्यय’ हें मागे मेघनाद आर्याला. १६९

हें परिसुनियां श्री विधि ‘दिधलें’ ऐसें वदे, तदां बैलहा ।

प्रभुच्या हस्तीं अर्पुनि, पावे आनंद मूढेधी खल हा. १७०

रौवणिदत्तप **रा** जयखिन्नैद्रातें म्हणे जरोजजनी; ।

‘गौतमभार्याधर्पणपातकफल पावलास आज जनीं.’ ॥ १७१

१. पति. २. आपल्या चुलत्याचा (रावणाचा) अन्याय. ३. पाप झाल्या आवडतें अशा रावणा-
णाला. ४. कुबेराचा. ५. परस्त्री. ६. त्या रावणाचें मस्तक. (म० २६ श्लो० ५५-५६ पहा.)
७. इंद्रजितें. ८. इंद्रसेना. ९. पराभविली. १०. हपें. ११. इंद्र. १२. ब्रह्मदेवें. १३. उत्तम
वाणीच्या वैभवानें. १४. इच्छित. १५. कौतुक. १६. ब्रह्मदेव. १७. युद्धारंभीं. १८. यथेच्छगामी.
१९. वाहनीं. २०. यज्ञ. २१. उलटें. २२. ब्रह्मदेवाला. २३. ब्रह्मा. २४. इंद्र. २५. मूढबुद्धि.
२६. इंद्रजितानें दिलेल्या पराजयानें खिन्न जो इंद्र, त्यातें. २७. अहल्यागमनपापफळ. (बालकांड,
स० ४८ पहा.)

अनुचित कर्म म दांघें केलें त्याचा विपाक हा साचा; ।

अंजनपथभजननिरत, भोजन होतो जेनोपहासाचा. ॥१७२

शक्रासि म्हणे कंज ज, 'निंजनगरीला विशंक आपण जा;'

ऐसें वदोनि गेला स्वस्थानाला सुरारिचा पर्णजा. ॥ १७३

जिकायातें हैहय रावण माहिष्मतीस सेनांहीं ।

वेष्टी, तों म्हणती जन, 'अंजुन दशकंधरा ! 'पुंरी नाही.'॥

मग नर्मदाति रा ला, जावुनि दशकंठ तो विहार करी; ।

तेथें क्रीडत होता अंजुन जैसा कैरेणुयुक्त कैरी. ॥ १७५

दशशतबाहु म हीपति आलिंगी नर्मदाप्रवाहातें; ।

तेणें मागें मुरडे, जल पाहे दृष्ट तेधवां हें तें. ॥ १७६

मेकलगिरि रा ज सुता वरिती जाली मेहार्णवाला जे ।

मागें फिरतां वाढे, मूपें आलिंगितां मनीं लाजे. ॥ १७७

अंजुन कुवल य नायक, कुंवल्यनयनांगनागणीं केली ।

रेवोर्दकीं करी, तों दशकंठें युद्धकामना केली. ॥ १७८

मग अंजुन रं ज नीचर दोषे करिती अपूर्वसमराशी; ।

झाल्या शोणितैतटिनी, मांसाचेही मेहीध्रसम राशी. ॥१७९

कृतवीर्यतन य युद्धीं जिकुनि दशकंधरासि बद्ध करी; ।

कौरागारीं ठेवी, जैसा औरण्यक प्रमत्त कैरी. ॥ १८०

बहुदिन तो का रा गृहवासी होता विमूढ दिक्कुंड; ।

कैरेणार्णवें फुल्लस्यें सोडविलें प्राणहीन नातुंड. ॥ १८१

१. परिणाम. २. अंधकारयुक्तमार्गांचा आश्रय करणारा. ३. पात्र. ४. लोकहास्याचा. ५. इंद्रास. ६. ब्रह्मा. ७. अमरावतीला. ८. निर्भय. ९. रावणाचा. १०. सहस्रार्जुन. यास सहस्र हात होते म्हणून सहस्रार्जुन असें म्हणत. हा मोठा पराक्रमी होता, यानें रावणास धरून बद्ध केलें होतें. (स० ३१-३३ पहा.) ११. नगरीस. (माहिष्मती हेंच सांप्रतचें महेश्वर नगर होय. हें नर्मदातीरी आहे.) १२. जल-क्रीडा करण्यास्तव नर्मदेवर गेला होता. ('तिराया' यांत 'ति' दीर्घ पाहिजे पण वृत्तभंगास्तव दीर्घ करतां येत नाही, अशी अडचण आहे.) येथें 'मेकलजनितीरा मग' असा पाठ अथवा अशासारखा दुसरा पाठ कल्पित्यास सर्व अडचणी दूर होतील. मेकलपर्वतापासून जन्म म्ह० जनि जिचा ती नर्मदा, तिच्या तटाला-असा अर्थ येथें घेतल्या पाहिजे.) १३. हत्तीसह. १४. हत्ती. १५. हजार हात व्यास तो. (कार्तवीर्य.) १६. मेकलपर्वतकन्या नर्मदा. १७. समुद्रा. १८. कमलनेत्रस्त्रीसमूही. १९. क्रीडा. २०. रेवानदीचे उदकीं. २१. रक्तनदी. २२. पर्वततुल्य. २३. बंदीखान्यांत. २४. रानटी. २५. दयासमुद्रें. २६. ऋषिविशेष (रावणाचा आज्ञा) त्याणें.

ऐसें झाल्यावर **म** ग, दशकंठानें अनंतबलशाली ।

दक्षिणसागरतीरीं संध्या करितां विलोकिला वाली॥१८२

केली रक्षोनाथें **श्री** मद्दालीसवें तदा चेष्टा; ।

निजैगर्वनाशदक्षा सर्वजगद्धंसहेतु नीचेष्टा॥ १८३

माणुनि जाबुनि **रा** वण घाली कक्षान्तरांत हातातें; ।

तैसाचि तेथ धरिला, रगडुनियां अंगदाचिया तातें॥ १८४

तो कक्षालोमाश्र **म**, भासे जडली तंदस्त्रलोभा ऊँ; ।

धर्मोष्मपाचिताकृति नारकिंचा काय हा सखा भाऊ ?॥ १८५

वानरकुलरा **ज** करी सर्वौबुधिमज्जनासि, तो चिरडे; ।

श्वंसनिरोधव्याकुळ केवळ दशकंठ तो मनीचि रडे॥१८६

तो कपिजनना **य** क मग किष्किधेलाचि जेधवां आला; ।

तेव्हां कक्षेपासुनि सोडी र्याला परेतकल्पाला॥ १८७

कक्षकाकारागारीं **रा** वण अत्यंत पावला ताप; ।

हरिपतिच्या यात्रेसह या दुष्टाचेंहि संपलें पाप॥ १८८

पुंवंगवरास **म** वेत क्षेणदाचर सख्य साधिता झाला; ।

याला तारापतिनें, आज्ञा दिधली पुरीस जायाला॥१८९

यापरि कथा द्विज **ज** र्पभ वदला, ते ऐकिली सुधासारा; ।

राम म्हणे, 'मारुतिचा उद्भवही सांगिजे, बुद्धा ! सारा.' १९०

लोर्पामुद्रेचा प्रि **य** तेव्हां हें जानकीवरास वदे; ।

'तूं सेवीं स्वस्थमनें, अन्यालाही कैथावरासव दे.' १९१

कैपिरमण **अं** **ज** नीपति जो नामें ख्यात केसरी राया ! ।

पैवैनापासुनि पूर्वी प्रसवे या मारुतीस तेंज्जाया॥ १९२

१. रावणानें. २. अतिबलें शोभणारा. ३. स्वगर्वनाशसमर्था. ४. सर्वलोकनाशहेतु. ५. दुष्टप्रिया. ६. कावेंत. ७. वालीनें. ८. कावेंतील केशांत राहणारी. ९. त्या वालीरक्ताच्या आशेला. १०. साहा पायांचा आणि घामापासून उत्पन्न झालेला असा एक प्राणी. ११. धर्म, ऊष्मा, याहीं केशित देह ज्याचा असा. १२. नरकस्थजीवांचा. १३. सर्वसमुद्रस्नानासि, चतुःसागरस्नानासि. १४. श्याम कोंडल्यानें दुःखित. १५. कावेंतून. १६. रावणाला. १७. मृततुल्या. १८. कक्षारूपबंदिशाळेंत. १९. वानराधिपाच्या, वालीच्या. २०. वालीसह. (सर्ग ३४ पहा.) २१. राक्षस. (रावण.) २२. लंकेस. २३. अगस्त्य. २४. अमृतवृष्टिकारक. २५. उत्पत्तिहि. २६. हे सुज्ञा. २७. सर्व. २८. अगस्त्यस्त्रीचें नांव. २९. पति. ३०. रामास. ३१. कथासुरस. ३२. वानरश्रेष्ठ. ३३. मूल रामायणांत अंजना असें नांव आढळतें, (सर्ग ३३ पहा.) ३४. वायूपासून. ३५. त्याची (केसरीची) वायको.

हा पवनतन य पूर्वी शिशु असतां, अंजनी फैलाहरणा ।

गेली होती तेव्हां, करिता झाला महाद्रुताचरणा. ॥ १९३

उदितप्रभाक रा ला क्षुधित मरुत्पुत्र पक्र फल मानी; ।

मुदित उडे गगनीं तों; हानि गणी राहु तो महामानी. ॥ १९४

दिलहें कां अन्याला मद्भक्ष्य, असें पुसे सुरेशाला; ।

ऐसें अद्रुत ऐकुनि अवलोकायास इंद्रही आला. ॥ १९५

ज्याकाळीं तो आला श्री^१ मानैरावणाधिरूढ हरी; ।

रवि सोडुनि फैलमतिनें फिरला ऐरावताकडेचि हरी. ॥ १९६

स्वर्गजत्राणप रा नें इंद्रानें टाकितांचि शंतकोटी; ।

तुहिननर्गीं कैपि पडला; तों झाले भग्न वृक्ष शतकोटी. ॥ १९७

पविभग्नहनु म रूत्सुत मृतकल्प पडे तदा स्वतोकाला; ।

अर्कां धेवुनि रडतां; सजी जैगत्प्राण सर्व लोकाला. ॥ १९८

वांतपरित्यक्त ज नीं झाला सर्वत्र मूत्रमळगोध; ।

तेव्हां सर्वसुरांसह, त्याचा केला चैतुर्मुखें शोध. ॥ १९९

हिमैर्वेदुहाल य स्थित पंचमान प्रार्थिला पंयोजभवे; ।

हस्तस्पर्श केला मारुति जीवंत त्या जैगत्प्रभवे. ॥ २००

देवांसह चैतु रा स्ये नाम हनूमंत ठेविलें याचें; ।

शैस्त्रास्त्रावध्यत्वहि चिरंजीवित्वासर्वें दिलें माचें. ॥ २०१

ल्यावरि अप्रति म वळें मारुतिनें वाळकसभावानें ।

मुनि पीडिले, तदा ते शापिति ऐसें तपःप्रभावानें. ॥ २०२

‘बलमत्ता! मुनि ज न तूं पीडिसि, ऐसा अंशांत दुःशील; ।

अन्यें कथिल्यावांचुनि निर्जैवीर्यज्ञानहीन होशील. ॥ २०३

ऐसा वांततन य हा शापातें पावला म्हणून बल ।

याचें यास कळेना, अन्यें कथिल्याविना असें नवल. ॥ २०४

१. फलें आणायास. २. मोठें अद्रुत कृत्य. ३. उगवलेला सूर्य त्याला. ४. मारुति. ५. मानिता झाला. ६. दुमन्याला, मारुतीला. ७. माझे (राहूचें) भक्ष्य. चंद्र आणि सूर्य हे राहूचे भक्ष्य. ८. राहु विचारी. (सं० ३५ श्लो० ३४ पहा.) ९. इंद्राला. १०. तेजस्वी सुरगजावर बसलेला. ११. इंद्र. १२. फलबुद्धिनें. १३. मारुति. १४. आपल्या ऐरावतरक्षणपरे. १५. वज्र. १६. हिमाचली. १७. वज्रभिन्न हनवटी ज्याची असा. १८. मृततुल्य. १९. स्वपुत्राला. २०. मांडीवर. २१. वायु. २२. वायुयुक्तलोकीं. २३. ब्रह्मदेवें. २४. हिमाचलगुहावासी. २५. शस्त्रास्त्रांनीं नाश न होणें ही स्थिति. २६. चिरंजीविपणासह. २७. तपाच्या सामर्थ्यानें. २८. शांतिहीन. २९. वाईट स्वभावाचा. ३०. स्वबल न जाणणारा.

हा पवनतनु ज संभव आयकिला कुंभजाननें रामें ।

सुग्रीववालिबानरजन्मकथाकर्णनस्पृहाधामें. ॥ २०९

‘वालिसुकंठाव्ह य कपिसंभवही सांगणें’ म्हणे राम; ।

भगवान् कुंभसमुद्भव कथिता झाला कथा यथाकाम. ॥ २०६

‘विधिलोचननी रा चा बिंदु पडे भूतळीं, तदा झाला ।

ऋक्षरजा नाम कपी, पाळित सुततुल्य आत्मभू ज्याला. २०७

मेरूत्तरपार्श्वी म ग फिरतां पाहे स्वबिंब कांसारिं; ।

रिपुर्मतिनें पडिला तो, अंगें स्त्रीरूप पावला सारिं. ॥ २०८

त्या स्त्रीरूपालोकें श्री शंक्राकांसि जाहला कौम; ।

एकीवर दोघेही पडले येवूनियां र्महोदाम. ॥ २०९

केशीं अंमर व रा चें शुक पडे, तोचि जाहला वाली; ।

कंठीं भास्करत्रीयें जन्मे सुग्रीव हा येशःशाली. ॥ २१०

प्रांसस्वरूप सु म ती ऋक्षरजा पुत्रयुक्त, धात्यातें ।

वंदुनि वृत्त वदे तो; किष्किंधाराज्य दे पितों त्यातें. ॥ २११

आतां कथितों तु ज मी सीतेचा हरणहेतु देवास ।

कर्णद्वारें नेवुनि चित्सांगारीं कथेसि दे वांस. ॥ २१२

जो विधिचा तन य मुनी सैनकुमार त्रिलोकैतुतपाद ।

त्याशीं दैशकंठाशीं झालासे मुंक्तिहेतु संवाद. ॥ २१३

जेहूरिच्या स्वकरा नें मरतिल जन वैरभक्तिसंपूर्ण, ।

ते श्वेतद्वीपातें पावुनि जाताति मुक्तिला तूर्ण. ॥ २१४

१. मारुतिजन्म. २. अगस्त्यमुत्वं. ३. सुग्रीववालिजन्मकथाश्रवण करुं इच्छिणाऽया रामाने.
४. वालिसुग्रीवोत्पत्ति. ५. अगस्त्य. ६. यथेच्छ. ७. ब्रह्मदेवनेत्रोदकाचा. ८. श्वेत. (सत्यलोकां ब्रह्मदेव
समाधिस्थ असतां वृत्ति उत्थित झाल्यावर आनंदाच्या योगां वाष्पविंदु पडल्या, तो अंगुलीत धरून
त्यानें भूमीवर टाकिला. तेव्हां वानर उत्पन्न झाला, त्याचें नांव ऋक्षरजा.) ९. मेरूच्या उत्तमपार्श्वी.
१०. सरोवरीं. ११. शत्रुबुद्धीनें. (आपलें प्रतिबिंब हाच कोणी शत्रु असें समजून उडी घातली.)
१२. सप्तविंश सर्गापुढील प्रक्षिप्त सर्ग १ श्लो० २३-२६ पदा. १३. स्त्रीरूपावलोकनें. १४. इं-
द्रसूर्यासि. १५. भोगवासना. १६. मोटे दांडगे. १७. इंद्राचें. १८. वीर्य. १९. बालाच्या (के-
शांच्या) ठिकाणीं वीर्य पडलें म्हणून वाली. श्रीवेच्या (मानेच्या) ठिकाणीं वीर्य पडलें म्हणून सुग्रीव.
२०. यशानें शोभणारा. २१. प्राप्तपूर्वरूप. २२. वानरविशेष. २३. ब्रह्मदेवातें. २४. चित्तगृही.
२५. राहणें, स्थान. २६. ब्रह्मदेवाच्या चार मानसपुत्रांपैकीं एक. २७. त्रैलोक्यानें स्तुत चरण
ज्याचे असा. २८. रावणाशीं. २९. मोक्षाच्या कारणभूत असा. ३०. विष्णूच्या. ३१. विरोधम-
कियुक्त. ३२. पृथ्वीच्या द्वीपांतील एक; यामच चंद्रद्वीप असें म्हणतात. ३३. श्रीघ्न.

ऐसें विधिं सुत **म** त तो दशमुख ऐकोनियां विरोधाला ।

तुजशीं करोनि समरा मरून अमृतें जंगदुरा ! धाला ॥ २१५

नारद नाम द्वि **ज** वर पूर्वी बदला दशाननें पुसतां ।

‘श्वेतद्वीपनिवासी केवळ बलवंत मान्य सर्वसतां.’ ॥ २१६

तेही परिसुनि **य** त्नें, तेथें जातांचि राघवा रामा ! ।

पीडिति दशाननाला त्या श्वेतद्वीपवासिनी रामा ॥ २१७

तेथें द्रुहिणात्म **ज** मुनि हांसे म्हणवूनि तव करें मेलाला ; ।

श्वेतद्वीपजनाशीं तुलना पावावयासि तो गेला ॥ २१८

तो विमलहृद **य** केवळ दशकंधर मोक्षकाम रघुराया ! ।

केला विरोध तुजशीं, जाया नेवूनि, मुक्तिला जाया ॥ २१९

तुज जंगदात्मा **रा** मा ! पावायाच्या धरूनियां कोमा ; ।

सीता जैसी माता, तैसी नेली दशाननें रामा ! ॥ २२०

ऐसें अंगस्यना **म** द्विजपति सांगोनि आश्रमा गेला ; ।

जनकादिकांसि रामें मग बहु सत्कार आदरें केला ॥ २२१

जे जे आले होते, श्री शिवदेहादि भूप पूजाया ।

त्यांला सत्कारुनियां, आज्ञा दे तांटाकारिपू जाया ॥ २२२

पूछुनियां रघु **रा** जें अंगदसुग्रीवजांबवत्प्रमुख ; ।

पाठविले स्वस्थाना, देवुनि निर्जमक्तिरूपनित्यमुख ॥ २२३

हृदयीं धरुनि **म** रूतुत रामें केला निदेश जायाला ; ।

दिधलें चिरजीवित्व प्रीयः स्वपदांबुजें भजायाला ॥ २२४

मारुति म्हणे, ‘मज क्षण विस्मरण नसो तुला जैपायाचें ; ।

मैत्रिकट अप्सराहीं सद्यश गावें तुझ्याचि पायांचें ॥ २२५

यावत्काल तुझें **य** श, तोंवर तव पाददास वांचावा ; ।

त्वैच्चरितामृतसदस हृदयघटामाजि नित्य सांचावा ॥ २२६

१. सनकुमारमत. २. वैराला. ३. मोक्ष. ४. हे रामा. ५. तूच झाला. ६. सर्वसाधूस. ७. हे रघुकुलौलजा. ८. स्त्रिया. ९. नारद. १०. मोक्षेच्छु. ११. स्त्री. (सीता.) १२. विश्राम्यास. १३. इच्छेला. १४. हा सर्व कथाभाग सद्यतिसाख्या सर्गोपदच्या पांच प्रक्षिप्त सर्गांत आहे. १५. अ-गम्यनामकब्राह्मणश्रेष्ठ. १६. श्रीमान् जनकादिराजे. १७. राम. १८. स्वभक्तिरूप अविनाशिसुख. १९. मारुति. २०. आज्ञा. २१. बहुधा. २२. स्वपदकमलें. २३. स्मरण करण्याचें. २४. माझ्या-जवळ. २५. तुझा कथासुख जनभरस. (१०-४० श्लो १७-१८ परा.)

हैं पवनकुमा रा तें मुक्तामालासमेत दे हातें; ।

मारुति जातां आलें बौष्प प्रभुतें मनुष्यदेहातें. ॥ २२७

पुष्पक धैर म णानें पाठविलें तें मनुष्यवचनाहीं ।

येवुनि रामासि म्हणे, 'तुजविण लोकीं शैरण्य मज नाही. ॥ २२८

द्रविणेंद्रानें म ज ला आज्ञा केली तुलाचि वाहाया; ।

यास्तव आलों रामा ! तुझिया पायांसमीप राहाया.' ॥ २२९

नृपति म्हणे, 'तूं य क्षपनिकट यथापूर्व जा वसायाला; ।

कार्यांतरीं स्वचितीं आठवितां, येत जा वसायाला.' ॥ २३०

रघुसत्तमभु ज विक्रमपरिहृतरक्षोमहाभर क्षोणी ।

द्रोणी मुखामृताची झाली, प्राणी नसे श्रमी कोणी. ॥ २३१

प्रभु अयुतहा य नें तो राज्य करी भूमिनिदिनीसहित; ।

'महितचरित्रें त्याच्या लाभे अत्यंत मेदिनीस' हित. ॥ २३२

गर्भवती मग रा शी जाली तीतें पुसे तिचा कांत; ।

'दोहूद कैसा सुंदरि ! सांग तुझें कायइच्छितें स्वांत ?' ॥ २३३

पतिवाक्य वसु म तीची कन्या एके असें यथार्थ येंदा ।

'तोंपसवनावलोकनदोहद झाला' म्हणे 'मैनेःप्रियदा!' ॥ २३४

तेव्हां भूंकन्येला श्री राम म्हणे, 'प्रियोत्तमे ! जावें; ।

परि तव विरहेंदिनातें मी युगसम मानसांत मेजावें.' ॥ २३५

रघुनाथ अर्ध रा त्रीं ऐसें बोलोनियां करी शयन; ।

निशिचरमभागसमयीं उठला मग शोर्णेनीरुण्णयन. ॥ २३६

रामाप्रति त्यास म यीं वंदन करिती करद्वयें चौर; ।

त्यांला म्हणे रघूद्वह, 'कैसा आहे जनीं सैमाचार ?' ॥ २३७

'दर्शमुखद्वह ज नकसुताग्रहणास्तव निदिती तुला लोक'; ।

ऐसें चौरमुखानें, ऐकुनि रघुनाथ पावला शोक. ॥ २३८

१. मोलांच्या मालेसह. २. नेत्रोदक. ३. कुवैरें. ४. रक्षक. ५. कुवैरानें. ६. कुवैरासमीप. ७. गहण्यास. ८. रामबाहुवेलें नष्टराक्षसरूप भार जीचा असी. ९. पृथ्वी. १०. पात्रविशेष. (द्रोण.) ११. दुःखी. १२. दहाहजार वर्ष. १३. सीतेसह. १४. पृथ्वीचरित्रें. १५. पृथ्वीस. १६. सीता. १७. पति. १८. डोहाळा. १९. मन. २०. जेव्हां. २१. ऋषिस्थानावलोकनेच्छा. २२. मनोरथपूर्का ! (रामा !) २३. सीतेला. २४. वियोगयुक्त दिवसांतें. २५. पहाटेस. २६. आरक्त कमलनेत्र. (शोण=आरक्त, नीरुह=कमल.) २७. बानसीदार. (हेर.) २८. राम. २९. वार्ता, खबर. ३०. रावणानें चोरून नेलेल्या सीतेचा स्वीकार केला म्हणून. ३१. हेरमुखें.

चोरजनोक्ताप य श स्वमुखानें सर्व बांधवास वदे; ।

जनकसुतात्यागाज्ञा सौमित्रितें त्रिलोकवासव दे. ॥ २३९

वैदेहीला काहीं रा घवसंकल्प हा नसे कळला; ।

द्वारीं रथासि पाहुनि 'रामकृपांभोद तो' म्हणे 'वळला.' २४०

रघुनाथाची रं म णी सौमित्रि सुमंत्र पाहतां हर्षे, ।

आनंदच्छन्नानें लक्ष्मण बाँष्पोदकें तदा वर्षे. ॥ २४१

अत्यंतौत्सुक्यानें ज नकसुता बैसतां रथावर ती ।

लक्ष्मण सुमंत्र तेव्हां धैर्यानें बाष्पपूर धाँवरती. ॥ २४२

गुर्वैज्ञाभंगभ य त्रस्तसुमित्रासुतें धैराकन्या ।

वाँल्मिक्याश्रमविपिनीं नेवुनियां टाकिली जशी वैर्न्या. २४३

'अपवादभये ज ननी ! त्यजिलें तुजला जैर्गन्निवासानें' ।

ऐसें सांगुनि लक्ष्मण रडतां शांकी मुखासि वाँसानें. २४४

भूतनयाग्निद्व य तो वंदुनि जातां पुरासि फार रडे; ।

नेली राजाज्ञेनें तेंनु परि मन तें न सर्वथा मुरडे. ॥ २४५

रामानुज नग रा ला येतां मार्गीं रडे जसा तोकें; ।

तो कैवि सुमंत्र सांगे इतिहासातें हरावया शोक. ॥ २४६

'दिष्टैश्च एकास म यीं गेला होता पुँरोहितावासा; ।

तेथें आला होता मुनिनाथ ज्ञानसिंधु दुर्वासा. ॥ २४७

कौसल्येच्या कौंतिं श्री दुर्वासा तपोनिधान मुनी ।

रामाच्या भौव्यर्थश्रवणार्थ प्रार्थिला शिरे नमुर्ना. ॥ २४८

तेव्हां भूँपकुमा रा! मुनि वदला तेंच सांगतों तूतें; ।

ऐकें स्वैस्थस्वातें, राँधवसीतावियोगहेतूतें. ॥ २४९

१. हेरांनीं सांगितलेली अपकीर्ति. २. सीतात्यागाज्ञा. ३. लक्ष्मणातें. ४. त्रैलोक्यपति. (राम.) ५. राममनोरथ. ६. रामकृपामेघ. ७. स्त्री. ८. सुमंत्रसारथि. ९. आनंदभिमं. १०. नेत्रोदकें. ११. अतिउल्लंघनेनें. १२. आयोपिती. १३. रामाज्ञाभंग-भीतलक्ष्मणें. १४. सीता. १५. वाल्मीकिच्या आश्रमसंबंधीं अरण्यांत. १६. रानट. १७. लोका-पवादभयें. १८. जगताचा जो निवाम (आश्रयस्थान) त्यानें. (रामानें.) १९. वल्लें. २०. सीता. चरणद्वय. २१. शरीर. २२. मूल. २३. मुल्ल. २४. दशरथ. २५. वसिष्ठाश्रमा. २६. ज्ञानसागर. २७. अत्रिपुत्र. (सर्ग ५०-५१ पहा.) २८. दशरथें. २९. भविष्यश्रवणार्थ. ३०. हे लक्ष्मणा! ३१. गन्धर्वाचने. ३२. रामचंद्र व सीता यांच्या वियोगाचें कारण यांचें.

हेरिसंत्रस्त स म स्तहि दैत्य भृगुस्त्रीस पावले शरण; ।
 म्हणती, 'माते ! रक्षीं. विष्णुकरें सर्व पावतों मरण.॥२९०
 परिसुनि हें द्वि ज पत्नी दे जेव्हां अभय दैत्यलोकाला; ।
 तेव्हां हैरिनें वधिली, तैं भृगु पावे सॅकोपशोकाला.२९१
 धरणीसुरना य क भृगु विष्णूसि म्हणे, 'मैमांगनाघातें ।
 स्त्रीविरहानें तूंही पावें, अजि तीव्र दुःखसंघातें.' ॥ २९२
 तो श्रीरमण प रा त्पर झाला तव पुत्र राम हा राया ! ।
 पावेल स्त्रीविरह द्विजशापाच्या फलासि भोगाया. ॥ २९३
 दुर्वासा विप्रोत्त म वदला जें तेंचि जाहलें साचें; ।
 हर्पे चरित्र पाहें मानुषतनुचें जगन्निवासाचें. ॥ २९४
 घेवुनियां मनु ज तनू संसार असार हेंचि कळवाया ।
 सृष्टिस्थितिलयकर्ता वर्ततसे भक्तमोह पळवाया.' ॥ २९५
 मैनसशोकक्ष य पटु इतिहास असा सुमंत्र सूत कथी; ।
 तच्छ्रवणानें झाला कांहींसा खेदहीन दाशरथी. ॥ २९६
 तदुपरि मनु ज वराच्या कौसल्यासूनुच्या पदीं नमना ।
 करुनि सुमित्रानंदन सांगे 'त्यजिली' म्हणूनि दीनमना.२९७
 ऐकुनि शोकोद य बहु सीतेचे ते विलाप पृथु कानीं ।
 वाल्मिकि नाम मुनीला हें कथिलें वर्तमान पृथुकानीं.२९८
 मग तो धैरासु रा धिप वाल्मिकि सुतपोनिधान पूतमती ।
 सीतेला अवलोकुनि मानी निजपुण्यसिद्धि स्मृतिमती. २९९
 जनकासम स म जावुनि आणी पुण्याश्रमासि वसतीतें ।
 नैवदलशालेमध्ये म्हणे, 'हराया श्रमासि वस' तीतें.॥३००
 सौकेतीं बंधूतें श्री राम म्हणे, 'प्रैजापरित्राणीं ।
 जो अप्रमत्त धर्मी, तो लोकीं शर्म पावतो प्राणी. ॥ ३०१

१. विष्णुयामुन भीत. २. स्वपुरोहितजननीला. ३. विष्णूनें. ४. क्रोधयुक्त शोकाला. ५. ब्राह्म-
 णश्रेष्ठ. ६. माझ्या स्त्रीच्या नाश. ७. दुःखसमूहातें. (म० ५१ श्लो० १४-१५ पहा.) ८. परमेश्वर.
 ९. मनुष्यरूपी जो त्याचें. १०. भक्तांचें अज्ञान. ११. चिनशोक हरण करण्याविषयी कुशल
 असा. १२. सारथी. १३. लक्ष्मण. १४. रामाच्या. १५. दीनचित्त. १६. मोटे.
 १७. मुलांनीं. १८. ब्राह्मणश्रेष्ठ. १९. अतितपस्वी. २०. पवित्रबुद्धि. २१. नूतनपर्णशालेन.
 २२. अयोध्येत. २३. प्रजारक्षणीं. २४. सावध. २५. सुग. हें गालधर्मे बोधपर सुभाषित आहे.

पहिला नृगाख्य रा जा होता, जो दानशौंड जनमान्य; ।

ऐसा भूपति कोणी पूर्वी सूर्यान्वयांत न वेदान्य. ॥ २६२

‘गोदानें अत्युत्त म दिधलीं ज्याणें असंख्य विप्रकरीं; ।

जो लाजविता झाला तारापतिला यशश्छविप्रकरीं. ॥ २६३

प्रथम दिली द्वि ज हस्तीं ते सुरभी ये पळोनि कळपाला; ।

नेणुनि परासि देतां, शापी भूदेव भूमिपाळाला. ॥ २६४

शापानें नरना य क झाला तो घोररूप कृंकलास; ।

म्हणउनि सावध वर्ता, ऐसें कथितो हितार्थ सकलांस. २६५

गुरुसुरविप्रा रा धन करितां बहु सावधान आचरणें; ।

ऐसें कथिलें रामें हरिला जनदोष ज्याचिया चरणें. ॥ २६६

ल्यावरि एका स म यीं भ्रंशिरा सौरमेय रामातें ।

येवुनि म्हणे, ‘यतीनें दोषावांचूनि दंडिलें मातें.’ ॥ २६७

धाडुनि सेवक ज न तो संन्यासी आणिला कृपाळानें; ।

पुशिलें वृत्त समस्त प्राणिप्राणक्षमें नृपाळानें. ॥ २६८

‘मार्गांत सारमे य स्वर्शेल म्हणोनि वारिला परता; ।

पर तोडिल्याविणें हा, दूर न झाला विभो! अपापरता ! ॥

यास्तवरामा! म ज ला आला कोप क्षणांत ऊंदंड; ।

क्षुधितें भिक्षान्धरें केला ^१दंडें करूनियां दंडें. ॥ २७०

शान्तिक्षमादया य मनियमें ^२यतिनें सदैव वागावें; ।

परि दैवें ^३अंध घडलें, तें तुज रामा! यथार्थ सांगावें. २७१

शासन मला क रा या धर्मज्ञा! योग्यता तुला आहे.’ ।

ऐसें तो यति वदतां, कुंकुरवदनाकडे प्रभू पाहे. ॥ २७२

तेव्हां तोश्वाक्रोधें म तुजेंद्राला म्हणे, ‘अशा यतिला ।

सांगावा धर्मज्ञा! राया! धर्माधिकार दुर्मतिला.’ ॥ २७३

१. नृगनामक. (उत्तरकांड सर्ग ५३-५४ पदा.) २. दालांमध्ये श्रेष्ठ. ३. सूर्यवंशी. ४. उदार.
५. गाईचीं दानें. ६. चंद्राला. ७. कीर्तिकांतिसमूही. ८. गाय. ९. ब्राह्मण. १०. सरडा.
११. आचरण करा. १२. डोकें फुटलेला. १३. कुत्रा. १४. प्राण्यांना प्राण देण्यास समर्थ अशा
(रामांन.) १५. रामें. १६. परंतु. १७. हे पापरहिता (रामा.) १८. पुष्कळ. १९. काठीनें.
२०. शासन. २१. शांति, सहन करणें, दीनावर दया, इंद्रियनिग्रह या नियमांहीं. २२. संन्याशानें.
२३. पाप. २४. कृत्याच्या मुखाकडे.

हं परिसुनियां श्री म द्राम म्हणे, 'दंड हा कसा यास ? ।

वस्त्रें वेष्टा म्हणसी जो योग्यचि रंजुनें कैसायास.' ॥ २७४

भैषण म्हणे, 'श्री रा मा ! होता धर्माधिकार मजला हो; ।

येणें श्वयोनि घडली, अविवेकी हा असीच गति लाहो.' ॥

हा सारमेय सं म त दंड र्थतीतें रघूत्तमें केला; ।

त्यावरि गृध्रहृतालय घूकहि रघुनायकाकडे गेला. ॥ २७६

गृध्र म्हणे, 'मनु ज पते ! मद्देहातें उल्लूक हा हरितो.' ।

घूक म्हणे, 'गाझें गृह. अन्यायचि गृध्र सर्वथा करितो. ॥ २७७

ऐसें ऐकुनि नै य पटु राम म्हणे, 'लागला कधीं दावा ? ।

केव्हांपासुनि तुमचा गेहव्यवहार तो निवेदावा.' ॥ २७८

गृध्र म्हणे, 'रघु रा या ! झाली मनुजावृता जधीं अँवनी; ।

तेव्हांपासुनि आहें भैवनीं, आतां समर्थ तूं अँवनीं.' ॥ २७९

जेव्हांक्षिति वृक्ष म यी तेव्हां पासुनि नांदलों भैवनीं; ।

भैवनिर्दलना ! रक्षीं, घूक म्हणे, 'तूं नयज्ञ या भुवनीं.' ॥ २८०

राम म्हणे, 'मनु ज मग, प्रथम द्रुम गृध्र, चोर घूक खरा.' ।

तेव्हां कविनीं स्तविली कौसल्यासूनुची मति प्रवेरा. ॥ २८१

करुनि पैराल य हतिमिप रघुनाथाच्या करांबुजस्पर्शे ।

गौतमशापापासुनि सुटला तो ब्रह्मदत्त नृप हर्षे. ॥ २८२

येमुनावासी द्वि ज जन आला रामासि दुःख सांगाया; ।

पूजुनि त्यासि म्हणे विभु, 'कळवा जी ! कोण हेतु भागाया. !'

'मुनि म्हणती म य हरिलें सर्वांचें तूं, परंतु याकाळीं ।

मैथुनंदन लैवणासुर मारुनि, रामा ! द्विजांतिजन पाळीं. ॥

१. दोरीनं. २. बांधण्यास. ३. कुत्रा. ४. कुत्र्याचें जन्म. ५. कुत्र्यास मान्य असा. ६. सं-
न्याशातें. ७. गीधें हरिलें गृह ज्योच असा. ८. घुबडहि. ९. सारमेयाख्यान आणि गृध्रोक्ता-
ख्यान हीं ५९ व्या सर्गापुढील तीन प्रक्षिप्त सर्गांत आहेत. १०. गीध. ११. नीतिकुशल.
१२. गृहांत राहणें. १३. मनुष्यव्याप्ता. १४. गृध्री. १५. गृही. १६. रक्षणीं. १७. संसारनाशका
हे रामा. १८. रामाची. १९. तीव्रा. २०. परगृहहरणनिमित्त. २१. कालगौतम मुनीच्या शापानें
गृध्रयोनि पावलेला एक प्राचीन राजा. (प्रक्षिप्त सर्ग ३ श्लो ५६) २२. यमनातीरस्थ. (सं
६०-६३) २३. मनुपुत्र. २४. हा मधुदैत्यापासून कुंभीनसीम झालेला पुत्र. २५. ब्राह्मण.

मधुनामकासु रा ला पूर्वी जो अर्पिला शिवें शूल; ।

तत्सामर्थ्ये झाला लवणासुर तो जेगच्छिरःशूल. ॥ २८५

राजेंद्रा! ज्याकाळीं म धुपुत्राच्या करीं असे शूल ।

तेव्हां केवळ दुर्जय तेंद्वजित काळ मृत्युचें मूळ. ॥ २८६

भक्त्युत्कर्षप्रीते श्री कंठे अर्पिला महाशूल; ।

तद्वीर्ये लवणासुर देहन त्रिदेशादि हे जसा तूल. ॥ २८७

लवणासुर मा रा या कौलचि तो, जेधवां नसे शूल ।

वधितां त्यातें, आहे आशिर्वादे तुलाचि अनुकूल. ॥ २८८

अतिसत्वर श म वावा मधुवनवासी महावली लवण, ।

वीरांतरासि हा खल दुःखद, जैसें क्षतांतरीं लवण. ॥ २८९

मृगमहिषद्वि ज मांसीं घेतो र्सद्विप्ररक्त कालवण; ।

काल वनस्थांचा हा, मारावा लोकेनायका! लवण. ॥ २९०

त्या कालीं रघुना य क वंदुनियां तेधवांचि विप्राज्ञा; ।

शत्रुघ्नासि म्हणे, 'जा लवणवधा, लोक वांचविं प्राज्ञा! २९१

मधुकैटभ मा रा या हा शर नारायणें स्वयें केला; ।

याणें लवणाशि वधीं, पाव जयाशीं, धरीं न शंकेला. ॥ २९२

आज्ञा घेवुनियां म ग गेला शत्रुघ्न त्या मुनीसहित; ।

मार्गी जातां भेटे वाल्मीकिनिवास जो जैगन्महित. ॥ २९३

भरताच्या अनु ज निला वाल्मीकि स्वाश्रमांत दे वसती; ।

प्रसवे सुतद्वयातें, त्या रात्रीं ते मनुष्यदेवसती. ॥ २९४

वाल्मीकिनामधे य ब्राह्मण हें आयके महाभाग; ।

तेव्हां मध्यें छेदुनि कुंशमुष्टीचे करी द्विधा भाग. ॥ २९५

१. हा रुद्रदत्त शूल मधूनें मरणसमयी लवणासुरास दिला. २. लोकमस्तकपीडक. ३. जिंकिण्यास कठिण. ४. शूलरहित. ५. अतिभक्तितुष्ट. ६. शिवें. ७. मधूनें उग्र तप केलें, तेव्हां शिवाचें प्रसन्न होऊन हा शूल त्यास दिला. ८. अग्नि. ९. देवादि. १०. कापुस. ११. समय. १२. मधुवन हें यमुनातीरीं असून येथेंच मधूनें तप केलें. १३. लवणासुर. १४. वणांत. १५. मीठ. १६. सुब्राह्मणरक्त. १७. मृत्यु. १८. हे रामा. १९. दैत्यविशेष. विष्णूच्या कर्णमलापासून उत्पन्न झालेले दोन राक्षस. हे विष्णूसच भय दाखवूं लागले. तेव्हां त्यानें यांच्यापासून 'तुम्ही मला वध्य असावे' असा वर मागून घेऊन पुढें त्यांस मारिलें. २०. वाल्मीकिचा आश्रम. २१. जर्गी विल्यात. २२. शत्रुघ्ना. २३. सीता. २४. दर्भमुष्टीचे. २५. दोन.

क्षितिजेचे तनु ज तदा जाबुनियां प्रोक्षिले स्वकीय करे ।

बालग्रहोपशांतिप्रज्ञाबलकीर्तिशांतिशातकरें. ॥ २९६

जो प्रथम तन य मुनिनें मंत्रजलें प्रोक्षिला कुंशाप्राहीं ।

तो कुश, कुंशमूलोक्षित लव जाणावें असें समप्राहीं. २९७

हें परिसुनियां रा त्रौ पावे शत्रुघ्न हर्ष अतिमात्र; ।

पात्र सुखाचा झाला, सात्विकभावाष्टकैकहृतगात्र. ॥ २९८

वाल्मीकिपादक म ठें प्रातःकाळीं नमूनि यमुनेला, ।

गेला शत्रुघ्न बळी, जेथें लवणें क्षयासि जन नेला. ॥ २९९

सारी सेना तेव्हां श्री भानुसुतेचिया तटीं स्थापी; ।

राघव विप्रासि म्हणे, 'मारावा केधवां महापापी ?' ॥ ३००

मुनिम्हणती, 'वीरा! तूं आधीं धाडोनियां भले चार, ।

शूलरहितलवणाचा या स्थानीं आणवीं समाचार. ॥ ३०१

मग जाबुनियां म दीं, नाहीतरि यासि जिकितां धाता, ।

जय पावेना, याणें पूर्वीं वधिला समर्थ मां धाता.' ॥ ३०२

त्या शत्रुघ्ने द्विज ज नवचनें जे शीघ्र धाडिले चार, ।

ते कथिती 'शूलरहित गेला मृगयार्थ' हा समाचार. ॥ ३०३

१. सीतेचे पुत्र. २. त्यांच्यावर उदक सेचन केलें. ३. बालग्रहशांति, बुद्धि, बल, कीर्ति, शांति, सुख करणारा. ('करें' या शब्दाचें विशेषण.) बालग्रह म्ह० मुलाला उपद्रव करणारे ग्रह; या ग्रहांत स्कंदग्रह मोठा प्रबल असून शकुनी, रेवती, पूतना, अन्धपूतना इत्यादि त्याचा परिवार होय असें वर्णन आढळतें. बालग्रहांचीं नांवां 'भावप्रकाश'नामक वैद्यकग्रंथात आहेत तीं—'स्कंदग्रहस्तु प्रथमः स्कंदोऽस्मात् एव च । शकुनी रेवती चैव पूतना गन्धपूतना ॥ पूतना शीतपूर्वा च तथैव मुखमण्डिका । पञ्चमी नैगमेयश्च प्रोक्ता बालग्रहा अमी ॥ बालग्रहा अनाचारात्पीडयन्ति शिशुं यतः । तस्मात्तदुपसंगेभ्यो रक्षेद्दालं प्रयत्नतः ॥'. (शात=सुख, आनंद.) ४. दर्भाच्या अग्र्यांनीं. ५. दर्भाच्या मूळांनीं सिंचन केलेला. ६. अतिशय. ७. सात्विक आठ भावांपैकीं प्रत्येकानें ज्याचें एक एक गात्र हरण केलें असा. (शत्रुघ्न.) रत्नं, प्रलय, रोमांच, स्वेद, वैवर्ण्य, अधुपात, वेपथु आणि वैस्वर्ग्य हे सात्विक आठ भाव. यांनीं शत्रुघ्नाचीं आठ अंगें व्यापून टाकिलीं. असा भाव. ८. यमुनेच्या. ९. शत्रुघ्न. १०. दूत. ११. ब्रह्मा. १२. हा मां धाता राजा मुरलोकाविजयार्थ स्वर्गास गेला. तेव्हां इंद्रानें 'लवणासुरास जिंकून मग मजकडे ये' असें त्यास सांगितलें. त्यावरून हा परत येउन ससैन्य लवणासुरावर चालून गेला. त्यानें रुद्रदत्त शूल टाकतांच, मां धाता याचें सैन्य दग्ध झालें व तोही तत्काळ मरण पावला. १३. शिकारीस.

ल्यासमयीं नारा **य** णनिर्मितशरचाप घेवुनि क्षिप्र, ।

जातां लवणाघाता शत्रुघ्ने बंदिले शिरीं विप्र. ॥ ३०४

असिकवचश **रा** सनधर गेला शत्रुघ्न मधुपुरद्वारा, ।

वारायासि रिपूला, विपुलाभ्रगणाशि ज्यापरी वारा. ॥ ३०५

मृगया करुनि **म** हाबल लवण स्वपुरासमीप जों आला; ।

याला पाहुनि पसरी आ लालसचित्त भक्षणीं झाला. ३०६

करकर तो द्वि **ज** चावी फिरवी तैसायसप्रभें बुवळें, ।

इच्छी सेवायातें भरतानुजकंठशोणितांबु बळें. ॥ ३०७

संध्यासमयींतो ^१**य** द जैसा मधुपुत्र तो तसा गमला; ।

शत्रुघ्नासि म्हणे, 'कां आलासि मरावयासि, सांग मला.' ॥

प्रज्वलितधनं **ज** यनिजहेतिगणाकीर्ण जापरी कुंड, ।

तैसें मधुसुत पसरी शत्रुघ्नाला गिळावया तुंड^३. ॥ ३०९

शत्रुघ्ने खरसा **य** क सोडुनि वर्माच ताडितां लवण ।

सौमित्रिला वधाया तो मोडी आम्रशालतालवन. ॥ ३१०

भूरुहवृंदध **रा** धरशिखरांहीं वर्षला, परंतु खरें ।

रघुनाथदत्तबाणें मारुनि केलें स्वकीय नाम खरें. ॥ ३११

त्या मधुवनांत **म** थुरा वसवुनि बहु वित्त लोक रक्षुनि घे; ।

द्वादश वर्षानंतर विभूला वंदावया ससैन्य निघे. ॥ ३१२

साकेतालायेतां, श्री वाल्मिक्याश्रमीं करी वांस; ।

पूजी नानारत्नें त्या निर्लोभास भूमिदेवास. ॥ ३१३

सीतेच्या पुत्रांहीं **रा** त्री वीर्णास्वरादियोगानें ।

सौमित्रिचित्त हरिलें मुनिकृतरामायणाचिया गीर्णें. ॥ ३१४

वैदेहीपदेक **म** लें अवलोकावीं असें मनीं होते; ।

परि रौमलोकभीतें केलें नाहींच रीघवें हो ! तें. ॥ ३१५

१. शीघ्र. २. लवणासुर मारण्यास. ३. खड्गकवचधनुर्धारी. ४. नगरवेशांत. ५. शत्रूला. ६. बहुमेघसमूहासीं. ७. लुब्धचित्त. ८. दंत. ९. तापलेल्या लोखंडाप्रमाणें कांति ज्यांची अशी. १०. शत्रुघ्नाच्या कंठसंबंधी रक्तरूप उदक. ११. मेघ. १२. प्रदीपामिश्रवाळासमूह व्याप्त. १३. तोंड. १४. शत्रुघ्नाला. १५. वृक्षपर्वतशिखरांहीं. १६. तीक्ष्णें. ('बाण'शब्दाचें विशेषण.) १७. रामाला. १८. अयोध्येला. १९. वसती. २०. ब्राह्मणास. (वाल्मिकिमुनीला.) २१. वीणादियुक्तस्वरानें. २२. शत्रुघ्नाचें चित्त. २३. गावनें. २४. सीताचरणकमलें. २५. रामाला व लोकांला भ्याला असा, ('राघवें' या शब्दाचें विशेषण.) २६. शत्रुघ्ने.

प्राचेतसासि अं ज लि जोडुनि तेथें क्रमोनियां राती ।

साकेतीं रामाला वंदी जावूनि मधुसुताराती. ॥ ३१६

तेथें द्विजतन य मरे, तेव्हां त्याचा पिता करी शोक; ।

तो कैष्टे, दुःखानें ठेवी रामासमीप मृत तोर्क. ॥ ३१७

विप्र म्हणे, 'रघु रा या ! यामागें बालमृत्यु पितरांहीं, ।

नाहीं विलोकिला, परि तव राज्यें देखिजेल ईतरांहीं. ॥ ३१८

आधीं वैवस्वत म नु, अंतीं अजपुत्र पंक्तिरथ झाला; ।

तद्राज्याच्या ठायीं दुर्लभ तें येथ लभ्य मनुजाला. ॥ ३१९

तुज सम नृप ज गतीवर असतां, रामा ! प्रजेसि काय उणें ? ।

स्वगुणें मत्तुल्यजनत्राणचि करिजेल सर्वथा निपुणें. ॥ ३२०

संपादिलें बरें य श, धर्मात्मा धन्य तूं मला राजा ! ।

हे तव गुण गायाला, गेला स्वर्गासि बाळ हा माजा. ॥ ३२१

हा! हा! वत्सा! मी तुज एकाकी धाडिलें कसें नांकीं ? ।

परि येइल भेटाया यावरि बहु लोर्कतोकसेना कीं. ॥ ३२२

तुझिया रीतीं तो य द नलगेत, सदैव लोर्कवाष्पांहीं. ।

रामा ! भिजोनि पृथ्वी शोभेल विचित्रसस्यशष्पांहीं. ॥ ३२३

त्रिर्दशजनाच्या रा मा गौरीशापें अलब्धवत्समुखा ।

मनुजापर्यें धाडुनि रामा ! देशी तयांसि पुत्रसुखा. ॥ ३२४

स्वर्गीच्या सौख्यातें म र्त्त्यपैल्यांसि दाविशी राया ! ।

चिरकाल सुखी राहें, आम्हावरि फारसी तुझी माया. ॥ ३२५

गैतेपंचप्राण श्री सुतेशव ठेवूनियां नृपद्वारीं; ।

ब्राह्मण विलापवाणें ताडी रघुवल्लभासि जिह्वांहीं. ॥ ३२६

समजावूनि धै रा सुर नेत्रांतें आपल्या करें पुशिलें; ।

नारदमुनिला द्विजसुतमृत्तिकारण जानकीवरें पुशिलें. ॥ ३२७

तो देवर्षि महा म ति विभुसि म्हणे, 'प्रश्न हा बरा केला; ।

वैर्णाचारविपर्यय झाला म्हणवूनि विप्रसुत मेल. ॥ ३२८

१. बालमीकीसी. २. दोन हात. ३. कष्ट पावे. ४. मूल. ५. अन्यांहीं. ६. दशरथ. ७. मनुष्या. ८. पृथ्वीवर. ९. माझा सदृश लोक. १०. रक्षण. ११. कुशलें. १२. स्वर्गी. १३. लोकांचीं मुलें. १४. राज्यांत. १५. मेघ. १६. लोकनेत्रोदकांहीं. १७. अनेक धान्यतुणें त्यांहीं. १८. देवांच्या. १९. ब्रिया. २०. अप्राप्तपुत्रा. २१. मनुष्यमुलें. २२. गेली प्राणशोभा ज्याची असें. २३. पुत्रप्रेत. २४. रामासि. २५. मर्मी. २६. ब्राह्मण. २७. ब्राह्मणपुत्रमरणकारण. २८. विचारिलें. २९. नारद. ३०. जातिधर्माचें उद्धेधन.

धर्मज्ञा! श्रीरामा! ज गतीवर धर्म कर्म शोधवें; ।

केलें असेल शूद्रें तप तें वारावयासि तूं धावें. ॥ ३२९

हें वर्णचतुष्ट य जरि निजधर्माचा करील पैरिहार; ।

तरि परधर्माचारें, होतो ऐसाचि लोकेसंहार. ॥ ३३०

यास्तव शोध क रा वा, स्वांचारभ्रष्ट लोक दंडावा; ।

डावा चाप असो तुज, जातों द्विजशोक शीघ्र खंडावा.' ॥

ऐसें रघुसत्त म तो ऐकोनि सुरर्षिला करी नमनें; ।

स्मरतां पुष्पक आलें, त्यावरि बैसोन जाय दीनमनें. ॥ ३३२

दशरथसुत ज गतीवर सर्वत्र करुनि शोध पापाचा ।

दक्षिणदिशेसि गेला, कैरुणाघन सर्वलोकतापाचा. ॥ ३३३

तों एक नैर्कतो य जमंडित कासार सारसावास ।

अवलोकिला नृपालें घ्राणें सेवूनि सारसा वास. ॥ ३३४

तेथ अधोमुख ज टिल हुमैशाखालंबमान रामानें ।

धूमप्राशन करितां विलोकिला शूद्र धर्मकामानें. ॥ ३३५

त्याप्रति नैमान्व य जो राम पुसे, तों म्हणे, 'अहो स्वामी ! ।

मी शंभूकें जधन्यज तप करितां स्वर्गलोकसुखकामी.' ॥ ३३६

'एवंवचनवि रा मीं, त्यांचें धर्मकपालकें रामें ।

खड्गें करुन मस्तक तत्काल च्छेदिलें दयाधामें. ॥ ३३७

दंड करुनि अ म रपुरीभोगेच्छाही करावया पूर्ण ।

देवांसह पाठविला शूद्र प्रभुनें दयाघनें तूर्ण. ॥ ३३८

धर्मत्राणानंदें श्री कंठद्रुहिणशक्रमुख देव ।

घे वर म्हणतां, मागे तंव तो द्विजैर्नंदनासि नैर्देव. ॥ ३३९

येतां निजैर्नग रा ला मार्गी पाहे घटोद्भवावास; ।

तेथें जावुनि वंदी आनंदें राम भूमिदेवास. ॥ ३४०

१. पृथ्वीवर. २. ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र. ३. त्याग. ४. लोकांचा नाश. ५. आपल्या आचारापासून पतित. ६. पक्षिविशेष. ७. दयाभेद. ८. अनेककमलशोभित. ९. सरोवर. १०. सारस पक्ष्याचें वसतिस्थान. ११. श्रेष्ठता. १२. जयाधारी तापस. १३. वृक्षांच्या खांदीस लोंबणारा. १४. धर्माची इच्छा ब्याला अशा रामानें. १५. नांव आणि वंश. १६. नामविशेष. १७. नीच. (शूद्र.) १८. स्वर्गसुखेच्छु. १९. असें बोलण्याच्या शेवटी. २०. दयागृहें. (रामें.) २१. स्वर्गसुखेच्छाहि. २२. शीघ्र. २३. धर्मरक्षणानंदें. २४. शिवब्रह्मोद्गादि. २५. ब्राह्मणपुत्रासि. २६. राम. २७. अयोध्येला. २८. अगस्त्याश्रम. २९. ब्राह्मणाम.

रामातें विप्रोक्तं **म** तेव्हां अर्पीं अमोत्य आमरणें; ।

मग येवुनि सांकेतीं रघुवीर करी सुखें प्रैजाभरणें॥ ३४१
सुसोत्थितसा नि **ज** सुत उठतां द्विज तो अतिप्रमोदानें ।

गेला गृहासि, विभुला तर्पुनि आशीर्धनाचिया दानें. ३४२
मग राजसूय **य** ज्ञप्रारंभाची उठे स्पृहा रामीं; ।

भरत म्हणे, 'इच्छीना सुततुल्यक्षमापतिप्रहारा मी॥ ३४३
जरि राजसूय **रा** जा ! रामा ! करिशील तरि जनामाजी ।

पीडा घडेल यास्तव, न करावा हेच कामना माजी.' ३४४
कैकेयीर्तनय **म** तें हें सारें मानिलें नयज्ञानें; ।

आरंभिलें तयावर, यज्ञावया योजिमधयज्ञानें. ॥ ३४५
त्या यज्ञाच्या ठायीं **ज** नकसुतापुत्रपुक्त औद्यकवी ।

येवुनिया शिष्यांतें, 'रामायण गात जा' असें शिकवी. ३४६
हे मंकेत रामा **य** ण ऐकुनि बोलेल राम जरि गाया, ।

तरि गा. याचा कर्ता पुसतां, आज्ञा असेचि सांगाया. ३४७
पुसतां जेननी **ज** नक प्राज्ञांहीं सर्वथा न सांगावें; ।

वाल्मीकिशिष्य म्हणवा, निर्स्पृह हें रामचरित रे ! गावें.' ॥
ऐसा तो मुनिना **य** क वदतां, वंदोनियां तयासि, कृती ।

कुश लव दोघे गाती सांकेतीं ते नवीन विप्रकृती॥ ३४९
काव्यश्रवण क **रा** या नेले रामें करोनि संस्कृतिला; ।

पंडितजनांत गाती कुश लव बंधू यथोक्त संस्कृतिला. ३५०
आकृतिवर्णस **म** त्वें नृपचिन्हें राम पुत्रसे समजे; ।

परि ते किमपि न वदती, गुरुवचनीं अचल पर्वतासम जे.' ॥
'नेणों मातातात श्री **म** द्वाल्मीकिचे खरे छांत्र; ।

पात्र तेंदीय दयेचें, न कळे' म्हणती 'अणीक तिळमात्र.' ।

१. ब्राह्मणश्रेष्ठ. २. अमूल्य अलंकार. ३. अयोध्यांत. ४. प्रजा पोषणें. ५. निजून उठल्या सारखा. ६. बहुहर्षानें. ७. आशीर्वादद्रव्याच्या. ८. इच्छा. ९. पुत्रासारख्या राजांना प्रहार करणें १०. भरतमतें. ११. यज्ञ करावयास. १२. अश्वमेधयज्ञें. १३. सीतापुत्रासह. १४. वाल्मीकि १५. मी केलेलें. १६. मातापितर. १७. निरिच्छ. १८. कुशल. १९. वाल्मीकीची (काव्य) कृति (रामायण.) २०. सत्काराला. २१. सुकवितेला. २२. देहरूप तुल्यतेनें. २३. जाणत नाहीं २४. आईबाप. २५. शिष्य. २६. वाल्मीकिपुत्रांचे.

वदती धराव **रा** ने पुसतां ऐसेंचि ते; तदा राजा ।

भरतासि म्हणे, 'वत्सा ! मुनिला आणावया उदारा ! जा.'॥

मग मुनिसत्त **म** आणुनि, नमिलें युग विप्रैरायपायांचें; ।

रामें विचारिलें कीं, 'ताता ! कुलनाम काय पां यांचें ?'॥

प्राचेतसमुनि **ज** लरुहनयनातें रामचंद्रनामातें ।

हांसोनि म्हणे, 'वत्सा ! आतां पुसतोसि काय गा ! मातें ?॥

त्वां त्यजिली जे प्रथं ता अपवादभयें वनांतरां रौमा ।

त्या साध्वीचे कुशलवनामक दोघे तेंनूज हे रामा !॥३९६

सुतनिर्विशेष **रा** या ! त्वत्सुत मी रक्षिले यथाशक्ती; ।

सीतेसह यांणींही माझी केली सदैव सद्गुक्ती. ॥ ३९७

जनकनृपोत्त **म** कन्या पंक्तिरंथाची स्तुपा सती धन्या; ।

अन्यायेंचि वंदान्या ! वंद्यासी टाकिली कशी मान्या ?३९८

दिव्यें दिलें कीं तु **ज** ला प्रिय चित्तांतरांत उपजाया; ।

जाया परि संत्यजिली, कोणी नव्हता समर्थ वर्जजाया ?३९९

^१अंतर्वेत्ती पंती **य** शखिनी धर्मचारिणी आर्या; ।

कार्याकार्यविचार न करितां, तूं टाकिली कशी भार्या ?३६०

विपिनीं रडतां **ज** नकक्षितिर्नाथसुता विलोकितां रागें ।

शापित होतों, परि मज आत्मविवेकेंचि काढिलें मार्गें.३६१

आतां दोघे तन **य** स्त्रीसह धर्मकरोनि सांभाळीं; ।

भोगांवांचुनि न सरे, जें असतें कर्म आपल्या भौळीं.'३६२

राम म्हणे, 'मुनि **रा** या ! ते पूतां हें मनीं समजलों कीं; ।

सीता प्रत्यय दावू, नातरि हंसतील तीस मज लोकीं.३६३

मी तव पदक **म** लांची आज्ञा धरिली शिरावरी नमुनी; ।

पुनरपि दिव्यें करावें, मग सीतेला वेंरा वरीन मुनी !' ॥

१. रामें. २. वाल्मीकिल. ३. द्वंद्व. ४. वाल्मीकिचरणांचें. ५. कमलनेत्रातें. ६. शुद्धा. ७. स्त्री. ८. पुत्र. ९. पुत्रतुल्य. १०. दशरथाची. ११. सून. १२. हे दावा. १३. वनचरीसी. १४. शपथ. १५. विश्वास. १६. निवाराया. १७. गंधिणी. १८. योग्यायोग्यविचार. १९. वर्नी. २०. जनकराजकन्या. २१. स्वविवेकबुद्धीनें. २२. भोगिल्याविणें. २३. कपाळीं. हें गीसर्ष सुभाषितरूप आहे. २४. हे वाल्मीकि. २५. पवित्र, निर्दोष. २६. श्रेष्ठा.

यापरि वदतां, श्री मुनि सीतेला आणवी सभेमाजी; ।

राम म्हणे, 'दिव्य करीं, पुरवीं वांछा रैविप्रभे ! माजी.' ॥

ऐसें परिसुनि रौ झी मुनिवृंदाला करुनियां नमनें; ।

पतिचरणांसि विलोकुनि आलिंगी भैरुभक्त्यधीनमनें. ३६६

जोडुनि करक म लातें, अवनिमुता कांतभक्तिपरमा ते ।

क्षितिला म्हणे, 'मला घे उदरीं शुद्धा असेन तर मातें !' ॥

सीतेच्या वाक्यांतीं ज गतीला होय तक्षणीं विवर, ।

भैरुमती भूदेवी येवुनि घे कन्यकेसि ऊरवर. ॥ ३६८

कांचनमणिम य रविनिभ सिंहासन आणिलें तयावरती ।

सीता बसोनि झाली भूम्युदरामाजि गुप्त ल्यावर ती. ३६९

त्या समयीं रघु रा जें धरिला भेदावया शर क्षितिला; ।

तेव्हां बोध करुनियां रघुनाथाला सुरेश रक्षितिला. ३७०

उत्तर भैविष्य म ग तो ब्रह्माज्ञेकरुनि आयके सकल; ।

न पडे परंतु सीताविरहाकुळराममानसास कैल. ॥ ३७१

रघुपतिच्या ज्या ज ननी कौसल्यादि त्रिविष्टंपीं मान्या ।

आयुष्यांतीं स्वर्गी दशरथसंयोग पावल्या धन्या. ॥ ३७२

भरतें कोटिर्त्र य मित काळाखेकरुनि दुष्ट गंधर्व ।

सैताहोरात्रांतीं रामनिदेशेचि मारिले सर्व. ॥ ३७३

तैक्षाभिधजो नि^३ ज सुत तैक्षशिलाख्या पुरी तयाशि करी ।

पुष्कलनाममुतातें निर्मुनि दे पुष्कलावती नगरी. ॥ ३७४

रामाज्ञेनें तें य स्थापुनि नगरद्वयांत तो भरत ।

सैकेताला आला, अग्रजपदपद्मभक्तिलोभरत. ॥ ३७५

१. शपथ. २. सूर्यसमकांति हे सीते. ३. सीता. ४. ऋषिसमूहाला. ५. पतिभक्तिच्या स्वा-
धीन जें चिच लाणें. ६. पतिभक्ति श्रेष्ठ जीस अग्नी. ७. पृथ्वीला. ८. छिद्र. ९. प्रत्यक्ष. १०.
मांडवीवर. ११. स्वर्णरत्नखचित सूर्यतुल्य. १२. भूमीच्या पोटांत. १३. इंद्र. १४. पुढें होणारें.
१५. सीतावियोगपीडित रामचित्तास. १६. उतार. १७. स्वर्ग. १८. तीनकोटी. १९. सात
दिवसांतीं. २०. रामाज्ञेनेंच. २१. तक्षनामक भरताचा मांडवीच्या ठायीं झालेला ज्येष्ठ पुत्र.
२२. स्वपुत्र. २३. नगरीविशेष, गांधारदेशाची राजधानी. २४. हा भरताचा कनिष्ठ पुत्र.
याची राजधानी गांधारदेशांत पुष्कलावती नगरी होती. २५. पुत्र. २६. अयोध्येला. २७. रा-
दकमलभक्तितत्पर.

लक्ष्मण रघुवी रा च्या आज्ञेनें दोन सत्पुरी वसवी; ।

कारुपथाभिधदेशीं, सुत अंगद चंद्रकेतु हे वसवी.॥३७६

जो चंद्रकेतु ना म क, त्याची ते चंद्रकांतकाख्य पुरी; ।

मग अंगदीयनगरीं अंगदही तातदत्त राज्य करी. ॥ ३७७

तदुपरि आला श्री म द्रामाप्रति विप्रवेषधर काल; ।

सत्कारुनियां त्यातें, 'काय' म्हणे 'वांछितोसि' नैरपाल. ॥

विप्र म्हणे, 'रघु रा या ! मंत्रं करावा असा असे काम; ।

ऐकेल तो वधावा, जरि होइल बंधु मित्र सुत भाम.'॥३७९

रघुवीरें त्यास म यीं द्वारीं सौमित्रि ठेविला त्राणी; ।

वैणीश्रवणागस्कृत, वैध्य न कोणी असो' म्हणे 'प्राणी'.॥

मग एकांतीं द्वि ज तो रामासि म्हणे, 'त्रिलोकजनका ! मी ।

ब्रह्मनिदेशें आलों, काल त्वत्पादपद्मनतिकामी. ॥ ३८१

त्रिभुवन निर्भ य केलें, खल वधिले, धर्म रक्षिले सर्व; ।

शैर्वमनोधामा ! तूं कल्पतरूचेहि नाशिले गर्व. ॥ ३८२

संसृतिसिंधु त रा या भक्तांसि दिली सुंकीर्तिसत्तरणी; ।

तैरिणि विभेदुनि गेले, जे झाले त्वच्छरें निर्हुत रणी.॥३८३

आतां तूं संकेला म र मुकुटमणे ! ये स्वकीय धामातें; ।

ऐसें तुज विनवाया पाठविलें कंजें बुधा ! मातें.' ॥ ३८४

इत्यादि काल कंज ज वचनें जों लोकबंधुला प्रार्थी; ।

तों दुर्वासा आला, द्वारीं रघुनाथदर्शनात्तार्थी. ॥ ३८५

उल्लितधनंज य वर्चा दुर्वासा वंदिला सुमित्राजें; ।

अवलोकिलें मुनीचें तेज, नसाहे क्षणार्ध मित्रां जें.॥३८६

१. कारुपथनामक देशीं. चंद्रकेतूचें राज्य मल्लभूमिदेशांत आणि अंगदाचें कारुपथदेशीं असें वर्णन रामायणांत आढळतें. अंगदाची राजधानी अंगदी आणि या चंद्रकेतूची चंद्रकांता. (उत्तरकांड, सर्ग १०२ श्लो० ८९.) २. पितृदत्त. ३. विप्राचा वेष घेतलेला. मूळांत 'तापसरूपाने' आलेला' असें आहे. ४. मृत्यु. ५. राम. ६. मसलत. ७. इच्छा. ८. मेहुणा. ९. रक्षणीं. १०. भाषणश्रवणापराधकर्ता. ११. वधास योग्य. १२. ब्रह्मदेवाज्ञेनें. १३. त्वत्पदकमलनमनेच्छु. १४. शिव मन गृह ज्याचें. (हे रामा.) १५. संसारसमुद्र. १६. उत्तम कीर्तिरूप उत्तम नौका. १७. सूर्य. १८. तुटलेले. १९. हे देवश्रेष्ठा. २०. ब्रह्मदेवें. २१. ब्रह्मवचनें. २२. रामदर्शन आणि अन्न इच्छिणारा. २३. प्रदीप्ताग्निर्कांति. २४. लक्ष्मणें.

‘बद रे ! तँवाप्र ज न्मा कोठें ? मी पातलों पहायाल’ ।

ऐसें पुसोनि घडवी रेणुनाथाज्ञाविलोप हा याला. ॥ ३८७

सौमित्रिम्हणे, ‘कायस्वामी ! आज्ञा असे मला कळवा ; ।

एकांतीं नृप आहे, अवकाश दिजे दैयानिधे ! पळ वों’ ॥ ३८८

ऐसें परिसुनि रा गें विप्र म्हणे, ‘रे ! भला भला अनया ! ।

दुर्वासा आला हें, जाणुनि मातें म्हणेल काय न या ? ॥ ३८९

कोठेंही वारण म ज नाहीं घडलें, परंतु तूं केलें ; ।

भोग्यमदानें तुमचें ज्ञान मला वाटतें लेंया गेलें. ॥ ३९०

हरिहर इंद्र श्री द ब्रह्माकर्ममंदुवन्हिमुख मातें ।

प्रियुद्धमनें पूजिति, हें श्रुत नाहींच काय रामातें ? ॥ ३९१

तैरणिकुळींचे रा जे दशरथपर्यंत देखिले सारे ; ।

परि हा दुर्नय कोठें नव्हता, तो जोडिलात कैसा रे ? ॥ ३९२

मार्गीं गमनें श्र म लों, आलों भेटावया स्वयें, पर तो ।

रात्रव दर्शन नेधे, म्हणतो, ‘कां पातलां वृथा ? परतो’ ॥ ३९३

आला दुर्वासा द्विज, हें सत्वर सांग जा, उभा आहे ; ।

किंवा तैपसक्रोपज्वलनाचें ‘वीर्य लक्ष्मणा ! पाहें’ ॥ ३९४

ऐसें ऐकुनि नै य पटु सौमित्रि म्हणे मनीं, ‘स्वनाश घडो ; ।

परि मुनिकोपाग्निमुखीं शैलभासमसर्व लोक हा न पडो’ ॥ ३९५

वंदुनि कोर्पण रा ला, गेला रामासमीप सद्धृत ।

द्वारीचें नृपतीचें सांगे अत्यंत शीघ्र तो वृत्त. ॥ ३९६

कृतकार्य काल म ग तो गेला रामाचिया पदीं नमुनी ; ।

प्रभुनें सैमर्चिला बहु दुर्वासा सैत्तपोनदीन मुनी. ॥ ३९७

विप्र म्हणे, ‘मी तु ज ला आलों स्नेहेंकरोनि देखाया ; ।

दशैशत वर्षें तैपलों, क्षुधित असें दिव्य अन्न दे खाया’ ॥ ३९८

१. तुझा ज्येष्ठ बंधु. (राम.) २. रामाज्ञेचें उल्लंघन. ३. कृपासागर. ४. अथवा. ५. नीतिहीन
६. अटकाव, प्रतिबंध. ७. संपत्तीच्या गर्वानें. ८. नाशा. ९. विष्णुशिखेंद्रकुबेरब्रह्मादेवसूर्ययमचंद्र
ग्न्यादि. १०. सामोरें येणें. ११. सूर्यवंशाचें. १२. तपस्वीक्रोधाग्निचें. १३. बळ, सामर्थ्य
१४. नीतिज्ञ. १५. पतंगतुल्य. १६. रागिण (दुर्वास) त्याला. १७. सुंदर वागणें ज्याचें. १८. वर्तमान
१९. सफलच्छ. २०. पूजिला. २१. सुतपःसमुद्र. २२. हजार वर्षें. २३. तप केलें.

भोजन करुनि य धागत मुनि गेला पैडूसाशनं धाला; ।

मग लक्ष्मणासि पाहुनि जालें बहु दुःख सँस्यसंधाला ॥ ३९९

वंदुनियां अँग ज पद सौमित्रि म्हणे, 'रघूत्तमा ! राया ! ।

सत्यप्रतिज्ञ हो तूं; चिंता न करीं मनांत माराया.' ॥ ४००

होतो विधिनें प्रिय जो बध्य, परित्याग तोचि वध याचा; ।

म्हणउनि रामें केला त्या काळीं त्याग बंधुरायाचा ॥ ४०१

मग शरयूती रा तें गेला वंदूनि रामरायासी, ।

धरिला संकल्प मनीं सौमित्रिनें खरा मरायासी ॥ ४०२

करुनि प्राणाया म लजिलें शरयूतटांगणीं कांय; ।

स्वर्गप्रयाण केलें, श्रीशैशाला अशक्य हें काय ? ॥ ४०३

लक्ष्मणविरहें श्री मीन स्वर्गमनाचा धरुनियां कांम ।

राज्य करावें, म्हणतां भरतें वंदूनि वारिला राम ॥ ४०४

कुशनामकुमा रा तें कोसलदेशांत अर्पिलें राज्य ।

उत्तरकोसलविषयीं स्वामित्व लवासही दिलें प्रांज्य ॥ ४०५

होतां स्वर्गमन म ना करिती येऊनियां प्रजा नमना; ।

म्हणती, 'नांकीं गमना करितां आम्हांसि नेविपेच्छमना ! ४०६

'नेइन सकळ ज नाला' ऐसें सांगोनि तोषवि प्रेकृति; ।

तेव्हां जयजयशब्दें करिती अत्यंत घोषे^३ विप्र कुंती ॥ ४०७

करुनि विनिश्च य ऐसा शत्रुघ्नालाहि आणवायाला ।

पाठविले चौर भले, जालें हें वृत्त जाणवायाला ॥ ४०८

हें सकळहि चां रा स्यें ऐकुनि शत्रुघ्न घाबरा जाला; ।

रामवियोगें काहीं वाटेना देह हा बरा जाला ॥ ४०९

मग झडकर म धुरेचें सुबाहुला राज्य अर्पिलें तोंतें; ।

वैदिशनगरीं स्थापी श्रुंतसेनातें कनिष्ठपोतातें ॥ ४१०

१. आल्यामागें. २. सुभोजनं. ('मधुरो लवणस्तिकः कपायोऽम्लः कटुस्तथा' हे सहा रस आहेत. ३. तृप्त झाला. ४. सत्यप्रतिज्ञाला. (रामाला.) ५. रामपद. ६. देवें. ७. इष्ट. (आप्त.) ८. वधयोग्य. ९. श्वास आणि प्रश्वास याचा गतिविच्छेद. १०. शरयूतीरूप आंगण्यांत. ११. शरीर. १२. स्वर्गगमन. १३. विष्णूच्या अंशाला. १४. राम. १५. स्वर्गगमनाचा. १६. इच्छा. १७. उत्तरकोसलदेशी. १८. बहु. १९. स्वर्गगमनीं चित्त व्याचें. २०. स्वर्गी. २१. संकटनिवारका. २२. प्रजा. २३. गर्जना. २४. कुशल. २५. दूत. २६. झालें. २७. दूतमुखें. २८. सुबाहुनामक पुत्र लाला. २९. शत्रुघ्न. ३०. नाम. 'शत्रुघ्नाती' असें नांव रामायणांत आहे. (उत्तरकांड, सर्ग १०८ श्लोक १०.) ३१. कनिष्ठपुत्रांत.

स्थापूनि तंजुज, जे वानें आला रामासमीप बाळकसा ।

सोडावा सुजांहीं संसार धरुनि विधेपाळ कसा? । ४११

सुग्रीवें सविन य तो अंगद अभिषेचिला गुणग्राम; ।

राम हेंवगजनासह साकेतीं वंदिला स्वविश्राम. ॥ ४१२

राक्षसजनरा ज हि तो आला तेथें बिभीषण त्वरित, ।

रघुपतिनामोच्चारणशब्दांहीं मूढलोक उद्धरित. ॥ ४१३

राम म्हणे, 'निर्भय तूं यावत् चंद्रार्कभूमदीयकथा ।

तीवत् बिभीषणा! हें राज्य करावें धरुनि साधुपथा. ॥ ४१४

संतत मला स्मरा वें, विषयांच्या सेवनासि विसरावें; ।

सज्जनपदां भजावें बिभीषणा! आपल्या पुरा जावें. ॥ ४१५

हें सांगुनि सप्रेम प्रभुनें आलिंगुनी म्हणे, 'प्राज्ञा! ।

गा! मज उगा उगा गा, गांवा जा, जाहली तुला आज्ञा. ॥ ४१६

समजावुनियां श्री शें पाठविला राक्षसेंद्र लंकेला; ।

मग आलिंगुनि मारुति, धन्य प्रभुनें जगत्रयीं केला. ॥ ४१७

'वीरकुमारा! वीरा! जोंवर राहेल हे कथा माझी, ।

तुष्ट चिरंजीव असें, तावत्सद्भक्तिच्या पंथामाजी. ॥ ४१८

संतत मी तुज मध्ये, तूंही बा! वर्ततोस मजमाजी; ।

नाहीं वियोग कांहीं, सत्योक्ति बरी मनीं समज माजी. ॥

ऐसें वदतां 'अं ज लि जोडुनि 'विसरूं नको' म्हणे 'मातें; ।

जातां श्रीरामातें मारुति बंधुधा करी प्रणामातें. ॥ ४२०

तों जांबवदाव्ह य ही ऋक्षाधिप सांत्विला पेरिष्वंगें; ।

संगें त्याच्या झालीं अमृतानें क्षौळिलीं तशीं अंगें. ॥ ४२१

'वीरा! तूंया लोकीं राहें, चित्तांतरीं मला स्मरत; ।

कलिच्या प्रवेशसमयीं स्वपदीं होसील सर्वथा निरर्त. ॥ ४२२

१. पुत्र. २. वेगानें. ३. राम. ४. गुणगणसंपन्न. ५. वानरांसह. ६. आपल्या विश्रांतीचें स्थान. ७. रघुपतीच्या नामोच्चारणाच्या ध्वनींनी. ८. उद्धार करित. ९. जोंपर्यंत. १०. चंद्र सूर्य पृथ्वी आणि माझी कथा. ११. तोंपर्यंत. १२. सुमार्गी. १३. नगरास. १४. रामें. १५. बिभीषण. १६. मारुति. १७. मार्गी. १८. दोन हात. १९. अनेक वेळ. २०. नम्रनातें. २१. जांबवज्जामा. २२. आस्वलपति. २३. आलिंगन. २४. भिजविली. २५. चित्तांत. २६. निमग्न, आसक्त.

अश्रुप्लुताक्ष तो म ग विभुला वंदूनि त्रैक्षपति गेला; ।

तेव्हां देवाचें पद गमलें व्यालेंचि काय गंगेला. ॥ ४२३

कुशनाम तेंह ज रामें कुशावतीला ससैन्य पाठविला; ।

पावितनगरीला लव धाडुनि, निजलोकशोक आटविला. ॥

सैज्जनसमुद्रा य युत श्रीशरयूच्या तटासि विभु गेला; ।

तों त्रिदैशाहीं नानावाद्यध्वनि पुष्पवृष्टिसह केला. ॥ ४२५

राघव करुणा ज लघर अवलोकुनियां प्रसन्ननयनाहीं; ।

भक्तमयूरेश्वर बहु नाचति ज्यांला त्रितापभय नाहीं. ॥ ४२६

हरे विधि शक य मा र्यम विधु वसु वरुणाग्नि सर्प गंधर्व ।

चरैणाकिनरसिद्धत्रिदैशर्षिसमाज पातले सर्व. ॥ ४२७

नाचति वराप्स रा बहु, गाती गंधर्व, वाजती वायें; ।

आरंभिलें प्रयाण स्वर्गासि जसें समस्तदेवायें. ॥ ४२८

श्रीगोप्रतारना म क शरयूतीर्थी प्रजेसवें राम ।

स्नान करुनियां गेला स्वस्थाना पूर्णकाम सुखधाम. ॥ ४२९

उपसंहार.

(श्लोक.)

‘श्रीमंत्ररामायण’रत्नमाला समर्पिली श्रीरघुसत्तमाला;

प्रसाद कंठीं प्रभुसेवकांहीं ध्यावा, नसे भूषण अन्य कांहीं. ॥ १

वाल्मीकिविप्रोत्तमकाव्यपद्म, श्रीरामलीलामकरंदसम; ।

तेथें मयूरेश्वर भृंग झाला, सेवावया नित्यसुखें रसाला. ॥ २

१. अश्रुपूर्णनेत्र. २. जांबवान्. ३. पुत्र. ४. कुशावती नगरीला. ५. पावित म्ह० शुद्ध केलेली अशी नगरी. येथें ‘पावित’ हें पद लेखकप्रमादानें पडलें असावें. ‘श्रावस्तीनगरीला’ असा तृतीय चरण पाहिजे, कारण ‘पावितनगरीला’ या पाठांत अर्थसौरस्य नसून त्यास रामायणांत आधारही दिसत नाहीं, शिवाय कुशाच्या नगरीचें जसें नांव सांगितलें आहे, तसें ल-वाच्याहि पाहिजे आणि तें पंत दाखल केल्याशिवाय राहिले नसावेत, असें संदर्भावरून वाटतें, तेव्हां ‘श्रावस्तीनगरीला’ हाचें पाठ पंतांचा बहुधा असावा. श्रावस्ती हें लवाच्या नगरीचें नांव होय. ६. साधुसह. ७. देवांहीं. ८. अनेकवाद्यशब्द. ९. दयामेघ. १०. भक्तच मोर. ११. आधि-भौतिक, आध्यात्मिक आणि आधिदैविक असें तीन प्रकारचे ताप त्यांचें भय. १२. शिवब्रह्मोद्वयमसूर्य-चंद्रादि. १३. देवयोनिविशेष. १४. देवर्षिसमूह. १५. गमन. १६. पूर्णमनोरथ. १७. सुखस्थान.

रामाचें रचिलें चरित्र मुनिनें वाल्मीकिनें संस्कृतीं, ।

नाहीं हानि कदापि अन्य कविहीं तें वर्णितां प्राकृतीं; ।

मुक्तांचा रचिलाचि हार वहिला जो रेशिमाच्या गुणें, ॥

तो कार्पासगुणेंकरुनि करितां काय प्रभेला उणें ? ॥ ३

केलें पात्र सुवर्णाचें, कीं विरूपशि खापरी; ।

लावितां तेथ संहारी, तैम दीपशिखा परी. ॥ ४

(गीति.)

खळ निंदिति म्हणुनि बुधें, टाकावी काय हरिगुणासक्ती; ।

दीरनणंदाजाचें, साध्वी न त्यागिती सुपतिभक्ती. ॥ ५

(श्लोक.)

श्रीवाल्मीकिप्रभृति मुनिहीं वर्णिली रामलीला;

मादृक्षांहीं मुदितहृदयें काय गावें न तीला ? ।

श्रीकण्ठेन्द्राद्यमरपरिषत्सेव्यगंगाप्रवाहीं

संध्यास्नानादिक न करणें काय या मानवांहीं. ॥ ६

अलंकारें युक्ता रघुपतिकथा शोभत असे,

अलंकारें हीना जरि म्हणति कोणी न विलसे; ।

कृताभ्यंगस्नाना कनकमणिभूपाविरहिता

विराजे सिंदूरें धवलवसनं भूषवनिता. ॥ ७

संचेतःकैरवातें विकच करि, जगत्ताप संपूर्ण टाळी,

अज्ञानध्वांत सारें हरि, रसिकचकोरासि अत्यंत पाळी; ।

नानावस्तु प्रकाशी, कविहृदयपयोराशिसंतोषहेतु,

काव्येंदु स्वप्रभेनें खळविरहिजनीं होतसे धूमकेतु. ॥ ८

विशुद्धस्वांताला रुचति गुण पीयूषसम जे,

परी त्यातें दुष्ट स्वमनिं विष ऐसेंचि समजे; ।

धृते^{१३} क्षीरे^{१३} होती प्रमुदित मूर्खी^{१४} निर्जर खरे,

परी तेही तापप्रद रस जयाला ज्वर भरे. ॥ ९

१. कापसाच्या सुतानें. २. अंधकार. ३. माझ्यासारख्यांनीं. ४. शिवईंद्रादिदेवसभासेव्य गंगोदकांत. ५. साधुचिचरूप चंद्रविकासिकमलातें. ६. विकसित. ७. अज्ञानांधकार. ८. कविहृदयसमुद्रानंदकारक. ९. काव्यरूप चंद्र. १०. शुद्धचिन्ता. ११. अमृततुल्य. १२. तुषानें. १३. दुधानें. १४. यहीं. १५. देव.

ज्ञाले जे तृप्त भास्वकुलतिलकरघृतसलीलारसानें,
 सारासारज्ञ साधु स्वमनिं अमृतही मानिती फार सानें; ।
 पीर्युषें सोदेंरेंदुक्षयहि न हरिला, त्यागिलेंही पियाला,
 राहूचा घात केला विषसहर्जनिला कोण सेवील त्याला ? ॥ १०
 गीर्वाणें राघवाचें यश रसिकजना लागतें फार मिष्ट,
 तैसें न प्राकृतानें अचतुर म्हणती, मानिती ते न शिष्ट; ।
 पीतां ^१गोक्षीर ^२कार्तस्वरमणिचपकें देतसे जेंवि गोडी;
 सारज्ञाला पलाशद्रुमदलपुटकें सेवितां ते न सोडी. ॥ ११
 जसे होती देव प्रमुदित ^३शैचीनायकवनीं,
 तसे सारज्ञाते बुधजन ^४मयूरेशकवनीं; ।
 महाराष्ट्रप्रंथीं रसिक कवि जे तेच रमती,
 परंतु ज्ञात्याची पळहि न असावी चरं मती. ॥ १२
 माजी संस्कृति दूपिली जरि खळें उच्छृंखळें आग्रहें,
 सेवावीच परंतु नित्य रसिकें हे सद्गुणाच्या गृहें; ।
 चंडाळ त्रिदंशापंगेत वैर्मला कीं धेनुला स्पर्शला,
 त्यांचें ^५श्रोत्रियदेवसेव्य पयही, त्याही सदा निर्मला. ॥ १३

१. सूर्यकुलतिलकरामकथारमं. २. लाड्यालाड्यविवेकज्ञ. ३. लहान. ४. अमृतें. ५. स्वबांधव जो
 चंद्र त्याचा क्षय, जरी अमृत चंद्रापाशीं आहे, तरी त्या अमृतानें चंद्राचा होणारा क्षय दूर केला नाहीं.
 ६. समुद्राला. सागराच्या पाण्यांत आतां अमृतगुण राहिला नाहीं. ७. मोहिनीरूप धारण करून वि-
 ण्णनें दानवांपासून अमृत आणून देवांस प्राशनास दिलें. तेव्हां राहून देवरूप धरून अमृतपान केलें.
 तें त्याच्या कंठगत होत आहे इतक्यांत चंद्रसूर्याच्या स्वर्णवस्त्रन विण्णनें आपल्या चक्रानें राहूचें ^८
 छेदिलें. असा अमृताच्या योगें राहूचो घात झाला. (महाभारत, आदिपर्व, अध्याय १९ श्लो०
 ८. जन्म. ९. मूर्ख. १०. गार्हचें दूध. ११. सुवर्णाचा रम्यवर्चित पेला त्यानें. १२. पळ
 नाच्या द्रोणें. १३. गोडी. १४. इंद्राच्या बागेंत. १५. सार जाणणारे. १६. मोरोपंताच्या
 १७. चंचल. १८. उत्तमकाव्यकृति. १९. गंगेंत. २०. ओकला. २१. अभिहोत्री व देव
 मान्य. २२. दूध, पाणीहि.

शनिमाहात्म्य. (ओवीवद्ध.)	...	...	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
शिवलीलामृत मोठे.	...	...	किंमत १२ आणे, ट. २ आणे.
शिवलीलामृत. रेशमी	...	...	किंमत ८ आणे, ट. १॥ आणा.
शूद्रकमलाकर.	...	...	किंमत ४ रुपये, ट. ४ आणे.
श्रीएकनाथचरित्र.	...	...	किंमत १२ आणे, ट. २ आणे.
श्रीधरकृत पांडवप्रताप.	...	...	किंमत ४ रुपये, ट. १४ आणे.
श्रीमंत पहिले बाजीराव बल्लाळ पेशवे यांचे चरित्र.	...	...	किंमत ८ आणे, ट. २ आणे.
श्रीशानेश्वरचरित्र.	...	...	किंमत १२ आणे, ट. २ आणे.
सदाचार.	...	...	किंमत ११ रुपया, ट. २ आणे.
सद्वर्तन.	...	...	किंमत १२ आणे, ट. १॥ आणा.
साहा सुलभ संवाद.	...	...	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
साम्युएल जॉन्सन....	...	...	किंमत ७ आणे, ट. १ आणा.
सावित्रीचरित्र.	...	...	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
सुगम प्रियदर्शिका...	...	...	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
सुलभ विक्रमोर्वशी.	...	...	किंमत ३ आणे, ट. ॥ आणा.
सुलभशाकुंतल.	...	...	किंमत २॥ आणे, ट. ॥ आणा.
सुशीलयमुना अथवा वासुदेव बळवंत फडक्यांच्या वंडांची धामधूम.	...	...	किंमत १२ आणे, ट. १॥ आणा.
सोपीं गाणीं.	...	...	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
सोळासोमवार.	...	...	किंमत १ आणा, ट. ॥ आणा.
सौंदर्यसहरी व तिची समश्लोकी टीका.	...	...	किंमत ४ आणे, ट. १ आणा.
स्त्रीगीत.	...	...	किंमत ३ आणे, ट. ॥ आणा.
स्त्रीशिक्षणबोध.	...	...	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
हरिविजय. (ओवीवद्ध.)...	...	...	किंमत २ रुपये, ट. ८ आणे.
मद्भगवद्गीता, सुबोधचंद्रिका.	...	...	किंमत १० आणे, ट. १ आणा.
लबोध पहिले पुस्तक.	...	...	किंमत १ आ. ट. दहाप्रती १ आ.
,, दुसरे पुस्तक.	...	...	किंमत २ आणे, ट. ॥ आणा.
मन्हाड्यांच्या संबंधाने चार उद्गार...	...	...	किंमत ११ रुपया, ट. २ आणे.
निबडक बोधपर पदे व अभंग.	...	...	किंमत १॥ आणा, ट. ॥ आणा.

ही पुस्तके मुंबईत काळकादेवीच्या रस्त्यावरील “निर्णयसागर” छापखान्यांत रोख पैसे पाठविले असतां विकत मिळतील.

